

สภาพการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง
ของโปรแกรมวิชาดนตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

นิทัศน์ ขำตรี

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาดนตรี

ปีการศึกษา 2556

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

**BRASS INSTRUMENT PERFORMANCE MUSIC PROGRAM,
BACHELOR OF ARTS, SONGKHLA
RAJABHAT UNIVERSITY**

NITAS KAMTREE

**A thesis submitted in partial fulfillment of the requirements
for Master of Art Program in Music**

Academic Year 2013

Copyright of Bansomdejchaopraya Rajabhat University

Title **The Educational Administration of Brass Practice Course
Offered by Music Program Faculty of Fine Arts Songkhla
Rajabhat University**

Author **Nitas Kamtree**

Program **Music**

Major Advisor **Associate Professor Dr.Manat Wattanachaiyot**

Co-advisor **Assistant Professor Banjong Cholwirot**

Academic Year **2013**

ABSTRACT

The purpose of this research was to study the educational administration of brass practice course offered by Music Program Faculty of Fine Arts Songkhla Rajabhat University in 5 aspects: curriculum, lecturers and students, instruction, materials, and measurement and evaluation. The sample included 15 dean, program director, lecturers of brass course and other practice ones, and students. Data was collected using interviewing form and was descriptively analyzed.

The findings revealed that the curriculum focused on development of professional brass instrument player; the lecturers' graduation with Bachelor's Degree in Music and experiences in rendition and teaching music was required; most of the students' competence in music was found at moderate level with former marching band and country music band membership; group work activity was mainly adopted; DVD, CD and exercises were employed and evaluation was done on basis of individual development.

Keywords: Educational Administration, Brass Instrument

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.โกวิทป์ ขันศิริ รองศาสตราจารย์ ดร.มนัส วัฒนไชยศ ผู้ช่วยศาสตราจารย์บรรจง ชลวิโรจน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์กำจร กาญจนถาวร ที่กรุณา ให้คำแนะนำ แนวทางการที่เป็นประโยชน์ยิ่งของการดำเนินวิจัยนี้ และขอขอบคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชา จนสามารถพัฒนาออกมาเป็นงานวิจัยชิ้นนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศุภฤกษ์ ทองประยูร อาจารย์วีระศักดิ์ อักษรถึง อาจารย์ผู้สอนวิชาดนตรีปฏิบัติทุกท่าน นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง โปรแกรมวิชา ดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาทุกท่าน ที่กรุณาสละเวลาอันมีค่าในการให้สัมภาษณ์และให้ความช่วยเหลือในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไชยวุธ โกศล นายศุภชัย ทรัพย์ปรุง และผู้ช่วยศาสตราจารย์คมสันต์ วงศ์วรรณ ที่สละเวลาให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ยิ่งในการดำเนินงานวิจัยชิ้นนี้ ขอขอบคุณพี่น้อง ร่วมชั้นเรียนทุกคนที่ได้ สนับสนุน และช่วยเหลือไม่ทอดทิ้งกันในทุกด้าน

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ คุณป้า นางสาวนพวรรณ รักสุข คุณพ่อ คุณแม่ ที่ช่วยสนับสนุนในเรื่องการศึกษาตลอดมา คุณภัทรารวรรณ ด.ญ.เปมิกา ด.ช.เมธาสิทธิ์ ขำตรี และทุกคนในครอบครัว ที่คอยเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยสามารถดำเนินการวิจัยให้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

นิทัศน์ ขำตรี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	4
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
ความเป็นมาของโปรแกรมวิชาดนตรีมหาวิทาลัยราชภัฏสงขลา.....	7
เครื่องลมทองเหลือง.....	9
หลักสูตร.....	11
ผู้สอนและผู้เรียน.....	17
การจัดการเรียนการสอน.....	21
สื่อการเรียนการสอน.....	29
การวัดผลและการประเมินผล.....	34
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	46

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	49
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	49
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	49
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	52
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	55
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านหลักสูตร.....	55
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านผู้สอนและผู้เรียน.....	64
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการจัดการเรียนการสอน.....	74
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านสื่อการเรียนการสอน.....	84
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการวัดผลและการประเมินผล.....	94
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	102
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	102
วิธีดำเนินการวิจัย.....	102
สรุปผลการวิจัย.....	103
อภิปรายผลการวิจัย.....	126
ข้อเสนอแนะ.....	131
บรรณานุกรม.....	133
ภาคผนวก.....	135
ภาคผนวก ก หนังสือเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ.....	136
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล.....	140
ภาคผนวก ค หนังสือขอรับรองการจัดทำวิทยานิพนธ์.....	142
ภาคผนวก ง แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย.....	145
ภาคผนวก จ รูปภาพคณะศิลปกรรมศาสตร์และโปรแกรมวิชาดนตรี.....	165
ภาคผนวก ฉ แบบตอบรับวารสารและบทความวิจัย.....	170
ประวัติผู้วิจัย.....	188

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดในการทำวิจัย.....	6
2	ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ.....	50

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาสาขาใด แขนงวิชาใดก็ตาม การที่ผู้เรียนสามารถเข้าถึงแก่นแท้ของเนื้อหาวิชานั้นๆ ได้เป็นอย่างดีจะต้องได้ลงมือทำการปฏิบัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสาขาวิชาดนตรี ซึ่งเป็นวิชาที่เกี่ยวกับการปฏิบัติเครื่องดนตรีเป็นส่วนใหญ่ หากอาจารย์ผู้สอนทำการสอนแค่การบรรยาย จะมีผู้เรียนคนไหนบ้างที่สามารถปฏิบัติเครื่องดนตรีได้ เพราะฉะนั้น การที่ผู้เรียนได้ทำการปฏิบัติควบคู่ไปกับการศึกษาทฤษฎี ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจและนำความรู้ที่ไปใช้ได้จริง แต่ในการปฏิบัติเครื่องดนตรีเชื่อว่าทุกคนที่ได้ลงมือปฏิบัติแล้ว จะมีความสามารถเท่าเทียมกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับหลายองค์ประกอบ เช่น ระยะเวลาที่ใช้ในการฝึก ความเหมาะสมของสถานที่ในการฝึกซ้อม ความสามารถในการเคลื่อนไหว ความสามารถในการจำของแต่ละบุคคล เป็นต้น

การศึกษาดนตรีในระดับอุดมศึกษา เป็นการมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีวิชาการในลักษณะของวิชาชีพ ดังนั้นหลักสูตรดนตรีจึงเป็นลักษณะของวิชาเฉพาะสาขาหนึ่ง ซึ่งผู้เรียนควรมีความรู้ทั้งทางด้านทฤษฎีและปฏิบัติมากพอที่จะเข้าศึกษาได้ หลักสูตรดนตรีในระดับนี้ โดยทั่วไปจัดอยู่ในรูปของวิชาเอกสาขาต่างๆ เช่น วิชาเอกทางด้านทักษะดนตรีโดยมีเครื่องมือที่ผู้เรียนเลือกเรียนเช่น ไวโอลิน เปียโน ระนาด กีตาร์คลาสสิก เป็นต้น ดังได้กล่าวแล้วว่า การศึกษาในระดับนี้เป็นระดับอาชีพ สารสนเทศที่มีอยู่จึงมีความลึกซึ้งและครอบคลุม (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2544, น.5)

เครื่องลมทองเหลือง เป็นอีกหนึ่งเครื่องดนตรีที่มีผู้นิยมศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นจำนวนมาก เนื่องจากในการศึกษาระดับก่อนอุดมศึกษา หลายสถานศึกษาจะมีการจัดตั้งวงดนตรีของโรงเรียน ที่ต้องใช้เครื่องดนตรีประเภทเครื่องลมทองเหลืองเป็นส่วนประกอบ และผู้ที่จบการศึกษาระดับอุดมศึกษาออกไปสู่การทำงานในปัจจุบัน หากมีความสามารถในด้านเครื่องลมทองเหลือง จะมีความได้เปรียบในการประกอบอาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาชีพครู เพราะโดยส่วนใหญ่แล้ว ผู้ประกอบอาชีพเป็นครูสอนดนตรีตั้งแต่ระดับประถมศึกษา ไปจนถึงระดับมัธยมศึกษา ต้องทำหน้าที่ในการสอนดนตรีประเภทวงโยธวาทิต หรือวงดนตรีลูกทุ่ง ซึ่งมีเครื่องดนตรีประเภทเครื่องลมทองเหลืองผสมอยู่ด้วย ทำให้ผู้ที่เริ่มต้นประกอบอาชีพครู สามารถที่จะทำการสอนเครื่องดนตรีประเภทเครื่องลมทองเหลืองได้ทันที โดยไม่ต้องเสียเวลาในการศึกษาเรื่องเครื่องลมทองเหลืองเพิ่มเติมใหม่ทั้งหมด

การเรียนการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองในระดับมหาวิทยาลัยให้เกิดประสิทธิภาพ และประสพผลสำเร็จนั้น ประกอบด้วยองค์ประกอบต่างๆ ที่ส่งผลต่อการเรียนการสอนเครื่องลมทองเหลือง ซึ่งเป็นวิชาเกี่ยวกับการปฏิบัติ ให้บรรลุวัตถุประสงค์และประสพผลสำเร็จในการเรียนการสอน ประกอบด้วยองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

หลักสูตรของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับเครื่องลมทองเหลือง เป็นเครื่องมือสำคัญที่ทำให้การศึกษามุ่งหมาย บรรลุเป้าหมาย ควรประกอบด้วยประสบการณ์ทางการเรียนที่ได้วางแผนไว้ล่วงหน้า เนื้อหาวิชาที่จัดไว้เป็นระบบตั้งแต่การปรับพื้นฐาน และการใช้บทเพลงในการเรียนแต่ละวิชาให้สอดคล้องกัน

ผู้สอนหรือครู ในการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ครูหรือผู้สอนต้องเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ด้านต่างๆ ที่เกี่ยวกับเครื่องลมทองเหลือง มีความรู้เกี่ยวกับเครื่องลมทองเหลืองทั้งในด้านการปฏิบัติ และทฤษฎีในระดับสูง รวมถึงวรรณกรรมดนตรีที่เกี่ยวกับเครื่องลมทองเหลือง นอกจากนี้ต้องเป็นผู้รู้จักเลือกใช้เทคนิคกลวิธีในการสอน มีความเข้าใจในตัวผู้เรียนมีความสามารถในการปรับบทเรียนให้เข้ากับผู้เรียน เป็นผู้ที่สามารถถ่ายทอดความรู้และสามารถอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจได้ ตลอดจนสามารถตอบคำถามที่ผู้เรียนสงสัยได้อย่างมีหลักเกณฑ์

ผู้เรียน การศึกษาดนตรีปฏิบัติในระดับอุดมศึกษา ผู้เรียนต้องมีพื้นฐานทั้งทางทฤษฎี และพื้นฐานทางการปฏิบัติที่ดีพอในระดับหนึ่ง และสามารถที่พัฒนาการเรียนรู้ต่อในระดับที่สูงขึ้นไปได้ อีกทั้งผู้เรียนเองควรมีความรับผิดชอบต่อตนเองในด้านต่างๆ เช่น การเข้าเรียน การฝึกฝนบทเพลงและแบบฝึกหัดต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ การเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับดนตรี และการจัดเวลาฝึกซ้อมให้เพียงพอ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนแต่ส่งผลให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนปฏิบัติดนตรีได้

การจัดการเรียนสอน เป็นสิ่งที่ช่วยให้การถ่ายทอดการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ครูต้องรู้จักการเลือกวิธีสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน วัตถุประสงค์ และเนื้อหาในแต่ละเรื่อง เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนประสพผลสำเร็จในการเรียนรู้ รวมถึงการส่งเสริมการแสดงกิจกรรมดนตรีที่เปิดให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถ ซึ่งเป็นการพัฒนาผู้เรียนอีกทางหนึ่งนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน

สื่อการเรียนการสอน เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในสิ่งที่เรียน และเป็นแรงจูงใจในการเรียน ปัจจุบันสื่อการเรียนการสอนมีหลายประเภท ในการเรียนการสอนเครื่องลมทองเหลือง หากผู้สอนมีการใช้สื่อที่เหมาะสมกับการเรียนการสอน มีความน่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน ก็เป็นอีกองค์ประกอบหนึ่งที่ช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุจุดประสงค์ และเกิดประสิทธิภาพในการเรียนการสอน

การวัดและประเมินผล เป็นสิ่งที่ใช้วัดผลการเรียนว่าผ่านถึงระดับขั้นใด อีกทั้งผลที่ได้จากการวัดและประเมินผลยังเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงการเรียนการสอนในด้านต่างๆ การเรียน

เครื่องลมทองเหลือง เป็นวิชาที่เน้นไปทางการปฏิบัติ และในการวัดผลการปฏิบัติ จำเป็นต้องใช้ การวัดผลที่มีความละเอียดอ่อนมากกว่าการวัดผลที่เป็นเนื้อหา ดังนั้น การวัดและประเมินผลในการ เรียนเครื่องลมทองเหลือง ต้องมีการวัดผลที่ครอบคลุม สามารถแบ่งคะแนนในการปฏิบัติได้อย่าง ชัดเจน และเป็นธรรม (ต่อพงศ์ อุตพงศ์, 2551, น.2)

สภาพการเรียนการสอนเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงองค์ประกอบ ที่ส่งผลให้ได้ผลลัพธ์คือผู้เรียนที่ มีความรู้ความสามารถในระดับมาก หรือน้อยเพียงใด การทำการศึกษาสภาพการเรียนการสอนวิชา ปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ของสถานศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอนทางด้านนี้มาเป็นระยะเวลา ยาวนาน สร้างบัณฑิตสาขาดนตรีสากลที่มีความสามารถด้านเครื่องลมทองเหลืองมาแล้วมากมาย หลายรุ่น ที่ประสบความสำเร็จทั้งในการประกอบอาชีพทางการศึกษา และด้านนักดนตรีอาชีพ จะเป็นประโยชน์ในการนำความรู้ความเป็นจริงที่ได้ไปพัฒนา เพื่อจัดการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติ เครื่องลมทองเหลืองให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เป็นอีกมหาวิทยาลัยหนึ่งในภาคใต้ ที่มีการจัดการเรียนการสอน วิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองในระดับอุดมศึกษา โดยจัดอยู่ในโปรแกรมวิชาดนตรี คณะ ศิลปกรรมศาสตร์ เปิดการสอนรูปแบบเครื่องมือเอก และเครื่องมือเลือก ผลิตบัณฑิตมาแล้วจำนวน หลายรุ่น และยังมีเรียนการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองอยู่จนถึงปัจจุบัน อีกทั้งจากการ สืบวิจัยยังไม่เคยมีผู้ใดทำการศึกษาในเรื่องสภาพการเรียนการสอนวิชาดนตรีปฏิบัติเครื่องลม ทองเหลืองของโปรแกรมวิชาดนตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลามาก่อน ซึ่งผู้ ที่สำเร็จการศึกษาด้านเครื่องลมทองเหลืองจากสถาบันแห่งนี้ ประสบความสำเร็จในการประกอบ อาชีพมาแล้วอย่างมากมาย เป็นที่ยอมรับในระดับมหาวิทยาลัย สืบเกิดได้จากการที่มีผู้เลือกศึกษา ด้านเครื่องลมทองเหลืองในสถาบันแห่งนี้อย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลานาน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจ ที่จะทำการวิจัยเรื่อง สภาพการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองของโปรแกรมวิชา ดนตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เพื่อค้นหาสภาพความเป็นจริงของ รายวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง โปรแกรมวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ในด้าน หลักสูตร ด้านผู้สอนและผู้เรียน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการ วัดผลและการประเมินผล เพื่อเป็นประโยชน์ และเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชา ปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองต่อไปได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง โปรแกรมวิชาดนตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา อาจารย์ประธานโปรแกรมวิชาดนตรี อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง อาจารย์ผู้สอนวิชาดนตรีปฏิบัติ (สากล) เครื่องมืออื่น นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ชั้นปีที่ 1 นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ชั้นปีที่ 2 และนักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ชั้นปีที่ 3

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์ จำนวน 1 ท่าน อาจารย์ประธานโปรแกรมวิชาดนตรีและอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง จำนวน 1 ท่าน อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีอื่นๆ จำนวน 6 ท่าน นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง จำนวน 7 คน

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้ทราบสภาพการจัดการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต โปรแกรมวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
2. สามารถนำผลการวิจัยที่ได้ไปปรับปรุงแก้ไขสิ่งต่างๆ ที่จะช่วยพัฒนาการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ในโอกาสต่อไปได้

นิยามศัพท์เฉพาะ

เครื่องลมทองเหลือง หมายถึง การจัดประเภทของเครื่องดนตรีสากล โดยเครื่องดนตรีประเภทเครื่องลมทองเหลืองจะมีส่วนประกอบที่สำคัญคือ ท่อลมทำด้วยโลหะขนาดต่างๆกัน การเกิดเสียงทำโดยการเป่าลมให้เกิดการสั่นสะเทือนที่ริมฝีปากของผู้เล่น ผ่านเข้าไปในกำพวด (Mouth Piece) และอาศัยการเปลี่ยนเสียงโดยการกดลูกสูบ หรือการยืดหดของท่อลม

หลักสูตร หมายถึง แนวการจัดประสบการณ์ และหรือ เอกสาร ที่มีการจัดทำเป็นแผนการจัดสภาพการเรียนรู้หรือ โครงการจัดการศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง โดยมีการกำหนด

วิธีการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์หรือจุดมุ่งหมายตามที่กำหนดไว้

ผู้สอน หมายถึง เป็นผู้กำหนดวัตถุประสงค์เนื้อหา วิธีสอน และการประเมินผล ผู้สอนเป็นผู้นำทางความรู้ทางด้านเครื่องลมทองเหลือง ที่ผู้เรียนจะต้องยึดถือลอกเลียนแบบและปฏิบัติตาม

ผู้เรียน หมายถึง ผู้รับ ผู้ฟัง และผู้ปฏิบัติตาม ในสิ่งที่ผู้สอนถ่ายทอดให้เพราะต่อไปผู้เรียนจะต้องถ่ายทอดสรรพความรู้และนำไปใช้ในการประกอบอาชีพเกี่ยวกับเครื่องลมทองเหลือง ผู้เรียนต้องซึมซับความรู้และการปฏิบัติตัวจากผู้สอนให้มากที่สุดเพื่อจะได้นำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้มากที่สุด

สภาพการจัดการเรียนการสอน หมายถึง กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ที่ผู้สอนกระทำโดยวิธีต่างๆ โดยเทคนิค กระบวนการสอนเหล่านั้น จะนำไปสู่จุดมุ่งหมายในการเรียนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองตามหลักสูตร

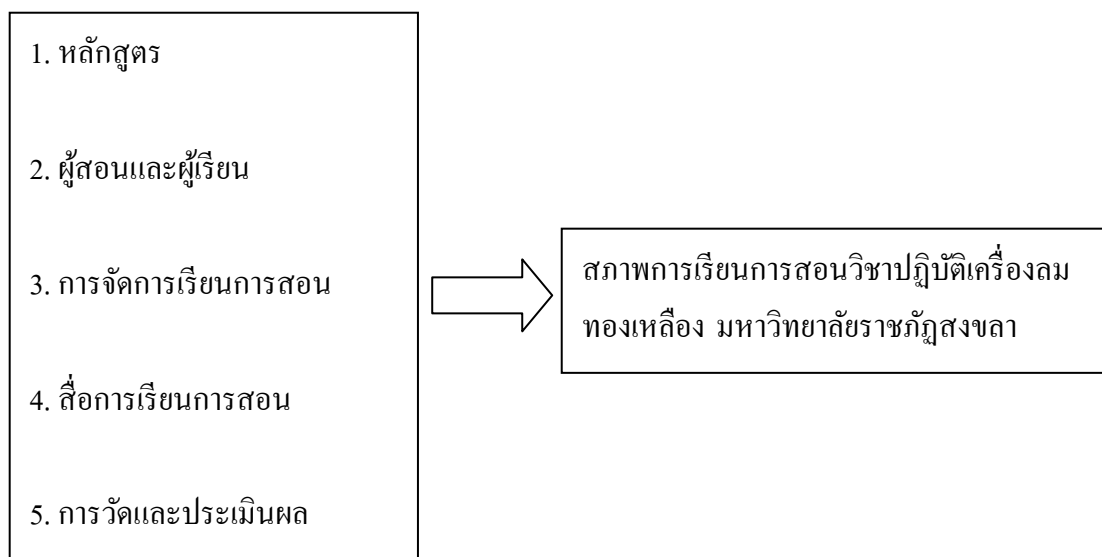
สื่อการเรียนการสอน หมายถึง สิ่งต่างๆที่ผู้สอนนำมาใช้เป็นตัวกลางในการถ่ายทอดความรู้ทั้งทางทฤษฎี และการปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ในการเรียนปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

การวัดและประเมินผล หมายถึง กระบวนการที่ช่วยให้ครูผู้สอนได้ข้อมูลในการปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ซึ่งเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพของครูและผู้เรียน ตลอดจนเป็นข้อมูลที่จะนำไปปรับเปลี่ยนการจัดการเรียนการสอนของครู และส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนา และเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ

โปรแกรมวิชาดนตรี หมายถึง หนึ่งในหลักสูตรของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ทำการสอนเกี่ยวกับดนตรีไทย และดนตรีสากล

สภาพการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง หมายถึง สิ่งที่เป็นอยู่ และเกิดขึ้นจริงในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ในด้านต่างๆ เช่น หลักสูตร ผู้เรียนผู้สอน การจัดการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการทำวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ความเป็นมาของโปรแกรมวิชาดนตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
2. เครื่องลมทองเหลือง
3. หลักสูตร
4. ผู้สอนและผู้เรียน
5. การจัดการเรียนการสอน
6. สื่อการเรียนการสอน
7. การวัดผลและการประเมินผล

ความเป็นมาของโปรแกรมวิชาดนตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

1. ความเป็นมาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

เริ่มต้นจากปี พ.ศ. 2504 โรงเรียนฝึกหัดครู สงขลา ได้ยกฐานะเป็นวิทยาลัยครู สงขลา มีการแบ่งส่วนราชการ วิชาการออกเป็นหมวดวิชาดนตรีและนาฏศิลป์ ได้เริ่มก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2519 โดยเปิดสอนวิชาเอกดนตรีศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงเป็นรุ่นแรก และได้แยกหมวดวิชาดนตรีนาฏศิลป์เป็นภาควิชาดนตรีและนาฏศิลป์ โดยมีอาจารย์กัลยาแสงทอง สอนวิชานาฏศิลป์เป็นอาจารย์ประจำหมวดเพียงคนเดียว ผู้สอนวิชาดนตรีคือ อาจารย์สว่าง สุวรรณโร ซึ่งเป็นอาจารย์หมวดวิชาภาษาอังกฤษมาช่วยสอน เนื่องจากชมรมดนตรีมีความเข้มแข็งมาก ผู้อำนวยการครุสมัยนั้นคือ อาจารย์จรูญ มิถินทร์ จึงได้เชิญอาจารย์มงคล แสงดี ซึ่งเป็นนักดนตรีอาชีพมาเป็นอาจารย์พิเศษสอนวิชาดนตรีให้กับชมรมดนตรี ปี พ.ศ. 2528 ได้เปิดสอนอนุปริญญาตรีศิลปศาสตร์เฉพาะดนตรีสากล จนกระทั่งปี พ.ศ. 2531 ได้เปิดสอนวิชาเอกดนตรีศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นครั้งแรก และมีการแยกเป็นดนตรีไทยและดนตรีสากล

2. ความเป็นมาของโปรแกรมวิชาดนตรี

โปรแกรมวิชาดนตรี สังกัดอยู่ในคณะศิลปกรรมศาสตร์ สถาบันราชภัฏสงขลา เริ่มเปิดระดับปริญญาตรี 4 ปี สาขาศิลปศาสตร์ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2542 เป็นรุ่นแรกจนถึงปัจจุบัน มีทั้งหมด 5 รุ่น เฉพาะภาคปกติ นอกจากนี้ทางโปรแกรมวิชาดนตรียังเปิดสอนภาค กศ.บป. 2 หลักสูตร คือ หลักสูตรอนุปริญญา

และ หลังอนุปริญญา แขนงดนตรีไทย และแขนงดนตรีสากล บุคลากรที่ได้รับการศึกษาแขนงนี้ สามารถนำความรู้ความสามารถไปประกอบอาชีพอิสระ นำความรู้สู่การพัฒนาสังคม ท้องถิ่น

ปี พ.ศ. 2506 - 2518 ทุกหมวดวิชาได้เปิดสอนวิชาเอกในระดับ ป.กศ. ชั้นสูง และได้เปิดสอนวิชาเอกภาษาอังกฤษระดับปริญญาตรีเป็นครั้งแรก ยกเว้นหมวดวิชาดนตรีนาฏศิลป์ยังสอนแต่เฉพาะรายวิชาพื้นฐาน

ปี พ.ศ. 2519 ได้เปิดสอนวิชาเอกดนตรีศึกษาระดับ ป.กศ. ชั้นสูงเป็นรุ่นแรก จึงได้แยกหมวดวิชาดนตรีนาฏศิลป์ เป็นภาควิชาดนตรีและภาควิชานาฏศิลป์ โดยมีอาจารย์ไพโรจน์ คิ้วงวิเศษ เป็นหัวหน้าภาคคนแรก อาจารย์สมเดช นิยะมานนท์ และอาจารย์พูนสุข ทวีช่วย เป็นอาจารย์สอนวิชาดนตรีสากล และอาจารย์ณรงค์ชัย ปิฎกกรัษต์ เป็นอาจารย์สอนวิชาดนตรี นักศึกษาต้องเรียนทั้งดนตรีไทยและดนตรีสากล

ปี พ.ศ. 2528 ได้เปิดสอนอนุปริญญาดนตรีศิลปศาสตร์ โดยมีอาจารย์ประพันธ์ ขวัญประดับ เป็นหัวหน้าภาควิชา นักศึกษาริเรียนเฉพาะดนตรีสากลอย่างเดียว

ปี พ.ศ. 2531 ได้เปิดสอนวิชาเอกดนตรีศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นครั้งแรก โดยมีอาจารย์ สุริยงค์ อัยรักษ์ เป็นหัวหน้าภาควิชา มีการแยกเป็นสาขาคนตรีไทยและคนตรีสากลอย่างชัดเจน บางปี การศึกษาจะสอนหลักสูตรแบบกว้างคือ เรียนทั้งดนตรีไทยและคนตรีสากล

ปี พ.ศ. 2539 สถาบันมีนโยบายการบริหารวิชาการให้จัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ ให้ยุบภาควิชา มีการบริหารแบบโปรแกรมวิชา อาจารย์ประภาส ขวัญประดับ ได้เป็นประธานวิชาคนตรีศึกษาเป็นคนแรก

ปี พ.ศ. 2542 สถาบันมีนโยบายให้ปิดโปรแกรมวิชาคนตรีศึกษา และให้เปิดสอนวิชาเอกคนตรีศิลปศาสตร์ เพื่อควบคุมจำนวนและคุณภาพครูให้เป็นไปตามนโยบายการผลิตครูของสถาบันราชภัฏ โปรแกรมวิชาคนตรีจึงเปิดสอนวิชาคนตรีศิลปศาสตร์ โดยมีอาจารย์ วีระศักดิ์ อักษรถึง เป็นประธานโปรแกรมวิชาคนตรีจนถึงปัจจุบัน

จุดประสงค์เฉพาะหลักสูตร

1. ให้ความรู้ความสามารถปฏิบัติคนตรีได้อย่างถูกต้องเทียบเท่ามาตรฐานสากล เพียงพอที่จะนำมาประกอบอาชีพได้อย่างอิสระ
2. ให้มีความรู้ความเข้าใจในสุนทรียะและปรัชญาคนตรี
3. ให้เป็นบุคคลที่สามารถปรับตัวเข้ากับเทคโนโลยีและสถานการณ์ต่างๆ ได้และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี
4. ให้เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพทางคนตรี

อาจารย์ประจำโปรแกรมวิชาดนตรี

1. อาจารย์วีระศักดิ์ อักษรถึง คบ. (ดนตรีศึกษา) ประธานโปรแกรมวิชาดนตรี
2. อาจารย์บัณฑิต สิริพิพัทธ์ ศศ.ม. (ดนตรีปฏิบัติ) รองประธานโปรแกรมวิชาดนตรี
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประภาส ขวัญประดับ ศศ.ม. (วัฒนธรรมการดนตรี)
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไชยวุธ โกศล ศศ.ม. (ดนตรีวิทยา)
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชรินทร์ อินทสุวรรณ์ กศ.บ. (ดนตรีศึกษา)
6. อาจารย์กัจจกร กาญจนถาวร ศศ.ม. (ดนตรีศึกษา)
7. อาจารย์กี จันทสร ศศ.ม. (ดนตรีปฏิบัติ)
8. อาจารย์อติพล อนุกุล ศศ.ม. (ดนตรีวิทยา)
9. อาจารย์รัชวิช มุสิกการุณ ศศ.ม. (ดนตรีวิทยา)
10. อาจารย์สิทธิโชค กบิลพัตร ศศ.บ. (ดนตรี)
11. อาจารย์สัญญา เผ่าพิชพันธุ์ ศศ.ม. (ดนตรีชาติพันธุ์วิทยา) เลขานุการ
12. อาจารย์กฤษณ์ พุทธกุล ศศ.ม. (ดนตรีปฏิบัติ) ผู้ช่วยเลขานุการ

เครื่องลมทองเหลือง

1. ความหมายของเครื่องลมทองเหลือง

เครื่องลมทองเหลืองเป็นเครื่องดนตรีที่มักทำด้วยโลหะผสมหรือโลหะทองเหลือง เสียงของเครื่องลมทองเหลืองเกิดจากการเป่าลมผ่านท่อโลหะ ความสั้นยาวของท่อโลหะทำให้ระดับเสียงเปลี่ยนไป โดยใช้ลูกสูบเป็นตัวบังคับ โดยทั่วไปจะมีจำนวน 3 ลูกสูบ เช่น คอร์เน็ต ทรัมเปท ฟลูเกลฮอร์น เป็นต้น เครื่องลมทองเหลืองอาจมี 4 ลูกสูบก็ได้ เครื่องลมทองเหลืองชนิดที่มี 4 ลูกสูบจะสามารถทำเสียงได้มากกว่าชนิดที่มี 3 ลูกสูบ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นระดับเสียงที่ต่ำกว่าปกติ เช่น ทูบา ยูโฟเนียม เป็นต้น

เครื่องลมทองเหลืองบางชนิดจะใช้การชักท่อลม เข้าออก เปลี่ยนความสั้นยาวของท่อตามความต้องการ เช่น ทรอมโบน ลักษณะเด่นของเครื่องลมทองเหลืองจะมีปากลำโพงสำหรับใช้ขยายเสียงให้มีความดังเจิดจ้า เรามักเรียกเครื่องลมทองเหลืองรวม ๆ กันว่า แตร ขนาดของปากลำโพงขึ้นอยู่กับขนาดของเครื่องดนตรี ปากเป่าของเครื่องลมทองเหลืองนี้เรียกว่า กำพวด (Mouthpiece) ทำด้วยท่อโลหะทรงกรวย ปากเป่ามีลักษณะบานออกคล้ายรูปถ้วยมีขนาดต่าง ๆ กัน ตามขนาดของเครื่องดนตรีนั้น ๆ ปลายท่ออีกด้านหนึ่งของกำพวดใช้ต่อเข้ากับท่อลมของเครื่องดนตรี

2. การดูแลรักษาเครื่องดนตรีประเภทเครื่องลมทองเหลือง

การดูแลรักษาตัวเครื่อง (Body) ควรระวังไม่ให้ตกหรือกระแทกกับของแข็ง หลีกเลี่ยงการโดนสารเคมีและอุณหภูมิที่ร้อนหรือเย็นเกินไป ผ้าที่ใช้ทำความสะอาดควรเป็นผ้าที่ปราศจากฝุ่นผง และเป็นผ้าสำลีเนื้อแน่นอย่างดี (Polishing Cloth) และเนื่องจากเครื่องลมทองเหลืองจะชุบหรือเคลือบผิวในลักษณะแตกต่างกันออกไป ทำให้การเช็ดทำความสะอาดจะมีลักษณะแตกต่างกันออกไปด้วย

- ตัวเครื่องที่ชุบเงินและพวกที่ไม่ชุบอะไรเลยสามารถใช้ผ้าชุบน้ำยาขัดเงิน (Silver Cloth) เช็ดแล้วล้างด้วยน้ำสะอาดอีกครั้งและเช็ดให้แห้ง
- ตัวเครื่องที่ชุบนิกเกิลและโครเมียม ใช้ผ้าสำลีชุบกับ Metal Polish เช็ดแล้วล้างด้วยน้ำสะอาดแล้วเช็ดให้แห้ง
- ตัวเครื่องที่มีสีทอง (เป็นสีทองเหลืองขัดเงาแล้วเคลือบด้วย Lacquer พิเศษ) วิธีจัดการโดยใช้ผ้าสำลีรูป (Silcon Cloth) หรือใช้ผ้าสำลีชุบ Lacquer Polish เช็ดแล้วล้างด้วยน้ำสะอาด แล้วเช็ดให้สะอาด

ปากเป่า หลังจากใช้งานล้างด้วยน้ำสะอาดทุกครั้งแล้วเช็ดให้แห้งหรือใช้ Mouthpiece Bruch ช่วยขจัดคราบต่าง ๆ

ท่อต่าง ๆ เมื่อใช้งานเสร็จควรจะเป่าน้ำออกจากท่อปล่อยน้ำลายทิ้งหมด และเช็ดท่อเสียงต่าง ๆ สัปดาห์ละครั้ง ผ้าที่ใช้ควรเป็นผ้าโปร่ง (Polishing Gauze) เพื่อไม่ให้มีขนไปติดและก่อนที่จะสวมท่อเข้ากับตัวเครื่องต้องทาสีผึ้งหล่อลื่นที่ท่อก่อนเสมอ (Slide Grease) สำหรับท่อเสียงควรใช้น้ำมันหยด (Tuning Slide Oil) เพื่อความสะดวกในการเลื่อนท่อขณะเป่า

ลูกสูบ มีความสำคัญและจะแห้งไม่ได้ ต้องใช้น้ำมันหล่อลื่นอยู่เสมอ ควรหยอดสัปดาห์ละครั้ง การหยอดเพียงแต่เปิดฝาสูบและชักลูกสูบออกมาแล้วหยอดด้วย Valve Oil ในปริมาณพอเหมาะ ลูกสูบเป็นส่วนที่บอบบาง เมื่อฝุ่นผงและเม็คสนิมเกิดเพียงเล็กน้อยก็จะทำให้ลูกสูบขัดข้องแล้ว ดังนั้น ผ้าทำความสะอาดควรเป็นผ้าโปร่ง (Polishing Gauze) เพราะไม่ทำให้เกิดรอยและก่อนประกอบกลับคืนจะต้องตรวจดูตำแหน่งของลูกสูบให้ตรงและถูกต้อง

การล้างเครื่อง ควรล้างด้วยน้ำสะอาดกับน้ำสบู่ที่ใช้ในการล้างเครื่อง (Brass Soap) ตามอัตราส่วน 1 : 5 อย่างน้อยเดือนละครั้ง เพื่อป้องกันและขจัดสนิมคราบโคลต่าง ๆ ส่วนที่เป็นท่อเสียงและภายในตัวเครื่องต้องใช้เส็ล้างแตร (Flexible Cleaner) ในส่วนของลูกสูบก่อนล้างต้องถอดส่วนที่เป็นสั๊กหลอดแยกไว้ก่อนหากโดนน้ำจะทำให้แข็งและเสื่อมคุณภาพได้ ควรใช้อุปกรณ์ที่อ่อนนุ่ม เช่น ฟองน้ำ เพราะไม่ทำให้เกิดรอยเสียหายเมื่อล้างน้ำสบู่แล้ว ควรปล่อยน้ำที่ไหลจากก๊อกให้ไหลผ่านท่อต่าง ๆ จนสะอาด จากนั้นสัดน้ำออกใช้ผ้าโปร่งเช็ดและนำไปผึ่งแดดให้แห้ง

ในการประกอบตัวเครื่องหลังจากล้างควรจะประกอบต่อเสียงต่าง ๆ เข้ากับตัวเครื่องก่อนประกอบด้วยลูกสูบเพราะเมื่อไม่มีลูกสูบแรงดันอากาศภายในก็จะไม่มีด้วย หากประกอบลูกสูบเข้าไปก่อนจะต้องกดลูกสูบบ่อย ๆ ในระหว่างประกอบเครื่องบางครั้งอาจหลงลืมกดลูกสูบจนทำให้ลูกสูบบวมและเสียหายได้

หลักสูตร

1. ที่มาและความหมายของหลักสูตร

ความหมายของคำว่า “หลักสูตร” มาจากคำภาษาละตินว่า “RACECOURSE” แต่เมื่อนำมาใช้ในทางการศึกษาคำว่า “หลักสูตร” มีความหมายว่า เป็นรายการกระบวนการวิชา ต่อมาคำนี้ได้ขยายความออกไปมากขึ้น

ความหมายของหลักสูตรที่มาจากคนคนเดียวอาจมีมากมาย ตัวอย่างเช่น

- 1) หลักสูตร คือ แผนการเรียน
- 2) หลักสูตรประกอบด้วยเป้าหมาย และจุดประสงค์เฉพาะที่จะนำเสนอและจัดการเนื้อหา ซึ่งจะรวมถึงแบบของการเรียนการสอนตามจุดประสงค์ และท้ายที่สุดจะต้องมีการประเมินผลลัพธ์ของการเรียน (รุจิรุ ภู่อาระ, 2545, น.1)

หลักสูตร หมายถึง มวลประสบการณ์ทั้งปวงที่สถานศึกษาจัดให้ผู้เรียนได้รับ เพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่พึงปรารถนา ด้านความรู้ ความคิดความสามารถ ทักษะและค่านิยมต่างๆ

2. ความสำคัญของหลักสูตร หลักสูตรมีความสำคัญดังต่อไปนี้

- 2.1 หลักสูตรเป็นแบบและแนวทางในการจัดการศึกษาของชาติ ให้บรรลุตามความมุ่งหมายและนโยบาย
- 2.2 หลักสูตรเป็นหลักและแนวทางในการวางแผนวิชาการ การจัดการและการบริหาร การศึกษา สรรหาบุคลากร วัสดุอุปกรณ์ งบประมาณ อาคารสถานที่ จะต้องสอดคล้องกัน
- 2.3 หลักสูตรเป็นเครื่องมือควบคุมมาตรฐานการศึกษา และคุณภาพของผู้เรียนให้ เป็นไปตามแผน และนโยบายการศึกษาของชาติ
- 2.4 หลักสูตรจะกำหนดความมุ่งหมาย ขอบข่ายเนื้อหาแนวทางการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน ตลอดจนการประเมินผลของครู และผู้บริหาร
- 2.6 หลักสูตรเป็นเครื่องบ่งทิศทางการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพ สอดคล้องกับแนวโน้มการพัฒนาสังคม

3. องค์ประกอบของหลักสูตร

องค์ประกอบของหลักสูตร หมายถึง ส่วนที่อยู่ภายในและประกอบกันเข้าเป็นหลักสูตร เป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้ความหมายของหลักสูตรสมบูรณ์ เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน การประเมินผล และการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรไปด้วย (รุจิรัฐ ภูสาระ และจันทรานี สงวนนาม, 2545, น.86)

โครงสร้างของหลักสูตรประกอบด้วย 4 ประการ ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ที่สถานศึกษาต้องการให้ผู้เรียนเกิดผล
2. เนื้อหาหรือประสบการณ์ที่สถานศึกษาจัดขึ้นเพื่อนำไปสู่จุดมุ่งหมาย
3. วิธีการจัดประสบการณ์ และกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้การสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
4. วิธีการประเมินผล เพื่อตรวจสอบจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

4. การวางแผนการสอน

4.1 ความหมายของการวางแผนการสอน

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2526, น.129) ได้ให้ความหมายของการวางแผนการสอนว่า การวางแผนการสอนเป็นส่วนหนึ่งของระบบการสอนย่อยที่เป็นการเตรียมตัวล่วงหน้าก่อนสอน โดยใช้ข้อมูลต่างๆ ที่รวบรวมได้จากการดำเนินงานตามที่จัดระบบการสอนไว้ แล้วนำข้อมูลมา กำหนดกิจกรรมต่างๆ ที่ครูและนักเรียนปฏิบัติไว้ล่วงหน้าเพื่อให้การเรียนของนักเรียนบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้

ไพฑูริย์ สินลาร์ตัน (2524, น.157) ได้ให้ความหมายของการวางแผนการสอนว่า การวางแผนการสอน คือ กิจกรรมในการคิดและทำ ก่อนที่เริ่มดำเนินการสอนวิชาใดวิชาหนึ่ง ประกอบด้วย การกำหนดจุดมุ่งหมาย การคัดเลือกเนื้อหา การกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียน และการประเมินผล

4.2 ความสำคัญของการวางแผนการสอน

4.2.1 ทำให้ผู้สอน สอนด้วยความมั่นใจ เป็นไปตามลำดับขั้นตอนอย่างราบรื่น ไม่ติดขัด

4.2.2 ทำให้การสอนที่มีคุ่มค่ากับเวลาที่ผ่านไป เพราะผู้สอนสอนอย่างมีแบบแผน มีเป้าหมาย และมีทิศทางในการสอน

4.2.3 ทำให้เป็นการสอนที่ตรงตามหลักสูตร ผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตรทั้งด้านจุดประสงค์การสอน เนื้อหาสาระที่จะสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการ

สอน และการวัดผล แล้วทำออกมาเป็นแผนการสอน ทำให้เป็นการสอนที่ตรงตามจุดหมาย และ ทิศทางของหลักสูตร

4.2.4 ทำให้การสอนบรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพดีกว่าการสอนที่ไม่มี การวางแผน ผู้สอนต้องวางแผนอย่างรอบคอบในทุกจุดประสงค์ของการสอน ซึ่งจะเอื้ออำนวยให้เกิด การเรียนรู้ได้โดยสะดวกง่ายดายขึ้น

4.2.5 ทำให้ผู้สอนมีเอกสารเตือนความจำ สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางการ สอนต่อไป เป็นแนวทางในการทบทวน หรือออกข้อสอบ เพื่อวัดผลประเมินผลการศึกษาได้

4.2.6 ทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อผู้สอนและวิชาที่เรียน เพราะผู้สอนสอน ด้วยความพร้อม ได้เตรียมการสอนมาอย่างรอบคอบ ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจอย่างชัดเจนในบทเรียน (อาภรณ์ ใจเที่ยง, 2537, น.196)

4.3 ลักษณะของแผนการสอนที่ดี

4.3.1 สอดคล้องกับหลักสูตร

4.3.2 นำไปใช้สอนได้จริงและมีประสิทธิภาพ

4.3.3 เขียนอย่างถูกต้องตามหลักวิชา

4.3.4 มีความกระชับชัดเจน ทำให้ผู้อ่านเข้าใจง่าย

4.3.5 มีรายละเอียดมากพอที่ผู้อ่านจะนำไปใช้สอนได้

4.3.6 หัวข้อทุกหัวข้อในแผนการสอนมีความสอดคล้องกัน

(อาภรณ์ ใจเที่ยง, 2537, น.218)

4.4 ประโยชน์ของการวางแผนการสอน

4.4.1 สร้างความมั่นใจและความรู้สึกลดท้อภัยให้ครู

4.4.2 เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน สามารถวิเคราะห์ข้อบกพร่อง ปัญหา ต่างๆ ที่ผ่านมาได้

4.4.3 ช่วยให้ผู้มีความรอบคอบเกี่ยวกับการเลือกความมุ่งหมาย และกิจกรรม การเรียน

4.4.4 ช่วยเตรียมการสอนองความต้องการของผู้เรียน และความสนใจได้ อย่างเหมาะสม

4.4.5 ช่วยให้ประสิทธิภาพการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน

4.4.6 ช่วยให้ผู้ครามีเวลาในการเตรียมการทำสื่อการสอนก่อนทำการสอน

4.4.7 ช่วยให้การประเมินผลเหมาะสม มีประสิทธิภาพตรงตามความมุ่งหมายที่ กำหนดไว้ (สุพิน บุญชูวงศ์, 2544, น.103)

5. จุดประสงค์การสอน

5.1 ความหมายของจุดประสงค์การสอน

ปรีชา คิมกีรปกรณ์ (2532, น.14) กล่าวว่าไว้ว่า จุดประสงค์การสอนหมายถึง แนวทาง ขอบข่าย และจุดมุ่งหมายของการสอน หรือพฤติกรรมที่ผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนเกิดขึ้น หรือเปลี่ยนแปลงไป

จุดประสงค์การเรียนการสอน คือ ข้อความที่ช่วยระบุคุณลักษณะของการเรียนรู้ รวมถึงความสามารถที่ผู้สอนต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน หลักจากที่ได้ผ่านกิจกรรมการเรียนการสอนในบทหนึ่งๆ แล้ว

5.2 ความสำคัญของจุดประสงค์การสอน

กาญจนา คุณารักษ์ (2527, น.22) กล่าวว่าไว้ว่า การทำจุดประสงค์ในการสอนจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน ดังต่อไปนี้

1. ช่วยในการเลือกวัสดุอุปกรณ์ เนื้อหาวิชา และกิจกรรมได้ถูกต้อง
2. ช่วยให้ผู้เรียนได้ทราบพัฒนาการของตนเองในขณะที่เรียน และการทราบพัฒนาการของตนเองนี้ จะช่วยกระตุ้นเสริมแรงให้ผู้เรียนมีความพยายามมากขึ้น เพื่อที่จะไปถึงขีดความสามารถสูงสุดของตนเอง
3. ช่วยในการประเมินผลโครงการหรือวิชาที่จะชี้ให้เห็นว่า ผู้เรียนที่เรียนจบบทเรียนแต่ละครั้งหรือจบรายวิชาแล้ว ประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด มีความรู้ความสามารถเป็นอย่างไร และมีข้อบกพร่องอะไรที่ควรแก้ไข

5.3 ประเภทของจุดประสงค์การสอน

จุดประสงค์การสอน แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. จุดประสงค์ทั่วไป
2. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

แต่ละประเภทมีลักษณะดังนี้ (อาภรณ์ ใจเที่ยง, 2537, น.47)

จุดประสงค์ทั่วไป

เป็นจุดประสงค์ที่ตั้งขึ้นเป็นกรอบหรือแนวกว้าง ๆ ทำให้ทราบว่า ผู้เรียนควรจะมีการเรียนรู้อะไรขึ้นบ้าง หลังจากได้ผ่านการเรียนการสอนแล้ว คำที่ใช้จะเป็นคำที่ไม่เฉพาะเจาะจง เช่น ให้เกิดความรู้ เกิดความเข้าใจ ให้ตระหนักในความสำคัญ ให้เห็นคุณค่า ให้เกิดเจตคติที่ดี ให้เกิดการพัฒนา ให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ฯลฯ จุดประสงค์ทั่วไปนี้จะเขียนไว้ในหลักสูตรที่เป็นกลุ่มวิชา หรือรายวิชา ซึ่งเป็นการบอกไว้อย่างกว้างๆ ผู้สอนจะใช้จุดประสงค์นี้เป็นหลักในการเขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เพื่อสอนเนื้อหาย่อยในการสอนแต่ละครั้ง

ในการเขียนจุดประสงค์ทั่วไป ควรจำแนกพฤติกรรมผู้เรียนออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่

1. พุทธิพิสัย
2. จิตพิสัย
3. ทักษะพิสัย

พุทธิพิสัย เป็นจุดประสงค์ที่เกี่ยวกับความสามารถทางด้านปัญญา คือ ความรู้ ความเข้าใจ การใช้ความคิด แบ่งเป็น 6 ระดับ คือ

1. ความรู้ หมายถึง ความสามารถในการจำเนื้อหาความรู้ และระลึกได้เมื่อต้องการนำมาใช้ สิ่งที่เป็น ได้แก่ ความรู้ที่เฉพะเจาะจง ความรู้เกี่ยวกับวิธีการ และความรู้เกี่ยวกับหลักการ

2. ความเข้าใจ หมายถึง การเข้าใจความหมายของเนื้อหาสาระ ไม่ได้จำเพียงอย่างเดียว สามารถแสดงพฤติกรรมความเข้าใจในรูปของการแปลความหมาย ตีความ หรือ สรุปความสำคัญได้

3. การนำไปใช้ หมายถึง การนำเอาเนื้อหาสาระ หลักการ ความคิดรวบยอด และทฤษฎีต่างๆ ไปใช้ในรูปแบบใหม่ สถานการณ์ใหม่

4. การวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการแยกเนื้อหาให้เป็นส่วนย่อย เพื่อค้นหาองค์ประกอบ โครงสร้าง หรือความสัมพันธ์ระหว่างส่วนย่อยนั้น ซึ่งนักเรียนจะสามารถวิเคราะห์ได้ก็ต่อเมื่อนักเรียนเข้าใจเนื้อหาสาระที่เรียนมาแล้ว

5. การสังเคราะห์ หมายถึง ความสามารถที่จะนำองค์ประกอบหรือส่วนย่อยๆ เข้ามารวมกัน เพื่อให้เป็นภาพที่สมบูรณ์เกิดความกระจ่างในสิ่งเหล่านั้น

6. การประเมินค่า หมายถึง ความสามารถในการพิจารณาตัดสินคุณค่าของสิ่งต่างๆ โดยที่ผู้ตัดสินกำหนดเกณฑ์ขึ้นมาเอง หรือเกณฑ์โดยผู้อื่นกำหนดขึ้น

จิตพิสัย เป็นจุดประสงค์ที่เกี่ยวกับด้านจิตใจ ความรู้สึก ซึ่งรวมถึงความสนใจ ความซาบซึ้ง เจตคติ และค่านิยม กระบวนการเกิดพฤติกรรมด้านนี้มี 5 ขั้นตอน ได้แก่

1. การรับรู้ คือ การที่ผู้เรียนได้รับประสบการณ์จากสภาพแวดล้อม แล้วเกิดความเข้าใจ เก็บเรื่องราวต่างๆ ได้ถูกต้องพอเพียง

2. การตอบสนอง ในระดับนี้ผู้เรียนไม่เพียงแต่จะรับรู้เท่านั้น แต่จะเริ่มมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อประสบการณ์ที่รับมา

3. การสร้างค่านิยม หลักจากที่เกิดการรับรู้และการตอบสนองแล้ว จะทำให้สร้างค่านิยมขึ้น

4. การจัดรวบรวม หลังจากที่ได้สร้างค่านิยมย่อยๆ ที่กระจัดกระจายเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ แล้ว พฤติกรรมต่อไปคือ การคิด พิจารณา และรวบรวมค่านิยมเหล่านั้นเป็นการหาความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยม แล้วจัดระบบด้วยการพิจารณาบทบาทและความสำคัญ

5. การสร้างลักษณะนิสัยจากค่านิยม ในขั้นนี้ความรู้สึก ความคิด และค่านิยมที่เกิดขึ้นมาในระดับต้นๆกลายมาเป็นความประพฤติ คุณสมบัติ ลักษณะนิสัยประจำตัว

ทักษะพิสัย เป็นจุดประสงค์เกี่ยวกับทักษะในการเคลื่อนไหว และการใช้วัยวะต่างๆ ของร่างกาย มีลำดับการเกิดทักษะจากง่ายไปยาก ดังนี้

1. การเลียนแบบ เป็นการกระทำอันเกิดจากแรงผลักดันภายใน และการทำซ้ำ โดยเริ่มจากการกระทำที่ต้องใช้ความพยายามก่อน จนกระทั่งถึงการเลียนแบบโดยคล่องแคล่ว

2. การทำตามข้อกำหนด เช่น การทำตามใบสั่งงาน การเลือกทำ การทำเป็นนิสัย

3. การทำอย่างมีคุณภาพ เป็นการทำความด้วยความละเอียด ประณีต เกิดความแม่นยำ และทำงานได้มีคุณภาพ

4. การผสมผสาน หมายถึง สามารถทำได้หลายรูปแบบใช้ความรู้ได้อย่างสัมพันธ์กันดี

5. การปรับตัว เป็นการกระทำโดยอัตโนมัติ โดยธรรมชาติ และเป็นการกระทำที่เกิดจากความพึงพอใจของตน (อาภรณ์ ใจเที่ยง, 2537, น.48)

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมเป็นจุดประสงค์ที่เฉพาะเจาะจงว่า หลังจากการเรียนการสอนแล้ว ผู้เรียนสามารถแสดงพฤติกรรมที่สังเกตได้ วัดผลได้ ออกมาเป็นอย่างไรบ้าง คำที่ใช้จะเป็นคำกริยาที่บ่งให้เห็นการกระทำที่ผู้สอนสังเกตได้ เช่น ตอบคำถามได้ อธิบายได้ บอกความหมายได้ เป็นต้น จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมนี้ผู้สอนจะเขียนขึ้น เพื่อใช้ในการสอนเนื้อหาย่อยที่สอนแต่ละครั้ง เพราะจะช่วยให้ผู้สอนสามารถวัดผลได้ชัดเจนแน่นอนกว่า ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ ผู้ที่เกิดพฤติกรรมตามจุดประสงค์ ก็คือ เกิดจากการเรียนรู้ตามที่ผู้สอนคาดหวัง สามารถผ่านได้ แต่ผู้ที่ไม่เกิดพฤติกรรมตามจุดประสงค์ นั่นคือ วัดผลแล้วไม่ผ่าน ก็ควรต้องมีการซ่อมเสริม ดังนั้น ผู้สอนจึงควรเขียนจุดประสงค์การสอนในลักษณะของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

ลักษณะเด่นของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม คือ การใช้คำกริยาที่บ่งให้เห็นพฤติกรรมของผู้เรียน ซึ่งผู้สอนสามารถสังเกตได้และวัดผลได้ชัดเจน ดังนั้น คำบ่งพฤติกรรมในจุดประสงค์ทั่วไป และจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมจึงแตกต่างกัน ในจุดประสงค์ทั่วไปจะใช้คำกว้างๆ ไม่เฉพาะเจาะจง แต่ในจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมจะใช้คำที่แสดงพฤติกรรมอย่างเฉพาะเจาะจง (อาภรณ์ ใจเที่ยง, 2537, น.51)

ผู้สอนและผู้เรียน

1. ความหมายของคำว่าครู

คำว่า ครู มาจากรากศัพท์ภาษาบาลีว่า ครู หรือครุ ซึ่งแปลว่า น้าเคารพ หน้า สูง มาจากภาษาสันสกฤตว่า ครู แปลว่า หน้าใหญ่ ผู้สั่งสอน หรือถ่ายทอดความรู้ให้ลูกศิษย์ เมื่อพิจารณาจากความหมายตามรูปศัพท์ภาษาบาลีและสันสกฤตแล้ว คำว่า ครู จึงหมายถึง ผู้ที่มีความหนัก ผู้ที่ควรเคารพ หรือน้าเคารพ

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2543, น.1) ได้ให้ความหมายของอาจารย์ หรือ ครู ว่า อาจารย์เป็นบุคคลที่มีความสำคัญที่สุดในวงการอุดมศึกษา เพราะเป็นผู้ก่อกองความรู้ อันจะเป็นประโยชน์ต่อสังคม และโลก นอกจากนั้นยังเป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อการสร้างบัณฑิตเป็นอย่างมาก บัณฑิตจะมีความคิดที่ดี มีวิธีการวิเคราะห์อย่างถูกต้อง ตลอดจนการพัฒนาบุคลิกภาพเชิงวิชาการ เชิงวิชาชีพ ซึ่งควรได้รับการอบรมปลูกฝังจากอาจารย์ผู้สอน อาจารย์ในระดับอุดมศึกษาจึงจำเป็นต้องพัฒนาจิตสำนึกของความเป็นครู เพราะครูหรืออาจารย์จำเป็นต้องมีข้อกำหนดอยู่ในใจ เพื่อให้มีหลักในการดำรงตนให้เป็นครู

2. คุณลักษณะของครูที่ดี

2.1 ลักษณะที่ดีของครูตามทัศนะของนักการศึกษาไทย

2.1.1 คุณสมบัติส่วนตัว ครูที่ดีควรมีคุณสมบัติดังนี้

- มีความประพฤติดี
- มีสติปัญญาสูง
- มีสุขภาพกายดี
- มีสุขภาพจิตดี
- มีบุคลิกภาพดี
- มีความตรงต่อเวลา
- มีเจตคติที่ดีต่อตัวนักเรียน
- มีความสามารถในการพูด

2.1.2 คุณสมบัติด้านการงานอาชีพ ครูที่ดีควรมีคุณสมบัติดังนี้

- มีความรู้ในงานสอนที่ดี
- มีความรู้ในวิธีสอนที่ดี
- มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
- มีความสนใจต่องานอาชีพ มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ และมีศรัทธา

ต่องานครู

2.1.3 ความสามารถในการดำเนินการสอน

- มีความสามารถในการปรับบทเรียนให้เข้ากับผู้เรียน
- มีความสามารถในการเข้าใจนักเรียน
- มีความสามารถในการกลวิธีการสอน

2.1.4 ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

- มีสัมพันธภาพอันดีกับนักเรียน
- มีสัมพันธภาพอันดีกับคณาจารย์ด้วยกัน
- มีสัมพันธภาพอันดีกับผู้ปกครอง
- มีสัมพันธภาพอันดีต่อบุคคลภายนอก

(คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, มปป., 36-37)

2.2 คุณลักษณะของครูที่พึงประสงค์ของสำนักงานมาตรฐานอุดมศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย

สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย ร่วมกับคณะครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ได้ศึกษาและสังเคราะห์คุณลักษณะของครูที่พึงประสงค์ โดยสรุปคุณลักษณะของครูที่พึงประสงค์ในยุคสังคมสารสนเทศ โดยมีองค์ประกอบและคุณลักษณะที่สำคัญดังนี้

1. มีปัญญา คุณลักษณะสำคัญ คือ

- เป็นผู้ใฝ่หาและรู้จักแสวงหาความรู้ข้อมูลข่าวสารให้ทันสมัย
- มีความสามารถวิเคราะห์ข่าวสาร
- มีวิจารณ์ญาณ
- เป็นคนมีไหวพริบ รู้จักคิดและรู้จักแก้ปัญหา
- เป็นผู้มีความคิดริเริ่ม
- เป็นคนมองการไกล
- เป็นคนรู้จักใช้เหตุผลที่ถูกต้องในการพูด การคิด และการ

ตัดสินใจ

2. มีความรอบรู้ในวิชาชีพ คือ มีความสามารถในการเข้าใจสภาพสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรมการเมือง และสภาพแวดล้อม

- มีความรู้และเข้าใจในสาขาวิชาเฉพาะ
- มีความรู้ความเข้าใจ และสามารถเชื่อมโยงเนื้อหาของสาขาวิชา

อันเป็นพื้นฐานของคนที่จะเป็นบัณฑิต

- มีทักษะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

- มีความสามารถในการผลิต สร้าง หรือเลือกใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยี
- มีความสามารถเลือกใช้เทคนิคการสอนให้เหมาะสมกับสภาพการเรียนรู้
- มีความสามารถในการบูรณาการสอนให้เหมาะสมกับเหตุการณ์ในปัจจุบัน

3. เป็นผู้มีคุณธรรมและมีบุคลิกภาพดี คุณลักษณะสำคัญ คือ

- ประพฤติตนดีสม่ำเสมอ
- ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีต่อสังคม
- เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบ
- มีความยุติธรรมและเสียสละ
- มีคุณธรรมพื้นฐานเป็นหลักในการดำรงชีวิต

4. มีอุดมการณ์ในวิชาชีพ คุณลักษณะสำคัญ คือ

- รัก พอใจ และนิยมในวิชาชีพครู
- ปราศรณาทิจะเป็นครู
- สร้างเสริมเกียรติแห่งความเป็นครู
- ทำตัวเป็นที่รักและเคารพของศิษย์
- อุทิศตนเพื่อพัฒนาศิษย์
- ตั้งใจทำงานเพื่อพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ
- อุทิศตนเพื่อผดุงเกียรติแห่งวิชาชีพครู

5. มีความเป็นประชาธิปไตย และเป็นคนทันสมัย

- มีจิตใจเป็นประชาธิปไตย
- สามารถวิพากษ์ วิจารณ์ และรู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
- รู้จักค้นหาความรู้เพิ่มเติมให้กว้างขวางและทันสมัยอยู่เสมอ

(วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2543, น.34-35)

3. จรรยาบรรณของอาจารย์มหาวิทยาลัย

การที่วิชาชีพอาจารย์เป็นวิชาชีพที่สังคมให้เกียรติยกย่อง ผู้ที่อยู่ในวิชาชีพนี้จึงจำเป็นต้องมีหลัก และแนวทางปฏิบัติในการดำรงตำแหน่งการเป็นอาจารย์นี้ โดยอาจารย์จะต้องประพฤติกรรมให้ดี ก่อนที่จะมารับผิดชอบงานในสถาบันอุดมศึกษา

จากการสำรวจข้อดี ข้อเสียของอาจารย์พบว่า มีข้อดีข้อเสีย ดังนี้

ข้อดี

1. มุ่งมั่นตั้งใจ พยายามที่จะสอนอย่างเต็มที่ ตามที่หลักสูตรกำหนด
2. มีภูมิปัญญาและความรู้ในศาสตร์ที่จะสอน
3. รักการสอน อยากให้ผู้เรียนได้รับความรู้
4. มีความเป็นกันเอง สนใจและติดตามผู้เรียน
5. สนใจใฝ่รู้ ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาชีพอยู่เสมอ
6. รับผิดชอบ

ข้อเสีย

1. ขาดความรู้และประสบการณ์อย่างเต็มที่ ตามที่หลักสูตรกำหนด ในการถ่ายทอด
วิทยากรยังมีความรู้ในศาสตร์การสอนน้อยไป
2. มีความยึดมั่นในตนเอง จนเป็นเหตุให้ไม่เปิดใจกว้างรับฟังผู้อื่น
3. พุดไม่เป็น พุดตรงเกินไป หรือใช้วาจาไม่สมควร
4. มีอารมณ์ร้อน โกรธง่าย ใจน้อย
5. ไม่ชี้แนะด้านคุณธรรม จริยธรรมแก่ศิษย์
6. ให้ความสำคัญกับผู้เรียนน้อยไป

จากการรายงานพบว่า อาจารย์ในระดับอุดมศึกษามีข้อดี คือ มีความรู้ในศาสตร์ที่จะสอน มีความสนใจใฝ่รู้ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการ ซึ่งเป็นคุณลักษณะสำคัญของอาจารย์ เป็นพื้นฐานสำคัญ

ส่วนข้อเสียนั้น มีอยู่ 2 ประการหลัก คือ ขาดความรู้หลักในการสอน ทั้งนี้เพราะผู้ที่มีความรู้ดี แต่ไม่รู้วิธีการที่จะอธิบาย หรือไม่รู้วิธีที่จะจัดการให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ก็ย่อมจะทำให้ไม่สามารถขยายขอบเขตของความรู้ที่ได้ออกไปได้ ประการที่ 2 คือ ยังมีข้อบกพร่องในการเป็นครู ในเรื่องการใช้วาจา ซึ่งอาจจะทำให้มีผลกระทบต่อการสร้างบรรยากาศทางลบต่อการเรียนการสอนได้ การยึดมั่นตนเองไม่เปิดใจกว้างรับฟังผู้อื่น ก็ย่อมมีผลต่อคุณภาพของการสอนเช่นกัน การมีอารมณ์ที่รุนแรงหรือไม่อาจควบคุมได้ เป็นข้อเสียของการเป็นอาจารย์ระดับอุดมศึกษาเป็นอย่างมาก อาจารย์ทุกคนควรจะได้ตระหนักในความสำคัญที่จะต้องปรับปรุงบุคลิกภาพของอาจารย์ตลอดเวลา จึงต้องควบคุมอารมณ์และไม่แสดงพฤติกรรมอันไม่เหมาะสมออกไป เช่น การใช้วาจาที่หยาบคายกับศิษย์ การเอาเปรียบศิษย์ การมีพฤติกรรมทางชู้สาวที่ไม่สมควร ตลอดจนการใช้อำนาจข่มขู่ลูกศิษย์ หรือการให้คะแนนที่ไม่เป็นธรรม (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2543, น.29-30)

4. วัยของผู้เรียนระดับอุดมศึกษา

ผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาเป็นการจัดการศึกษาให้กับคนที่กำลังที่จะเป็นผู้ใหญ่ หรือเป็นผู้ใหญ่แล้ว คนเป็นผู้ใหญ่โดยทั่วไปจะเริ่มเมื่ออายุประมาณ 20 ปีขึ้นไป แต่ช่วงอายุของผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาโดยเฉพาะในสถาบันที่เป็นทางการนั้น มีช่วงอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป และจะมีช่วงเวลาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาประมาณ 4 ปี เมื่อจบการศึกษาจึงมีอายุประมาณ 22 ปี คนในวัยนี้ตามทัศนคติของเปียเจต์ ถือว่าเป็นวัยที่มีความเป็นผู้ใหญ่เต็มที่ เพราะได้ผ่านขั้น Formal Operations ซึ่งเป็นขั้นของการมีเหตุผล เป็นวัยที่มีความสามารถ มีความเข้าใจ และอธิบายเหตุการณ์ต่างๆ ที่เป็นนามธรรมได้เป็นอย่างดี

ในประเทศไทยผู้เรียนในระดับอุดมศึกษานั้น เป็นผู้ที่ได้ผ่านการคัดเลือกมาหลายระดับ และหลายครั้ง และการสอบคัดเลือกในระดับของการศึกษาไทยนั้น เป็นการทดสอบทางพุทธิปัญญาเป็นสำคัญ ยิ่งเมื่อพิจารณาการแสดงออกของผู้เรียนด้วยแล้ว ก็จะเห็นได้ชัดเจนว่า ไม่ว่าจะ เป็นกิจกรรมนอกห้องเรียน ผู้เรียนจะจัดทำได้อย่างดีและอย่างพร้อมเพรียง ถ้าเป็นกิจกรรมที่เขาพอใจไม่ว่าจะ เป็นกิจกรรมอาสาพัฒนา กิจกรรมกีฬา หรือกิจกรรมดนตรีก็ตาม (ไพฑูริย์ สินลารัตน์, 2524, น.6)

การจัดการเรียนการสอน

1. ความหมายของการเรียน

การเรียน หมายถึง กระบวนการหรือวิธีการต่างๆ ที่บุคคลใช้ในการแสวงหาความรู้ และนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเดิมไปสู่พฤติกรรมที่มุ่งหวัง ซึ่งจะเป็นพฤติกรรมที่คงอยู่ก่อนข้างถาวร วิธีการต่างๆ ในการหาความรู้ นั้น อาจเป็นวิธีการหาความรู้ด้วยตนเอง หรือจากการได้รับความรู้จากบุคคลอื่นๆ จากการสอน พูดคุย รับฟังเรื่องราวจากผู้อื่น (สถาบันราชภัฏสวนดุสิต, มปป., น.5)

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2537, น.13) ได้ให้ความหมายว่า การเรียนรู้คือกระบวนการที่บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างถาวร เนื่องจากประสบการณ์หรือการฝึกหัด

สรุปได้ว่า การเรียน คือ กระบวนการต่างๆที่ใช้ในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การแสวงหาความรู้ เพื่อนำไปสู่พฤติกรรมที่มุ่งหวัง

2. ความหมายของการสอน

การสอนคือ กระบวนการหรือวิธีการต่างๆ ในการจัดกิจกรรม และประสบการณ์ทั้งหลายให้แก่ผู้เรียน ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ (สถาบันราชภัฏสวนดุสิต, มปป., น.7)

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2537, น.13) ได้ให้ความหมายว่า การสอน คือ กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เพื่อทำให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจุดประสงค์ที่กำหนด ซึ่งต้องอาศัยทั้งศาสตร์และศิลป์ของผู้สอน

3. องค์ประกอบการสอน

จุดหมายของการสอน คือ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียน เพื่อมุ่งหวังให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งมียุทธศาสตร์ประกอบ คือ ครู นักเรียน และสิ่งที่สอน

1. ครู หรือผู้สอน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการสอน บุคลิกภาพและความสามารถของผู้สอน จะมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ผู้สอนควรมีบุคลิกภาพของตน รวมทั้งรู้จักเลือกปรับปรุงเทคนิคและวิธีสอน ให้เหมาะสมกับเนื้อหาและผู้เรียน ควรมีการดัดแปลงและเลือกวิธีสอนให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์และเนื้อหาในแต่ละเรื่อง เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้

2. นักเรียน หรือผู้เรียน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญเท่ากับผู้สอน เนื่องจากความสำเร็จในการศึกษาของผู้เรียน เป็นเป้าหมายสำคัญของการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนจึงต้องเป็นผู้ทำหน้าที่แนะแนว และจัดประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน โดยจัดกิจกรรมให้ผู้เรียน ได้รู้จักค้นคว้าด้วยตนเอง มากกว่าที่จะฟังคำบรรยายจากผู้สอนเพียงอย่างเดียว ผู้สอนจะต้องพยายามจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอนให้มากที่สุด

3. สิ่งที่จะสอน ได้แก่ เนื้อหาวิชาต่างๆ ซึ่งครูจะต้องจัดเนื้อหาให้มีความสัมพันธ์กัน มีความน่าสนใจเหมาะสมกับวัย ระดับชั้น รวมทั้งสภาพแวดล้อมของการเรียนการสอน

(สุพิน บุญชูวงศ์, 2544, น.4)

4. ลักษณะของการสอนที่ดี

การสอนที่ดีย่อมทำให้ผลการเรียนของผู้เรียนเป็นไปตามความมุ่งหมายของการศึกษาที่กำหนดไว้ ดังนั้น ลักษณะของการสอนที่ดีควรจะได้พิจารณาในหัวข้อต่อไปนี้

ผู้สอน

1. ผู้สอนควรเตรียมการสอนมาอย่างดี สิ่งที่ผู้สอนจะต้องเตรียมนั้น ได้แก่ การเตรียมศึกษาเนื้อหาวิชา หลักสูตร เตรียมทำแผนการสอน เป็นต้น

2. ควรมีความตั้งใจในการให้ความรู้แก่ผู้เรียน แสวงหาความรู้และประสบการณ์ในวิชาที่สอนล่วงหน้า

3. จะต้องมีความสามารถในการเลือกเทคนิควิธีสอนหลายๆรูปแบบที่เหมาะสม

4. มีความสามารถในการกิจกรรมเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชานั้นๆ ได้อย่างเหมาะสม โดยเน้นกิจกรรมที่สอดคล้องกับเนื้อหาบทเรียน

5. ควรให้ความใกล้ชิดสนิทสนมต่อผู้เรียน โดยมีความเป็นกันเอง เข้าใจผู้เรียนแต่ละคน ให้ผู้เรียนมีความไว้วางใจ
6. เป็นที่ปรึกษาและแนะแนวในเรื่องต่างๆ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถทุ่มเทกับการเรียนได้อย่างเต็มที่
7. ควรแนะนำให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ต่างๆ จากแหล่งความรู้ภายใน และภายนอกสถานศึกษา
8. ควรจัดทำแผนสำหรับการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน และการประเมินผลกาสอนของผู้สอนทุกครั้งหลังจากการสอนเสร็จสิ้นลง เพื่อตรวจสอบว่าได้บรรลุตามความมุ่งหมายหรือไม่
9. ควรเป็นผู้มีจิตใจโอบอ้อมอารี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น โดยเฉพาะความคิดเห็นของผู้เรียน เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้กล้าคิด กล้าแสดงออกในสิ่งที่ถูกที่ควร
10. ควรเป็นผู้ที่มีบุคลิกลักษณะความเป็นครู และมีความรักในวิชาชีพของตนเอง แสวงหาความรู้และพัฒนาตนเองเสมอ

ผู้เรียน

1. ต้องมีความรักในการเรียน รู้จักใฝ่หาความรู้อยู่เสมอ
2. มีความเชื่อมั่นในตนเอง เคารพและเชื่อฟังผู้สอน มีความประพฤติเรียบร้อย มีวินัยในตนเอง
3. สามารถแก้ปัญหาและตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนของตนเองได้อย่างเหมาะสม
4. มีความกระตือรือร้น และเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี
5. เป็นผู้ที่ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น กล้าแสดงความคิดเห็นระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน หรือผู้เรียนกับผู้เรียน
6. สามารถประเมินผลการเรียนด้วยตนเองได้ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาตนเองของผู้เรียน

การจัดการเรียนการสอน

1. ควรมีการจูงใจในระหว่างการเรียนการสอนเนื้อหาวิชาต่างๆ
2. ควรวางแผนการสอน นำเอาหลักการสอนแบบต่างๆ มาดัดแปลงใช้ในการเรียนการสอนนั้นประสบความสำเร็จ
3. มีการจัดการสอนที่เหมาะสมกับวัยตามความยากง่าย และระดับวุฒิภาวะของผู้เรียน

4. วิธีสอนที่เลือกมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนจะต้องเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดเสมอ

5. การเรียนการสอนในวิชาต่างๆควรให้มีความสัมพันธ์กัน
6. ควรมีการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ศึกษาหลายๆอย่าง เพื่อสร้างความสนใจของผู้เรียน
7. ควรจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักการทำงานเป็นกลุ่ม เพื่อฝึกการอยู่ร่วมกันในสังคม
8. ส่งเสริมความเข้าใจในระบอบการปกครองประชาธิปไตย ส่งเสริมให้มีระเบียบวินัย ไม่ต้องถูกข่มขู่หรือลงโทษ

9. ควรจัดและส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยการกระทำ ได้ลงมือทำอย่างจริงจัง (สถาบันราชภัฏสวนดุสิต, มปป., น.14-17)

5. องค์ประกอบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรี

ณรุทธ์ สุทธิจิตต์ (2544, น.68-69) กล่าวว่าองค์ประกอบของการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีที่ควรคำนึงถึง มีดังต่อไปนี้

1. ผู้เรียนทุกคนควรได้ปฏิบัติเครื่องดนตรี และในการประกอบกิจกรรม
2. เครื่องดนตรีควรอยู่ในสภาพดี ไม่ชำรุด
3. ปลูกฝังการเก็บรักษาเครื่องดนตรีหลังจากการเล่น
4. วิธีปฏิบัติเครื่องดนตรีอย่างถูกวิธี เพื่อถนอมเครื่องดนตรีไม่ให้ชำรุดเสียหายอย่างรวดเร็ว

5. การปฏิบัติเครื่องดนตรีทั้งแบบกลุ่ม แบบวง และแบบเดี่ยว
6. การเล่นดนตรีโดยการเล่นและสร้างสรรค์
7. การฟังการเล่นของตนเอง เพื่อประเมินผลการเรียนให้ผู้เรียนปรับปรุงตนเอง
8. ราคาเครื่องดนตรี

ไพฑูรย์ สีนลรัตน์ (2524, น.97) กล่าวว่า องค์ประกอบของการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรี มีดังต่อไปนี้

1. สถานที่ฝึกปฏิบัติต้องมีความเหมาะสม สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและเนื้อหาวิชาการ ฝึกปฏิบัติเป็นการลงมือทำงานจริง ปฏิบัติงานจริงในสภาพใกล้เคียงหรือเป็นจริงมากที่สุด
2. เอกสารฝึกปฏิบัติ เช่น คู่มือ หรือ แบบฝึกปฏิบัติ
3. การเตรียมตัวของผู้เรียนและผู้สอน เช่น ต้องกำหนดจุดหยุดของการฝึก กำหนดเนื้อหา เตรียมเอกสาร อุปกรณ์ สถานที่ และกำหนดเวลา ผู้เรียนจำเป็นต้องมีความรู้ มีทักษะขั้นพื้นฐาน เข้าใจขั้นตอนและสิ่งที่จะเกิดขึ้นในการปฏิบัติ

6. วิธีการฝึกปฏิบัติเครื่องดนตรี

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2529, น.271) กล่าวว่า การฝึกทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรี จะมีประสิทธิภาพเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับวิธีการต่างๆ ดังนี้

1. การจัดเวลาฝึก ควรฝึกโดยใช้ระยะเวลาสั้นๆ ดีกว่าการฝึกโดยใช้ระยะเวลานานๆ
2. เน้นการฝึกส่วนย่อยแล้วจึงฝึกส่วนรวม
3. เน้นการฝึกความแม่นยำก่อนความรวดเร็ว
4. การวัดความก้าวหน้าของทักษะเป็นระยะ แล้วสะท้อนกลับให้ผู้เรียนรับรู้
5. ควรฝึกในสภาพที่เป็นจริงให้มากที่สุด
6. การเชื่อมโยงทักษะเดิมก่อนทักษะใหม่ โดยการถ่ายโยงการเรียนรู้
7. การใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มาปรับปรุงวิธีการเรียนทักษะให้ทันสมัย

สุกรี เจริญสุข (2529, น.76-78) กล่าวถึงการฝึกทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีไว้ดังนี้

1. ปรัชญาของการฝึก “ฝึกทำทุกอย่างให้สมบูรณ์ เพราะการฝึกที่ผิดเป็นเหตุให้ปฏิบัติผิด” ทำไม่ต้องฝึก เพราะการฝึก คือ การพัฒนาวิถียุทธศาสตร์ไปสู่ความเก่ง พัฒนาทักษะ กล้ามเนื้อ และพรสวรรค์ทางดนตรีให้เจริญไปในทางที่ถูกต้อง

2. สถานที่ฝึก ต้องเป็นสถานที่ที่สงบ สามารถสร้างสมาธิในการฝึกโดยไม่มีสิ่งใดมารบกวน หรือไม่รบกวนผู้อื่น ห้องฝึกควรเป็นห้องส่วนบุคคล อากาศถ่ายเทได้สะดวก อุณหภูมิที่เหมาะสมคือ 75 องศาฟาเรนไฮต์

3. การฝึกปฏิบัติควรฝึกเป็นกิจวัตรประจำวัน ควรฝึกอย่างน้อยวันละ 2 ชั่วโมง การฝึกควรอย่างยิ่งที่จะฝึกอย่างสม่ำเสมอ ในขณะที่ฝึกเมื่อรู้สึกเหนื่อยควรหยุดพัก เพราะไม่มีประโยชน์ที่จะฝึกเมื่อร่างกายอ่อนเพลียไม่สามารถควบคุมได้ ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ผลน้อย นอกจากจะทำให้เหนื่อยมากขึ้นแล้ว ยังทำให้จิตใจเบื่อง่ายต่อการฝึกอีกทอดหนึ่ง ฟังระลึกเสมอว่าการฝึกจะสมบูรณ์ก็ต่อเมื่อร่างกายและจิตใจสมบูรณ์

4. ลักษณะนิสัยที่ดีในการฝึก

4.1 การฝึกที่ดีต้องคำนึงถึงคุณภาพการฝึกเป็นสำคัญ ระยะเวลาที่ใช้ฝึกขึ้นอยู่กับสมาธิ ใช้เวลาสั้นแต่มีสมาธิย่อมดีกว่าใช้เวลานานแต่ไม่มีสมาธิ

4.2 ฝึกด้วยอัตราจังหวะช้า ถือว่าเป็นหัวใจของการฝึก เพราะการฝึกช้าๆ มีโอกาสแก้ไขข้อบกพร่อง สามารถสร้างสมาธิในการฝึกได้

4.3 ฝึกจุดอ่อน วลีที่ยาก กระสวนจังหวะที่ปฏิบัติไม่ถูก

4.4 ใช้เครื่องเคาะจังหวะและเครื่องตั้งเสียงในการฝึก ต้องมีเครื่องเคาะจังหวะควบคุมการฝึกด้วยตลอดเวลา เพื่อสร้างความแม่นยำของจังหวะ นอกจากนี้ควรมีเครื่องตั้งเสียงเพื่อฝึกให้คุ้นเคยกับเสียงที่ถูกตั้ง

4.5 ทุกครั้งที่ฝึกควรมีกระจก เพราะกระจกเป็นครูที่จะบอกให้เราทราบว่าท่านั่งในการฝึกปฏิบัติถูกต้องหรือไม่

4.6 มีทัศนคติที่ดีต่อการฝึก นอกจากสร้างสมาธิที่ดีในการฝึกแล้ว ควรสร้างทัศนคติที่ดีต่อการฝึก ฝึกเพื่อดนตรี ไม่ควรฝึกเพราะถูกบังคับ หรือฝึกดนตรีเพราะฐานะทางสังคม

4.7 บันทึกเทปทุกครั้งที่ได้ฝึก เพื่อฟังและแก้ไขข้อบกพร่องในการฝึกครั้งต่อไป

4.8 ฝึกความจำโดยฝึกวลีสั้นๆ 10 เทียว (คูโน้ต 10 เทียว อาศัยความจำ 10 เทียว และอีก 10 เทียวคูโน้ตอีกครั้งหนึ่ง)

4.9 การฝึกทุกครั้งควรจัดตารางว่าฝึกอะไรบ้าง นานเท่าใด ไม่ควรฝึกอย่างใดอย่างหนึ่งอย่างเดียวนานต่อเนื่องต่อการฝึก

7. ความหมายของกิจกรรมการเรียนการสอน

กิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง กิจกรรมที่นักเรียนเข้าไปมีส่วนร่วม และทำให้นักเรียนได้บรรลุจุดหมายตามต้องการ (สถาบันราชภัฏสวนดุสิต, มปป., น.2)

กิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง การปฏิบัติต่างๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน เพื่อให้การดำเนินการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และการเรียนรู้ของผู้เรียนบรรลุสู่จุดประสงค์การสอนที่กำหนดไว้ (อาภรณ์ ใจเที่ยง, 2537, น.71)

8. ลักษณะของกิจกรรมการเรียนการสอนที่ดี

ลักษณะของกิจกรรมการเรียนการสอนที่ดีต้องเกี่ยวข้องกับสิ่งสำคัญหลายประการดังนี้ คือ

1. กิจกรรมการเรียนการสอนทุกอย่างต้องเกี่ยวข้องกับจุดประสงค์ของการเรียน
2. การจัดลำดับของกิจกรรมการเรียนการสอน ต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์ทั้ง 3 ด้าน คือ พุทธพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย
3. กิจกรรมการเรียนการสอน ต้องเหมาะสมกับวัย และความพร้อมของนักเรียน
4. กิจกรรมการเรียนการสอนควรมีการจัดลำดับขั้นต้น เพื่อให้การเรียนรู้มีความต่อเนื่อง
5. กิจกรรมการเรียนการสอนควรทำให้บังเกิดผลคืออย่างเต็มที่ ก่อให้เกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น
6. กิจกรรมการเรียนการสอนจะต้องทำทลายความสนใจของนักเรียน ให้นำสิ่งที่เรียนสถานการณ์หนึ่ง ไปใช้ได้กับอีกสถานการณ์หนึ่ง

7. กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นการพัฒนาความคิด ส่งเสริมให้นักเรียนได้คิดแบบสอบสวน และแก้ปัญหาในแนวทางของตน

8. กิจกรรมการเรียนการสอนควรให้นักเรียนได้เรียนรู้หลายๆทาง การจัดกิจกรรมที่ให้โอกาสนักเรียนได้สังเกต วิเคราะห์ และอภิปราย โดยใช้สื่อการเรียนต่างๆ มาประกอบกิจกรรม

9. กิจกรรมการเรียนการสอนควรมีลักษณะเปิดกว้างแก่นักเรียน ให้มีลักษณะที่แตกต่างกันทั้งในเนื้อหา และแนวความคิด กิจกรรมลักษณะนี้ไม่จำเป็นต้องมีคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว แต่เป็นการให้นักเรียนได้รู้จักใช้ความคิดอย่างมีเหตุผล และพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ (นาตยา ภัทรแสงไทย, 2525, น.262-264)

9. ประเภทของกิจกรรมการเรียนการสอน

กิจกรรมการเรียนการสอนที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนนั้น ถ้านำมาแยกประเภทหรือจัดเข้ากลุ่มแล้ว จะพบว่ากิจกรรมการเรียนการสอนอาจแยกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1. กิจกรรมการเรียนการสอนที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง กิจกรรมประเภทนี้นักเรียนเป็นแกนกลางในการประกอบกิจกรรม ส่วนครูจะทำหน้าที่ดังนี้

- 1.1 ประสานงาน
- 1.2 คอยส่งเสริมให้ผู้เรียนร่วมกิจกรรม
- 1.3 แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างปฏิบัติกิจกรรม
- 1.4 ทำบรรยากาศของการเรียนการสอนให้ดำเนินไปด้วยดี

กิจกรรมการเรียนการสอนที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ยังอาจแยกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

1. กิจกรรมการเรียนการสอนที่ยึดกลุ่มนักเรียนเป็นศูนย์กลาง เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาสทำงานเป็นกลุ่ม รู้จักกลไกของการทำงานร่วมกัน

2. กิจกรรมการเรียนการสอนที่ยึดนักเรียนเป็นรายบุคคล เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อสอดคล้องและส่งเสริมความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน โดยให้นักเรียนพัฒนาความสามารถของตนเอง

2. กิจกรรมการเรียนการสอนที่ยึดครูเป็นศูนย์กลาง กิจกรรมประเภทนี้ ครูจะเป็นศูนย์กลางของการปฏิบัติกิจกรรม โดยเริ่มจากเป็นผู้วางแผนการเรียนการสอน และเป็นผู้นำในขณะปฏิบัติกิจกรรม การเรียนการสอนในชั้นเรียนจึงมีลักษณะสื่อสารไปในทางเดียว คือ ครูเป็นผู้ถ่ายทอดการเรียนการสอน แม้ว่ากิจกรรมเหล่านี้จะยึดครูเป็นแกนกลางก็ตาม แต่ก็มีได้หมายความว่านักเรียนจะไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรมเลย นักเรียนยังคงมีโอกาสปฏิบัติกิจกรรมภายใต้การนำของครู (สถาบันราชภัฏสวนดุสิต, มปป, น.5)

10. แนวการจัดกิจกรรมดนตรีในระดับอุดมศึกษา

กิจกรรมดนตรีในระดับอุดมศึกษาเป็นกิจกรรมที่มุ่งจัดให้กับผู้ที่ศึกษาดนตรีเป็นวิชาเอก นอกเหนือไปจากกิจกรรมดนตรีที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสาขาอื่นๆ มาศึกษา เพื่อประโยชน์ต่อวิชาเอกของผู้เรียนในบางสาขา อีกทั้งสามารถขยายขอบเขตความรู้ของผู้เรียนในลักษณะของวิชาทั่วไป

ข้อควรคำนึงในการจัดกิจกรรมดนตรี

การจัดกิจกรรมดนตรีในลักษณะของวิชาเอก มีข้อควรคำนึงดังนี้(ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2537, น.160)

1. กิจกรรมดนตรีควรมีความลึกซึ้งที่ได้รับจากการจัดทำเป็นหลักสูตรที่มีรายละเอียดแยกเป็นวิชาต่างๆ ตามหลักสูตรของสาระดนตรี
2. ผู้เรียนควรมีโอกาสศึกษาสาระดนตรีอย่างกว้างขวาง ตามความพอใจของตนเอง โดยเป็นไปตามแนวทางของหลักสูตรที่ได้วางไว้
3. กิจกรรมดนตรีในระดับอุดมศึกษา ควรมีรูปแบบในการจัดให้เหมาะสมกับลักษณะของวิชาเอกในสาขาต่างๆ ที่เฉพาะเจาะจงลงไป เช่น การเรียนรู้ในเรื่องของทฤษฎี กิจกรรมดนตรีควรเน้นไปในทางการบรรยายประกอบการปฏิบัติ ในการเรียนรู้เรื่องการสอนดนตรี กิจกรรมดนตรีควรเน้นทั้งทางด้านทฤษฎีและปฏิบัติควบคู่กันไป โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีโอกาสทดลองสอน หรือสังเกตการสอน
4. ควรมีโอกาสให้ผู้เรียนได้ประเมินผลความสามารถของตนเองในด้านทฤษฎี และทักษะเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงความสามารถของตนเอง
5. กิจกรรมการเรียนแต่ละวิชาควรมีความสัมพันธ์กัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวิชาแขนงเดียวกัน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีการพัฒนาในแขนงนั้นได้อย่างลึกซึ้ง

จุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมดนตรี

จุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมดนตรีในระดับอุดมศึกษามุ่งหวังให้ผู้เรียนได้รับสาระดนตรี ใน การที่จะไปประกอบอาชีพได้โดยลักษณะของวิชาเอกตามสาขาวิชาที่เรียน การเรียนการสอนจึงเน้นไปที่เนื้อหาและทักษะดนตรี รวมทั้งเทคนิควิธีสอนซึ่งจำเป็นสำหรับผู้ที่จะเป็นครูดนตรีในต่อไป กิจกรรม ส่วนใหญ่มีก็อยู่ในรูปบรรยาย และการเรียนตัวต่อตัวในกลุ่มวิชาทักษะ นอกเหนือไปจากการเรียนใน ลักษณะของการผสมวงในลักษณะต่างๆ ซึ่งเป็นทักษะดนตรีที่ผู้เรียนควรมี นอกจากนี้กิจกรรมดนตรี ที่เปิดให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถ เช่น การแสดงดนตรีประจำสัปดาห์ การแสดงคอนเสิร์ตประจำปี เป็นกิจกรรมที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนดนตรีในระดับนี้ทั้งสิ้น (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2537, น.161)

กิจกรรมการสอนดนตรี

กิจกรรมการสอนดนตรีในระดับอุดมศึกษา ควรมี 2 ลักษณะใหญ่ๆ คือ กิจกรรมภายในห้องเรียน ซึ่งเป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับเนื้อหา และทักษะดนตรีตามลักษณะวิชาต่างๆ และกิจกรรมนอกห้องเรียนซึ่งเป็นกิจกรรมเสริมความรู้ เช่น การแสดงดนตรี การไปชมคอนเสิร์ต การสังเกตการสอน หรือ การฝึกประสบการณ์วิชาชีพของครูดนตรี

นอกจากนี้ผู้สอนควรมีโอกาสพบปะกับผู้เรียน ในอันที่จะเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับดนตรีในลักษณะต่างๆ และควรช่วยเตรียมตัวผู้เรียนให้พร้อมที่จะออกไปดำเนินวิชาชีพทางดนตรีอย่างเต็มภาคภูมิ

โดยสรุป กิจกรรมดนตรีในระดับอุดมศึกษา เป็นการพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในระดับที่สามารถนำดนตรีไปใช้ในการประกอบเป็นวิชาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ กิจกรรมดนตรีควรมีทั้งกิจกรรมการเรียนการสอนภายในห้องเรียนและนอกห้องเรียน รวมทั้งการปลูกฝังเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพทางดนตรี (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2537, น.162)

สื่อการเรียนการสอน

1. ความหมายของสื่อการเรียนการสอน

เป็รื่อง กุมุท (2519, น.1) กล่าวว่า “สื่อการเรียนการสอน หมายถึง สิ่งต่างๆ ที่เป็นเครื่องมือหรือช่องทางสำหรับการสอนของครูผู้สอนถึงผู้เรียน และทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ตามจุดประสงค์หรือจุดมุ่งหมายที่ครูวางไว้ได้เป็นอย่างดี”

บราวน์ และคนอื่นๆ (วาสนา ชาวหา 2533, น.8) ได้ให้ความหมายว่า สื่อการสอน ได้แก่ อุปกรณ์ทั้งหลายที่ช่วยเสนอความรู้ให้แก่ผู้เรียนจนเกิดผลการเรียนที่ดี ทั้งนี้มีความหมายรวมถึงกิจกรรมต่างๆ ที่ไม่เฉพาะแต่สิ่งที่เป็นวัสดุเครื่องมือเท่านั้น เช่น การศึกษานอกสถานที่ การแสดงบทบาท นาฏการ การสาธิต การทดลอง ตลอดจนการสัมมนา และการสำรวจ เป็นต้น

กล่าวโดยสรุปได้ว่า สื่อการเรียนการสอนคือ สิ่งที่เป็นเครื่องมือในการช่วยถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียน รวมทั้งการจัดกิจกรรมต่างๆ ไม่จำเป็นต้องเป็นวัสดุเครื่องมือเท่านั้น โดยสามารถทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายที่ผู้สอนวางไว้ได้เป็นอย่างดี

2. ประเภทของสื่อการเรียนการสอน

เกอร์ลาซ และ อีลี (วาสนา ชาวหา 2533, น.13) ได้จำแนกสื่อออกเป็น 8 ประเภท ดังนี้

1. ของจริงและตัวบุคคล รวมทั้งสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง เช่น การสาธิต การทดลอง และการศึกษานอกสถานที่

2. ภาษาพูดหรือภาษาเขียน หมายถึง คำพูด คำรา คำอธิบายในสไลด์ ฟลิ้มสตริป แผ่นภาพ โปร่งแสง

3. วัสดุกราฟิก เช่น แผนภูมิ รูปภาพ แผนสถิติ โปสเตอร์ การ์ตูน แผนที่ ภาพวาด วัสดุเหล่านี้นอกจากจะนำมาใช้โดยตรงแล้ว ยังปรากฏในหนังสือ คำรา แบบเรียน ฟลิ้มสตริป แผ่นภาพ โปร่งใส สไลด์ หนังสืออ้างอิง เป็นต้น

4. ภาพนิ่ง เป็นภาพที่ได้จากการถ่ายสไลด์ และฟลิ้มสตริป

5. ภาพเคลื่อนไหว ได้แก่ ภาพยนตร์และโทรทัศน์

6. การบันทึกเสียง ได้แก่ เสียงจากเทป บันทึกจากแผ่นเสียง จากร่องเสียงของฟลิ้มภาพยนตร์ เป็นต้น

7. การสอนประเภท โปรแกรม เป็นการสอนที่ต้องจัดเตรียมล่วงหน้า อาจมีสื่อทางโสตทัศนศาสตร์เข้าช่วยเป็นแบบเรียนโปรแกรม บทเรียนสำเร็จรูปใช้ร่วมกับเครื่องช่วยสอน หรือคอมพิวเตอร์

8. สื่อประเภทสถานการณ์จำลองและชุดการสอน ได้แก่ การแสดงบทบาท การแสดงละคร

ศิริพงศ์ พะยอมแย้ม (2533, น.72) ได้เสนอแนวคิดในการแบ่งประเภทของสื่อการเรียนการสอนในด้านทักษะของสื่อ โดยยึดถือมิติ ออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. สื่อ 3 มิติ

1.1 สื่อ 3 มิติชนิดเคลื่อนไหว ได้แก่ ตัวบุคคล การสาธิต นาฏการ

1.2 สื่อสามมิติชนิดไม่เคลื่อนไหว ได้แก่ ของจริง ของจำลอง

2. สื่อ 2 มิติ

2.1 สื่อ 2 มิติชนิดเคลื่อนไหว ได้แก่ ภาพยนตร์ โทรทัศน์

2.2 สื่อ 2 มิติชนิดไม่เคลื่อนไหว ได้แก่ รูปภาพ สไลด์ แผนที่ กระดานชอล์ก

3. สื่อไร้มิติ ได้แก่ ภาษาพูด เสียงเพลง

3. ประโยชน์และคุณค่าของสื่อการเรียนการสอน

โดยทั่วไปแล้วสื่อการเรียนการสอนไม่ว่าจะอยู่ในประเภทใดก็ตาม จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนเป็นอย่างยิ่ง

เป็รื่อง กุมุท (2519, น.4) ได้สรุปผลการวิจัยสื่อการเรียนการสอนชนิดต่างๆ โดยมีได้จำกัดเฉพาะชนิดใดชนิดหนึ่ง ว่ามีคุณค่าต่อการเรียนการสอน ดังนี้

1. ช่วยให้คุณภาพการเรียนรู้ดีขึ้น เพราะมีความจริงจังและมีความหมายชัดเจนต่อผู้เรียน

2. ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ในปริมาณมากขึ้นในเวลาที่กำหนดไว้จำนวนหนึ่ง
3. ช่วยให้ผู้เรียนสนใจและมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในกระบวนการเรียนการสอน
4. ช่วยให้ผู้เรียนจำ ประทับความรู้ลึก และทำอะไรเป็นเร็วและดียิ่งขึ้น
5. ช่วยส่งเสริมการคิดและการแก้ปัญหาในกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน
6. ช่วยให้ผู้เรียนรู้สิ่งที่เรียนได้ลำบาก โดยการช่วยแก้ปัญหา หรือข้อจำกัด

ต่างๆ ดังนี้

- 6.1 ทำสิ่งซับซ้อนให้ง่ายขึ้น
- 6.2 ทำนามธรรมให้เป็นรูปธรรมมากขึ้น
- 6.3 ทำสิ่งที่เคลื่อนไหวให้ดูช้าลง
- 6.4 ทำสิ่งที่เคลื่อนไหวหรือเปลี่ยนแปลงช้าให้ดูเร็วขึ้น
- 6.5 ทำสิ่งที่ใหญ่มากให้ย่อขนาดลง
- 6.6 ทำสิ่งที่เล็กมากให้ขยายใหญ่ขึ้น
- 6.7 นำอดีตมาให้ศึกษาได้
- 6.8 นำสิ่งที่อยู่ไกลหรือลืบล้มมาศึกษาได้

อิริคสัน (ศิริพงศ์ พะยอมแย้ม, 2533, น.74-75) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเรียนการสอนไว้ดังนี้

1. การเรียนการสอนจะช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียนเป็นอย่างดี
2. การเรียนการสอนจะช่วยให้ผู้สอนสามารถจัดประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียนได้

หลายรูปแบบ

3. การเรียนการสอนจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการตอบสนองตามที่คาดหวังจะให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน

4. การเรียนการสอนจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมหลายๆ รูปแบบ
5. การเรียนการสอนจะช่วยสอนสิ่งที่อยู่ในที่ลืบล้ม ไม่สามารถนำมาให้ดู

โดยตรงได้

6. การเรียนการสอนจะช่วยในการสื่อความหมายระหว่างผู้เรียน และผู้สอนได้

อย่างชัดเจน

7. การเรียนการสอนจะช่วยในการวิจัย หรือการซ่อมเสริมผู้เรียนได้

4. หลักเกณฑ์ในการเลือกสื่อการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์

- 4.1 ต้องเหมาะสมกับระดับชั้น และวัยของผู้เรียน
- 4.2 ต้องตรงกับจุดมุ่งหมายของบทเรียน

4.3 ต้องใช้ได้ไม่ยากนัก และไม่เสียเวลาใช้นานจนเกินไป

4.4 ต้องตรงตามความเป็นจริง เพื่อที่ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ในสิ่งที่ถูกต้อง

4.5 ต้องตรงตามความต้องการและความสนใจของผู้เรียน เพราะจะทำให้ผู้เรียนอยากรู้

อยากเห็น

4.6 ต้องสัมพันธ์กับความรู้เก่าของผู้เรียน ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างถูกต้อง
แม่นยำ และง่ายขึ้นนั่นเอง

4.7 ควรเป็นวัสดุราคาเขา หาง่าย ปลอดภัย คุ่มค่า

4.8 ต้องช่วยเสริมทักษะ และสร้างคุณค่าในการเรียน

4.9 ควรอยู่ในสภาพดี และใช้การได้ดี

(ศูนย์การศึกษาสำหรับครูทางวิทยุไปรษณีย์ กรมการฝึกหัดครู, 2530, น.120)

5. หลักการเลือกใช้สื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ

การเลือกสื่อเพื่อนำมาประกอบการเรียนการสอนนั้น นับว่าเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะถ้าเลือกสื่อไม่เหมาะสมแล้ว ก็จะมีส่วนทำให้การเรียนการสอนนั้นไม่ประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการได้ ดังนั้นครูผู้สอนจึงต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. ให้มีความสัมพันธ์กับเรื่องที่สอน และตรงกับจุดมุ่งหมาย

2. เหมาะกับความรู้อ และประสบการณ์ของผู้เรียน

3. เหมาะกับวัยและระดับชั้นของผู้เรียน

4. มีลักษณะที่น่าสนใจ และน่าติดตาม

5. มีวิธีใช้ และเนื้อหาที่ไม่ซับซ้อน ไม่ยุ่งยาก

6. เป็นสิ่งสำคัญที่ผู้เรียนควรจะรู้และเข้าใจ

7. ใช้เวลาไม่นานจนเกินไป

8. จะต้องช่วยเสริมผู้เรียนให้มีทัศนคติที่ดี และมีคุณค่าต่อผู้เรียน

9. ช่วยเสริมทักษะแก่ผู้เรียน

10. เลือกสื่อที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจได้ง่ายที่สุด

11. มีเทคนิคในการทำที่ดี ทั้งในเรื่องของเสียง ภาพ ขนาด ความเป็นจริง และเร้า

ความสนใจ

12. เป็นสื่อที่ทันกับเหตุการณ์

13. ใช้สื่อให้คุ้มค่ากับเวลา และการลงทุน

(ศูนย์การศึกษาสำหรับครูทางวิทยุไปรษณีย์ กรมการฝึกหัดครู, 2530, น.121)

6. ประเภทของสื่อการสอนดนตรี

บทเพลง ในการสอนดนตรี เพลงจัดเป็นสื่อการสอนที่ใช้เสมอ โดยเฉพาะเพลงประกอบการร้อง ประกอบการฟัง เพลงที่นำมาใช้ควรได้รับการเลือกสรร เพื่อให้เหมาะกับกิจกรรมต่างๆ ซึ่งมีหลักในการเลือกดังนี้

1. ความยากง่ายของบทเพลง
2. ความยาวของบทเพลง
3. ประเภทของบทเพลง

แผนภูมิและแผนภาพ แผนภูมิลักษณะต่างๆ ควรเป็นสื่อดนตรีที่ผู้สอนจัดทำไว้ใช้ในการสอน

แผนภูมิสามารถแยกเป็นประเภทต่างๆ ได้ดังนี้

1. แผนภูมิเพลง
2. แผนภูมิสัญลักษณ์ต่างๆ ทางดนตรี
3. แผนภูมิโครงสร้าง หรือรูปแบบทางดนตรี
4. แผนภูมิลักษณะเครื่องดนตรี หรือแสดงการเล่นเครื่องดนตรี

แผนภาพที่ใช้ในการเรียนดนตรี ได้แก่

1. แผนภาพเครื่องดนตรี
2. แผนภาพผู้ประพันธ์เพลง
3. แผนภาพแสดงลักษณะของวงดนตรีประเภทต่างๆ
4. แผนภาพอื่นๆ

เครื่องดนตรี ในการสอนดนตรีศึกษา หรือดนตรีเชิงทักษะ สิ่งที่ขาดไม่ได้คือเครื่องดนตรี เครื่องดนตรีที่ใช้ในการสอนดนตรีศึกษามักเป็นเครื่องประกอบจังหวะต่างๆ คีย์บอร์ด และขลุ่ย นอกจากนี้ควรมีเครื่องดนตรีในวงดุริยางค์ และเครื่องดนตรีไทยบางชนิดให้ผู้เรียนได้ทดลองเล่น ส่วนเครื่องดนตรีที่ใช้ในการสอนทักษะ มักเป็นเครื่องดนตรีที่ผู้เรียนเป็นเจ้าของและใช้ในการฝึกฝน ไม่ว่าจะเป็นเครื่องดนตรีประเภทใด ควรเป็นเครื่องดนตรีที่มีคุณภาพ มีความทนทาน เพื่อความคุ้มค่าของการใช้งาน และคุณภาพเสียงที่ดี

สื่อประเภทเสียง ได้แก่ วัสดุและอุปกรณ์เสียง เพราะในการสอนดนตรีทักษะการฟังจัดเป็นพื้นฐานที่สำคัญ วัสดุอุปกรณ์เสียงควรมีคุณภาพดี เพื่อเสริมสร้างทักษะและการรับรู้เชิงคุณภาพของผู้เรียน เพื่อนำไปสู่ความซาบซึ้งในดนตรี

สิ่งพิมพ์ ได้แก่ สื่อประเภทหนังสือเป็นส่วนใหญ่ พจนานุกรมดนตรี สารานุกรมดนตรี และหนังสือประเภทวิชาการทางดนตรี

สื่ออื่นๆ ได้แก่ เครื่องดนตรีที่ผลิตเอง ชุดเกมประกอบการสอน ภาพนิ่ง ภาพยนตร์ที่เกี่ยวข้องกับดนตรี รายการโทรทัศน์ และนอกจากนี้สื่อที่สำคัญในปัจจุบัน คือ คอมพิวเตอร์ ซึ่งมีโปรแกรมเกี่ยวกับดนตรี สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาด้านดนตรีได้ดี เพราะผู้เรียนเรียนตามความสามารถของตน และสอดคล้องความสนุกสนานในการเรียนด้วยเสมอ

สื่อดนตรีต่างๆ ที่กล่าวมานี้พบเห็นได้โดยทั่วไป การเรียนการสอนดนตรีที่ใช้สื่อเหล่านี้ประกอบ ย่อมช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ดนตรีได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2544, น.167-172)

การวัดผลและการประเมินผล

1. ความหมายของการวัดผลและการประเมินผล

ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2544, น.189-190) ได้ให้ความหมายของการวัดผลและประเมินผลว่า การวัดผลและประเมินผลมักใช้คู่กัน บางครั้งก็ใช้แทนกัน อย่างไรก็ตามเมื่อกกล่าวถึงการวัดผล ความหมายที่แท้จริงก็คือ การวัดผลการเรียนรู้ของผู้เรียนว่าเป็นอย่างไร ซึ่งมักมีค่าเป็นตัวเลข ส่วนการประเมินผล หมายถึง การได้ค่ารวมจากการวัดมาแล้ว และมีการประเมินค่าจากการวัดออกมาในรูปของคุณภาพ ว่ามากน้อยหรือดีเพียงใด

สมนึก กัททิษณี (2546, น.1) ได้ให้ความหมายว่า การวัดผล (Measurement) หมายถึง กระบวนการหาปริมาณ หรือจำนวนสิ่งของต่างๆ โดยใช้เครื่องมืออย่างใดอย่างหนึ่งวัด ผลของการวัดจะออกมาเป็นตัวเลข สัญลักษณ์ หรือข้อมูล

สมนึก กัททิษณี (2546, น.3) ได้ให้ความหมายว่า การประเมินผล (Evaluation) หมายถึง การตัดสิน หรือวินิจฉัยสิ่งต่างๆ ที่ได้จากการวัดผล โดยอาศัยเกณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่ง

2. รูปแบบของพฤติกรรมทางดนตรีและวิธีวัดผลทางดนตรี

ในกระบวนการวัดผลและประเมินพฤติกรรมทางดนตรี (Music Tasks) สามารถแบ่งกระบวนการดังกล่าวออกได้เป็น 2 มิติ คือ

1. พฤติกรรมที่แสดงออก
2. วิธีการวัดพฤติกรรม

โดยพฤติกรรมที่แสดงออก หมายถึง อะไรที่เราต้องการจะวัด ส่วนวิธีการวัดพฤติกรรม วิธีการใดที่เราสามารถนำมาใช้วัดพฤติกรรมนั้น ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์, 2547)

พฤติกรรมที่แสดงออกทางดนตรี

Johnson and Hess (ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์, 2547) ได้ทำการศึกษาการทดสอบดนตรีกว่า 30 แบบ และแบ่งหมวดหมู่ประเภทของพฤติกรรมทางดนตรีที่ถูกทดสอบออกมาได้ 9 กลุ่ม ดังนี้

1. ความสามารถในการวินิจฉัยเสียงที่ได้ยิน หมายถึง ความสามารถในการตอบได้ว่า เสียงที่ได้ยิน 2 เสียง หรือมากกว่านั้นมีความหมายแตกต่างกัน โดยตัวอย่างของความแตกต่างของเสียง ได้แก่ ระดับเสียง จังหวะ การประสานเสียง ทำนอง ฯลฯ

2. ความสามารถในการร้อง จากการอ่านโน้ต และตอบได้ว่ามีคุณสมบัติอย่างไร ได้แก่ ความสามารถในการอ่านแล้วร้องโน้ต ทั้งในเรื่องระดับเสียง จังหวะ และทำนอง โดยตอบได้ว่าเสียงที่ร้องนั้นมีคุณสมบัติอย่างไร

3. ความสามารถในการจำเสียง และแยกแยะ หมายถึง ความสามารถในการจำได้ว่า ระดับเสียงที่ได้ฟังนั้นเป็นระดับเสียงใด หรือมีคุณสมบัติทางดนตรีแบบใด

4. ความรู้ทางดนตรี หมายถึง ความรู้ทางดนตรีที่แสดงออกมา ทั้งในแง่ประวัติดนตรี การนิยามความหมาย การประพันธ์ นักดนตรี ฯลฯ ในข้อนี้มักอยู่ในรูปของความรู้ที่สามารถพรรณนาออกมาเป็นวาจาตัวหนังสือได้

5. การประพันธ์งานดนตรี ได้แก่ การทดสอบให้ผู้เข้าทดสอบประพันธ์ผลงานทางดนตรีออกมา

6. อารมณ์ ได้แก่ อารมณ์ที่แสดงออกมาทางดนตรี

7. การอ่านโน้ต ความสามารถในการอ่านโน้ตดนตรี

8. การบรรเลงอย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ ความสามารถในการบรรเลงได้อย่างมีคุณภาพ

9. ความพึงพอใจ หมายถึง การเลือกหรือความชื่นชอบงานดนตรี จากงานดนตรีที่หลากหลาย

และเมื่อนำเอาพฤติกรรมทางดนตรีทั้ง 9 แบบมาจัดแบ่งใหม่ จะได้รูปแบบของพฤติกรรมทางดนตรี ซึ่งพฤติกรรมทางดนตรีที่ครูให้ความสำคัญ และนิยมนวัดมากที่สุด ได้แก่ ความรู้ทางดนตรี ความสามารถวินิจฉัยเสียงที่ได้ยิน ความสามารถในการจำระบุแยกแยะ และการอ่านโน้ต

วิธีการวัดพฤติกรรม

Johnson and Hess (ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์, 2547) ได้ศึกษาวิธีการวัดพฤติกรรมทางดนตรี พบว่ามีวิธีการดังนี้

1. การเปรียบเทียบจากตัวอย่าง โดยในการทดสอบ ผู้เข้าทดสอบจะได้ยินเสียงของข้อสอบ และให้เปรียบเทียบเสียง เช่น เหมือน หรือแตกต่าง

2. การจำแนก การจัดหมวดหมู่ โดยให้ตัวอย่างทางดนตรี แล้วให้ผู้เข้าสอบตอบว่าเสียงของตัวอย่างนั้นมีคุณสมบัติใด หรืออยู่ในกลุ่มใด เช่น ฟังแล้วตอบว่าเป็นเมเจอร์ หรือไมเนอร์

3. แบบทดสอบมาตรฐาน ได้แก่ การทดสอบแบบ paper pencil ที่ให้ผู้ทดสอบได้ตอบ เช่น ถูก ผิด การเลือกคำตอบที่ถูกต้อง การจับคู่ การเติมคำ
4. การปฏิบัติ ผู้เข้าทดสอบจะถูกกำหนดให้เล่นตัวอย่าง เช่น การทดสอบปฏิบัติโดยลับพลัน
5. การเขียน โดยให้ผู้ทดสอบแสดงความสามารถโดยการทำให้ถูกต้อง เช่น จากตัวอย่าง โน้ต จงเติมเครื่องหมายกำหนดจังหวะ การเติมโน้ตที่หายไป
6. การประพันธ์ ผู้เข้าทดสอบถูกกำหนดให้ประพันธ์เพลง หรือการทำอิมโพรไวเซชัน
7. การเขียน ผู้เข้าทดสอบถูกกำหนดให้เขียนเพื่อแสดงความรู้ โดยอยู่ในรูปของการตอบคำถาม การพรรณนา
8. การร้อง ผู้เข้าทดสอบถูกกำหนดให้ร้องเพลง
9. การเล่นเครื่องดนตรี ผู้เข้าทดสอบถูกกำหนดให้เล่นบทเพลง

จากรูปแบบของวิธีทดสอบ ในการศึกษาของ Johnson and Hess แสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมทางดนตรีแต่ละแบบนั้นมีวิธีการทดสอบแบบใดบ้าง และแบบใดนิยมใช้ในการวัดพฤติกรรมเหล่านั้น และเมื่อนำเอาพฤติกรรมทางดนตรี และวิธีทดสอบ จะพบว่าพฤติกรรมแต่ละแบบ จะนิยมใช้วิธีการวัดแต่ละแบบอย่างไร

นอกจากวิธีวัดจากการศึกษาของ Johnson and Hess แล้ว จากการศึกษาของ Boyle (1982) ได้กล่าวว่า วิธีการวัดพฤติกรรมทางดนตรีนอกจากของ Johnson and Hess แล้ว พบว่ามีการวัดที่แยกออกไปได้อีกแบบหนึ่งซึ่งจัดเป็นกลุ่มย่อย ได้แก่ การให้ผู้เข้าทดสอบได้ฟังเพลงตัวอย่าง และให้นับจังหวะหยุด และตอบคำถามในเรื่องอัตราความช้า เร็ว และในการทดสอบนั้นมักไม่ได้มีการวัดพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่ง แต่จะวัดหลายพฤติกรรม นอกจากนี้พบว่า พฤติกรรมทางดนตรีที่นิยมใช้วัดมาก ได้แก่ ความสามารถในการวินิจฉัยเสียงที่ได้ยิน ความสามารถในการจำเสียง และแยกแยะ และการอ่านโน้ต วิธีการวัดที่ใช้มากที่สุด คือ การเปรียบเทียบจากตัวอย่าง การจำแนก การจัดหมวดหมู่

นอกจากพฤติกรรมทางดนตรีและวิธีการวัดดังกล่าวแล้ว ยังมีพฤติกรรมและวิธีการวัดที่ไม่ปรากฏตามการศึกษาของ Johnson and Hess ซึ่งจะกล่าวต่อไปในตอนการวัดปฏิบัติทางดนตรี และการวัดเจตคติทางดนตรี

3. การเลือกเทคนิคการวัดผล

ในการประเมินดนตรีปฏิบัติ การประเมินนั้นเป็นเรื่องของการตัดสินใจ ที่ผลของการตัดสินใจนั้นถูกนำไปเกี่ยวข้องกับมาตรฐาน หรือการเปรียบเทียบกับปฏิบัติของผู้อื่น หรือการเลือกว่าการปฏิบัตินั้นควรอยู่ในระดับใด โดยพิจารณาจากการบรรเลง หรือการปฏิบัตินั้น

Dunn-Rankin (ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์, 2547) ได้แบ่งวิธีการตัดสิน หรือการเลือกออกเป็น 5 แบบ ซึ่งแบ่งเป็นการแบ่งแบบไม่เป็นทางการ คือ

1. การจัดลำดับ การจัดกลุ่ม ซึ่งหมายถึงการตัดสินจากการปฏิบัติแบบเดียวกัน หรือคล้ายกันว่าการปฏิบัตินั้นควรจัดอยู่ในกลุ่มใด ลำดับใด
2. การให้ชื่อตามลำดับขั้น ซึ่งในกลุ่มนี้นั้นมีรูปแบบเช่นเดียวกับการโหวตเสียงที่กลุ่มผู้ฟังได้ตัดสินว่า การบรรเลงนั้น ผ่าน ได้ หรือตก
3. การจัดอันดับ ซึ่งเป็นการตัดสินแบบการแข่งขันที่มีการตัดสินให้เป็น ชนะเลิศ รองชนะเลิศ รางวัลที่ 1,2,3
4. การคัดเลือก ก็คือ การตัดสินใจว่าการบรรเลงนั้นควรผ่านการคัดเลือก หรืออยู่ในลำดับที่เท่าใดของการคัดเลือก
5. แบบรวม ได้แก่การนำเอาผลรวมนั้นมาจัดชั้น จัดลำดับ จากดี ไปพอใช้

4. การประเมินผลดนตรี

4.1 การประเมินผลเนื้อหาดนตรี

เนื้อหาดนตรี ได้แก่ องค์ประกอบดนตรี (จังหวะ ทำนอง เสียงประสาน รูปแบบ รูปพรรณ สีสัน และลักษณะของเสียง) และวรรณคดีดนตรี (บทเพลง และประวัติดนตรี) ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับทฤษฎีดนตรี สามารถประเมินผลโดยใช้การทดสอบในรูปของข้อสอบลักษณะต่างๆได้ เนื่องจากการประเมินผลด้านการเนื้อหา แนวคิด มิได้เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติดนตรี นอกจากนี้ สิ่งที่สามารถวัดได้ในลักษณะของเนื้อหาเช่นกัน คือ ทักษะการฟัง ซึ่งสามารถวัดได้โดยใช้แบบทดสอบ เพราะเป็นทักษะที่สามารถแสดงออกได้โดยการบรรยาย หรือการทำข้อสอบ หลังจากที่ได้ฟังเพลง และการสร้างสรรค์โดยเฉพาะการประพันธ์ สามารถวัดได้โดยให้ผู้เรียนประพันธ์คล้ายกับการเขียนเรียงความได้ นอกเหนือไปจากการวัดการสร้างสรรค์ในเชิงทักษะ

การประเมินผลเนื้อหาดนตรีควรประเมินระดับการเรียนรู้ ทั้งด้านความรู้แ่งมุมต่างๆ ความเข้าใจ และแนวคิด รวมทั้งการนำความรู้ไปใช้ การคิดวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่าด้วยอัตราส่วนเชิงจำนวนข้อ หรือน้ำหนักของการเรียนรู้ในแต่ละประเภท ขึ้นอยู่กับผู้สอนว่าจะเห็นความสำคัญของส่วนไหนมากกว่ากัน (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2544, น.193)

4.2 การประเมินผลทักษะด้านดนตรี

การประเมินผลทักษะดนตรีเกี่ยวข้องโดยตรงกับการปฏิบัติ ซึ่งสามารถกระทำได้ใน 2 ลักษณะตามประเภทของการปฏิบัติดนตรี คือ การปฏิบัติเดี่ยว และการปฏิบัติกลุ่ม อย่างไรก็ตามเมื่อกล่าวถึงการประเมินผลทักษะดนตรี มักมุ่งเน้นไปที่การปฏิบัติเดี่ยวมากกว่า เนื่องจากเป็นการประเมินผลภาคปฏิบัติ กระบวนการประเมินผลจึงต้องกระทำเป็นรายบุคคล ย่อมต้องใช้เวลา

ช่วงหนึ่งของการสอน ดังนั้นในการวางโครงการสอน ผู้สอนจึงควรคำนึงถึงระยะเวลาที่ใช้ในการประเมินทักษะคนตรีด้วย (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2544, น.193)

4.3 การประเมินผลการปฏิบัติด้านดนตรี

การวัดและการประเมินผลทางด้านการปฏิบัติด้านดนตรี หมายถึง การวัดและประเมินผลความสามารถของผู้เข้าทดสอบว่ามีผลการเรียนรู้การปฏิบัติด้านนั้นมากน้อยเพียงใด การวัดและการประเมินผลทางด้านดนตรีมีความแตกต่างไปจากการวัดความสามารถทางด้านดนตรีความสามารถทางด้านดนตรีจะพบว่า ในการวัดนั้นเป็นการวัดความสามารถที่ผู้เข้าทดสอบบางคนมีความสามารถนั้นมาตั้งแต่เกิด บางส่วนไม่ได้มาจากกระบวนการเรียนรู้ (ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์, 2547, น.3)

การประเมินผลการปฏิบัติดนตรีกับความเป็นอรรถภาพ และความเป็นปรนัยในการวัดผลและประเมินผล

ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์ (2547, น.3) ได้ให้ความหมายของคำว่า ความเป็นอรรถภาพ และความเป็นปรนัย ไว้ดังนี้

ความเป็นอรรถภาพ หมายถึง การตัดสินใจที่ผู้ตัดสินใช้ความเป็นตัวตนของตนเอง เข้าใจในการตัดสินใจนั้น

ความเป็นปรนัย หมายถึง การตัดสินใจที่ผู้ตัดสินยึดเอาจุดประสงค์เป็นตัวตั้ง และประเมินผลไปตามนั้น โดยไม่นำเอาความเป็นตัวของตัวเองไปเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจดังกล่าว

Boyle และ Radocy (ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์ 2547, น.3) ได้กล่าวว่า การประเมินการปฏิบัติดนตรีนั้น เป็นเรื่องอรรถภาพ เนื่องจากดนตรีเป็นการรับรู้ความงามด้วยเสียง การประเมินการปฏิบัติดนตรีเป็นเรื่องของกระบวนการด้านสมองของคณะกรรมการในการตัดสินใจ กรรมการแต่ละคนจะตัดสินใจไปตามเสียงที่เขาได้ยิน และถ้าเสียงดนตรีที่กรรมการแต่ละท่านได้ยินนั้นเป็นเสียงที่กรรมการคิดว่าถูกต้อง ผลคะแนนที่ได้ก็จะสูง คำว่าเสียงถูกต้อง หมายถึงมีจังหวะถูกต้อง ประโยคเพลงถูกต้อง เล่นโน้ตได้ถูกต้อง มีคุณภาพของเสียงที่ดี ตรงใจกับความคิดของกรรมการ ซึ่งการตัดสินใจดังกล่าวจะเห็นได้ว่าแต่ละคนต่างตัดสินใจในเสียงที่ตนเองได้ยิน ซึ่งเป็นเรื่องของอรรถภาพนั่นเอง

การประเมินผลการปฏิบัติดนตรีที่ถูกต้องนั้น ต้องเป็นการตัดสินใจในแง่ของความเป็นปรนัยให้มากที่สุด และไม่คำนึงถึงปัจจัยบริบทที่ไม่เกี่ยวข้องกับผู้ตัดสิน แต่อย่างไรก็ตามการประเมินการปฏิบัติทางดนตรีสามารถที่จะทำการทดสอบในแง่ความเป็นปรนัยได้ เช่น ข้อสอบแบบเลือกตอบ

การประเมินผลดนตรีปฏิบัติก็ยังให้ความสำคัญกับความเป็นอัตภาพ เนื่องจากการประเมินการปฏิบัตินั้น ได้สะท้อนให้เห็นว่า ผู้ตัดสินต้องใช้การคิดอย่างมีสติ ที่เป็นการคิดที่มีจิตสำนึก ในการกำหนดเกณฑ์ (criteria) ในการประเมินซึ่งเป็นส่วนที่สำคัญของการประเมินการปฏิบัติทางดนตรี และการประเมินในรูปแบบดังกล่าวก็ยังคงเป็นวิธีการที่ได้รับการยอมรับ นอกจากนี้ในการประเมินทางดนตรีสำหรับการตัดสินงานดนตรี นิยมใช้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนหลายคน และอาจมีการพิจารณาถึงคุณสมบัติ ความเหมาะสมของกรรมการในการตัดสิน และการประเมินว่าคุณสมบัติของกรรมการนั้นมีเพียงพอหรือไม่

สิ่งหนึ่งที่จะต้องเพิ่มเข้ามาเพื่อให้ให้การประเมินการปฏิบัติทางดนตรีนั้นมีความเป็นปรนัย ก็คือ วิธีการดำเนินการ (Producers) วิธีดำเนินการที่ดีจะช่วยให้การประเมินการปฏิบัติทางดนตรีนั้นมีความเป็นปรนัยมากขึ้น (ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์, 2547, น.3-4)

การประเมินการปฏิบัติดนตรี ผู้ตัดสินต้องอาศัยเกณฑ์มาตรฐาน (standards) แต่เกณฑ์มาตรฐานก็เป็นเพียงแนวคิด (ideal) เกณฑ์มาตรฐานก็ต้องเกิดจากการเปรียบเทียบระหว่างการปฏิบัติด้วยตนเอง หรือนำมาจากจุดประสงค์แล้วมาสร้างเป็นเกณฑ์มาตรฐาน สิ่งหนึ่งที่สำคัญต่อการประเมินผลหรือการตัดสินใจ คือ ความยุติธรรม (fairness) ความยุติธรรมในการกำหนดเกณฑ์ (criteria) ต่อการทดสอบ รวมทั้งการให้ค่าคะแนนที่ยุติธรรม (rating scale) (ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์, 2547, น.4)

ในการประเมินผลการปฏิบัติดนตรีเราสามารถแบ่งออกได้ 2 แบบคือ แบบทั่วไป (Global Approach) และแบบเฉพาะเจาะจง (Specific Approach) โดยแบบทั่วไป หมายถึง การประเมินโดยภาพรวม (Totality) ดังเช่น เมื่อฟังการบรรเลงแล้ว ผู้ประเมินได้ประเมินภาพรวมของการปฏิบัติในครั้งนั้นว่า ดีมาก คี

แต่ในการประเมินแบบเฉพาะเจาะจงมีความแตกต่าง เนื่องจากเกณฑ์ที่ใช้พิจารณานั้นนำมาจากจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ว่ามีการกำหนดในเรื่องใดบ้าง ดังเช่น การประเมินผลการปฏิบัติรีคอร์ดอร์ จากจุดประสงค์ คือ นักเรียนสามารถใช้ลมหายใจได้ถูกต้อง ดังนั้น ในการประเมินในครั้งนี้นี้จะมีหัวข้อที่เฉพาะเจาะจง คือ คุณการใช้ลมหายใจ

ในการประเมินการปฏิบัติทางดนตรีนั้น บางครั้งประกอบไปด้วยการประเมินทั้งแบบทั่วไปและแบบเฉพาะเจาะจงผสมกัน

4.4 วิธีการประเมินแบบทั่วไป (Global Approach)

โดยธรรมชาติของการปฏิบัติดนตรี การประเมินแบบทั่วไปนั้นสามารถทำได้ง่าย เพราะเป็นการดูภาพโดยรวม และเหมาะสมกับการประเมินที่ไม่ต้องเอาผลของการประเมินนั้นไปเปรียบเทียบกับผู้อื่น แต่ประโยชน์ของการประเมินแบบทั่วไปนั้นมีน้อยมาก เพราะที่ถูกประเมินนั้น

มักได้รับผลการประเมินว่า ดี ก่อนข้างดี หรือ ตก ซึ่งไม่เกิดประโยชน์กับผู้ประเมิน เพราะไม่สามารถนำเอาผลของการประเมินนั้นไปใช้ในการพัฒนาหรือปรับปรุงคุณภาพของตนเอง และสิ่งที่เป็นปัญหาก็คือ การประเมินแบบทั่วไปนั้น ถ้ามีผู้ประเมิน 2 คนขึ้นไป ผลของการประเมินนั้นอาจต่างกัน ทำให้ผลที่ได้นั้นไม่เกิดความน่าเชื่อถือ

4.5 วิธีการประเมินแบบเฉพาะเจาะจง (Specific Approach)

การประเมินแบบเฉพาะเจาะจง เป็นการประเมินที่ประกอบไปด้วยรายการให้ผู้ประเมินได้ทราบว่า ต้องประเมินในเรื่องใดบ้าง และตนเองจะให้ผลการประเมินในเรื่องนั้นอย่างไร อาจมีการให้ผู้ประเมินแสดงความคิดเห็นได้ การประเมินแบบเฉพาะเจาะจงจึงมีประโยชน์มากในการจัดการการศึกษา เพราะผู้ที่ถูกประเมินสามารถนำเอาผลที่ได้รับการประเมินนั้นไปใช้ปรับปรุงคุณภาพการบรรเลงของตนเอง

ปัญหาของการออกแบบการประเมินแบบเฉพาะเจาะจง คือ รายการหรือหัวข้อที่ใช้ในการประเมินนั้นจะต้องเกิดจากจุดประสงค์ของการประเมินในครั้งนั้นๆ ว่าต้องการประเมินในเรื่องใดบ้าง และเรื่องหรือหัวข้อที่ใช้ในการประเมินนั้นควรเป็นหัวข้อที่ผู้ถูกประเมินรับทราบมาก่อนที่จะทำการประเมินว่า ในการประเมินครั้งนั้นตนเองต้องแสดงความสามารถในด้านใดบ้าง

4.6 การประมาณค่าช่วงชั้นแบบ Likert Scales

การประมาณค่าช่วงชั้นแบบ Likert Scales เป็นวิธีที่ใช้จัดช่วงชั้นของลักษณะ หรือ สิ่งที่ต้องการศึกษานั้นจัดอยู่ในช่วงชั้นใด การประมาณค่าช่วงชั้นแบบ Likert Scales ถูกนำมาใช้ในการวัดพฤติกรรมที่เป็นลักษณะเด่น และนำมาจัดลำดับค่า ว่ามีค่ามากน้อยเพียงใด เช่น

ท่านคิดว่า การปฏิบัติดนตรีในครั้งนี้แสดงให้เห็นถึงความเป็นเลิศทางดนตรี

0 เห็นด้วยอย่างยิ่ง 0 เห็นด้วย 0 ไม่แน่ใจ 0 ไม่เห็นด้วย 0 เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การนำเอาการประมาณค่าช่วงชั้นแบบ Likert Scales มาใช้นั้น เป็นการประเมินแบบ paper and pencil และมีรูปแบบเป็นผลสรุป (summative) ของความคิดว่าผลสรุปความคิดของตนเองนั้นตรงกับช่วงชั้นใด และการประมาณค่าช่วงชั้นแบบ Likert Scales นั้นแตกต่างไปจากการประเมินแบบได้ หรือตก

ในการประเมินค่าช่วงชั้นแบบ Likert Scale อาจแบ่งช่วงชั้นออกได้ 10 ช่วง แต่ปกติมักใช้ 5-7 ช่วงชั้น การมีจำนวนช่วงชั้นมากขึ้นเท่าใด ก็ยิ่งทำให้ผลการศึกษามีความชัดเจนมากขึ้น มีความเชื่อมั่นมากขึ้น (Reliability) แต่ตามปกติ นั้น นิยมใช้แบบ 5 ช่วงชั้น

ความแม่นยำของการประมาณค่าช่วงชั้นแบบ Likert Scale จะสัมพันธ์กับค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา ดังนั้นการออกแบบคำถามจะต้องสัมพันธ์กับภาพรวมของจุดประสงค์ Radocy ได้เสนอว่า จำนวนข้อควรมีประมาณ 30 ข้อ และการใช้วิธีประเมินช่วงชั้นแบบ Likert Sacle นั้นเป็น

	1	2	3	4	5	
Melodious	cacophonous
Exciting	depressing
Rhythmic	arrhythmic
Accurate	inaccurate
Sonorous	hrash
Blended	unblended

การประเมินด้วยแบบ Semitic Differential ตัวเลขที่ได้ไม่นับไม่เหมาะกับการนำเอาตัวเลขในแต่ละรายการรวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ยแบบ Likert Scales เนื่องจากการประเมินด้วย Semitic Differential จะเห็นได้ว่า ในแต่ละรายการนั้นความสำคัญอาจมีค่าความแตกต่างกัน ตัวเลขที่ได้ควรถูกนำมาวิเคราะห์อีกครึ่งหนึ่งว่าในแต่ละรายการเมื่อเทียบค่ากันแล้ว ควรให้ค่าเท่าใด แล้วจึงนำเอาค่าที่ได้ใหม่นั้นมาหาค่าความสามารถรวมอย่างแท้จริง แต่ถ้าจะบอกเพียงความสามารถทางด้านใดด้านหนึ่งย่อมสามารถกระทำได้ (ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์, 2547, น.9)

4.8 การประเมินผลเจตคติคนตรี

การประเมินผลเจตคติคนตรีจัดเป็นการประเมินผลอีกลักษณะหนึ่งที่แตกต่างกันไปจากสองลักษณะที่กล่าวมา ทั้งนี้เนื้อหาในการประเมินผลมิใช่เป็นสิ่งที่สอนกันได้ ดังเช่นเนื้อหาหรือทักษะคนตรี เจตคติซึ่งเกี่ยวกับรสนิยม ความชอบ ความมีสุนทรีย์ และความซาบซึ้งเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในจิตใจและอารมณ์ ซึ่งผู้เรียนอาจจะแสดงให้เห็นพฤติกรรมที่เด่นชัด หรือไม่แสดงให้เห็นพฤติกรรมก็เป็นได้ ดังนั้นในการวัดผลเจตคติทางคนตรีจึงควรหาวิธีที่จะวัดเจตคติที่แท้จริงของผู้เรียนให้ได้ เพราะเจตคติเป็นเรื่องที่ไม่จำเป็นต้องแสดงออกให้เห็นชัดดังกล่าว จึงควรวัดหลายๆ ลักษณะ และการประเมินผลที่กระทำสม่ำเสมอ เป็นลักษณะของการประเมินผลเชิงกระบวนการ ทั้งนี้เพื่อให้ข้อมูลเชื่อถือได้

สำหรับการประเมินเจตคติคนตรี ถ้าออกมาในรูปการนำเสนอข้อมูล อาจจะทำเป็นตารางหรือใช้การเขียนบรรยายเพื่อให้เห็นลักษณะของผู้เรียน เช่น อาจเสนอความเป็นตารางแสดงเจตคติต่อการปฏิบัติทักษะคนตรี การปฏิบัติตนในการเรียนคนตรี ความสนใจ การเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ เป็นต้น (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2544, น.202 - 206)

4.9 แฟ้มสะสมผลงานของนักเรียน

แฟ้มสะสมผลงานของนักเรียนมีจุดประสงค์เพื่อใช้เก็บรวบรวมผลงานของนักเรียน โดยที่ผลงานของนักเรียนที่นำมาจัดเก็บนั้นสามารถแสดงให้เห็นถึงความพยายาม ความก้าวหน้าและผลสัมฤทธิ์ ในการเรียน อาจเป็นรายวิชาหนึ่งหรือหลายวิชาวมกันก็ได้

โดยหลักการเพิ่มสะสมผลงานของนักเรียนประกอบด้วยงานที่ดีที่สุดของนักเรียนงานที่สามารถแสดงศักยภาพที่ดีของนักเรียนผลงานที่แสดงให้เห็นถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนงานที่แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการทางการเรียนและแสดงออกถึงการเรียนอย่างรอบรู้ซึ่งสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายรายวิชา (ต่อพงศ์ อุตพงศ์, 2551, น.52)

4.10 การประเมินผลด้วยเพิ่มสะสมผลงาน

Paulson and Meyer (ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์, 2547) ได้กล่าวว่า เพิ่มสะสมผลงานช่วยให้เราประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนได้แตกต่างไปจากการประเมินผลแบบเดิม เพิ่มสะสมผลงานช่วยให้ครูและนักเรียนได้สังเกตถึงผลการเรียนรู้ที่กว้างขวางกว่า ทั้งในด้านงาน หรือภารกิจที่นักเรียนกระทำ (taking risk) ผลและการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ (developing creative solution) และนักเรียนสามารถเรียนรู้ที่จะประเมินคุณภาพของงานที่ตนเองทำได้

เกณฑ์การประเมินผลและให้คะแนนเพิ่มสะสมผลงานที่สำเร็จรูปแล้วมีหลายรูปแบบ เช่น

1. แสดงถึงกระบวนการคิดแบบแท้จริง ประกอบด้วย การคิดแบบเตือนตนเอง (monitoring of their own comprehensive) การคิดแบบการตระหนักในการรู้คิดของตนเอง (metacognition) แบบการเรียนรู้ข้อดี การแก้ไขข้อบกพร่อง และลักษณะของพฤติกรรมทางความคิด (habbit of mind)
2. แสดงให้เห็นถึงการเจริญเติบโต และพัฒนาการทางด้านการเรียนรู้
3. ในการสร้างงาน สามารถแสดงออกถึงความเข้าใจและกระทำได้ตามหลักเกณฑ์ที่วางไว้
4. งานต้องแสดงให้เห็นถึงความถูกต้อง มีผลงานที่เหมาะสมและมีการแสดงถึงกระบวนการทำงานที่ดี
5. มีตัวอย่างงานที่หลากหลาย เพื่อแสดงให้เห็นความรู้ ความสามารถ ทักษะที่หลากหลาย

4.11 ประเภทของเพิ่มสะสมผลงานของนักเรียน

เพิ่มสะสมผลงานของนักเรียนมีหลายรูปแบบและหลายประเภท ขึ้นอยู่กับว่าเพิ่มสะสมผลงานของนักเรียนนั้นถูกสร้างขึ้นมาจากจุดประสงค์ใด เพิ่มสะสมผลงานของนักเรียนอาจแบ่งออกได้ดังนี้ คือ

1. เพิ่มสะสมผลงานของนักเรียนแบบเน้นพัฒนาการ (Document Portfolio) แบบแบบดังกล่าวเน้นการเก็บข้อมูลพัฒนาการของนักเรียนโดยเฉพาะ และเป็นการเก็บเป็นระยะๆ ตลอดเวลาที่นักเรียนได้เรียนไป การเก็บงานแบบดังกล่าวไม่ได้เป็นการเก็บงานทุกชิ้นที่นักเรียนทำ ต้องมีการระบุชัดเจนว่าเก็บงานนั้นไว้เพื่อวัตถุประสงค์ใด

2. เพิ่มสะสมผลงานของนักเรียนแบบเน้นกระบวนการ (Process Portfolio) เป็นเพิ่มที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ เน้นในข้อมูลที่นักเรียนแสดงออกมาในเรื่องกระบวนการว่า สามารถนำเอาความรู้ ทักษะที่เรียนมาใช้ในกระบวนการทำงานได้มากน้อยเพียงใด โดยอาจอยู่ในรูปของสมุดบันทึกส่วนตัวของผู้เรียน (Journals) สมุดบันทึกความคิด (Think logs) หรือแบบรายงานความก้าวหน้าในด้านกระบวนการคิดแบบการตระหนักรู้ของตนเอง (Forms of metacognitive processing)

3. เพิ่มสะสมผลงานตัวอย่างของนักเรียน (Showcase Portfolio) เพิ่มแบบนี้มักอยู่ในรูปของการเก็บผลงานที่ดีที่สุดของนักเรียนที่แสดงให้เห็นถึงผลสัมฤทธิ์ตามจุดประสงค์ของการเรียน และมักเป็นผลงานหลังจากที่นักเรียนได้เรียนเรื่องใดเรื่องหนึ่งจบลงไปแล้ว ในการเลือกเก็บผลงานมักเป็นการตกลงระหว่างครูและนักเรียนว่าจะเก็บผลงานชิ้นใด ตามปกติเพิ่มแบบนี้จะอยู่ในรูปของภาพที่มีทั้งรูปและเสียง เช่น วิดีทัศน์ ภาพถ่าย หรือแถบบันทึกเสียง (ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์, 2547)

4.12 เกณฑ์การประเมินผล

หลังจากที่ได้คะแนนจากการวัดผลด้านต่างๆมาแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการประเมินผลดีค่าของคะแนนออกมาในลักษณะของการตัดสินว่าผู้เรียนแต่ละคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับใด โดยปกติมักนำเสนออยู่ในรูป เกรด A B C D และ F ซึ่งเกณฑ์การประเมินผลมีอยู่ 2 ลักษณะ คือ การตัดสินประเมินผลอิงเกณฑ์ และการประเมินผลตัดสินอิงกลุ่ม

การตัดสินประเมินผลอิงเกณฑ์ คือ เกณฑ์การประเมินผลที่ผู้สอนได้วางหลักเกณฑ์หรือระดับคะแนนเท่าใดจะได้เกรดอะไรไว้เรียบร้อยแล้ว โดยกำหนดเกณฑ์ตายตัวไว้ เช่น ต้องได้คะแนน 80 ขึ้นไปถึงจะได้ A เป็นต้น การใช้เกณฑ์แบบนี้ในบางครั้งอาจจะไม่มีผู้ใดได้เกรด A เลย เพราะไม่มีผู้ใดทำคะแนนได้ถึง 80 คะแนน

การประเมินผลตัดสินอิงกลุ่ม คือ เกณฑ์การประเมินผลที่ผู้สอนใช้กลุ่มผู้เรียนเป็นเกณฑ์ อาจใช้ค่าสถิติเข้ามาช่วยในการหาอันดับคะแนนที่จะแบ่งเป็นเกรด A B C D และ F อาจจะมีการปรับคะแนนได้เล็กน้อยหลังจากที่ได้คะแนนทั้งหมด การใช้เกณฑ์แบบนี้จะมีผู้ได้ A แน่แน่นอน เพราะช่วงคะแนนสูงสุดซึ่งประเมินค่ามาเป็นเกรดจะต้องเป็นเกรด A

นอกจากนี้เกณฑ์การประเมินผลอาจจะใช้สองเกณฑ์ควบคู่กันไปได้ในบางโอกาสตามที่ผู้สอนเห็นว่าสมควร และยุติธรรมในการประเมินผลครั้งนั้นๆ ข้อสำคัญคือผู้สอนควรวางเกณฑ์การประเมินผลก่อนมีการประเมินผล ทั้งนี้เพื่อความยุติธรรมของผู้เรียนไม่ควรกำหนดเกณฑ์หลังการทดสอบแล้ว

ควรกล่าว ณ ที่นี้ด้วยว่า การประเมินค่าจะเกิดขึ้นได้ระหว่างการวัดผลเสมอ เช่น การให้คะแนนร้องเพลง ผู้สอนย่อมมีเกณฑ์อยู่แล้วว่า จะให้คะแนนตามเกณฑ์อะไร สิ่งนี้จัดเป็นเกณฑ์การประเมินผลเช่นกัน ซึ่งมีอยู่ในกระบวนการวัดผลและประเมินผล ดังนั้น สิ่งนี้ควรคำนึงถึง

ในการประเมินผล คือ เกณฑ์การประเมินผลควรมีไว้แน่นอนก่อนการวัดผลให้คะแนนใดๆ เพื่อให้การวัดผลมีความยุติธรรมกับผู้เรียนทุกคน (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2544, น.206-207)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เกษม รักษาเคน (2543) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ศึกษาการเรียนการสอนรายวิชาปฏิบัติ เครื่องลมไม้ โปรแกรมวิชาดนตรีศึกษา ตามหลักสูตรสถาบันราชภัฏ ผลการศึกษวิจัยพบว่า

ด้านเนื้อหาวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ อาจารย์และนักศึกษาให้ความสำคัญต่อการใช้คำพูด ลี้น นวม และการหมั่นดูแลรักษาความสะอาดเครื่องดนตรี การวางท่าทางปฏิบัติที่สวยงามการบังคับ กล้ามเนื้อระบบหายใจ ไบหน้า ปาก ทาง การบังคับเสียง ลี้น ยาว ให้มีคุณภาพแต่ไม่พิถีพิถันในการ เรียกชื่อของชิ้นส่วนประกอบที่ถอดได้อย่างเป็นแบบแผน ด้านจุดประสงค์รายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ อาจารย์และนักศึกษาให้ความสำคัญตระหนักในกฎเกณฑ์และขั้นตอนการปฏิบัติเครื่องดนตรี ประเมิน ความสามารถและแปลความหมายจากเสียงดนตรี ไปสู่อารมณ์ความรู้สึก รู้จักเชื่อมโยงและเลียนแบบการ ปฏิบัติได้ดี

ด้านสภาพการสอนและกิจกรรมการสอน อาจารย์ผู้สอนมีคุณลักษณะส่วนตัวดีแทบทุกด้าน มีความสามารถในการปฏิบัติดนตรี มีการสาธิตการสอน สอนจากง่ายไปหายาก นักศึกษามีวิธีการเรียน หลายทาง เช่น ฝึกตามคำแนะนำของอาจารย์ในคาบสอน ฝึกตามลำพัง และฝึกบรรเลงกลุ่มกับเพื่อน

ด้านสื่อการเรียนการสอน นอกเหนือจากเครื่องดนตรีและอุปกรณ์ดนตรีแล้วสื่อประเภท อื่นๆ เช่น วัสดุทัศน แผนภาพ แผนภูมิมีการนำมาใช้ในการเรียนการสอนน้อยมาก

ด้านการวัดผลประเมินผล อาจารย์กำหนดให้นักศึกษาเข้าทำการทดสอบปฏิบัติทุกระยะ ตลอดการเรียน แต่ไม่นิยมทดสอบใดๆ ก่อนการเริ่มเรียนวิชาเหล่านี้ ส่วนใหญ่มักเก็บคะแนน ระหว่างภาคต่อปลายภาคเรียนเป็น 80:20

ชัยวัฒน์ เขาวนรัตน์ (2543) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง สภาพการศึกษาดนตรีปฏิบัติ สาขาสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ผลการศึกษวิจัยพบว่า

ด้านหลักสูตร กลุ่มวิชาชีบบังคับ จำนวน 40 หน่วยกิต ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษามี ความเห็นว่าจำนวนหน่วยกิตพอดี สำหรับการเรียนระดับปริญญาตรี เนื้อหาของกลุ่มวิชาชีบบังคับ กับจำนวนหน่วยกิตมีความสัมพันธ์กัน เนื้อหาของการปฏิบัติกลุ่มเครื่องสาย 1-8 กลุ่มเปียโน ตั้ง เกณฑ์ไว้สูงไป กลุ่มการบรรเลงในวงดนตรี 1-8 คำอธิบายรายวิชาไม่ชัดเจน

ด้านแผนการสอน เนื่องจากคณะนาฏศิลป์ไม่มีนโยบายให้อาจารย์ต้องส่งแผนการสอน ดังนั้น จึงมีอาจารย์ที่ทำแผนการสอน จำนวน 12 คน ส่วนอีก 5 คนใช้วิธีเตรียมการสอน

ด้านเทคนิคและวิธีการสอน อาจารย์ผู้สอนส่วนมากใช้วิธีการอธิบายและสาธิตให้ดู นอกจากนั้นจะสอนให้รู้จักแก้ปัญหา และการวิเคราะห์เพลงสัมพันธ์กัน อาจารย์บางคนนอกจาก เครื่องดนตรีแล้ว จะใช้สื่อที่เป็นคำราเพียงอย่างเดียว

การวัดผลและประเมินผล อาจารย์กำหนดให้นักศึกษาเข้าทำการสอบกลางภาคและปลายภาค ส่วนใหญ่มักเก็บคะแนนระหว่างกลางภาคต่อปลายภาคเป็น 70 : 30

สภาพของการศึกษาวิชาปฏิบัติดนตรีสากลในกลุ่มวิชาชีพบังคับด้านแผนการสอน เทคนิควิธีสอน สื่อและอุปกรณ์การสอน การวัดผลประเมินผล โดยส่วนใหญ่แล้วกระบวนการเรียนการสอนเป็นไปด้วยความราบรื่นดี ยกเว้นบางวิชาเช่น กลุ่มเครื่องสาย กลุ่มเครื่องเปียน กลุ่มการบรรเลงประสมวงควรปรับปรุงเนื้อหาวิชา

ต่อพงศ์ อุตพงศ์ (2551) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีปฏิบัติ กีตาร์คลาสสิก กรณีศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต(ดุริยางคศาสตร์สากล) มหาวิทยาลัยทักษิณ ผลการศึกษาวิจัยพบว่า

สภาพการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร การเรียนวิชาปฏิบัติกีตาร์คลาสสิกมีอยู่ในรายวิชาทักษะดนตรี 1- 8 มีการกำหนดให้มีการเรียนการสอนปฏิบัติเป็นแบบกลุ่ม ด้านผู้สอนจบการศึกษาระดับปริญญาโทและมีประสบการณ์ในการแสดงดนตรี มีประสบการณ์ในการสอนดนตรี ผู้เรียนโดยส่วนใหญ่แล้วมีพื้นฐานทางดนตรีที่ต่างกัน นักศึกษาเครื่องมือเอกส่วนใหญ่ทำการฝึกกีตาร์คลาสสิกเป็นระยะเวลาสั้นๆ ก่อนเข้าศึกษาต่อ นักศึกษาวิชาโทส่วนใหญ่มีพื้นฐานในการจับคอร์ด นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้ทำการฝึกซ้อมเท่าที่ควร การจัดการเรียนการสอนมีการกำหนดไว้เป็นแบบกลุ่มแต่ในการสอนปฏิบัติจริงอาจารย์มีการใช้ทั้งแบบเดี่ยวและกลุ่ม อาจารย์เป็นผู้กำหนดบทเพลงสำหรับนักศึกษาแต่ละคน การจัดกิจกรรมกีตาร์คลาสสิกยังน้อยอยู่ สื่อการเรียนการสอน กีตาร์คลาสสิกที่ใช้ในการเรียนยังมีคุณภาพเสียงที่ไม่ดีนัก ขนาดของห้องเรียนเหมาะกับการเรียนเดี่ยวมากกว่ากลุ่ม มีการวัดผลทอมละ 2 ครั้งและใช้เกณฑ์การประเมินแบบอิงเกณฑ์

ปัญหาและอุปสรรค ด้านหลักสูตร การเรียนแบบกลุ่มยังไม่มีความเหมาะสมกับการเรียนในระดับสูงด้านผู้เรียน นักศึกษายังซ้อมน้อยเนื่องจากมีปัญหาเรื่องการแบ่งเวลา มีการจัดกิจกรรมกีตาร์คลาสสิกที่น้อยไปนักศึกษาใช้กีตาร์คลาสสิกที่ยังมีคุณภาพไม่ดีเท่าที่ควร และการวัดผลไม่มีการกำหนดมาตรฐานของเพลงที่ใช้สอบในแต่ละชั้นปี

สาขันธ์ บุญใบ (2543) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษากระบวนการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ในสถาบันราชภัฏ ผลการศึกษาวิจัยพบว่า

1. สภาพกระบวนการสอน ของอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ในสถาบันราชภัฏ มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
2. อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ในสถาบันราชภัฏ ที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ต่างกัน มีระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับสภาพการสอนของกระบวนการสอนไม่ต่างกัน

3. อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ในสถาบันราชภัฏ ที่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดทางดนตรีต่างกัน มีระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับสภาพของกระบวนการสอนไม่แตกต่างกัน
4. ปัญหาเกี่ยวกับระบบการสอน ของอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ในสถาบันราชภัฏ มีระดับปัญหาอยู่ในระดับมาก
5. อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ในสถาบันราชภัฏ ที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ต่างกัน มีระดับปัญหาเกี่ยวกับกระบวนการสอนไม่ต่างกัน
6. อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ในสถาบันราชภัฏ ที่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดทางดนตรีต่างกัน มีระดับปัญหาเกี่ยวกับกระบวนการสอนไม่ต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเรื่อง สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องเครื่องลมทองเหลือง ของโปรแกรมวิชาดนตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

1. คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์	1 ท่าน
2. อาจารย์ประธาน โปรแกรมวิชาดนตรีและอาจารย์ผู้สอน	
วิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง	1 ท่าน
3. อาจารย์ผู้ทำการสอนวิชา ดนตรีสากลปฏิบัติ เครื่องมืออื่นๆ	6 ท่าน
4. นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ชั้นปีที่ 1-3	7 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง 4 ฉบับดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบสัมภาษณ์สำหรับคณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

1. สถานภาพผู้ให้สัมภาษณ์
2. แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนวิชาดนตรีปฏิบัติเครื่อง

ลมทองเหลือง 5 ด้าน

ฉบับที่ 2 แบบสัมภาษณ์สำหรับอาจารย์ประธาน โปรแกรมวิชาดนตรีสากล และอาจารย์สอนเครื่องลมทองเหลือง แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

1. สถานภาพผู้ให้สัมภาษณ์

2. แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนวิชาคณิตปฏิบัติเครื่อง
ลมทองเหลือง 5 ด้าน

ฉบับที่ 3 แบบสัมภาษณ์สำหรับอาจารย์ผู้ทำการสอนวิชา คณิตศาสตร์ปฏิบัติ
เครื่องมืออื่นๆ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

1. สถานภาพผู้ให้สัมภาษณ์
2. แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนวิชาคณิตปฏิบัติเครื่อง

ลมทองเหลือง 5 ด้าน

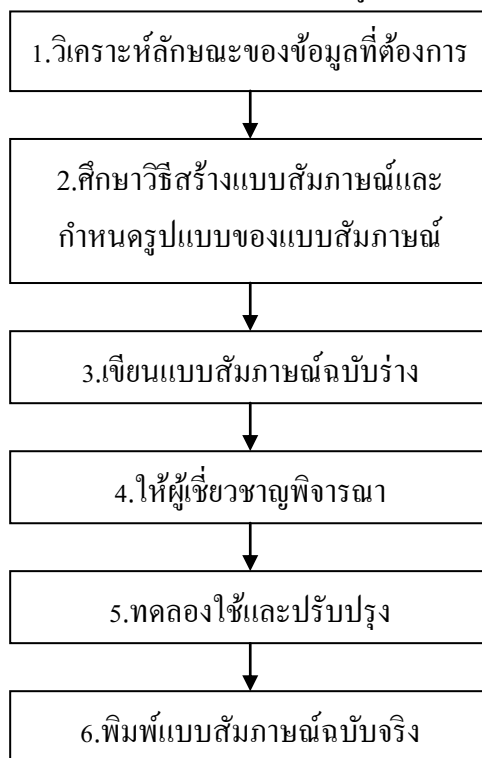
ฉบับที่ 4 แบบสัมภาษณ์สำหรับนักศึกษาวิชาเอกคณิตศาสตร์สากล เครื่องมือเอกเครื่อง
ลมทองเหลือง ชั้นปีที่ 1 ถึง ชั้นปีที่ 3 แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

1. สถานภาพผู้ให้สัมภาษณ์
2. แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลม

ทองเหลือง 5 ด้าน

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

ภาพที่ 2 ขั้นตอนในการสร้างแบบสัมภาษณ์

1. วิเคราะห์ลักษณะของข้อมูลที่ต้องการขั้นแรกของการสร้างแบบสัมภาษณ์ คือ ทำการวิเคราะห์ลักษณะของข้อมูลที่ต้องการในการวิจัย กำหนดโครงสร้างเนื้อหาของแบบสัมภาษณ์ซึ่งได้จัดทำแบบสัมภาษณ์ออกเป็น 4 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 เป็นแบบสัมภาษณ์สำหรับคณาจารย์คณาจารย์ศาสตราจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ฉบับที่ 2 เป็นแบบสัมภาษณ์สำหรับอาจารย์ประธานโปรแกรมวิชาคณบดีและอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ฉบับที่ 3 เป็นแบบสัมภาษณ์สำหรับอาจารย์ผู้สอนวิชาคณบดีปฏิบัติเครื่องมืออื่นๆ ฉบับที่ 4 เป็นแบบสัมภาษณ์สำหรับนักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง โดยแต่ละฉบับจะแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ สถานภาพผู้ให้สัมภาษณ์และสภาพการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง และเครื่องดนตรีอื่นๆ

2. ศึกษาวิธีสร้างแบบสัมภาษณ์ ทำการศึกษาวิธีสร้างแบบสัมภาษณ์จากตำราต่างๆ ศึกษาแบบสัมภาษณ์ในงานวิจัยที่มีรูปแบบใกล้เคียงกันและกำหนดรูปแบบของแบบสัมภาษณ์ เรื่องสภาพการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ของโปรแกรมวิชาคณบดี คณาจารย์คณาจารย์ศาสตราจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

3. เขียนแบบสัมภาษณ์ฉบับร่าง ตามโครงสร้างเนื้อหาในขั้นตอนที่ 1 และขั้นตอนที่ 2 นำแบบสัมภาษณ์ฉบับร่างเสนอต่อกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณา ตรวจสอบแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องเหมาะสมตรงตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย

4. ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ให้ผู้เชี่ยวชาญในด้านแบบสัมภาษณ์และวัตถุประสงค์พิจารณาความถูกต้อง ความเที่ยงตรงของคำถามแต่ละข้อ แล้วนำข้อผิดพลาดมาปรับปรุงแก้ไข

5. ทดลองใช้และปรับปรุง นำแบบสัมภาษณ์ไปทดลองใช้กับผู้ที่มีลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่าง เพื่อพิจารณาและทำการปรับปรุงแก้ไขแบบสัมภาษณ์

6. พิมพ์แบบสัมภาษณ์ฉบับจริงหลังจากปรับปรุงในขั้นที่ 5

7. นำแบบสัมภาษณ์ไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มประชากรที่กำหนดไว้ เพื่อนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์ต่อไป

วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือ

การหาคุณภาพของแบบสัมภาษณ์ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีการให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและการสร้างเครื่องมือเป็นผู้ตรวจสอบหาข้อที่ต้องแก้ไขและปรับปรุง และนำคำแนะนำที่ได้มาทำการปรับปรุง ให้มีเนื้อหาที่ครบถ้วนมากที่สุดในด้านสภาพการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองทั้ง 5 ด้าน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอทำหนังสือจากมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัยไปยังคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
2. ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยการนัดสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ ใช้การสัมภาษณ์ตัวต่อตัวและทำการบันทึกเสียงไว้เพื่อนำไปใช้เป็นข้อมูลในการทำการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้วิธีนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ และการสังเกตทั้งหมดมาทำการวิเคราะห์ สภาพการจัดการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีปฏิบัติ เครื่องมือเอกเครื่องลมทองเหลือง ในด้านหลักสูตรดนตรีในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ด้านผู้สอนและผู้เรียน การจัดการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดผลและการประเมินผล

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง สภาพการเรียนรู้การสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ของโปรแกรมวิชาดนตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาโดยการรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร การสัมภาษณ์ เพื่อศึกษาสภาพการเรียนรู้การสอน โดยได้แบ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 5 ด้าน คือ

1. ด้านหลักสูตร ประกอบด้วย

- 1.1 จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ที่ต้องการให้เกิดผลต่อนักศึกษา
- 1.2 ลักษณะของหลักสูตร
- 1.3 สิ่งที่ต้องปรับปรุงในด้านหลักสูตร

2. ด้านผู้สอนและผู้เรียน ประกอบด้วย

2.1 ลักษณะและบุคลิกภาพของอาจารย์ที่คณะต้องการ ประสิทธิภาพด้านดนตรีของอาจารย์ที่ทำการสอนวิชาดนตรีปฏิบัติ และประสิทธิภาพด้านการปฏิบัติเครื่องดนตรีของนักศึกษา ก่อนเข้าศึกษาใน โปรแกรมวิชาดนตรี

2.2 ลักษณะและบุคลิกภาพของนักศึกษาที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ต้องการ แนวคิดในการรับนักศึกษาเข้าศึกษาต่อใน โปรแกรมวิชาดนตรี และการเตรียมตัวเพื่อสอบเข้าใน โปรแกรมวิชาดนตรีของนักศึกษา

2.3 ลักษณะและบุคลิกภาพของนักศึกษา และบุคลิกภาพของบัณฑิตตามที่คณะคาดหวัง พื้นฐานด้านทฤษฎีและการปฏิบัติเครื่องดนตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และความสามารถในการถ่ายทอดเนื้อหาและประสิทธิภาพของอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

2.4 ความประพฤติด้านการเรียน และการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักศึกษา และการใช้ชีวิตประจำวันของนักศึกษา

3. ด้านการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย

3.1 ลักษณะและวิธีการจัดการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีของอาจารย์

3.2 ลักษณะและความเหมาะสมของห้องเรียน และห้องฝึกปฏิบัติวิชาดนตรีปฏิบัติ ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับสถานที่ และวิธีแก้ปัญหา

3.3 กิจกรรมที่ส่งเสริม หรือกำหนดให้นักศึกษาทำนอกเหนือจากการเรียนการสอนในห้องเรียน

3.4 ความเหมาะสมของวิธีการจัดการเรียนการสอน และสิ่งที่ควรปรับปรุงแก้ไข

4. ด้านสื่อการเรียนการสอน ประกอบด้วย

4.1 การจัดซื้อวัสดุ ครุภัณฑ์ คุณภาพ สภาพของเครื่องดนตรีที่ใช้ในการสอนวิชาดนตรีปฏิบัติ ความเพียงพอต่อนักศึกษา และวัสดุ ครุภัณฑ์ที่ควรเพิ่มเติมหรือเปลี่ยน

4.2 วิธีการเลือกสื่อการสอนของอาจารย์ วิธีการศึกษาค้นคว้าความรู้ทางด้านดนตรีของนักศึกษา และแหล่งค้นคว้าความรู้ทางด้านดนตรีที่มหาวิทยาลัยจัดให้นักศึกษา

4.3 สื่อที่อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีนำมาใช้ประกอบการสอน ที่มาของสื่อ และสื่อที่นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีเองคิดว่าเป็นประโยชน์กับตัวเองมากที่สุด

4.4 แผนในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ แหล่งค้นคว้าความรู้ที่เกี่ยวกับวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรี ที่โปรแกรมวิชาดนตรีจัดให้นักศึกษา และสิ่งที่นักศึกษาต้องการให้โปรแกรมวิชาดนตรี และมหาวิทยาลัยเพิ่มเติม

5. ด้านการวัดผลและประเมินผล ประกอบด้วย

5.1 นโยบาย แนวทาง รูปแบบ ความเหมาะสม และสิ่งที่ควรปรับปรุง ด้านการวัดผลและประเมินผล

5.2 วิธีการวัดผลและประเมินผลการเรียนวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีของอาจารย์แต่ละท่าน และการเตรียมตัวในการสอบของนักศึกษา

5.3 ระดับผลการประเมินการเรียนของนักศึกษาผู้สอน ความพอใจผลการประเมินการเรียนวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีของนักศึกษา และสิ่งที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีปรับปรุงด้านการวัดผลและประเมินผล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการการสัมภาษณ์ และสังเกตการณ์การเรียนการสอน วิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีของนักศึกษาโปรแกรมวิชาดนตรี ที่เรียนวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรี ในปีการศึกษา 2553 ชั้นปีที่ 1 ถึง ชั้นปีที่ 3 จำนวน 7 คน คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์ 1 ท่าน อาจารย์ประธานโปรแกรมวิชาดนตรีและอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรี 1 ท่าน และอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องมืออื่น 6 ท่าน โดยใช้สัญลักษณ์แทนนักศึกษาแต่ละคนดังนี้

นักศึกษาโปรแกรมวิชาดนตรี วิชาปฏิบัติเครื่องดนตรี ใช้สัญลักษณ์ ได้แก่ นักศึกษา 1 / 2 / 3 / 4 / 5 / 6 / 7

คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์ ใช้สัญลักษณ์ ได้แก่ คณบดี

อาจารย์ประธานโปรแกรมวิชาดนตรีและผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ใช้สัญลักษณ์
ได้แก่ อาจารย์ 1

อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีชิ้นอื่น ใช้สัญลักษณ์ได้แก่ อาจารย์อื่น 1 / 2 / 3 / 4 / 5
/ 6

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านหลักสูตร แบ่งออกเป็น

คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

คณบดี

1.1 จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ต้องการให้เกิดผลต่อนักศึกษา
- มุ่งเน้นให้นักศึกษาสามารถประกอบอาชีพอิสระของตนเอง และสามารถทำงาน
ในหน่วยงานของรัฐและเอกชนได้ เช่น สามารถทำงานในหิ้งค์การบริหารส่วนตำบล หรือ องค์การ
บริหารส่วนจังหวัดได้ เพราะมีตำแหน่งนักศิลปวัฒนธรรมด้วย

1.2 หลักเกณฑ์ในการกำหนดรายวิชาและเนื้อหา

- เป็นไปตาม มาตรฐานการอุดมศึกษา

1.3 สิ่งที่ต้องปรับปรุงเกี่ยวกับหลักสูตรของคณะศิลปกรรมศาสตร์

- ขณะนี้อยู่ในขั้นการใช้หลักสูตรปัจจุบันเป็นปีที่ 2 ซึ่งต้องนำผลสัมฤทธิ์ของ
นักศึกษาจากการใช้หลักสูตรเป็นเวลา 3 ปีมาทำการปรับปรุงแก้ไข ซึ่งขณะนี้ยังอยู่ในช่วงของการ
ใช้หลักสูตรอยู่

อาจารย์ประธานโปรแกรมวิชาดนตรีและอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

อาจารย์ 1

1.1 จุดมุ่งหมายที่โปรแกรมวิชาดนตรีต้องการให้เกิดผลทางการเรียนรู้กับนักศึกษา
- ตามปรัชญาของโปรแกรมวิชาดนตรี กล่าวโดยรวม คือ ผลิตบัณฑิตให้มีความรู้
ความสามารถ ในด้านทักษะ และเป็นคนดี คนเก่ง

1.2 จำนวนรายวิชาที่เกี่ยวกับการปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง เนื้อหาแต่ละรายวิชา และ
หลักเกณฑ์ในการกำหนดเนื้อหา

- มี 6 รายวิชา เรียนในชั้นปีที่ 1 - ชั้นปีที่ 3

- เนื้อหาจัดเป็นลำดับขั้น โดยเริ่มตั้งแต่พื้นฐาน เพิ่มสูงขึ้นไปเป็นลำดับจำนวน 6

ชั้น

- หลักการกำหนดเนื้อหา คือ กำหนดไว้กว้างๆ โดยดูตามพื้นฐานและสภาพปัญหาของนักศึกษาส่วนใหญ่ เน้นเรื่องของลม และ ความไม่เพี้ยนของเสียง การใช้ลิ้น การเป่าแบบ Stur และบทเพลง ใช้บทเพลง Duet บ้าง Trio บ้าง และ Brass quintet

1.3 วัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

- ให้มีความสามารถทางด้านทักษะการปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ถึงขั้นระดับเชี่ยวชาญ สามารถใช้ประกอบอาชีพได้หลากหลาย เช่น สอนวงเครื่องลม , วง Big band หรือวงดนตรีที่มีเครื่อง ลมทองเหลืองเป็นส่วนประกอบ และมีทักษะถึงขั้นมาตรฐาน สามารถประกอบอาชีพนักดนตรี หรือเป็นผู้สอนได้ แต่จะเน้นที่การปฏิบัติได้มากกว่าตามชื่อของหลักสูตรที่เน้นให้เป็นนักปฏิบัติ

1.4 สิ่งที่ต้องปรับปรุงแก้ไขของหลักสูตรวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

- การเรียนการสอนมีการปรับปรุงอยู่ตลอดเวลา เพียงไม่ได้เขียนออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร จึงควรมีการเขียนออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรด้วย แต่ต้องทำการศึกษาปัญหาและวิธีแก้ปัญหาแต่ละเรื่องของนักศึกษาเพื่อนำมาเขียนกำหนดในหลักสูตร หากมีการแยกอาจารย์ผู้สอนแต่ละเครื่องมือก็จะดีมาก แต่ปัจจุบัน ไม่สามารถที่จะทำได้เพราะมีอาจารย์ผู้สอนเครื่องลมทองเหลืองคนเดียว

อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีอื่น ๆ

อาจารย์อื่น 1

1.1 จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สอน ที่ต้องการให้เกิดผลทางการเรียนรู้กับนักศึกษา

- นักศึกษาสามารถเข้าใจและปฏิบัติเปียโนได้ถูกต้อง โดยเน้นสไตล์คลาสสิกเป็นหลัก และสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับสไตล์ที่นักศึกษาสนใจได้

1.2 จำนวนรายวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สอน เนื้อหารายวิชา และหลักเกณฑ์ในการกำหนดเนื้อหา

- วิชาบังคับทักษะทั้งหมด 6 รายวิชา เรียนชั้นปีที่ 1 - 3 เทอมละ 1 รายวิชา เริ่มจากพื้นฐาน แล้วจึงไปเล่นเพลงป๊อป มีการฝึกฟังเสียง สามารถนำการปฏิบัติไปใช้กับทฤษฎีดนตรีได้ หลักเกณฑ์คือ เริ่มจากพื้นฐาน ไปตามลำดับขั้น และเลือกเนื้อหา หรือบทเพลงที่นักศึกษาที่มีความสามารถที่จะปฏิบัติได้

1.3 สิ่งที่ต้องปรับปรุงหรือแก้ไขในหลักสูตรวิชาปฏิบัติดนตรีที่สอน

- ขณะนี้กำลังอยู่ในช่วงของการพัฒนาหลักสูตร โดยมองย้อนจากประสบการณ์ที่เคยเป็นผู้เรียน พยายามเพิ่มเติมสวาทที่ขาดหายไป โดยยังอยู่ในพื้นฐานของสไตล์คลาสสิก ควรเพิ่มเติมเรื่องของทักษะการใช้คอร์ด เพราะหากเล่นสไตล์คลาสสิกอย่างเดียวก็จะไม่สามารถเล่นเพลงสไตล์ Popular ได้ และปรับปรุงทักษะทางทฤษฎีให้เน้นการคิดแบบจับใจ

อาจารย์อื่น 2

1.1 จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สอน ที่ต้องการให้เกิดผลทางการเรียนรู้กับนักศึกษา

- สามารถปฏิบัติเครื่องดนตรีสามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพนักดนตรี และประกอบอาชีพผู้สอนดนตรีได้

1.2 จำนวนรายวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สอน เนื้อหารายวิชา และหลักเกณฑ์ในการกำหนดเนื้อหา

- มี 6 รายวิชา เรียนชั้นปีละ 2 รายวิชา ทั้งหมด 3 ปี กำหนดเนื้อหาจากชั้นพื้นฐานเพิ่มลำดับขึ้นไป เพราะนักศึกษาส่วนใหญ่เพิ่งเริ่มฝึกไวโอลินที่นี้ หลักเกณฑ์การกำหนดเนื้อหาจากนักศึกษาเป็นหลัก ว่าสภาพความรู้เดิมของนักศึกษาเป็นอย่างไร จึงค่อยจัดเนื้อหาให้สามารถแก้ไขปัญหาของนักศึกษาได้

1.3 สิ่งที่ต้องปรับปรุงหรือแก้ไขในหลักสูตรวิชาปฏิบัติดนตรีที่สอน

- คิดว่าดีอยู่แล้ว เพราะการปรับปรุงหลักสูตรหรือเนื้อหาจำเป็นต้องมีการทำอยู่ตลอดเวลาอยู่แล้ว

อาจารย์อื่น 3

1.1 จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สอน ที่ต้องการให้เกิดผลทางการเรียนรู้กับนักศึกษา

- สามารถออกไปประกอบอาชีพนักดนตรีได้ และสามารถนำความรู้ไปถ่ายทอดต่อได้

1.2 จำนวนรายวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สอน เนื้อหารายวิชา และหลักเกณฑ์ในการกำหนดเนื้อหา

- บังคับวิชาปฏิบัติเครื่องกระทบ ให้นักศึกษาปฏิบัติกับเครื่องดนตรี คือ กลองชุด กำหนดเนื้อหาจากพื้นฐานของนักศึกษาเป็นหลัก วิชาเลือกมีสองรายวิชา คือ

1) ประวัติเครื่องดนตรีเครื่องกระทบ เนื้อหาพูดถึงประวัติความเป็นมาของเครื่องกระทบสากล กำหนดเนื้อหาไว้ให้ทุกคนต้องเรียนเหมือนกัน

2) วิชาปฏิบัติเครื่องกระทบแจ๊ส ให้ปฏิบัติกลองชุดในสไตล์แจ๊ส

1.3 สิ่งที่ต้องปรับปรุงหรือแก้ไขในหลักสูตรวิชาปฏิบัติดนตรีที่สอน

- ควรมีการแยกเป็น 2 หลักสูตร คือ Classic เรียนเครื่องดนตรีประเภท Pitch Percussion และหลักสูตร Jazz เรียนกลองชุด

อาจารย์อื่น 4

1.1 จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สอน ที่ต้องการให้เกิดผลทางการเรียนรู้กับนักศึกษา

- สามารถเล่นบทเพลงได้ในระดับหนึ่ง สามารถเล่นเพลง Sonata ได้ สามารถนำไปประกอบอาชีพนักดนตรี และเป็นผู้สอนได้

1.2 จำนวนรายวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สอน เนื้อหารายวิชา และหลักเกณฑ์ในการกำหนดเนื้อหา

- มีทั้งหมด 6 รายวิชา เนื้อหาเริ่มจากพื้นฐาน การฝึกสายเปล่า เช่น คอร์ด 1 ฝึก Major scale ทาง sharp คอร์ด 2 จะเป็นการลงนิ้ว โดยฝึก Major scale ที่ยากขึ้น และ Minor scale เรียนแบบฝึกเล่ม 2 ของ Suzuki คอร์ด 3 เพิ่ม Minor scale มากขึ้น และบทเพลงสั้นๆ จนถึงคอร์ด 6 ก็จะเป็นแบบฝึกเล่ม 3-4 ของ Suzuki ที่เลือกใช้แบบฝึกของ Suzuki เพราะใช้ได้ผลกับผู้เรียน เหมาะสำหรับนักเรียนที่ขยัน จะทำให้เรียนรู้ได้รวดเร็วมาก

1.3 สิ่งที่ต้องปรับปรุงหรือแก้ไขในหลักสูตรวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สอน

- หลักสูตรถูกวางไว้ดีแล้ว แต่มีปัญหาที่พื้นฐานของผู้เรียนที่ไม่ได้รับการปลูกฝังมาอย่างดี ควรปรับปรุงโดยการหาบทเพลงที่ทันสมัยขึ้น ที่นักศึกษาอยากเล่น โดยเป็นเพลงที่นิยมในปัจจุบัน โดยเลือกเพลงที่เข้ากับบันไดเสียงที่ฝึก ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ยังคงสไตล์ Classic ไว้เป็นหลัก

อาจารย์อื่น 5

1.1 จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สอน ที่ต้องการให้เกิดผลทางการเรียนรู้กับนักศึกษา

- จุดมุ่งหมาย คือ นักศึกษามีความเข้าใจเรื่องสไตล์ดนตรี และทฤษฎีที่ใช้ในดนตรีอเมริกัน วัตถุประสงค์ เพื่อให้ นักศึกษาเรียนรู้วิธีคิด และทฤษฎีของดนตรีอเมริกัน

1.2 จำนวนรายวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สอน เนื้อหารายวิชา และหลักเกณฑ์ในการกำหนดเนื้อหา

- มี 6 รายวิชา เนื้อหาแยกเป็นเรื่อง Basic ของสไตลด์นตรีอเมริกัน เริ่มที่ดนตรี Blues โดยยึดหลักเกณฑ์ให้นักศึกษาทำความเข้าใจเรื่อง Rhythm ก่อน ถัดมาจะเป็น Basic blues ให้นักศึกษาพลิกกลับคอร์ดจากสายกีตาร์ 4 สายล่างให้ได้ทั้งหมด และเล่นสเกลบนสายกีตาร์เส้นเดียวให้ได้ แล้วก็สอนไปตามลำดับการกำเนิดของดนตรีอเมริกัน จากดนตรี Blues ก็เป็น Jazz blues แล้วก็เป็น Basic ในการคิด Improvisation

1.3 สิ่งที่ต้องปรับปรุงหรือแก้ไขในหลักสูตรวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สอน

- ต้องจัดหลักสูตรที่ทำให้นักศึกษาเข้าใจเรื่องของสไตลด์ ต้องวางให้ชัดว่าจะสอนดนตรีอเมริกัน หรือดนตรียุโรป ตอนที่นักศึกษาเข้ามาจะได้รู้ว่าจะต้องเข้าทางไหน เพราะหากนั้น สไตลด์ Classic เป็นหลักจะไม่ทำให้นักศึกษาเข้าใจ Feels ของดนตรีสไตลด์อื่น ควรเพิ่มเติมเพลงบังคับให้มากขึ้นในแต่ละเทอม เพื่อให้มีเพลง Standard เก็บไว้หลายๆ สามารถแจมดนตรีกับใครก็ได้ หรือจัดให้มีวิชาเกี่ยวกับศิลปินที่นักศึกษาสนใจ เช่น หากนักศึกษาศนใจดนตรีสไตลด์สุนทรภรณ์ ก็จัดให้มีวิชาสุนทรภรณ์ศึกษาไปเลย จะเป็นประโยชน์เมื่อต้องการที่จะทำเพลงที่มีสไตลด์ที่ตนเองศึกษา ควรกำหนดโครงร่างการสอนไว้คร่าวๆว่ามีอะไรบ้างในแต่ละหลักสูตร แต่หลักสูตรในปัจจุบันเขียนไว้กว้างมากจนไร้ทิศทาง ควรมีมาตรฐานขั้นต่ำกำหนดไว้

อาจารย์อื่น 6

1.1 จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สอน ที่ต้องการให้เกิดผลทางการเรียนรู้กับนักศึกษา

- จุดมุ่งหมาย คือ นักศึกษาสามารถที่จะประกอบอาชีพที่เกี่ยวกับดนตรีได้ โดยเฉพาะการเล่นดนตรี และสามารถใช้ชีวิตในการประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุข

1.2 จำนวนรายวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สอน เนื้อหารายวิชา และหลักเกณฑ์ในการกำหนดเนื้อหา

- มีทั้งหมด 6 รายวิชา เริ่มต้นจากระดับพื้นฐาน เพราะนักศึกษาส่วนใหญ่จะมีความรู้ในเรื่องเครื่องดนตรีประเภทนี้ น้อย คือ เพิ่งมาเริ่มเล่นที่นี้ จะจัดลำดับจากง่ายไปสู่ยากจนสามารถที่จะบรรเลงกับวงดนตรี และบรรเลงโซโล่ได้

1.3 สิ่งที่ต้องปรับปรุงหรือแก้ไขในหลักสูตรวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สอน

- หลักสูตรที่วางไว้ถือว่าดีอยู่พอสมควรแล้ว ควรเพิ่มระดับความสามารถของนักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อเพราะจะได้ไม่ต้องเริ่มจากไม่รู้อะไรเลย จะทำให้สามารถพัฒนานักศึกษาได้มากกว่านี้

นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

นักศึกษา 1

1.1 ความเข้าใจด้านจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

- เพื่อพัฒนาให้เป็นนักดนตรีอาชีพ และสามารถทำการสอนในโรงเรียนได้

1.2 ลักษณะของหลักสูตรวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

- กำหนดให้มีการเรียนทั้งหมด 12 หน่วยกิต โดยเรียนเทอมละ 2 หน่วยกิต ปีละ 4 หน่วยกิต รวม 3 ปี

1.3 เนื้อหาและประสบการณ์ที่ได้รับจากอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

- สามารถทำให้ตนเองพัฒนาไปสู่จุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้มาก
- ได้พื้นฐานใหม่ๆ นอกเหนือจากที่ได้ศึกษามาแล้ว ได้ฝึกลมและฝึกการออกเสียงให้มีความเที่ยงตรง สามารถนำความรู้ที่มีอยู่ไปสอนต่อได้

1.4 ความเหมาะสมของการวัดและประเมินผลวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

- มีความเหมาะสมแล้ว
- ใช้การสอบเป็นรายบุคคล โดยเรื่องที่ให้สอบสามารถที่จะปฏิบัติได้ แต่อยู่ที่ตนเองไม่ได้ฝึกซ้อม ภาคเรียนที่ผ่านมาได้เกรด I ซึ่งมีความเหมาะสมแล้ว

1.5 สิ่งที่ต้องปรับปรุงในด้านหลักสูตรวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

- หลักสูตรวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองมีความเหมาะสมกับตนเองแล้ว

นักศึกษา 2

1.1 ความเข้าใจด้านจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

- ไม่เข้าใจ เพราะไม่ได้ศึกษาเรื่องจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรมาก่อน

1.2 ลักษณะของหลักสูตรวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

- เรียนเทอมละ 2 หน่วยกิต ทั้งหมด 6 เทอม รวมเป็นทั้งหมด 12 หน่วยกิต เรียนใน
ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 3

1.3 เนื้อหาและประสบการณ์ที่ได้รับจากอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

- สามารถทำให้ตนเองพัฒนาไปสู่จุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้มาก
- มีการพัฒนาพื้นฐานต่าง ๆ สามารถนำไปใช้สอนต่อได้

1.4 ความเหมาะสมของการวัดและประเมินผลวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

- มีความเหมาะสมแล้ว
- การให้คะแนนตรงกับความสามารถของตนเองแล้ว
- มีการสอบตั้งแต่ระดับพื้นฐานเพิ่มขึ้น ไปตามลำดับ ทั้งในเรื่องแบบฝึกหัดและบท

เพลง

1.5 สิ่งที่ต้องปรับปรุงในด้านหลักสูตรวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

- ควรเพิ่มหน่วยกิตวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองให้มากกว่านี้

นักศึกษา 3

1.1 ความเข้าใจด้านจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรวิชาปฏิบัติเครื่องลม
ทองเหลือง

- เพื่อให้สามารถประกอบอาชีพได้ เพื่อให้มีทักษะและนำไปใช้ประโยชน์ได้มาก
ที่สุด มุ่งเน้นความเป็นเลิศด้านการปฏิบัติ

1.2 ลักษณะของหลักสูตรวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

- เป็นการปรับพื้นฐานในการปฏิบัติเพื่อสามารถต่อยอดและนำไปสู่ความเป็น
มืออาชีพ

1.3 เนื้อหาและประสบการณ์ที่ได้รับจากอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

- สามารถพัฒนาไปสู่จุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้มาก
- สามารถนำประสบการณ์ที่ได้จากอาจารย์ผู้สอนไปปรับใช้ในชีวิตจริงได้

1.4 ความเหมาะสมของการวัดและประเมินผลวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

- มีความเหมาะสมและตรงไปตรงมา หากสามารถปฏิบัติได้ก็ผ่าน หากปฏิบัติ
ไม่ได้ก็ไม่ผ่าน มีความยุติธรรมมาก เพราะวัดจากการพัฒนาความสามารถของนักศึกษาแต่ละคน
โดยตรง

- 1.5 สิ่งที่ต้องปรับปรุงในด้านหลักสูตรวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง
- หลักสูตรที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมีความเหมาะสมคืออยู่แล้ว

นักศึกษา 4

- 1.1 ความเข้าใจด้านจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง
- มีความเข้าใจว่า สามารถที่จะนำไปใช้สอนในระดับ ประถม มัธยม ทั้งในเรื่องของทฤษฎี และปฏิบัติได้
 - สามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการแสดงดนตรีได้
- 1.2 ลักษณะของหลักสูตรวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง
- มีทั้งหมด 12 หน่วยกิต เรียนปีละ 4 หน่วยกิต ซึ่งจะแบ่งเป็น 2 ภาคเรียน เช่น ปี 1 ภาคเรียนที่ 1 เรียนปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง 1 , ภาคเรียนที่ 2 เรียนปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง 2
- 1.3 เนื้อหาและประสบการณ์ที่ได้รับจากอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง
- สามารถทำให้ตนเองพัฒนาสู่จุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้มาก
 - ใช้การสอน โดยบอกว่าต้องฝึกอะไรบ้าง โดยจะเน้นการฝึก Long Tone เป็นพิเศษ
- 1.4 ความเหมาะสมของการวัดและประเมินผลวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง
- มีความเหมาะสมแล้ว
 - ดูจากการเป่า สำเนียง น้ำเสียง การ Long Tone ความแม่นยำในการอ่าน โน้ต การสอบไม่ยากจนเกินความสามารถ
- 1.5 สิ่งที่ต้องปรับปรุงในด้านหลักสูตรวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง
- หลักสูตรในปัจจุบันมีความเหมาะสมอยู่แล้ว เพราะเวลาเรียนในคาบ อาจารย์ก็จะให้คำแนะนำ นอกเหนือจากเวลาเรียนในห้องก็มีเวลาที่จะใช้ฝึกซ้อมเองอยู่แล้ว

นักศึกษา 5

- 1.1 ความเข้าใจด้านจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง
- ไม่ค่อยเข้าใจ เพราะหลักสูตรของวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองตั้งแต่เรียนมาไม่เคยเห็นหลักสูตร และจุดประสงค์ของหลักสูตรวิชานี้เลย เนื่องจากอาจารย์ผู้สอนก็ไม่เคยบอกให้ทราบ
- 1.2 ลักษณะของหลักสูตรวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง
- ยังไม่ทราบ

1.3 เนื้อหาและประสบการณ์ที่ได้รับจากอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

- สามารถพัฒนาได้มาก
- เนื้อหาที่อาจารย์สอนสามารถนำไปปฏิบัติในโอกาสต่อไปได้ และลูกเล่นต่างๆ

สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้

1.4 ความเหมาะสมของการวัดและประเมินผลวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

- มีความเหมาะสม แต่บางเรื่องเกรงออกมาไม่ค่อยเหมาะสม ซึ่งก็ไม่ทราบว่าเกรดที่ออกมาเป็นแบบนั้นได้อย่างไร

1.5 สิ่งที่ต้องปรับปรุงในด้านหลักสูตรวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

- เวลาในการเรียนในห้องน้อยเกินไป ควรเพิ่มเติมการสอนแบบฝึกหัดให้มากและเหมาะสมกว่านี้

นักศึกษา 6

1.1 ความเข้าใจด้านจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

- ไม่แน่ใจ น่าจะหมายถึง เพื่อสามารถเป็นนักดนตรีได้

1.2 ลักษณะของหลักสูตรวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

- เรียนภาคเรียนละ 2 หน่วยกิต ปีละ 2 ภาคเรียน มีทั้งหมด 6 ภาคเรียน รวมทั้งหลักสูตรเป็น จำนวน 12 หน่วยกิต จึงจะจบหลักสูตร

1.3 เนื้อหาและประสบการณ์ที่ได้รับจากอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

- สามารถพัฒนาไปได้มาก โดยเฉพาะเรื่องการใช้ลม และการเป่าให้ถูกวิธี

1.4 ความเหมาะสมของการวัดและประเมินผลวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

- มีความเหมาะสมมาก คือใช้การวัดและประเมิน โดยดูจากการพัฒนาของนักศึกษา เป็นรายคน ไม่จำเป็นต้องเก่งทันทีทันใด แต่ต้องนี้การพัฒนาให้เห็น

1.5 สิ่งที่ต้องปรับปรุงในด้านหลักสูตรวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

- เรื่องการฝึกงาน ควรให้สามารถฝึกสอนในโรงเรียนได้ด้วย
- ควรเพิ่มหน่วยกิตวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองให้มากกว่านี้

นักศึกษา 7

1.1 ความเข้าใจด้านจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

- ไม่ทราบ เพราะยังไม่ได้อ่านคู่มือนักศึกษา และเป็นหลักสูตรใหม่

1.2 ลักษณะของหลักสูตรวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

- ถ้าเป็นเรื่องเกี่ยวกับหน่วยกิตก็คือ มีทั้งหมด 12 หน่วยกิตตลอดหลักสูตร เรียนปีละ 4 หน่วยกิต แบ่งเทอมละ 2 หน่วยกิต เรียนตั้งแต่ปี 1 - 3

1.3 เนื้อหาและประสบการณ์ที่ได้รับจากอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

- สามารถพัฒนาได้มาก จากที่เคยเป่าเสียงแตก และหลงเสียง 'ไม่รู้เรื่อง Scale ก็' ได้เข้าใจและปฏิบัติได้ สามารถที่จะนำความรู้ที่มีไปสอนได้ และสามารถปฏิบัติได้มากขึ้น

1.4 ความเหมาะสมของการวัดและประเมินผลวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

- มีความเหมาะสมแล้ว เรื่องที่อาจารย์ให้สอบก็เป็นเรื่องที่สามารถทำได้ การให้คะแนนก็ตรงกับความสามารถของตัวเองแล้ว

1.5 สิ่งที่ต้องปรับปรุงในด้านหลักสูตรวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

- ควรเพิ่มหน่วยกิตวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองให้มากขึ้น เพราะเป็นวิชาหลัก

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านผู้สอนและผู้เรียน แบ่งออกเป็น

คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

คณบดี

2.1 ลักษณะและบุคลิกภาพของครูผู้สอนที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ต้องการ

- คุณสมบัติส่วนตัว ต้องมีองค์ความรู้ที่ตรงกับสายที่จะสอน
- คุณสมบัตินักวิชาการ / อาชีพ ให้มีความสามารถในสายวิชาที่จะสอน หากมาจากสายอาชีพซึ่งมิใช่สายวิชาการก็ไม่ใช่

- ความสามารถในการดำเนินการสอน หากมาจากสายครูก็จะดี แต่หากมาจากสายอาชีพก็จะมีภาระส่งให้เข้าอบรมวุฒิครูเพิ่มเติม เพื่อนำมาปรับการสอน

- ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น สามารถที่จะทำงานที่ตนเองถนัดและไปผสมกับสายอื่นในคณะได้ เช่น หากมีงานเช่น แลโด้ โหมศิลป์ หากสอนดนตรีก็จะต้องดำเนินการเกี่ยวกับการแสดงดนตรีแล้วนำมาผสมกับการแสดงของนาฏศิลป์ และงานศิลปะได้

2.2 ลักษณะและบุคลิกภาพของนักศึกษา ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ต้องการ

- ก่อนเข้าศึกษา และขณะกำลังศึกษา ต้องมีความสามารถพื้นฐานเกี่ยวกับงานศิลปะมาพอสมควร และสามารถปรับปรุงความสามารถตามที่ผู้สอนจัดให้ขณะกำลังศึกษา

- เมื่อจบเป็นบัณฑิต อยู่ในลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ คือ มีองค์ความรู้ มีทักษะความสามารถ มีจรรยาบรรณ มีจริยธรรม เช่น ไม่มีนิสัยไปแอบนำความคิดของผู้อื่นมาใช้ทำมาหากินเอง

2.3 ลักษณะและบุคลิกภาพของนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ส่วนใหญ่ และเมื่อจบเป็นบัณฑิตการพัฒนาไปสู่ลักษณะและบุคลิกภาพที่คณะคาดหวังไว้

- นักศึกษาก็มีลักษณะและบุคลิกภาพตามที่มหาวิทยาลัย และคณะตั้งไว้ ส่วนการพัฒนาสู่การเป็นบัณฑิตก็เป็นไปตามที่คาดหวังและกำหนดเอาไว้

อาจารย์ประธานโปรแกรมวิชาดนตรีและอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

อาจารย์ 1

2.1 ประสบการณ์ด้านการสอน และการปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

- ด้านการสอนสอนที่ โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียน โรงเรียนวัดเทพศิรินทร์ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นการสอนแบบทางการบ้าง หรือเป็นการช่วยเป็นครั้งคราวบ้าง สอนที่ โรงเรียนประจำจังหวัดยะลา สอนวงดุริยางค์ โรงเรียนบูรณรัติก จังหวัดตรัง โรงเรียนแสงทอง อำเภอบางใหญ่ สอนทั้งวง Marching band และ Big band ขณะนี้สอนวงดนตรีออร์เคสตราเยาวชนเทศบาลนครยะลา ตำแหน่งผู้อำนวยการฝึกซ้อม ระดับมหาวิทยาลัยสอนที่ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาเป็นหลัก และมีการสอนวงขับร้องประสานเสียงซ็อง สมิหลาคอร์ส เป็นการทำงานร่วมกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ โดยศูนย์ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ตั้งปีพุทธศักราช 2538 ทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยการวงดนตรี

- ด้านการปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ตั้งแต่สมัยเรียน เป็นสมาชิกวง C.U.Band เล่นวงดนตรี Big band และสไตล์ Classic ได้รับคัดเลือกเข้าร่วมวง The Yamaha sound pop orchestra เคยเล่นดนตรีในสถานบันเทิงกับนักดนตรีชาวฟิลิปปินส์ที่มีฝีมือ ในหลายๆ สถานที่

2.2 แนวคิดและหลักเกณฑ์ในการพิจารณารับนักศึกษาเข้าเรียนต่อใน โปรแกรมวิชาดนตรีที่ใช้เครื่องลมทองเหลืองในการสอบปฏิบัติ

- ถ้าสามารถเลือกได้ก็จะเลือกคนที่มีพื้นฐานมาแล้ว ถ้าผ่านวงโยชวาทิตมาก่อนก็จะพิจารณาเป็นอันดับแรก เพราะจะมีทักษะและพื้นฐาน บวกกับการซ้อมเป็นประจำ แต่หากไม่มีนักเรียนที่มาจากวงโยชวาทิตก็จะพิจารณาจากการฟังที่ไม่เพี้ยน สามารถปรบมือตามจังหวะที่กำหนดได้

2.3 ระดับ และลักษณะของพื้นฐานด้านทฤษฎีดนตรี และการปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

- ส่วนใหญ่จะเป็นนักศึกษาที่มาจากโรงเรียนมัธยม คือได้ผ่านการเล่นวงโยชวาทิตมาก่อน ก็จะมีพื้นฐานทั้งด้านทฤษฎีและปฏิบัติที่ดีพอสมควร ถือว่าอยู่ในระดับมาตรฐาน แต่ส่วนใหญ่ต้องปรับในเรื่องทัศนคติในการฝึกซ้อม

2.4 ความประพฤติด้านการเรียน และการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักศึกษาโปรแกรมวิชาดนตรี โดยเฉพาะนักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

- ความประพฤติดังกล่าวของทั้งนักศึกษาโปรแกรมวิชาดนตรี และนักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง มีความประพฤติดี มีมารยาท มีน้ำใจ มีความกระตือรือร้นในการร่วมวงดนตรีตามที่ได้รับมอบหมาย ในด้านอุปนิสัยถือว่าดี มีระเบียบด้านการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง มีบางคนที่จะขยันมากเป็นพิเศษ

อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีอื่น ๆ

อาจารย์อื่น 1

2.1 ประสบการณ์ด้านการสอน และการปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สอน

- ตอนเรียนปริญญาตรีได้ฝึกสอนที่โรงเรียนสอนดนตรี ได้เรียนเปียโนกับอาจารย์ชาวญี่ปุ่น ทำให้เข้าใจการสอนสไตล์คลาสสิก โดยให้ครูชาวญี่ปุ่นเป็นผู้ประเมิน มีประสบการณ์ด้านการสอนมา 10 ปี

- การปฏิบัติเริ่มฝึกคีย์บอร์ดตั้งแต่อายุ 10 ปี ขณะเรียนปริญญาตรีได้เล่นวง Big band จนจบปริญญาตรี และเล่นดนตรีกลางคืนตามสถานบันเทิง

2.2 แนวคิดและหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือกผู้ที่เข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี

- หากเลือกเรียนเปียโนโดยตรง หรือมีความสนใจจะรับพิจารณา พร้อมกับดูความพร้อมของร่างกาย บุคลิกภาพ ไม่ได้มีการเน้นความรู้ทางด้านทฤษฎี

2.3 พื้นฐานทางด้านทฤษฎี และปฏิบัติดนตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

- อยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาเอกเปียโนจะสามารถคุยเข้าใจกันได้ง่ายเร็วกว่าเครื่องมือนี่อื่น และสามารถพัฒนาได้อย่างรวดเร็ว

2.4 ความประพฤติด้านการเรียนและการทำงานร่วมกับผู้อื่น ของนักศึกษาเครื่องมือปฏิบัติที่สอน

- มีความประพฤติดี มีการเข้ามาปรึกษาเรื่องการเรียนอยู่เสมอ มีวินัยสามารถปฏิบัติตามข้อตกลงที่วางไว้ได้ มีการขยันฝึกซ้อมดี

- การทำงานกับผู้อื่น ก่อนข้างจริงจังในการทำงาน เข้ากับเพื่อนร่วมงานได้

อาจารย์อื่น 2

2.1 ประสบการณ์ด้านการสอน และการปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สอน

- สอนที่ราชภัฏสงขลา 6 ปี และราชภัฏยะลา 3 ปี
- เคยเล่นวงดนตรีออร์เคสตราเยาวชนจังหวัดยะลา

2.2 แนวคิดและหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือกผู้ที่เข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี

- ส่วนใหญ่คือถ้ามีความสามารถ หรือสนใจก็จะรับทั้งหมด

2.3 พื้นฐานทางด้านทฤษฎี และปฏิบัติดนตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

- อยู่ในระดับปานกลาง อ่านโน้ตได้ แต่ไม่คล่องมาก

2.4 ความประพฤติด้านการเรียนและการทำงานร่วมกับผู้อื่น ของนักศึกษาเครื่องมือปฏิบัติที่สอน

- เกิน 80 % มีความประพฤติเรียบร้อย
- นักศึกษาทุกคนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้ดี

อาจารย์อื่น 3

2.1 ประสบการณ์ด้านการสอน และการปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สอน

- สอนดนตรีที่มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช 1 ปี และที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา 3 ปี

- เริ่มเล่นดนตรีอาชีพอายุ 18 ปี คือตั้งแต่เรียนมหาวิทยาลัยปีที่ 1 จนถึงปัจจุบัน ขณะนี้ก็เป็นสมาชิกวงดนตรีของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาด้วย

2.2 แนวคิดและหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือกผู้ที่เข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี

- สามารถ Sight reading ได้ และบุคลิกภาพเหมาะสมสำหรับเล่นเครื่องดนตรีประเภท กลอง

2.3 พื้นฐานทางด้านทฤษฎี และปฏิบัติดนตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

- อยู่ในระดับต่ำ คือไม่มีพื้นฐานทางการอ่านโน้ต บุคลิกยังไม่ตรงตามที่ตั้งไว้ การปฏิบัติอยู่ในระดับต่ำ

2.4 ความประพฤติด้านการเรียนและการทำงานร่วมกับผู้อื่น ของนักศึกษาเครื่องมือปฏิบัติที่สอน

- ขาดความรับผิดชอบ โดยเฉพาะเรื่องการตรงต่อเวลา ให้งานไปฝึกซ้อมก็ไม่ทำ พอถึงเวลาก็ปฏิบัติไม่ได้ แต่อยากให้เห็นผลออกมาดี

- มีส่วนน้อยที่คิดทำงานร่วมกับผู้อื่น คือไม่ค่อยมีการคิดที่จะตั้งวงดนตรี หรือเล่นดนตรีกับเพื่อนๆ

อาจารย์อื่น 4

2.1 ประสบการณ์ด้านการสอน และการปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สอน

- สอนดนตรีที่มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา 5 ปี และที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา 22 ปี
- เริ่มเล่นไวโอลินตั้งแต่วัยเด็ก ขณะเรียนปริญญาตรีได้เป็นสมาชิกวงออร์เคสตราเยาวชนอาเซียนที่ประเทศอินโดนีเซีย ได้ทำการศึกษาเรื่องเพลงพื้นบ้านที่จังหวัดยะลาเกี่ยวกับดนตรีรองเง็ง

2.2 แนวคิดและหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือกผู้ที่เข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี

- จะมีสองกลุ่มคือ กลุ่มที่มีประสบการณ์มาแล้วก็จะพิจารณารับเลย อีกกลุ่มจะเป็นผู้ที่สอบเครื่องมืออื่นเข้ามาเช่นกีตาร์ จะมีผู้สอบจำนวนมากก็จะถามว่าสนใจที่จะเปลี่ยนเครื่องมือเป็นไวโอลินหรือไม่ หากสนใจจริงก็จะรับพิจารณาเข้ามา จะดูจากความสนใจและตั้งใจมากกว่าแม้จะยังอ่านโน้ต หรือไม่เข้าใจทฤษฎีก็ยินดีที่จะสอนพื้นฐานให้ใหม่ ที่ผ่านมายังไม่ค่อยมีการสอนเครื่องสายในระดับก่อนมหาวิทยาลัยในสถาบันศึกษา จึงมีผู้ที่มีความสามารถทางด้านนี้น้อย ไม่สามารถที่จะคัดเลือกได้มากต้องอาศัยการฝึกให้ใหม่มากกว่า

2.3 พื้นฐานทางด้านทฤษฎี และปฏิบัติดนตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

- หากกลุ่มที่เคยผ่านวงโยชวาทิตมาก่อนก็จะมีความรู้มากในระดับใช้ได้ถึงดี กับกลุ่มที่หัดใหม่ก็จะไม่ค่อยมีพื้นฐานมาก่อน แต่มีการเปิดสอนล่วงหน้าก่อนเปิดภาคเรียนเพื่อหาจุดอ่อนของนักศึกษา จะได้นำไปปรับวิธีการสอนให้เหมาะสมกับนักศึกษา

2.4 ความประพฤติด้านการเรียนและการทำงานร่วมกับผู้อื่น ของนักศึกษาเครื่องมือปฏิบัติที่สอน

- มีความรับผิดชอบดี โดยสังเกตจากการเข้าเรียน นักศึกษาที่เพิ่งเริ่มต้นก็จะมีความกระตือรือร้นในการฝึกซ้อมเพื่อให้สามารถปฏิบัติเครื่องดนตรีได้ มีความสนใจเรียนรู้อันบางคนถึงขั้นคิดเครื่องมือไปเลยก็มี หากว่างเมื่อไหร่ก็ต้องทำการฝึกซ้อม แต่ก็มีอยู่บ้างแต่จำนวนน้อยที่ไม่ค่อยสนใจการฝึกซ้อม

- การทำงานร่วมกับผู้อื่นถือว่าทำได้ดี

อาจารย์อื่น 5

2.1 ประสบการณ์ด้านการสอน และการปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สอน

- ระดับมหาวิทยาลัยได้ทำการสอนดนตรีที่มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา และที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ส่วนสถาบันดนตรีเอกชนเคยสอนที่โรงเรียนดนตรีในอำเภอหาดใหญ่

- ประสบการณ์การทำงานนักดนตรีอาชีพไม่มี ไม่เคยเล่นดนตรีตามสถานบันเทิงต่างๆ เพราะมุ่งที่จะทำการสอนเพียงอย่างเดียว

2.2 แนวคิดและหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือกผู้ที่เข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี

- คู่มือเรื่อง Rhythm และ Feel ก่อน และสามารถเล่น Scale บนสายกีตาร์เส้นเดียวได้ หากสามารถปฏิบัติได้ก็จะรับเลย หากไม่ได้ก็จะไม่รับ เพราะมีผู้เลือกสอบเครื่องดนตรีกีตาร์จำนวนมาก เคยให้โอกาสรับทั้งหมด แต่สุดท้ายปัญหาที่ตามมาคือนักศึกษาไม่สามารถรับในสิ่งที่ต้องเรียนได้ เพราะแค่อยากเล่นตามแบบที่ตัวเองสนใจ

2.3 พื้นฐานทางด้านทฤษฎี และปฏิบัติดนตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

- มีความเข้าใจเรื่อง Rhythm และ Feel พอสมควร

2.4 ความประพฤติด้านการเรียนและการทำงานร่วมกับผู้อื่น ของนักศึกษาเครื่องมือปฏิบัติที่สอน

- มีทั้งคนที่ขยันเรียน และขี้เกียจ แต่หากสามารถปฏิบัติได้ตามที่ให้งานไม่ ก็ไม่ได้ว่าอะไร

- การทำงานร่วมกับผู้อื่น สามารถที่จะเล่นดนตรีกับคนอื่นได้ เวลาให้จัดคอนเสิร์ตก็สามารถทำงานร่วมกันได้เป็นอย่างดี

อาจารย์อื่น 6

2.1 ประสบการณ์ด้านการสอน และการปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สอน

- สอนดนตรีที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาเป็นเวลา 10 ปี

- ประสบการณ์การทำงานนักดนตรีอาชีพเคยเล่นดนตรีแจ๊ส ในโรงแรม เป็นนักดนตรีห้องบันทึกเสียงสำหรับศิลปิน

2.2 แนวคิดและหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือกผู้ที่เข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี

- หากมีความสามารถปฏิบัติพอให้อยู่แล้ว ก็จะพิจารณารับเลย แต่หากเพิ่งเลือกเรียนที่นี้ครั้งแรกเลย ก็จะดูตามความสนใจ และทักษะในการฟัง และความจำ เพื่อให้สามารถพัฒนาจนสามารถบรรเลงได้

2.3 พื้นฐานทางด้านทฤษฎี และปฏิบัติดนตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

- ส่วนใหญ่ยังไม่ค่อยมีพื้นฐานที่ดี

2.4 ความประพฤติด้านการเรียนและการทำงานร่วมกับผู้อื่น ของนักศึกษาเครื่องมือปฏิบัติที่สอน

- นักศึกษาส่วนใหญ่มีความขยันในการเรียน มีบางคนที่ไม่ค่อยตั้งใจเรียนไปแล้วรู้สึกท้อก็จะไม่ค่อยมาเรียน จนไม่สามารถศึกษาต่อไปได้

- การทำงานร่วมกับผู้อื่น ทำได้อย่างดี มีการร่วมกันบรรเลงให้กับวงดนตรีต่างๆ ของมหาวิทยาลัย และของกลุ่มเพื่อนกันเอง

นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

นักศึกษา 1

2.1 ความสามารถของอาจารย์ผู้สอนในการถ่ายทอดเนื้อหาและประสบการณ์ให้แก่นักศึกษา

- อาจารย์สามารถถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ให้ได้มาก ควรเพิ่มเติมที่ความขยันของตัวเอง เพราะที่อาจารย์ถ่ายทอดมาก็ยังทำได้ไม่หมด

2.2 การเตรียมตัวในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี

- ซ้อมกับเพื่อนและอาจารย์ที่โรงเรียนเก่า โดยซ้อมเพลง และ scale ใช้เวลาซ้อมจริงจังประมาณเกือบ 1 เดือนก่อนสอบ

2.3 พื้นฐานหรือประสบการณ์ทางด้านดนตรี และเครื่องลมทองเหลือง ก่อนเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี

- พื้นฐานก่อนเข้าเรียนอยู่ในระดับปานกลาง คือ พอจะอ่านโน้ตได้ มีประสบการณ์ในการเล่นวงโยธวาทิต 3 ปี และ Concert Band 2 ปี

2.4 การใช้ชีวิตประจำวันขณะกำลังศึกษาในโปรแกรมวิชาดนตรี

- ตื่นนอน 08.00 น. ปฏิบัติภารกิจส่วนตัว ออกจากบ้านถึงมหาวิทยาลัยเวลา 08.10 น. รับประทานอาหารเช้า เข้าเรียนเวลา 08.30 น. เลิกเรียนเวลา 15.00 น. ซ้อมดนตรีต่อเวลา 17.00 น. - 20.00 น. กลับถึงบ้านเวลา 21.00 น. ก็ปฏิบัติภารกิจส่วนตัว ดูโทรทัศน์จนดึกแล้วจึงเข้านอน

นักศึกษา 2

2.1 ความสามารถของอาจารย์ผู้สอนในการถ่ายทอดเนื้อหาและประสบการณ์ให้แก่นักศึกษา

- สามารถถ่ายทอดความรู้ได้อยู่ในระดับปานกลาง ควรเพิ่มการสอนเรื่องเทคนิคในการเป่าให้เสียงออกมาดี มากกว่านี้

2.2 การเตรียมตัวในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี

- อ่านหนังสือวิชาพื้นฐาน

- ซ้อม Major Scale และเพลงสำหรับสอบ 1 เพลง และฝึกอ่านโน้ต มีการซ้อมวัน

ละ 2 - 3 ชั่วโมงหลังเลิกเรียน

2.3 พื้นฐานหรือประสบการณ์ทางด้านดนตรี และเครื่องลมทองเหลือง ก่อนเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี

- พื้นฐานทางดนตรียังอ่านโน้ตไม่คล่อง สามารถเล่นเครื่องดนตรี Trombone , Alto Sax , Trumpet ได้ มีประสบการณ์การเล่นวงดนตรีลูกทุ่ง 4 ปี และวงโยชวาทิต 5 ปี

2.4 การใช้ชีวิตประจำวันขณะกำลังศึกษาในโปรแกรมวิชาดนตรี

- ตื่นนอนเวลา 07.30 น. เล่น Internet ประมาณ 1 ชั่วโมง หลังจากนั้นก็ซ้อม Scale 1 ชม. แล้วจึงอาบน้ำเตรียมตัวไปเรียน ถึงมหาวิทยาลัยเวลา 09.30 น. เข้าเรียนเวลา 10.00 น. เลิกเรียนช่วงเช้า ก็พักรับประทานอาหารกลางวัน เข้าเรียนต่อช่วงบ่ายจนถึงเวลา 14.45 น. เลิกเรียนเสร็จแล้วกลับบ้าน เล่น Internet จนถึง 17.00 น. แล้วซ้อมดนตรีต่อที่บ้าน ประมาณ 2 ชม. หลังจากนั้นดูโทรทัศน์ต่อ แล้วอาบน้ำนอนเวลาประมาณ 21.30 น.

นักศึกษา 3

2.1 ความสามารถของอาจารย์ผู้สอนในการถ่ายทอดเนื้อหาและประสบการณ์ให้แก่นักศึกษา

- สามารถถ่ายทอดได้มากตามที่นักศึกษาจะรับได้ คือให้ประสบการณ์ตรงในการเล่นเครื่องดนตรี ปรับแนวความคิดและให้พยายามฝึกฝนและขวนขวายด้วยตัวเอง

2.2 การเตรียมตัวในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี

- เตรียมตัวโดยมีการซ้อมเครื่องดนตรีเป็นประจำ และหาเพลงที่จะใช้สอบมาฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง เฉลี่ยซ้อมสัปดาห์ละ 10 ชั่วโมง มีการเตรียมตัวอย่างจริงจังนานประมาณ 1 เดือน

2.3 พื้นฐานหรือประสบการณ์ทางด้านดนตรี และเครื่องลมทองเหลือง ก่อนเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี

- มีพื้นฐานในการอ่านโน้ตและทฤษฎีดนตรีได้ทุกอย่าง เล่นเครื่องดนตรี Tuba และ Euphonium เล่นวงโยชวาทิตตั้งแต่ ม.1 - ม.6 และวงดนตรีลูกทุ่ง ม. 3 - ม. 6

2.4 การใช้ชีวิตประจำวันขณะกำลังศึกษาในโปรแกรมวิชาดนตรี

- จัดเวลาแบ่งช่วงเวลาในการซ้อมดนตรี เรียน ทำงาน และทำกิจกรรมด้านดนตรี ปกติตื่นนอนเวลา 08.00 น. ไปเรียนเวลา 08.30 น. เลิกเรียนเวลา 15.30 น. หากเลิกเรียนเที่ยงก็จะ

ซ้อมจนถึง 15.00 น. หากเลิกเรียนช่วงบ่าย ก็จะซ้อมจนถึง 18.00 น. แล้วกลับบ้าน ที่บ้านก็จะมีการซ้อม Keyboard และ ไปร้านคอมพิวเตอร์เพื่อหาสื่อด้านดนตรีต่างๆ แล้วเข้านอนตอนเวลา 01.00 น.

นักศึกษา 4

2.1 ความสามารถของอาจารย์ผู้สอนในการถ่ายทอดเนื้อหาและประสบการณ์ให้แก่นักศึกษา

- อาจารย์สามารถถ่ายทอดความรู้ได้มาก โดยอาจารย์สามารถปฏิบัติให้นักศึกษาคือ เป็นตัวอย่างได้เป็นอย่างดี และรู้ว่าต้องแก้ไขจุดบกพร่องของนักศึกษาแต่ละคนอย่างไร

2.2 การเตรียมตัวในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี

- ใช้การนำผลงานความสามารถพิเศษมาเสนอ เนื่องจากสมัครเรียนหลังจากมีการสอบคัดเลือกเสร็จเรียบร้อยแล้ว

2.3 พื้นฐานหรือประสบการณ์ทางด้านดนตรี และเครื่องลมทองเหลือง ก่อนเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี

- สามารถอ่านโน้ต และปฏิบัติได้ในระดับพื้นฐาน ไล่บันไดเสียงได้แค่ C Major มีประสบการณ์ในการเล่นวงโยชวาทิต และวงดนตรีลูกทุ่งของโรงเรียน แต่ใช้วิธีการจำโน้ตในการเล่น ไม่สามารถอ่านโน้ตแล้วเล่นได้ ม. 1-3 เล่นเครื่องดนตรี Bb Horn ม. 4-6 เล่นเครื่องดนตรี Trumpet

2.4 การใช้ชีวิตประจำวันขณะกำลังศึกษาในโปรแกรมวิชาดนตรี

- ตื่นนอนเวลา 08.00 น. มีเรียนตอนเช้าทุกวัน เลิกเรียนแล้วแต่วัน ตั้งแต่ 12.00 - 15.00 น. หลังเลิกเรียนก็จะนอนพักผ่อน แล้วค่อยซ้อมดนตรีเวลา 16.00 - 17.30 น. หลังจากนั้นต้องเตรียมตัวไปทำงานเป็นพนักงานเสิร์ฟที่ร้านน้ำชา เพราะต้องส่งตัวเองเรียน ตั้งแต่เวลา 18.00 - 02.00 น. หลังจากเลิกงานก็กลับบ้านนอน

นักศึกษา 5

2.1 ความสามารถของอาจารย์ผู้สอนในการถ่ายทอดเนื้อหาและประสบการณ์ให้แก่นักศึกษา

- สามารถถ่ายทอดได้ในระดับปานกลาง เพราะอาจารย์ไม่ค่อยสอนในเรื่องของลูกฝึก หรือลูกเล่นบางอย่าง และควรเพิ่มเติมในเรื่องของการถ่ายทอดลูกเล่นจากอาจารย์โดยตรง

2.2 การเตรียมตัวในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี

- ไม่ค่อยได้เตรียมตัวในการสอบเข้า เพราะไม่ได้คิดว่าจะมาเรียนที่นี่มาก่อน จนมาคิดว่าตัวเองก็ชอบด้านดนตรี ก็เลยเลือกที่จะศึกษาที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา และผลการเรียนก็พอไปได้

2.3 พื้นฐานหรือประสบการณ์ทางด้านดนตรี และเครื่องลมทองเหลือง ก่อนเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี

- พื้นฐานมีไม่มากหรือไม่มีเลยก็ได้ เพราะโรงเรียนเก่าไม่สอนในเรื่องพื้นฐานทางดนตรี และไม่ได้เล่นวงดนตรีของโรงเรียนมาก่อน

2.4 การใช้ชีวิตประจำวันขณะกำลังศึกษาในโปรแกรมวิชาดนตรี

- ตื่นนอนเวลา 09.00 น. หากมีเรียนก็ไปเรียน เลิกเรียนก็ออกไปเที่ยวบ้าง บางวันก็ไปเล่นดนตรี แต่ขณะนี้ส่วนใหญ่มักจะออกไปเล่นดนตรี

นักศึกษา 6

2.1 ความสามารถของอาจารย์ผู้สอนในการถ่ายทอดเนื้อหาและประสบการณ์ให้แก่นักศึกษา

- อาจารย์มีความสามารถในการถ่ายทอดได้มาก ควรเพิ่มเติมในเรื่องหากอาจารย์ไม่สามารถมาสอนได้ ให้มีการจัดอาจารย์ที่สามารถสอนได้มาสอนแทน

2.2 การเตรียมตัวในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี

- ไม่ค่อยได้เตรียมตัว เพราะต้องเคลียร์เรื่องทางโรงเรียนเก่า โดยมีการซ้อมบ้างในเรื่อง Scale และเพลง

2.3 พื้นฐานหรือประสบการณ์ทางด้านดนตรี และเครื่องลมทองเหลือง ก่อนเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี

- เล่นวงดนตรีลูกทุ่ง 3 ปี และวงโยธวาทิต 3 ปี ในเครื่องดนตรี Trombone

2.4 การใช้ชีวิตประจำวันขณะกำลังศึกษาในโปรแกรมวิชาดนตรี

- ตื่นนอน 07.15 น. เตรียมตัวมาเรียน เข้าเรียนเวลา 08.30 น. พักเที่ยงรับประทานอาหาร ช่วงบ่ายหากมีเรียนก็เข้าเรียน หากไม่มีเรียนก็ซ้อมบ้าง แต่ส่วนมากไม่ได้ซ้อม หากมีเรียนหลังเลิกเรียนก็จะซ้อมบ้าง บางครั้งก็ไปเล่นดนตรี หลังจากนั้นก็จะไปเที่ยวสถานที่ต่างๆ จนถึงเวลา 20.00 น. ก็กลับบ้านนอน

นักศึกษา 7

2.1 ความสามารถของอาจารย์ผู้สอนในการถ่ายทอดเนื้อหาและประสบการณ์ให้แก่นักศึกษา

- อาจารย์มีความสามารถในการถ่ายทอดระดับปานกลาง ควรเพิ่มเติมเวลาในการสอนมากกว่านี้ ควรมีการนำสื่อ DVD แสดงคอนเสิร์ตมาให้ให้นักศึกษาดูบ้าง

2.2 การเตรียมตัวในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี

- ไม่มีเตรียมตัว เพราะสมัครรอบโควตาซึ่งไม่ต้องทำการสอบอะไรเลย

2.3 พื้นฐานหรือประสบการณ์ทางด้านดนตรี และเครื่องลมทองเหลือง ก่อนเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี

- เป็นนักดนตรีวงดนตรีลูกทุ่ง ม. 3 - 6 และวงโยชวาทิต ม. 1 - 6 มาก่อน มีพื้นฐานด้านการอ่านโน้ตได้ดี การเป่า เป่าได้เฉพาะเสียงต่ำ เสียงสูงเป่าไม่ค่อยชัด

2.4 การใช้ชีวิตประจำวันขณะกำลังศึกษาในโปรแกรมวิชาดนตรี

- ตื่นนอนเวลา 09.30 น. มาเรียน 10.00 น. เรียนเลิกตอนเที่ยง พักรับประทานอาหาร แล้วเข้าเรียนช่วงบ่าย ตั้งแต่เวลา 13.00 - 17.00 น. หลังเลิกเรียนเข้าร้านคอมพิวเตอร์เพื่อเล่นเกมส์ กับ Internet หรือไปเล่นดนตรีกับวงมโนราห์ , วงดนตรีลูกทุ่งศรีวิสัย , วงดนตรีสตริงศรีวิสัย หลังจากนั้นก็ไปบ้านรุ่นพี่เพื่อพบปะสังสรรค์ถึงเวลา 24.00 น. จึงกลับบ้านนอน

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการจัดการเรียนการสอน แบ่งออกเป็น

คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

คณบดี

3.1 ลักษณะการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์

- เป็นลักษณะทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติควบคู่กันไป โดยการอาจารย์ผู้สอนเป็นผู้กำหนดการเรียนการสอน ทางคณะจะคอยสนับสนุนในเรื่องอาคารสถานที่ มีการจัดการด้านครุภัณฑ์ตามรายหัวของนักศึกษา มีการจัดบริการการถ่ายเอกสาร แต่บางเรื่องนักศึกษาต้องจัดหาเอง

3.2 กิจกรรมที่ทางคณะส่งเสริมให้นักศึกษาทำนอกเหนือจากการเรียนการสอนในห้องเรียน

- มีกิจกรรมอยู่เป็นประจำ เช่น ดนตรีไทยที่เข้าร่วมบรรเลงในงานศพ ดนตรีสากลก็แสดงบนเวทีที่ทางจังหวัดได้จัดไว้ให้พร้อมกับนาฏศิลป์ ศิลปะก็เข้าร่วมในการจัดนิทรรศการร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ และการประกวดต่างๆ

อาจารย์ประธานโปรแกรมวิชาดนตรีและอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

อาจารย์ 1

3.1 วิธีที่จัดการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

- เริ่มต้นให้นักศึกษาเข้าพบแบบเดี่ยวก่อนประมาณครึ่งชั่วโมงหรือมากกว่านั้นแล้วแต่อาการ หรืออาจเริ่มด้วยการ Warm up กันก่อน แล้วแยกไปฝึกซ้อมแล้วให้เข้ามารวมกันใหม่ มาดูว่าแต่ละคนเป็นอย่างไร นักศึกษาขาดความเข้าใจในการเล่นเพลงจึงเน้นเป็นกลุ่มมากกว่า แบบ

เดี่ยว การสอนแบบเดี่ยวจะเป็นการชี้แนะเทคนิค พื้นฐาน และการแก้ไขปัญหาของนักศึกษาแต่ละคน แล้วให้ไปฝึกซ้อมเอง ส่วนใหญ่จะให้มารวมกัน เพื่อปรับแต่งความเป็นดนตรี ความเข้าใจเพลง ยุคสมัยของเพลง เช่น เพลงสโตนนั้นควรจะเล่นอย่างไร มีการใช้ลิ้นแบบไหน ต้องสามารถเล่นให้ออกสโตนให้ได้

3.2 ลักษณะและความเหมาะสมของห้องเรียน และห้องฝึกปฏิบัติวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ปัญหาในการจัดการเรียนการสอน และวิธีแก้ปัญหา

- ห้องเรียนจะใช้ห้องพักของอาจารย์ผู้สอน เพราะในแต่ละคาบเรียนจะมีนักศึกษาประมาณ 3-5 คน ถือว่าพื้นที่ยังเพียงพอ มีเครื่องปรับอากาศทำให้นักศึกษามีสมาธิ มีการเอาวัสดุที่ช่วยซับเสียงมาตั้งไว้ นำหนังสือจำนวนมากมาตั้งไว้ก็สามารถช่วยซับเสียงได้เช่นกัน มีการปูพรม นำฟองน้ำมาติดตามฝาผนัง ทำให้ระบบเสียงถือว่าใช้ได้ ไม่ก้องจนไม่สามารถแยกเสียงได้

- ห้องซ้อมย่อยหรือห้องที่ใช้ฝึกปฏิบัติขณะนี้ยังไม่มีเครื่องปรับอากาศ อยู่ในช่วงรองบประมาณ ตัวห้องถือว่าดีอยู่แล้ว แต่ไม่สามารถซ้อมได้เพราะไม่มีระบบอากาศ ต้องอาศัยซ้อมตามสถานที่ต่างๆ บนอาคารเรียน ทำให้เสียงรบกวนผู้อื่นและรบกวนกันเองในกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง แก้ปัญหาโดยไม่ให้เวลาแยกซ้อมมากนัก หากดูแลเป็นรายบุคคลเสร็จแล้วก็จะเรียกกลับมาวมกันที่ห้องพักอาจารย์ การแก้ไขเรื่องห้องซ้อมย่อยก็ต้องรอในส่วนของงบประมาณเพื่อทำการติดตั้งระบบปรับอากาศก็จัดอยู่ในระดับมาตรฐานทันที

3.3 กิจกรรมนอกเหนือจากการเรียนการสอนในห้องเรียนที่กำหนดให้นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองทำ

- ให้เข้าร่วมวงดนตรีของมหาวิทยาลัย คือ วงดนตรีลูกทุ่ง วง Big band พยายามผลักดันให้มีการฝึกซ้อมทุกสัปดาห์ ให้มีการรวมกันเล่น Brass quintet ให้มีการออกรับใช้งานของมหาวิทยาลัย เพราะถือว่าการได้ทำกิจกรรมนอกชั้นเรียนเป็นสิ่งที่มีความประโยชน์ และสำคัญเป็นอย่างยิ่ง

3.4 ความเหมาะสมของวิธีการจัดการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง สิ่งที่ควรปรับปรุงแก้ไข

- ขณะนี้คิดว่าเหมาะสมแล้ว ใครจะพัฒนาได้มากขึ้นก็ขึ้นอยู่กับตัวเอง พยายามควบคุมให้นักศึกษามีการเก็บชั่วโมงซ้อม ให้ออกเวลาซ้อม ถ้าพูดถึงระบบถือว่าดีแล้ว

อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีอื่น ๆ

อาจารย์อื่น 1

3.1 วิธีที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีปฏิบัติที่สอน

- ทำความเข้าใจข้อตกลงระหว่างผู้สอนและผู้เรียนในวิชานี้ โดยการพูดคุยและมีการบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร จะใช้ความเป็นกันเองกับนักศึกษา มีการให้งานตั้งแต่ต้นเทอม พร้อมกำหนดระยะเวลาที่จะตรวจงาน จะดูตามพื้นฐานของแต่ละคน มีการกำหนดชัดเจนจบครบหลักสูตร แต่ก็มีปรับใช้ตามสภาพของนักศึกษาอีกครั้ง

3.2 สภาพ ความเหมาะสม ปัญหา และวิธีแก้ปัญหาของห้องเรียนและห้องฝึกปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สอน

- มีสถานที่สำหรับการเรียนการสอน แต่ยังขาดระบบปรับอากาศ ไม่มีปัญหาในการจัดการเรียนการสอน เพราะมีนักศึกษาจำนวนไม่มาก และนักศึกษาส่วนใหญ่ก็จะมีเครื่องดนตรีที่ใช้ฝึกซ้อมเองได้ที่บ้าน

3.3 กิจกรรมที่กำหนดให้นักศึกษาทำนอกจากการเรียนในชั้นเรียน

- มีการกำหนดให้นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จัดคอนเสิร์ตเปียโน โดยใช้บทเพลงที่เรียนมาแล้ว จะให้นักศึกษาเป็นผู้ดำเนินการทั้งหมด โดยมีอาจารย์เป็นผู้ให้คำปรึกษา

3.4 ความเหมาะสมของวิธีการจัดการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติที่สอน และสิ่งที่ควรปรับปรุงเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

- มีความเหมาะสมแล้วในระดับหนึ่ง โดยการที่ให้นักศึกษาส่งงานสัปดาห์ละ 1 ครั้ง จะดูการพัฒนาของนักศึกษาในแต่ละสัปดาห์ ทำให้นักศึกษาไม่เครียดเกินไป

- การปรับปรุงกำลังอยู่ในช่วงการสังเกตเพราะเพิ่งเปลี่ยนระบบการสอนมา ยังอยู่ในขั้นศึกษาและปรับปรุงอยู่

อาจารย์อื่น 2

3.1 วิธีที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีปฏิบัติที่สอน

- ทำตารางซ้อมทุกสัปดาห์เป็นรายบุคคล และเก็บชั่วโมงการฝึกซ้อม อย่างน้อยไม่ต่ำกว่า 10 ชั่วโมงใน 1 สัปดาห์ มีการให้จดบันทึกการซ้อมส่งให้อาจารย์ดู และให้คำแนะนำต่อไป

3.2 สภาพ ความเหมาะสม ปัญหา และวิธีแก้ปัญหาของห้องเรียนและห้องฝึกปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สอน

- ใช้ห้องพักอาจารย์ในการสอน มีเปียโนสำหรับการฝึกฟังเสียง และมี TV กับเครื่องเล่น DVD ไว้สำหรับเปิดให้นักศึกษาดู ส่วนห้องซ้อมย่อยมีจำนวนมากแต่ยังขาดเครื่องปรับอากาศ

3.3 กิจกรรมที่กำหนดให้นักศึกษาทำนอกรอกจากการเรียนในชั้นเรียน

- ไม่ได้มีการกำหนดให้นักศึกษา แต่นักศึกษาก็จะหากิจกรรมทำกันเองอยู่แล้ว

3.4 ความเหมาะสมของวิธีการจัดการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติที่สอน และสิ่งที่จะต้องปรับปรุงเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

- คิดว่ามีความเหมาะสมแล้ว แต่อยู่ที่นักศึกษาว่าจะสามารถรับไปได้มากน้อยแค่ไหน

อาจารย์อื่น 3

3.1 วิธีที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีปฏิบัติที่สอน

- ใช้การเรียนเป็นกลุ่มแยกชั้นปี สอนเรื่องเดียวไปพร้อม ๆ กัน ให้งานสัปดาห์ต่อสัปดาห์ โดยแบ่งตามความสามารถแต่ละบุคคล ใช้วิธีอาจารย์ปฏิบัติให้ดูแล้วทำตามทีละคนเพราะมีกลองชุดเดียว

3.2 สภาพ ความเหมาะสม ปัญหา และวิธีแก้ปัญหาของห้องเรียนและห้องฝึกปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สอน

- ห้องเรียนไม่มีความเหมาะสม เพราะมีแต่ห้องไม่มีระบบปรับอากาศ และไม่มีอุปกรณ์เพียงพอ เป็นปัญหาในการสอนเป็นอย่างมาก แก้ปัญหาโดยการสอนรวมกันเป็นกลุ่ม โดยนักศึกษาต้องจัดแบ่งเวลาซ้อมกันเอาเอง

3.3 กิจกรรมที่กำหนดให้นักศึกษาทำนอกรอกจากการเรียนในชั้นเรียน

- ให้มีการเล่นดนตรีเปิดหมวกในมหาวิทยาลัย และนอกมหาวิทยาลัย เพื่อหารายได้สมทบทุนในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา

3.4 ความเหมาะสมของวิธีการจัดการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติที่สอน และสิ่งที่จะต้องปรับปรุงเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

- มีความเหมาะสมแล้ว เพราะเป็นการสอนจากระดับพื้นฐานขึ้นไป เนื่องจากนักศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีพื้นฐานมาก่อน

- ควรมีการทำการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อนำผลการวิจัยนั้นมาปรับปรุงแก้ไขการจัดการเรียนการสอน

อาจารย์อื่น 4

3.1 วิธีที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีปฏิบัติที่สอน

- ยึดตามชุดแบบฝึกของ Suzuki เป็นหลัก เพราะสามารถทำให้นักศึกษาพัฒนาได้เร็ว หากนักศึกษาที่อ่านโน้ตยังไม่ได้ก็จะให้เล่นบทเพลงง่ายๆ บ้างสลับกันไป ใช้วิธีการสอนรวม เพราะส่วนใหญ่จะมีพื้นฐานมาเท่า ๆ กัน แต่หากคนไหนที่มีความสามารถมากกว่าคนอื่นก็จะแยกออกไป และให้ช่วยสอนเพื่อนที่เล่นอ่อนกว่าบ้าง ในเวลาเรียนแต่ละครั้งมีทั้งหมด 4 คาบจะใช้เวลาสอนในห้องเรียนประมาณ 2 คาบ ที่เหลือจะให้แยกกันไปฝึกซ้อม

3.2 สภาพ ความเหมาะสม ปัญหา และวิธีแก้ปัญหาของห้องเรียนและห้องฝึกปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สอน

- ห้องเรียนใช้ห้องพักอาจารย์ เพราะมีเครื่องปรับอากาศ สามารถเก็บเสียงได้ แต่ห้องซ้อมย่อยปัจจุบันยังไม่มีระบบปรับอากาศ ทำให้มีอากาศร้อน แก้ปัญหาโดยการนำพัดลมมาเปิดในห้องซ้อมย่อย หรือซ้อมตามระเบียงต่างๆ ทำให้มีเสียงดังรบกวนผู้อื่น แต่โดยภาพรวมก็ถือว่าดีกว่าตอนใช้อาคารเรียน 1 หลังเก่า

3.3 กิจกรรมที่กำหนดให้นักศึกษาทำนอกจากการเรียนในชั้นเรียน

- มีการรวมวงในวิชารวมวงเล็กในชั้นปีที่ 2 และวิชารวมวงใหญ่ในปีที่ 3 บางครั้งก็ให้รวมวงเล่นประสานเสียงกันเองภายในกลุ่ม มีการวางแผนให้เล่นดนตรีตามสถานที่ต่าง ๆ ช่วงหลังเลิกเรียน หรือให้มีการแสดงในวิชาเรียนกลุ่มวิชาพื้นฐาน เช่น วิชาสุนทรียภาพกับชีวิต สำหรับวงดนตรีของมหาวิทยาลัยที่รองรับก็มีวง Big band ซึ่งต่อไปก็จะมีวงออร์เคสตรา นักศึกษาก็จะมีโอกาสได้เล่นรวมวงมากขึ้น

3.4 ความเหมาะสมของวิธีการจัดการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติที่สอน และสิ่งที่ควรปรับปรุงเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

- โดยรวมถือว่าเหมาะสมแล้ว
- ควรมีการปรับปรุงให้เน้นการฝึก Ear training ตั้งแต่เริ่มต้น เพราะนักศึกษาส่วนใหญ่มีปัญหาเรื่องการฟัง

อาจารย์อื่น 5

3.1 วิธีที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีปฏิบัติที่สอน

- ใช้วิธีทำให้ดู และให้ฟังเพลง เพราะถือว่าตำราที่ดีที่สุดคือผลงานของศิลปิน จะให้นักศึกษาฟังให้รู้ว่าสั้น ยาว หนัก เบา เป็นอย่างไร และให้ลองฟังเพลงเดียวกันจากหลายศิลปิน เพื่อให้เห็นความแตกต่างแล้วนำมาคิดว่าตัวเองจะเล่นอย่างไร แต่ที่สำคัญต้องให้เล่นให้เหมือนให้

ได้ก่อน คือเที่ยวแรกให้เล่นเหมือน เที่ยวต่อมาเป็นแบบของตัวเองแต่อยู่บน Groove เดิม โครงสร้าง คอร์ดเดิม และในการสอนจะมีการสอดแทรกประวัติศาสตร์เกี่ยวกับดนตรีเข้าไปด้วย

3.2 สภาพ ความเหมาะสม ปัญหา และวิธีแก้ปัญหาของห้องเรียนและห้องฝึกปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สอน

- ห้องเรียนจัดไว้อย่างเป็นระบบระเบียบ มีโต๊ะ มีกระดาน มีสื่อต่างๆ จัดวางไว้ตายตัว ถือว่ามีความเหมาะสมในการสอนมาก จะมีการจัดตู้แอมป์ไว้สำหรับนักศึกษา และของอาจารย์แยกต่างหาก ไม่มีปัญหาในการจัดการเรียนการสอน

- ควรเพิ่มเติมในส่วนของโทรทัศน์ และเครื่องเสียงที่เป็นของมหาวิทยาลัยเอง เพราะที่ผ่านมาใช้ของที่อาจารย์ซื้อมาเองส่วนตัว และห้องซ้อมย่อยกำลังรอกบประมาณในการติดตั้งระบบปรับอากาศอยู่

3.3 กิจกรรมที่กำหนดให้นักศึกษาทำนอกจากการเรียนในชั้นเรียน

- ให้นำโอกาสไปแสดงในที่ต่างๆ แต่ไม่ได้บังคับ แต่จะมีการกำหนดให้สอบแบบจัดคอนเสิร์ตปลายภาคเรียน

3.4 ความเหมาะสมของวิธีการจัดการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติที่สอน และสิ่งที่ควรปรับปรุงเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

- ยังต้องมีการปรับปรุง

- ควรกำหนดให้นักศึกษาได้บทเพลงมากกว่านี้ จากแค่ 4 เพลงใน 1 เทอม และควรให้มีการเรียนฟังเพลงด้วย โดยต้องสามารถบอกสไตล์ของเพลงที่ฟังได้ ให้แยกเป็นรายวิชาฟังเพลงไปเลย

อาจารย์อื่น 6

3.1 วิธีที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีปฏิบัติที่สอน

- ใช้วิธีการพยายามให้ได้ทำการบรรเลงกับวงดนตรีจริงๆ ในการสอนก็จะเป็นผู้ปฏิบัติให้นักศึกษาดูตามสิ่งที่กำหนดให้นักศึกษาแต่ละคนเรียน เพื่อเป็นไปตามลำดับขั้นตอนในการพัฒนาฝีมือ

3.2 สภาพ ความเหมาะสม ปัญหา และวิธีแก้ปัญหาของห้องเรียนและห้องฝึกปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สอน

- ห้องเรียนที่แยกเป็นกลุ่มเครื่องมือยังไม่มีการเรียนในห้องพักอาจารย์ ก็ถือว่าใช้ได้ เพราะมีจำนวนนักศึกษายังไม่มาก สำหรับห้องฝึกซ้อมมีปัญหาที่ไม่มีระบบปรับอากาศ ทำให้อึดอัด อับ และร้อน ไม่สามารถทำการฝึกซ้อมได้เป็นเวลานาน

- วิธีแก้ปัญหาสำหรับห้องฝึกซ้อมก็ต้องรอในส่วนของงบประมาณในการติดตั้งระบบปรับอากาศ ในตอนนี้ นักศึกษาที่ต้องอาศัยมุมต่างๆของอาคารเรียนซ้อมไปก่อน

3.3 กิจกรรมที่กำหนดให้นักศึกษาทำนอกจากการเรียนในชั้นเรียน

- ให้เข้าร่วมวงดนตรีลูกทุ่งของมหาวิทยาลัย ส่วนการตั้งวงดนตรีไม่ได้บังคับ จะพยายามผลักดันให้เกิดการ work shop ขึ้นอยู่เรื่อยๆ เพื่อสร้างประสบการณ์ให้แก่นักศึกษา

3.4 ความเหมาะสมของวิธีการจัดการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติที่สอน และสิ่งที่ควรปรับปรุงเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

- ถือว่าใช้ได้อยู่ หากนักศึกษาปฏิบัติตามก็สามารถสัมฤทธิ์ผลได้

นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

นักศึกษา 1

3.1 วิธีสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองของอาจารย์

- ใช้การสอนแบบรายบุคคล โดยเน้นเรื่อง Scale และสอนแบบเป็นกลุ่ม สำหรับเรื่องการบรรเลงบทเพลง

3.2 ลักษณะและความเหมาะสมของห้องเรียนและห้องปฏิบัติวิชาเครื่องลมทองเหลือง

- ห้องเรียนใช้ห้องพักของอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ห้องฝึกปฏิบัติเป็นห้องซอช้อย่อย สภาพยังไม่ดีเพราะในห้องอากาศร้อนมาก ไม่มีแอร์ ไม่มีพัดลม ห้องมีกลิ่นเหม็นอับ ควรมีการติดตั้งเครื่องปรับอากาศ และทำความสะอาดบ่อยครั้ง

3.3 กิจกรรมเกี่ยวกับเครื่องลมทองเหลืองนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน

- เล่นวงแถววง

3.4 ความเหมาะสมของวิธีการจัดการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

- มีความเหมาะสมมากแล้ว

- ควรปรับปรุงเรื่องของการสอนที่ไม่ตรงเวลา

นักศึกษา 2

3.1 วิธีสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองของอาจารย์

- ใช้วิธีสอนแบบตัวต่อตัว โดยอาจารย์จะปฏิบัติให้ดูแล้วให้นักศึกษาปฏิบัติตามแล้วมอบหมายให้ไปฝึกด้วยตัวเอง โดยจะสอนทีละเรื่องๆไป สัปดาห์ต่อไปก็เป็นการสอนเรื่องใหม่ พร้อมทบทวนของเก่าทุกสัปดาห์

3.2 ลักษณะและความเหมาะสมของห้องเรียนและห้องปฏิบัติวิชาเครื่องลมทองเหลือง

- ห้องเรียนใช้ห้องพักของอาจารย์ผู้สอน ซึ่งมีความเหมาะสมพอสมควร แต่พื้นที่ค่อนข้างคับแคบหากเข้ามาเรียนพร้อมกันทุกชั้นปี ส่วนห้องซ้อมย่อยเป็นห้องเก็บเสียงแต่ยังเก็บได้ไม่หมด ไม่มีเครื่องปรับอากาศ ไม่มีพัดลม ควรมีการติดเครื่องปรับอากาศในห้องซ้อมย่อย

3.3 กิจกรรมเกี่ยวกับเครื่องลมทองเหลืองนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน

- เล่นวงดนตรีลูกทุ่ง แตรวง และวง Big Band

3.4 ความเหมาะสมของวิธีการจัดการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

- ความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง คือเริ่มจากการสอนขั้นพื้นฐาน ควรเพิ่มเติมเรื่องบทเพลงในแต่ละบันไดเสียงหลังจากการฝึกบันไดเสียง

นักศึกษา 3

3.1 วิธีสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองของอาจารย์

- สอนโดยดูจากความสามารถโดยตรง ใช้วิธีการแนะแนวทางการฝึกซ้อม และบอกวิธีที่ต้องทำพร้อมทั้งผลลัพธ์ต้องออกมาอย่างไร เน้นให้ฝึกฝนด้วยตัวเอง ให้เรียนรู้และทำงานเป็น สามารถสอนผู้อื่นต่อได้

3.2 ลักษณะและความเหมาะสมของห้องเรียนและห้องปฏิบัติวิชาเครื่องลมทองเหลือง

- ยังไม่มีความเหมาะสม

- ห้องซ้อมย่อยควรรักษาความสะอาดให้มากขึ้น และติดเครื่องปรับอากาศ

3.3 กิจกรรมเกี่ยวกับเครื่องลมทองเหลืองนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน

- ช่วยอาจารย์สอนวงออร์เคสตราจังหวัดยะลา เล่นดนตรีวง Big Band วงโยชวาทิต นั้บรเพลง และช่วยสอนรุ่นน้องที่โรงเรียนเก่า

3.4 ความเหมาะสมของวิธีการจัดการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

- มีความเหมาะสม แต่อาจารย์ไม่ค่อยมีเวลามาสอน แต่แนวการสอนสามารถทำให้เราพัฒนาได้อย่างมาก

- ควรเพิ่มเติมตรงการหาเวลาสอนชัดเจนสำหรับวันที่อาจารย์ติดภารกิจไม่สามารถมาสอนได้

นักศึกษา 4

3.1 วิธีสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองของอาจารย์

- สอนโดยใช้สื่อ DVD และปฏิบัติให้ดูในสิ่งที่ต้องฝึก และให้นักศึกษาปฏิบัติไปพร้อมกับอาจารย์ ส่วนใหญ่จะสอนรวมในคาบเรียน เวลานอกค่อยดูเป็นรายคน มีการให้นักศึกษาเข้าชมคอนเสิร์ตเกี่ยวกับเครื่องลมทองเหลือง

3.2 ลักษณะและความเหมาะสมของห้องเรียนและห้องปฏิบัติวิชาเครื่องลมทองเหลือง

- ห้องเรียนรวมเป็นห้องพักอาจารย์ผู้สอน ซึ่งไม่ได้เป็นห้องเก็บเสียง แต่มีเครื่องปรับอากาศ ห้องซ้อมเดี่ยวเป็นห้องเก็บเสียง แต่ไม่มีเครื่องปรับอากาศและพัดลม ถือว่ายังไม่เหมาะสม ควรติดระบบเก็บเสียงในห้องพักอาจารย์ผู้สอนที่ใช้เรียนรวม และควรติดเครื่องปรับอากาศ และให้มีการเก็บเสียงที่มากกว่านี้ในห้องซ้อมเดี่ยว

3.3 กิจกรรมเกี่ยวกับเครื่องลมทองเหลืองนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน

- เล่นวงดนตรีลูกทุ่ง วง Big Band เล่นวงมโนราห์ศรีวิชัย และเล่นวงดนตรีของนักศึกษาชื่อวงศรีวิไลย์

3.4 ความเหมาะสมของวิธีการจัดการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

- มีความเหมาะสมมาก คือ การสอนโดยใช้สื่อ DVD และปฏิบัติให้ดูในสิ่งที่ต้องฝึก และให้นักศึกษาปฏิบัติไปพร้อมกับอาจารย์ ส่วนใหญ่จะสอนรวมในคาบเรียน เวลานอกค่อยดูเป็นรายคน มีการให้นักศึกษาเข้าชมคอนเสิร์ตเกี่ยวกับเครื่องลมทองเหลือง

- เรื่องการสอนปฏิบัติมีความเหมาะสมมากแล้ว ควรเพิ่มการสอนทฤษฎีสำหรับนำไปใช้ในการปฏิบัติให้มากขึ้น

นักศึกษา 5

3.1 วิธีสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองของอาจารย์

- ใช้วิธีการแนะนำ แล้วปฏิบัติพร้อมกัน สอนเทคนิคต่างๆ แล้วให้ปฏิบัติตาม แต่ยังไม่มากเท่าที่ควร

3.2 ลักษณะและความเหมาะสมของห้องเรียนและห้องปฏิบัติวิชาเครื่องลมทองเหลือง

- ห้องเรียนมีลักษณะไม่ค่อยซับเสียง เสียงจะก้องมาก ไม่ค่อยมีความเหมาะสม ดูเหมือนไม่ค่อยพร้อมทางด้านดนตรี

- ควรปรับปรุงในเรื่องของเวลาเปิด - ปิด ห้องซ้อมเนื่องจากปิดประตูเร็วมาก และควรปรับปรุงในเรื่องของการซับเสียงในห้องเรียนและห้องซ้อมให้ดียิ่งขึ้น

3.3 กิจกรรมเกี่ยวกับเครื่องลมทองเหลืองนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน

- เล่นวงดนตรีลูกทุ่ง วง Big Band วงแจ๊ซ และวงดนตรีสตริงที่ตั้งขึ้นกับเพื่อนๆ

3.4 ความเหมาะสมของวิธีการจัดการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

- มีความเหมาะสมปานกลาง เพราะอาจารย์ไม่ค่อยมีเวลาสอน อาจารย์ควรมีเวลาสอนให้มากกว่านี้

นักศึกษา 6

3.1 วิธีสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองของอาจารย์

- ใช้วิธีปฏิบัติให้ดู ผสมกับการสอนทฤษฎีบ้าง ส่วนใหญ่จะให้ซ้อมเองตามที่ได้รับมอบหมาย และให้สอบถามจากรุ่นพี่บ้าง

3.2 ลักษณะและความเหมาะสมของห้องเรียนและห้องปฏิบัติวิชาเครื่องลมทองเหลือง

- ห้องเรียนจะใช้ห้องพักอาจารย์ ห้องมีความเหมาะสมกับการเรียนแล้ว เพราะมีความสบาย แต่ส่วนใหญ่จะซ้อมนอกห้อง ตามระเบียบอาคาร

- ควรปรับปรุงในเรื่องการซับเสียง เพราะเสียงก้อง และมีเสียงจากนอกห้องเข้ามารบกวนขณะเรียน

3.3 กิจกรรมเกี่ยวกับเครื่องลมทองเหลืองนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน

- เป็นนักดนตรีวงดนตรีลูกทุ่งของมหาวิทยาลัย

- ตั้งวงดนตรีกับเพื่อนๆ ซึ่งวงดนตรีศรีวิสัย เล่นตำแหน่ง Trombone

3.4 ความเหมาะสมของวิธีการจัดการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

- มีความเหมาะสม แต่ควรเพิ่มในส่วนการสอนเทคนิค เช่น การใช้ Note แทน

นักศึกษา 7

3.1 วิธีสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองของอาจารย์

- อาจารย์จะให้งานแต่ละคน และจะแสดงให้ดูในส่วนที่ต้องเรียนเหมือนกัน แล้วให้ปฏิบัติตาม งานเดียวก็จะมีแสดงให้ดูประกอบด้วย ทำให้ได้เห็นวิธีการปฏิบัติจริงๆ ต่อหน้า

3.2 ลักษณะและความเหมาะสมของห้องเรียนและห้องปฏิบัติวิชาเครื่องลมทองเหลือง

- ห้องเรียนถึงจะใช้ห้องพักของอาจารย์ แต่ขนาดห้องก็ยังเพียงพออยู่ ถือว่าใช้ได้ แต่ในส่วนของห้องซ้อมแล้วยังไม่สามารถใช้งานได้ เนื่องจากไม่มีระบบปรับอากาศ

- ควรติดตั้งแอร์ในห้องซ้อมเดี่ยวให้เสร็จเรียบร้อยโดยเร็ว เพราะเวลาในการฝึกซ้อมส่วนใหญ่จะใช้ในห้องซ้อมย่อย

3.3 กิจกรรมเกี่ยวกับเครื่องลมทองเหลืองนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน

- ร่วมเล่นวงดนตรีลูกทุ่งของมหาวิทยาลัย

3.4 ความเหมาะสมของวิธีการจัดการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

- มีความเหมาะสมมากแล้ว ถ้านักศึกษาตั้งใจฝึกซ้อมตามนั้นก็ประสบความสำเร็จได้

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านสื่อการเรียนการสอน แบ่งออกเป็น

คณะบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

คณบดี

4.1 ลักษณะของอาคารและห้องเรียนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ โดยเฉพาะ โพรแกรมวิชาดนตรี ความเพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา

- สำหรับของ โพรแกรมวิชาดนตรี จะมีห้องเรียนทฤษฎีโดยเฉพาะ และมีห้องซ้อมย่อย ห้องเรียนปฏิบัติของแต่ละเครื่องมือ ความเพียงพอขึ้นอยู่กับจำนวนของนักศึกษา ในปัจจุบันถือว่ายังเพียงพอกับนักศึกษาอยู่ เพราะบางชั้นปีก็จะมีนักศึกษาน้อย บางชั้นปีก็จะมีนักศึกษามาก ก็ยังสามารถที่จะถั่วเฉลี่ยกันได้อยู่

4.2 สิ่งที่คณะศิลปกรรมศาสตร์คำนึงถึงในการเลือกจัดซื้อวัสดุ และครุภัณฑ์เพื่อนำมาใช้ในการเรียนการสอน

- โพรแกรมวิชาแต่ละ โพรแกรมจะเป็นผู้กำหนดและดำเนินการจัดซื้อเองตามที่ โพรแกรมเห็นสมควร ทางคณะจะทำการจัดสรรงบประมาณไปให้ตามจำนวนของนักศึกษาในแต่ละ โพรแกรม

4.3 การวางแผนในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ โดยเฉพาะ โพรแกรมวิชาดนตรี

- จะเป็นการพัฒนาโดยนำเข้าไปอยู่ในเทคโนโลยี เช่น การนำเนื้อหารายวิชา คำรา ของอาจารย์แต่ละท่าน ขึ้นไปไว้ในเว็บไซต์ ทำให้นักศึกษาสามารถลิงค์ และดาวน์โหลดได้

อาจารย์ประธานโพรแกรมวิชาดนตรีและอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

อาจารย์ 1

4.1 คุณภาพ สภาพของเครื่องดนตรีที่ใช้ในการสอนวิชาปฏิบัติดนตรีสากล โดยเฉพาะวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ความเพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา และสิ่งที่ควรเพิ่มเติมหรือเปลี่ยน

- เครื่องดนตรีสากล เช่น คีย์บอร์ด ถ้าเป็นวิชาที่เรียนแบบกลุ่มใหญ่ก็ยังมีไม่เพียงพอ เช่น มีนักศึกษา 50 คน มีคีย์บอร์ดอยู่ 13 เครื่อง ซึ่งก็ไม่สามารถใช้งานได้ทุกเครื่อง ส่วนเครื่องดนตรีอื่นๆ นอกเหนือจากคีย์บอร์ดถือว่าเพียงพอ

- เครื่องลมทองเหลือง ยุคหลังก็จะสั่งซื้อเครื่องที่มีคุณภาพดีมาก เน้นเป็นยี่ห้อ Vincent Bach ถือว่าคุณภาพและสภาพดีแล้ว

- เครื่องดนตรีที่ควรซ่อมแซม และเพิ่มเติม คือ คีย์บอร์ด ควรเพิ่มเติมในส่วนของเปียโนไฟฟ้า 40 หลัง สำหรับวิชาเรียนรวม และสำหรับห้องซ้อมย่อยหากมีเปียโนไฟฟ้าทุกห้องก็จะดีมาก รวมแล้วก็ควรเพิ่มเติมเปียโนไฟฟ้าประมาณ 60 หลัง

4.2 วิธีคัดเลือกสื่อการสอนเพื่อให้เหมาะสมกับการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

- หนังสือตำราเรียนจะเลือกที่มี CD ประกอบ สามารถใช้ดู ฟังเสียง และให้นักศึกษาปฏิบัติตามได้อย่างเห็นภาพ หากเป็นสื่อที่คิดขึ้นมาเอง ก็จะเป็นรูปแบบของการทำในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เช่น การฝึก Long tone ก็จะอาศัยการใส่คอร์ดเข้าไป จะทำให้นักศึกษาสามารถปฏิบัติได้ โดยไม่รู้สึกลำบากกับการฝึก

4.3 สื่อที่นำมาใช้ประกอบการสอน แหล่งที่มาและเจ้าของผลงาน

- CD , หนังสือจะมีจำนวนมาก เช่นของ Arban , Jame Starp , Mcchroberg , St. J Corp , Arturo ของชาวไทยจะมีของ อาจารย์เลิศเกียรติ ส่วนใหญ่จะเป็นของต่างประเทศ สะสมมาตั้งแต่สมัยเรียน และจากการได้มีโอกาสไปตามประเทศต่างๆ ก็จะซื้อกลับมาเรื่อยๆ การนำมาใช้งานก็จะเลือกจากหลายๆ สื่อ เอาส่วนที่คิดว่าดีที่สุดในการแก้ปัญหาแต่ละเรื่อง

4.4 แหล่งค้นคว้าความรู้ทางด้านดนตรี และเครื่องลมทองเหลืองที่โปรแกรมวิชาดนตรีจัดไว้ให้นักศึกษา

- ที่โปรแกรมวิชาดนตรีอาจารย์จะจัดไว้ให้ที่ห้องพักของอาจารย์ผู้สอน และยังมีที่ห้องสมุดกลางของมหาวิทยาลัย จะเป็นหนังสือเกี่ยวกับการสอนรวมวง และจะใช้วิธีแนะนำให้นักศึกษาซื้อไว้เป็นของตัวเอง หากคิดว่าเล่มไหนที่มีประโยชน์ต่อตัวนักศึกษาเอง

อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีอื่น ๆ

อาจารย์อื่น 1

4.1 คุณภาพและสภาพของเครื่องดนตรีที่ใช้ในการเรียนการสอนวิชาดนตรีปฏิบัติที่สอน ความเพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา สิ่งที่ต้องเพิ่มเติม

- คุณภาพไม่ได้มาตรฐาน คือเป็น Electric piano ควรจะเป็น Acoustic piano มากกว่า ขณะนี้ที่ใช้งานได้มีเปียโนไฟฟ้า 6 หลัง ส่วน Acoustic piano กำลังส่งซ่อมอยู่

- เพียงพอดักศึกษเครื่องมือเอกเปียโน แต่ไม่เพียงพอสำหรับนักศึกษาวิชาเปียโน บังคับ

- ควรเพิ่มเติม Acoustic piano , Upright piano , และ Grand piano

4.2 วิธีคัดเลือกสื่อการสอน เพื่อให้เหมาะสมกับนักศึกษาวิชาดนตรีปฏิบัติที่สอน

- คัดเลือกตำราต่างประเทศ โดยดูตามความสามารถของนักศึกษา มีการให้ใช้ Internet เพื่อค้นหาข้อมูลเนื่องจากเหมาะกับการเรียนรู้ในสมัยปัจจุบัน แต่ที่สำคัญคือผู้สอนต้องสามารถปฏิบัติเป็นตัวอย่างได้

4.3 สื่อที่ใช้ประกอบการสอน ที่มา และเจ้าของผลงาน

- หนังสือ , ผู้สอน , Internet ,

- Royal music school เกรด 1 - 4 เป็นหนังสือที่ใช้ในโรงเรียนสอนดนตรีทั่วไป

4.4 แหล่งค้นคว้าความรู้ทางการปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สอน ที่โปรแกรมวิชาดนตรีจัดไว้ให้นักศึกษา

- ยังไม่ค่อยมี ส่วนใหญ่จะเป็นหนังสือเกี่ยวกับออร์เคสตร้ามากกว่า โดยจัดหนังสือและโน้ตเพลงไว้ให้ที่ห้องสมุดกลางของมหาวิทยาลัย

อาจารย์อื่น 2

4.1 คุณภาพและสภาพของเครื่องดนตรีที่ใช้ในการเรียนการสอนวิชาดนตรีปฏิบัติที่สอน เพียงพอดักจำนวนนักศึกษา สิ่งที่ต้องเพิ่มเติม

- เครื่องดนตรีวิโอลาของมหาวิทยาลัยขณะนี้ คุณภาพตำราถูก ส่วนใหญ่นักศึกษาจะมีเครื่องดนตรีส่วนตัว

- ขณะนี้ยังไม่เพียงพอต่อนักศึกษา

- ได้ส่งเครื่องใหม่ไปแล้วจำนวน 4 เครื่องแต่ยังไม่ได้รับ หากได้มาก็จะเพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา

4.2 วิธีคัดเลือกสื่อการสอน เพื่อให้เหมาะสมกับนักศึกษาวิชาดนตรีปฏิบัติที่สอน

- เน้นเป็นบทเพลงเดี่ยวและรวมวง เป็นสื่อต่างประเทศ และวงดนตรีที่มีชื่อเสียง

4.3 สื่อที่ใช้ประกอบการสอน ที่มา และเจ้าของผลงาน

- หนังสือ , แบบฝึกหัด , DVD , CD , Youtube

- ใช้สื่อต่างประเทศ เช่นของ Keiser , Berlin philharmonic orchestra

- ได้จากการเก็บสะสมสมัยเรียน และจากร้านจำหน่ายทั่วไป อาจทำการ Download มาจาก Internet บ้าง

4.4 แหล่งค้นคว้าความรู้ทางการปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สอน ที่โปรแกรมวิชาดนตรีจัดไว้ให้นักศึกษา

- มีการจัดหนังสือ และโน้ตเพลงไว้ที่ห้องสมุดกลางของมหาวิทยาลัย แต่ส่วนใหญ่ นักศึกษาจะใช้ของอาจารย์ผู้สอนซึ่งรวบรวมไว้ที่ห้องพักอาจารย์

อาจารย์อื่น 3

4.1 คุณภาพและสภาพของเครื่องดนตรีที่ใช้ในการเรียนการสอนวิชาดนตรีปฏิบัติที่สอน ความเพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา สิ่งที่ต้องเพิ่มเติม

- คุณภาพไม่ได้มาตรฐาน สภาพทรุดโทรม เพราะใช้งานมานานนับสิบปีแล้ว
- ยังไม่เพียงพอต่อนักศึกษา มีกลองชุดอยู่ 1 ชุดที่ใช้งานได้
- ควรเพิ่มเติมกลองชุด 10 ชุดจึงจะเพียงพอ และเพิ่มเป็นซ้อมมือ เป็นซ้อมเท้า และกระเดื่องกลองชุด

4.2 วิธีคัดเลือกสื่อการสอน เพื่อให้เหมาะสมกับนักศึกษาวิชาดนตรีปฏิบัติที่สอน

- ดูจากพื้นฐานของนักศึกษา และเลือกสื่อที่มีการยอมรับในการนำมาใช้ประกอบการสอนทั่วไป

4.3 สื่อที่ใช้ประกอบการสอน ที่มา และเจ้าของผลงาน

- DVD , หนังสือโน้ต , และปฏิบัติให้นักศึกษาดู
- ส่วนใหญ่จะซื้อมาเก็บสะสมไว้เอง เป็นผลงานของศิลปินต่างประเทศ อาจ Down load มาจาก Internet บ้าง

4.4 แหล่งค้นคว้าความรู้ทางการปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สอน ที่โปรแกรมวิชาดนตรีจัดไว้ให้นักศึกษา

- จัดหนังสือ CD DVD ไว้ที่ห้องสมุดกลางของมหาวิทยาลัย โดยอาจารย์โปรแกรมวิชาดนตรีเป็นผู้คัดเลือกและสั่งซื้อ

อาจารย์อื่น 4

4.1 คุณภาพและสภาพของเครื่องดนตรีที่ใช้ในการเรียนการสอนวิชาดนตรีปฏิบัติที่สอน ความเพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา สิ่งที่ต้องเพิ่มเติม

- คุณภาพของโปรแกรมมีไวโอลินใหม่หลายเครื่อง สภาพและคุณภาพดี ส่วนของนักศึกษาส่วนใหญ่ก็จะมีเป็นส่วนตัว คุณภาพพอใช้ได้ ของโปรแกรมจะไว้สำหรับออกแสดงงานต่างๆ

- เพียงพอนักศึกษาแล้ว เพราะทางโปรแกรมมีนโยบายว่าหากเครื่องดนตรีที่ขึ้น
ไม่ใหญ่และราคาไม่แพง ก็จะให้นักศึกษามีไว้เป็นของตัวเอง

- ไม่ต้องเพิ่มเติมในเรื่องเครื่องดนตรีไวโอลินในขณะนี้

4.2 วิธีคัดเลือกสื่อการสอน เพื่อให้เหมาะสมกับนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่สอน

- เลือกสื่อที่ผสมผสานกันระหว่างสไลด์ Classic กับ ทั่วไป และเลือกใช้สื่อที่เข้า
กับสถานการณ์ในปัจจุบัน เช่น DVD ,Internet ซึ่งมีทั้งภาพและเสียงสามารถเลือกศึกษาได้ง่าย

4.3 สื่อที่ใช้ประกอบการสอน ที่มา และเจ้าของผลงาน

- ใช้ตำราของ Suzuki และ Keiser เป็นหลัก

4.4 แหล่งค้นคว้าความรู้ทางด้านการปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สอน ที่โปรแกรมวิชาดนตรีจัดไว้
ให้นักศึกษา

- มีจัดไว้ที่ห้องสมุดมหาวิทยาลัย แต่นักศึกษาไม่ค่อยเข้าไปใช้บริการเพราะไม่
สะดวก ขณะนี้โปรแกรมวิชาดนตรีก็จัดห้องไว้สำหรับทำห้องสมุดประจำโปรแกรมไว้แล้ว ต่อไป
จะมีการสั่งซื้อสื่อต่างๆเข้ามา ก็จะให้นักศึกษาสะดวกในการค้นคว้ามากยิ่งขึ้น

อาจารย์อื่น 5

4.1 คุณภาพและสภาพของเครื่องดนตรีที่ใช้ในการเรียนการสอนวิชาดนตรีปฏิบัติที่สอน ความ
เพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา สิ่งที่ต้องเพิ่มเติม

- ไม่มีเครื่องดนตรีกีตาร์ของโปรแกรม นักศึกษาทุกคนจะมีเป็นของตัวเอง จะ
เตรียมไว้ให้เฉพาะตู้แอมป์ คุณภาพได้มาตรฐาน มีตู้กีตาร์ 5 ตู้ Bass 2 ตู้ ตู้กีตาร์อาจารย์ 1 ตู้

- เพียงพอนักศึกษาแล้ว

- ไม่ต้องเพิ่มเติมอะไรให้ซำรุคก็ค่อยเปลี่ยน

4.2 วิธีคัดเลือกสื่อการสอน เพื่อให้เหมาะสมกับนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่สอน

- คัดเลือกสื่อที่มหาวิทยาลัยที่สอนทางด้านกีตาร์จริง ๆ ใช้ และต้องสามารถ
แก้ปัญหาการเรียนของนักศึกษาได้ โดยสื่อทุกชิ้นจะต้องมีเสียงสามารถฟังได้

4.3 สื่อที่ใช้ประกอบการสอน ที่มา และเจ้าของผลงาน

- CD , Mp3 , DVD ,หนังสือตำราต่างประเทศ

- เป็นผลงานของ เช่น สถาบัน G.I.T. , Mel Bay , Berkeley

4.4 แหล่งค้นคว้าความรู้ทางการปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สอน ที่โปรแกรมวิชาดนตรีจัดไว้ให้นักศึกษา

- ในห้องสมุดของมหาวิทยาลัยยังไม่มีสื่อด้านกีตาร์ หากนักศึกษาต้องการค้นคว้าก็จะหาจากอาจารย์ผู้สอน เพราะสะสมเก็บไว้เป็นจำนวนมาก ตั้งใจว่าจะนำตำราทั้งหมดมาแปลงเป็นไฟล์ Pdf. เพื่อให้นักศึกษาและคนทั่วไปสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ง่าย

อาจารย์อื่น 6

4.1 คุณภาพและสภาพของเครื่องดนตรีที่ใช้ในการเรียนการสอนวิชาดนตรีปฏิบัติที่สอน ความเพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา สิ่งที่ควรเพิ่มเติม

- เครื่องดนตรีที่มีอยู่เพียงพอกับนักศึกษา แต่มีสภาพที่ผ่านการใช้งานมาหลายปีแล้ว

- ควรซื้อเครื่องชุดใหม่เพิ่มเติมที่ดีกว่านี้ เพื่อเตรียมรองรับนักศึกษาที่กำลังจะเข้าศึกษาต่อ โดยมีแนวโน้มว่าจะมีนักศึกษาเพิ่มขึ้นมากกว่าเดิม

4.2 วิธีคัดเลือกสื่อการสอน เพื่อให้เหมาะสมกับนักศึกษาวิชาดนตรีปฏิบัติที่สอน

- ใช้การพิจารณาจากประสบการณ์ในการสอนที่ผ่านมา ว่าสื่อชิ้นไหนเหมาะในการแก้ปัญหาเรื่องใด พยายามให้นักศึกษาได้ดูการปฏิบัติจริงมากกว่า เพื่อความเข้าใจการบรรเลงยิ่งขึ้น

4.3 สื่อที่ใช้ประกอบการสอน ที่มา และเจ้าของผลงาน

- แบบฝึก โน้ตเพลง Internet

- เป็นแบบฝึกและโน้ตเพลงที่เก็บสะสมมาเป็นเวลานานจนถึงปัจจุบัน

4.4 แหล่งค้นคว้าความรู้ทางการปฏิบัติเครื่องดนตรีที่สอน ที่โปรแกรมวิชาดนตรีจัดไว้ให้นักศึกษา

- โปรแกรมวิชาดนตรีได้สั่งหนังสือดนตรีเก็บไว้ที่ห้องสมุดของมหาวิทยาลัย

นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

นักศึกษา 1

4.1 สภาพ และความเหมาะสมของเครื่องดนตรีที่ใช้ในการเรียนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองของมหาวิทยาลัย สภาพและคุณภาพของเครื่องดนตรีส่วนตัว

- เครื่องดนตรีของมหาวิทยาลัยที่ใช้เรียนอยู่มีคุณภาพปานกลาง เพราะได้ใช้เครื่องยี่ห้อ Amati

- มีเครื่องดนตรีเป็นของตัวเอง สภาพและคุณภาพปานกลาง พอที่จะใช้ออกงาน
ได้

4.2 สื่อที่อาจารย์นำมาใช้ในการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง สื่อชนิดที่คิดว่ามีความ
เหมาะสมและเป็นประโยชน์กับตัวเอง

- แบบฝึกหัด , CD เพลง
- สื่อที่มีประโยชน์มากที่สุด คือ การที่อาจารย์ปฏิบัติให้ดูแล้วให้ปฏิบัติตาม

4.3 วิธีที่ใช้ศึกษาค้นคว้าความรู้ทางด้านเครื่องลมทองเหลือง และความเพียงพอของแหล่ง
ค้นคว้าความรู้ทางด้านเครื่องลมทองเหลือง ที่มหาวิทยาลัยจัดไว้ให้

- ศึกษาจาก Internet
- เพียงพอแล้ว เพราะไม่ได้เข้าไปใช้บริการเลย ส่วนใหญ่จะใช้ WIFI ของ
มหาวิทยาลัยในการเข้า Internet สืบค้นข้อมูล

4.4 สิ่งที่ต้องการให้มหาวิทยาลัยและ โปรแกรมวิชาดนตรีเพิ่มเติมในส่วนของการเรียน
วิชาเครื่องลมทองเหลือง

- ห้องซ้อมที่มีมาตรฐาน คือให้มีขนาดเพียงพอต่อกับจำนวนนักศึกษาทั้งหมด และมี
ระบบเก็บเสียงที่ดีกว่านี้

นักศึกษา 2

4.1 สภาพ และความเหมาะสมของเครื่องดนตรีที่ใช้ในการเรียนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง
ของมหาวิทยาลัย สภาพและคุณภาพของเครื่องดนตรีส่วนตัว

- เครื่องดนตรีของมหาวิทยาลัยมีคุณภาพดีแต่ลูกสูบจะฝืดบ้างเพราะขาดการดูแล
เครื่องที่นำมาใช้บ่อยคือยี่ห้อ Conn

- ใช้เครื่องดนตรีของตัวเอง ยี่ห้อ Yamaha คุณภาพดี เล่นง่าย

4.2 สื่อที่อาจารย์นำมาใช้ในการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง สื่อชนิดที่คิดว่ามีความ
เหมาะสมและเป็นประโยชน์กับตัวเอง

- แบบฝึกหัด , โน้ตเพลง
- สื่อที่มีประโยชน์มากที่สุด คือ แบบฝึกหัด

4.3 วิธีที่ใช้ศึกษาค้นคว้าความรู้ทางด้านเครื่องลมทองเหลือง และความเพียงพอของแหล่ง
ค้นคว้าความรู้ทางด้านเครื่องลมทองเหลือง ที่มหาวิทยาลัยจัดไว้ให้

- ศึกษาจาก Internet , หนังสือเกี่ยวกับทฤษฎีต่างๆ ในห้องสมุด และจากรุ่นพี่
- เพียงพอแล้ว ห้องสมุดของมหาวิทยาลัยมีหนังสือเกี่ยวกับดนตรีเยอะแล้ว

4.4 สิ่งที่ต้องการให้มหาวิทยาลัยและโปรแกรมวิชาดนตรีเพิ่มเติมในส่วนของสื่อการเรียนวิชาเครื่องลมทองเหลือง

- เพิ่มเครื่องลมทองเหลือง และเปลี่ยนเครื่องที่เก่าแล้วใหม่
- มีห้องโสตทัศนูปกรณ์สำหรับใช้ชม DVD ต่างๆ

นักศึกษา 3

4.1 สภาพ และความเหมาะสมของเครื่องดนตรีที่ใช้ในการเรียนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองของมหาวิทยาลัย สภาพและคุณภาพของเครื่องดนตรีส่วนตัว

- เครื่องดนตรีของมหาวิทยาลัยที่ใช้เรียนอยู่คือ Tuba คุณภาพไม่ค่อยดี สภาพเก่าและทรุดโทรมมากแล้ว

- ไม่มีเครื่องดนตรีส่วนตัวเพราะเป็นเครื่องดนตรีที่มีราคาแพง

4.2 สื่อที่อาจารย์นำมาใช้ในการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง สื่อชนิดที่คิดว่ามีความเหมาะสมและเป็นประโยชน์กับตัวเอง

- ใช้ VCD เปิดเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียนอยู่ และคอนเสิร์ต , หนังสือ แบบฝึกหัดต่างๆ

- สื่อที่มีประโยชน์มากที่สุด คือ หนังสือแบบฝึกหัด โดยเฉพาะแบบฝึกหัดขั้นพื้นฐาน และโน้ตเพลง Brass Band

4.3 วิธีที่ใช้ศึกษาค้นคว้าความรู้ทางด้านเครื่องลมทองเหลือง และความเพียงพอของแหล่งค้นคว้าความรู้ทางด้านเครื่องลมทองเหลือง ที่มหาวิทยาลัยจัดไว้ให้

- ศึกษาจาก Internet , หนังสือต่างๆในห้องพักอาจารย์ และติดตามอาจารย์ไปสอนที่ต่างๆ

- ที่ห้องพักของอาจารย์มีมากเพียงพอแล้ว แต่ของห้องสมุดมหาวิทยาลัยจะไม่ค่อยมี

4.4 สิ่งที่ต้องการให้มหาวิทยาลัยและโปรแกรมวิชาดนตรีเพิ่มเติมในส่วนของสื่อการเรียนวิชาเครื่องลมทองเหลือง

- สื่อวีดิทัศน์ในการเรียนการสอน เพิ่มห้องสำหรับค้นคว้าความรู้ด้านดนตรีภายในโปรแกรมวิชาดนตรี

นักศึกษา 4

4.1 สภาพ และความเหมาะสมของเครื่องดนตรีที่ใช้ในการเรียนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองของมหาวิทยาลัย สภาพและคุณภาพของเครื่องดนตรีส่วนตัว

- เครื่องดนตรีของมหาวิทยาลัยที่ใช้เรียนอยู่มีคุณภาพดีมาก ยี่ห้อ Bach รุ่น Strativarius มีทั้งหมด 2 เครื่อง ยี่ห้อ Conn 1 เครื่อง ยี่ห้อ Amati 1 เครื่อง

- ไม่มีเครื่องดนตรีเป็นของตัวเอง

4.2 สื่อที่อาจารย์นำมาใช้ในการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง สื่อชนิดที่คิดว่ามีความเหมาะสมและเป็นประโยชน์กับตัวเอง

- DVD คอนเสิร์ต , CD เพลง และแบบฝึกหัด

- สื่อที่มีประโยชน์มากที่สุด คือ DVD คอนเสิร์ต และแบบฝึกหัด

4.3 วิธีที่ใช้ศึกษาค้นคว้าความรู้ทางด้านเครื่องลมทองเหลือง และความเพียงพอของแหล่งค้นคว้าความรู้ทางด้านเครื่องลมทองเหลือง ที่มหาวิทยาลัยจัดไว้ให้

- ฟังเพลงจาก CD ที่อาจารย์ให้ และค้นคว้าจาก Internet

- มหาวิทยาลัยจัดหนังสือไว้ที่ห้องสมุดกลาง แต่ยังไม่เพียงพอ

4.4 สิ่งที่ต้องการให้มหาวิทยาลัยและ โปรแกรมวิชาดนตรีเพิ่มเติมในส่วนของสื่อการเรียนวิชาเครื่องลมทองเหลือง

- ควรเพิ่มเติมหนังสือเกี่ยวกับศัพท์ทางดนตรีให้มากกว่านี้ เพิ่ม DVD ,CD, โน้ตเพลงให้หลากหลายครบทุกสไตล์ และทางที่ควรจัดไว้ที่ โปรแกรมวิชาดนตรีเลย

นักศึกษา 5

4.1 สภาพ และความเหมาะสมของเครื่องดนตรีที่ใช้ในการเรียนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองของมหาวิทยาลัย สภาพและคุณภาพของเครื่องดนตรีส่วนตัว

- เครื่องดนตรีของมหาวิทยาลัยที่ใช้เรียนอยู่มีคุณภาพดีมาก

- มีเครื่องดนตรีเป็นของตัวเอง มีคุณภาพดี

4.2 สื่อที่อาจารย์นำมาใช้ในการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง สื่อชนิดที่คิดว่ามีความเหมาะสมและเป็นประโยชน์กับตัวเอง

- แบบฝึกหัด

- สื่อที่มีประโยชน์มากที่สุด คือ แบบฝึกหัด

4.3 วิธีที่ใช้ศึกษาค้นคว้าความรู้ทางด้านเครื่องลมทองเหลือง และความเพียงพอของแหล่งค้นคว้าความรู้ทางด้านเครื่องลมทองเหลือง ที่มหาวิทยาลัยจัดไว้ให้

- ค้นคว้าจาก Internet
- มหาวิทยาลัยจัดหนังสือไว้ที่ห้องสมุดกลาง เพียงพอในระดับหนึ่ง

4.4 สิ่งที่ต้องการให้มหาวิทยาลัยและ โปรแกรมวิชาดนตรีเพิ่มเติมในส่วนของการเรียนวิชาเครื่องลมทองเหลือง

- ควรเพิ่มเติมหนังสือเรียน และ CD คอนเสิร์ตเกี่ยวกับเครื่องลมทองเหลือง

นักศึกษา 6

4.1 สภาพ และความเหมาะสมของเครื่องดนตรีที่ใช้ในการเรียนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองของมหาวิทยาลัย สภาพและคุณภาพของเครื่องดนตรีส่วนตัว

- เครื่องดนตรีของมหาวิทยาลัยที่ใช้เรียนอยู่คือเครื่องดนตรี Trombone มีคุณภาพดี แต่สภาพเก่าแล้ว

- ไม่มีเครื่องดนตรีเป็นของตัวเอง

4.2 สื่อที่อาจารย์นำมาใช้ในการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง สื่อชนิดที่คิดว่ามีความเหมาะสมและเป็นประโยชน์กับตัวเอง

- แบบฝึกหัด Tutor , DVD ดนตรี jazz
- สื่อที่มีประโยชน์มากที่สุด คือ แบบฝึกหัด Tutor ต่างๆ

4.3 วิธีที่ใช้ศึกษาค้นคว้าความรู้ทางด้านเครื่องลมทองเหลือง และความเพียงพอของแหล่งค้นคว้าความรู้ทางด้านเครื่องลมทองเหลือง ที่มหาวิทยาลัยจัดไว้ให้

- ถามรุ่นพี่, เพื่อนๆ และหนังสือดนตรีจากรุ่นพี่
- มหาวิทยาลัยจัดหนังสือไว้ที่ห้องสมุดกลาง ส่วนที่โปรแกรมวิชาดนตรีจะมีอยู่ที่ห้องพักของอาจารย์ผู้สอน ถือว่าเพียงพอแล้ว แต่ตนเองไม่ค่อยได้ไปค้นคว้าเอง

4.4 สิ่งที่ต้องการให้มหาวิทยาลัยและ โปรแกรมวิชาดนตรีเพิ่มเติมในส่วนของการเรียนวิชาเครื่องลมทองเหลือง

- ควรเพิ่มเติมหนังสือTutor จัดเป็นห้องไว้ที่โปรแกรมวิชาดนตรี จะสามารถเลือกมาใช้งานได้ง่ายและสะดวก

นักศึกษา 7

4.1 สภาพ และความเหมาะสมของเครื่องดนตรีที่ใช้ในการเรียนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองของมหาวิทยาลัย สภาพและคุณภาพของเครื่องดนตรีส่วนตัว

- เครื่องดนตรีของมหาวิทยาลัยที่ใช้เรียนอยู่มีคุณภาพและสภาพดีเป็นบางเครื่อง
- มีเครื่องดนตรีเป็นของตัวเอง สภาพเก่า แต่ยังใช้งานได้ ยี่ห้อ Conn USA

4.2 สื่อที่อาจารย์นำมาใช้ในการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง สื่อชนิดที่คิดว่ามีความเหมาะสมและเป็นประโยชน์กับตัวเอง

- แบบฝึกหัด และ โน้ตเพลงเช่น Brass quintet
- สื่อที่มีประโยชน์มากที่สุด คือ แบบฝึกหัด เพราะช่วยพัฒนาทุกอย่างเกี่ยวกับการปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองได้เป็นอย่างดี

4.3 วิธีที่ใช้ศึกษาค้นคว้าความรู้ทางด้านเครื่องลมทองเหลือง และความเพียงพอของแหล่งค้นคว้าความรู้ทางด้านเครื่องลมทองเหลือง ที่มหาวิทยาลัยจัดไว้ให้

- ค้นคว้าจาก Internet
- มหาวิทยาลัยจัดหนังสือไว้ที่ห้องสมุดกลาง ถือว่าเพียงพอแล้ว เพราะยังไม่เคยไปใช้บริการห้องสมุด แต่จะใช้วิธีค้นคว้าทาง Internet เพราะมีการติด WIFI ทำให้สามารถเข้า Internet ได้

4.4 สิ่งที่ต้องการให้มหาวิทยาลัยและ โปรแกรมวิชาดนตรีเพิ่มเติมในส่วนของสื่อการเรียนวิชาเครื่องลมทองเหลือง

- ควรเพิ่มเติมเครื่องลมทองเหลือง และเปียโนให้มากกว่านี้ เพราะยังไม่เพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา โดยเฉพาะเปียโน และเพิ่มเติมห้องหนังสือสำหรับค้นคว้าความรู้ของ โปรแกรมวิชาดนตรีเอง

5. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการวัดผลและการประเมินผล แบ่งออกเป็น

คณิตศาสตร์

คณิต

5.1 นโยบายและแนวทางในการวัดและประเมินผลการเรียนนักศึกษา ของคณะศิลปกรรมศาสตร์

- เกณฑ์การวัดและประเมินผล ไม่ได้ขึ้นอยู่กับคณะโดยตรง จะเป็นไปตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยได้ตั้งไว้ โดยคณะจะคอยแนะนำไปยังมหาวิทยาลัย เพราะการวัดและประเมินผลบางวิชา สามารถที่จะใช้เกณฑ์เดียวกับสาขาวิชาอื่นได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิชาที่เป็นการศึกษาปฏิบัติ

5.2 ความเหมาะสม และสิ่งที่ควรปรับปรุง เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลที่ทางคณะศิลปกรรมศาสตร์ใช้อยู่

- เกณฑ์ของมหาวิทยาลัยมีความเหมาะสมในบางรายวิชา โดยในบางรายวิชาทางคณะต้องนำมาจัดการเอง ควรปรับปรุงในวิชาทักษะ โดยเฉพาะ ไม่ควรนำไปอยู่ในร่องเวลาการสอบปกติ ควรให้อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้กำหนดแยกออกมาเอง

อาจารย์ประธานโปรแกรมวิชาดนตรีและอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

อาจารย์ 1

5.1 รูปแบบของการวัดและประเมินผลการเรียนวิชาดนตรีปฏิบัติของอาจารย์แต่ละท่าน

- การวัดและประเมินผลวิชาปฏิบัติส่วนใหญ่ก็จะอยู่ในรูปแบบหัวข้อเหมือนๆ กัน คือ 1) Scale 2) Technic 3) Articulation 4) บทเพลง 5) ความเป็นดนตรี คือการวัดแบบมาตรฐานทั่วไป แต่ในการเลือกใช้ก็จะให้อิสระกับอาจารย์แต่ละท่าน ว่าได้สอนอะไรไปบ้าง แต่ยังคงอยู่ในพื้นฐานทั้ง 5 ด้านที่กล่าวมาแล้ว

5.2 วิธีการวัดผลการเรียนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

- ใช้การวัดแบบตัวต่อตัว 1) เล่น Scale Major ,Minor ทุกๆ Scale 2) แบบฝึกหัดในหนังสือ 3) บทเพลง การวัดแบบรวมจะวัดเพลง Ensemble อาจเล่น 2 หรือ 3 คนบ้าง หรือเป็น Brass quintet แบ่งเป็นการสอบส่วนตัว 60 – 70 เปอร์เซ็นต์ และแบบรวม 30 – 40 เปอร์เซ็นต์ ดูตามความยากง่าย

5.3 วิธีการประเมินผลการเรียนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

- ประเมินเป็นรายบุคคล เพราะทักษะแต่ละคนจะไม่เหมือนกัน หากสามารถพัฒนาจากระดับที่เริ่มต้นได้มาก ก็มีสิทธิ์ได้เกรด A หากเริ่มที่ระดับสูงแต่พัฒนาน้อย ก็จะได้เกรดที่ไม่ดี แสดงว่าไม่มีพัฒนาการ ไม่ได้กำหนดการประเมินแบบตายตัว แต่ยังคงตามมาตรฐานที่กำหนดไว้

5.4 ระดับผลการวัดและประเมินผลการเรียนของนักศึกษาโปรแกรมวิชาดนตรี และวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

- ภาพรวมของนักศึกษาโปรแกรมวิชาดนตรีอยู่ที่เกรด B
- ภาพรวมของนักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองอยู่ที่เกรด B+

อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีอื่น ๆ

อาจารย์อื่น 1

5.1 วิธีวัดผลการเรียนวิชาดนตรีปฏิบัติที่สอน

- ให้งานไปฝึกปฏิบัติ ดูความถูกต้อง และตรงต่อเวลา

5.2 วิธีประเมินผลการเรียนรู้วิชาดนตรีปฏิบัติที่สอน

- หากปฏิบัติได้ถูกต้อง ตรงตามเวลาที่กำหนด ก็จะให้เกรด A ลดหลั่นลงมาตามคุณภาพและระยะเวลาที่มาสอบ พยายามจะไม่ให้ได้เกรดต่ำกว่า C จะให้แก้ไขได้ แต่ถ้าไม่ได้จริง ๆ ก็จะให้ดรอปวิชานี้ไว้ก่อน แต่หากไม่สนใจเรียนก็จะให้หมดสิทธิ์สอบเลย

5.3 ผลการประเมินการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาดนตรีปฏิบัติที่ท่านสอนอยู่ในระดับใดบ้าง

- อยู่ในระดับ ดี - ดีมาก เป็นส่วนใหญ่ มีบ้างที่อยู่ในระดับพอใช้

อาจารย์อื่น 2

5.1 วิธีวัดผลการเรียนวิชาดนตรีปฏิบัติที่สอน

- สอบตามหัวข้อที่ตั้งไว้ โดยจัดระดับความยากตามความสามารถของนักศึกษาแต่ละคน

5.2 วิธีประเมินผลการเรียนรู้วิชาดนตรีปฏิบัติที่สอน

- ใช้ดุลยพินิจตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้เป็นรายบุคคล ต้องได้ตามหัวข้อที่กำหนดไว้ให้

5.3 ผลการประเมินการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาดนตรีปฏิบัติที่ท่านสอนอยู่ในระดับใดบ้าง

- โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากไม่ขยันฝึกซ้อม จึงทำให้มีพัฒนาการไม่ตรงตามที่ควรจะเป็น

อาจารย์อื่น 3

5.1 วิธีวัดผลการเรียนวิชาดนตรีปฏิบัติที่สอน

- สอบสัปดาห์ต่อสัปดาห์ตามงานที่มอบหมายให้ไป และกำหนดสิ่งที่ต้องสอบปลายภาคเรียนก่อนสอบอีกครั้ง

5.2 วิธีประเมินผลการเรียนรู้วิชาดนตรีปฏิบัติที่สอน

- ดูจากการปฏิบัติว่าได้ตามเป้าหมายหรือไม่ และตรงตามเวลาที่กำหนด จะนำคะแนนเก็บมารวมกับคะแนนสอบปลายภาค

- 5.3 ผลการประเมินการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาดนตรีปฏิบัติที่ท่านสอนอยู่ในระดับใดบ้าง
- ส่วนใหญ่อยู่ในระดับ B+

อาจารย์อื่น 4

5.1 วิธีวัดผลการเรียนวิชาดนตรีปฏิบัติที่สอน

- กำหนดจำนวนแบบฝึกตามตำราของ Suzuki ว่าแต่ละคนจะต้องได้เท่าไร

5.2 วิธีประเมินผลการเรียนรู้วิชาดนตรีปฏิบัติที่สอน

- ประเมินตามจำนวนบทเพลงที่ได้ในเวลาที่กำหนด คุณภาพเสียง จังหวะถูกต้อง และความขยันหมั่นเพียร หากทำได้ทั้งหมดก็จะได้เกรด A ประกอบกับพิจารณาตามพัฒนาการแต่ละบุคคลว่าควรได้ในระดับใด หากประเมินแล้วไม่ผ่านก็จะให้โอกาสแก้ตัวใหม่ก่อน

- 5.3 ผลการประเมินการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาดนตรีปฏิบัติที่ท่านสอนอยู่ในระดับใดบ้าง
- ส่วนใหญ่จะได้เกรด B

อาจารย์อื่น 5

5.1 วิธีวัดผลการเรียนวิชาดนตรีปฏิบัติที่สอน

- ใช้การวัดแบบเดี่ยว และแบบรวมวงโดยจัดเป็นคอนเสิร์ต

5.2 วิธีประเมินผลการเรียนรู้วิชาดนตรีปฏิบัติที่สอน

- ประเมินตามองค์ประกอบของดนตรีที่ได้สอนไป หากปฏิบัติได้ดี องค์ประกอบครบก็จะผ่าน แต่หากยังไม่ได้ก็ให้มาทำการสอบแก้ตัวใหม่ภายหลัง

- 5.3 ผลการประเมินการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาดนตรีปฏิบัติที่ท่านสอนอยู่ในระดับใดบ้าง
- โดยส่วนใหญ่ักศึกษาจะได้เกรด B

อาจารย์อื่น 6

5.1 วิธีวัดผลการเรียนวิชาดนตรีปฏิบัติที่สอน

- วัดตัวต่อตัวตามงานที่ได้มอบหมายไป ของนักศึกษาแต่ละคน

5.2 วิธีประเมินผลการเรียนรู้วิชาดนตรีปฏิบัติที่สอน

- ประเมินตามความสมบูรณ์ในสิ่งที่ปฏิบัติ และดูความขยันในการฝึกซ้อมและร่วมกิจกรรมของโปรแกรมวิชาดนตรีด้วย

- 5.3 ผลการประเมินการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาดนตรีปฏิบัติที่ท่านสอนอยู่ในระดับใดบ้าง
- พยายามจะให้นักศึกษาได้เกรด B ขึ้นไป

นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

นักศึกษา 1

5.1 วิธีที่อาจารย์ใช้ในการสอบวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

- สอบเทอมละ 1 ครั้ง ทั้งแบบรายบุคคล เป็นการสอบ Scale และแบบรวมวง เป็นการสอบบทเพลง

5.2 การเตรียมตัวในการสอบ และระยะเวลาในการเตรียมตัวสอบ

- ต้องเตรียมตัวเป็นอย่างดี เน้นการฝึกลมและปากให้สามารถพร้อมที่จะเล่นทุกอย่าง

- ปกติจะซ้อมตอนเย็นอยู่แล้ว ส่วนก่อนสอบจะซ้อมมากขึ้นใช้เวลาประมาณวันละ 3 - 4 ชั่วโมง

5.3 ความพอใจจากผลการประเมิน

- ได้เกรด I เพราะเล่นไม่ได้ตามที่อาจารย์ตั้งเป้าไว้ พอใจเพราะสามารถที่จะพัฒนาเพื่อสอบใหม่ได้อีก

5.4 สิ่งที่ต้องการให้อาจารย์วิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองปรับปรุงด้านการวัดและประเมินผล

- ให้มีการสอบเก็บคะแนนอยู่เป็นระยะๆ เพื่อได้มีคะแนนสะสม และจะได้ทราบว่าตอนนี้มีคะแนนอยู่เท่าไรแล้ว ควรต้องขยันหรือพัฒนาตัวเองอีกประมาณไหน

นักศึกษา 2

5.1 วิธีที่อาจารย์ใช้ในการสอบวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

- สอบแบบรายบุคคล เป็นการสอบ Scale และแบบรวมวง เป็นการสอบบทเพลง

5.2 การเตรียมตัวในการสอบ และระยะเวลาในการเตรียมตัวสอบ

- ซ้อมสิ่งที่จะสอบหลังเลิกเรียน และในคาบเรียน วันละ 2 ชั่วโมง

5.3 ความพอใจจากผลการประเมิน

- ได้เกรด I เพราะติดค้างการสอบ เพราะไม่สามารถปฏิบัติได้ครบ พอใจแล้วเพราะจะได้มีโอกาสแก้ตัวใหม่

5.4 สิ่งที่ต้องการให้อาจารย์วิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองปรับปรุงด้านการวัดและประเมินผล

- ให้มีการสอบเก็บคะแนนอยู่เรื่อย ๆ แทนที่จะมีการสอบเทอมละ 1 ครั้งเพื่อตัดสิน

นักศึกษา 3

5.1 วิธีที่อาจารย์ใช้ในการสอบวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

- สอบตามที่อาจารย์กำหนดไว้ตั้งแต่ต้นเทอม หากมีเรื่องเพิ่มเติมจะมีการแจ้งล่วงหน้าประมาณ 1 เดือน เทอม 1 สอบรายบุคคล เทอม 2 สอบรายบุคคลและรวมวงแบบ Brass quintet

5.2 การเตรียมตัวในการสอบ และระยะเวลาในการเตรียมตัวสอบ

- ซ้อมสิ่งที่จะต้องสอบเป็นเวลา 1 - 2 ชั่วโมง หากไม่มีการสอบก็จะมีซ้อมบทเพลงและแบบฝึกหัดตามปกติอยู่แล้ว

5.3 ความพอใจจากผลการประเมิน

- ได้เกรด I เพราะไม่สามารถปฏิบัติเพลงที่กำหนดได้ มีความพอใจเพราะตรงไปตรงมาดี

5.4 สิ่งที่ต้องการให้อาจารย์วิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองปรับปรุงด้านการวัดและประเมินผล

- ให้มีการสอบแบบนั่งบรรเลงรวมหลายๆเครื่องมือ เพื่อให้เหมือนสถานการณ์จริง

นักศึกษา 4

5.1 วิธีที่อาจารย์ใช้ในการสอบวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

- สอบตามบทเพลงที่อาจารย์แจกให้ มีการสอบแบบเดี่ยว คือ สอบ Scale และสอบรวมเครื่อง Brass ตามระดับที่เรียน

5.2 การเตรียมตัวในการสอบ และระยะเวลาในการเตรียมตัวสอบ

- มีการฝึกซ้อมตามปกติอยู่แล้ว เน้นการฝึก Long tone และแบบฝึกหัด จำนวนเวลาซ้อมแล้วแต่เวลาว่าง ส่วนก่อนสอบจะเตรียมตัวจริงๆ ประมาณ 1 สัปดาห์

5.3 ความพอใจจากผลการประเมิน

- ได้เกรด B และ B+ ตรงกับความสามารถแล้ว เพราะตัวเองก็ยังไม่ค่อยได้ฝึกซ้อมอย่างเต็มที่ เกรดที่ได้มาก็ถือว่ามากแล้ว

5.4 สิ่งที่ต้องการให้อาจารย์วิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองปรับปรุงด้านการวัดและประเมินผล

- ให้มีการสอบหลังการเรียนการสอนแต่ละเรื่อง หรืออย่าเว้นระยะการสอบให้มาก การประเมินผลมีความเหมาะสมแล้ว

นักศึกษา 5

- 5.1 วิธีที่อาจารย์ใช้ในการสอบวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง
 - สอบเทอมละ 1 ครั้ง ทั้งแบบรายบุคคล เป็นการสอบ Scale และแบบรวมวง เป็นการสอบบทเพลง ใช้การสอบนอกตารางสอบ
- 5.2 การเตรียมตัวในการสอบ และระยะเวลาในการเตรียมตัวสอบ
 - ไม่ค่อยได้เตรียมตัวในการสอบ โดยใช้เวลาประมาณ 1 สัปดาห์ก่อนสอบ
- 5.3 ความพอใจจากผลการประเมิน
 - ตรงกับความสามารถของตนเองแล้ว
- 5.4 สิ่งที่ต้องการให้อาจารย์วิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองปรับปรุงด้านการวัดและประเมินผล
 - ให้มีการสอบในตารางสอบ เพราะที่ผ่านมาจะสอบหลังจากที่สอบวิชาอื่นเสร็จสิ้นไปแล้วเป็นเวลานาน

นักศึกษา 6

- 5.1 วิธีที่อาจารย์ใช้ในการสอบวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง
 - สอบ Scale เป็นรายบุคคล และสอบบทเพลงแบบรวมตามเพลงที่อาจารย์กำหนด และหามาเองบ้าง
- 5.2 การเตรียมตัวในการสอบ และระยะเวลาในการเตรียมตัวสอบ
 - มีการซ้อมอยู่เรื่อยๆ ปกติจะซ้อมวันละ 2 ชั่วโมง ก่อนสอบจะซ้อมเพื่อเตรียมสอบประมาณ 1 สัปดาห์
- 5.3 ความพอใจจากผลการประเมิน
 - ตรงกับความสามารถของตนเองแล้ว ถ้าเทียบกับการพัฒนาของตัวเอง
- 5.4 สิ่งที่ต้องการให้อาจารย์วิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองปรับปรุงด้านการวัดและประเมินผล
 - ให้กำหนดวันสอบที่แน่นอน โดยอยู่ในตารางสอบปกติ
 - ควรให้มีการเก็บคะแนนระหว่างเรียนบ้าง นอกจากสอบปลายภาคอย่างเดียว

นักศึกษา 7

- 5.1 วิธีที่อาจารย์ใช้ในการสอบวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง
 - สอบ Scale และแบบฝึกหัดเป็นรายบุคคล และสอบบทเพลงแบบรวมวง

5.2 การเตรียมตัวในการสอบ และระยะเวลาในการเตรียมตัวสอบ

- ซ้อม Scale และแบบฝึกหัด เวลา 17.00 - 21.00 น. หากไม่ติดเล่นดนตรี และซ้อมเพลงในคาบเรียน การเตรียมตัวสอบ จะเน้น Scale ประมาณ 1 สัปดาห์ ส่วนเพลงก็จะซ้อมเป็นประจำอยู่แล้ว

5.3 ความพอใจจากผลการประเมิน

- ได้เกรด A คิดว่าเหมาะสมแล้ว เพราะสามารถปฏิบัติสิ่งที่อาจารย์กำหนดได้ทุก
อย่าง

5.4 สิ่งที่ต้องการให้อาจารย์วิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองปรับปรุงด้านการวัดและประเมินผล

- ควรให้คะแนนการฝึกซ้อมด้วย
- ควรมีตารางสอบวิชาปฏิบัติที่แน่นอน เพราะต้องสอบหลังปิดเทอมทุกครั้ง

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยเรื่อง สภาพการเรียนรู้การสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ของโปรแกรมวิชาดนตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาด้านต่างๆ ดังนี้

1. หลักสูตร
2. ผู้สอนและผู้เรียน
3. การจัดการเรียนการสอน
4. สื่อการเรียนการสอน
5. การวัดผลและประเมินผล

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเรื่อง สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องเครื่องลมทองเหลือง ของโปรแกรมวิชาดนตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยมีประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1) คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์	1 ท่าน
2) อาจารย์ประธานโปรแกรมวิชาดนตรีและอาจารย์ผู้สอน	1 ท่าน

วิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

3) อาจารย์ผู้ทำการสอนวิชา ดนตรีสากลปฏิบัติ เครื่องมืออื่นๆ	6 ท่าน
4) นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ชั้นปีที่ 1-3	7 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง จำนวน 4 ฉบับ โดยผ่านการตรวจสอบเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ จำนวน 3 ท่าน ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ด้วยตัวเอง ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ทั้งหมด มาประมวลผลให้ได้ผลลัพธ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาสภาพการเรียนรู้การสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาทั้ง 5 ด้าน สรุปผลได้ดังนี้

ด้านหลักสูตร

1. จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

คณิตศาสตร์

จากการสัมภาษณ์คณิตศาสตร์พบว่า จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรในคณิตศาสตร์ คือ มุ่งเน้นให้บัณฑิตสามารถประกอบอาชีพอิสระของตัวเอง และสามารถทำงานในหน่วยงานของรัฐและเอกชนได้

อาจารย์ประธานโปรแกรมวิชาดนตรี และอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

จากการสัมภาษณ์ด้านจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรพบว่า อาจารย์ประธานโปรแกรมวิชาดนตรีและอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง จะยึดตามปรัชญาของโปรแกรมวิชาดนตรีที่มีความหมายโดยรวมว่า ผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถ ในด้านทักษะเป็นคนดี และเป็นคนเก่ง ให้มีความสามารถทางด้านทักษะการปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ถึงขั้นระดับเชี่ยวชาญ สามารถใช้ประกอบอาชีพได้หลากหลาย เช่น สอนวงเครื่องลม วง Big band หรือวงดนตรีที่มีเครื่องลมทองเหลืองเป็นส่วนประกอบ และมีทักษะถึงขั้นมาตรฐาน สามารถประกอบอาชีพนักดนตรี หรือเป็นครูผู้สอนดนตรีได้ แต่จะเน้นที่การปฏิบัติได้มากกว่า

อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีอื่นๆ

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีอื่นๆ ด้านจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีพบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่จะเน้นให้นักศึกษาสามารถปฏิบัติเครื่องดนตรีถึงขั้นที่สามารถจะนำไปประกอบอาชีพนักดนตรี และเป็นครูผู้สอนดนตรีได้

นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ด้านจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีความเข้าใจในเรื่องจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โดยให้เหตุผลว่า ไม่ได้ศึกษาจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรมาก่อน อีกทั้งอาจารย์ผู้สอนไม่เคยบอกให้ทราบ และยังไม่เคยอ่านคู่มือนักศึกษา ส่วนนักศึกษาคณะที่พอจะมีความเข้าใจในเรื่องจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรได้ให้ความเห็นว่า เพื่อพัฒนาให้สามารถประกอบอาชีพนักดนตรี และครูสอนดนตรีได้

2. ลักษณะของหลักสูตร

ลักษณะของหลักสูตรวิชาดนตรีปฏิบัติ และหลักเกณฑ์ในการกำหนดเนื้อหารายวิชา

คณิตศาสตร์

จากการสัมภาษณ์คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์ เรื่องหลักเกณฑ์ในการกำหนดเนื้อหา รายวิชาของคณะศิลปกรรมศาสตร์ พบว่า ทางคณะกำหนดโดยเป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษา

อาจารย์ประธานโปรแกรมวิชาดนตรี และอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ประธาน โปรแกรมวิชาดนตรีและอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ถึงด้านลักษณะของหลักสูตรวิชาดนตรีปฏิบัติ พบว่าทุกวิชาดนตรีปฏิบัติ จะใช้หลักสูตรเดียวกัน คือ มีทั้งหมด 6 รายวิชา เรียนเทอมละ 1 รายวิชา ทั้งหมด 6 เทอม จากชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 3 สำหรับในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองจะมีการจัดเนื้อหาเป็นลำดับขั้น โดยเริ่มจากขั้นพื้นฐานเป็นลำดับไปจนถึงลำดับขั้นที่ 6 มีการกำหนดเนื้อหาไว้กว้าง ๆ จะทำการกำหนดเนื้อหาให้แคบลงเมื่อได้ทราบถึงพื้นฐาน และปัญหาในการปฏิบัติเครื่องดนตรีของนักศึกษาแต่ละคน

อาจารย์ผู้สอนวิชาดนตรีปฏิบัติเครื่องดนตรีอื่น ๆ

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีอื่นๆ ในด้านหลักเกณฑ์การกำหนดเนื้อหา พบว่าส่วนใหญ่จะดูตามความสามารถและพื้นฐานของนักศึกษาเช่นกัน เน้นการเริ่มต้นจากระดับพื้นฐานขึ้นไปเป็นลำดับ โดยในการจัดเนื้อหาจะต้องสามารถแก้ไขปัญหาในการปฏิบัติเครื่องดนตรีของนักศึกษาได้ อาจารย์ผู้สอนวิชาดนตรีปฏิบัติบางท่านจะมีการกำหนดเนื้อหาโดยให้ทุกคนเรียนเหมือนกัน และอาจารย์ผู้สอนวิชาดนตรีปฏิบัติบางท่านใช้วิธีการแบ่งแยกเนื้อหาไปตามนักศึกษาแต่ละคน

นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองถึงลักษณะของหลักสูตรวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง พบว่ามีจำนวนทั้งหมด 12 หน่วยกิต โดยเรียนภาคเรียนละ 2 หน่วยกิต ทั้งหมด 6 ภาคเรียน จากชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 3 นักศึกษาบางคนได้ให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า ลักษณะของหลักสูตร เป็นการปรับความสามารถในการปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองตั้งแต่จากระดับพื้นฐาน ต่อยอดไปจนถึงระดับที่ยากยิ่งขึ้น แต่ก็ยังมีนักศึกษาบางคนที่ไม่มีความเข้าใจในเรื่องหลักสูตรเลย

3. สิ่งที่ต้องปรับปรุงในด้านหลักสูตร

คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

จากการสัมภาษณ์คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์ ถึงสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านหลักสูตรของคณะศิลปกรรมศาสตร์ พบว่าขณะนี้กำลังอยู่ในช่วงของการใช้หลักสูตรใหม่ต้องรอให้ใช้ครบสามปี จึงจะได้นำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามาหาข้อควรปรับปรุง และแก้ไขหลักสูตรต่อไป

อาจารย์ประธานโปรแกรมวิชาดนตรี และอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ประธาน โปรแกรมวิชาดนตรีและอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ถึงสิ่งที่ควรปรับปรุงแก้ไขด้านหลักสูตร ได้ให้ความเห็นว่าควรมีการนำผลจากการศึกษาปัญหาและวิธีแก้ไขปัญหาทางการเรียนของนักศึกษามากำหนดไว้ในหลักสูตร และต้องมีการเขียนหลักสูตรนั้นๆ ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรด้วย และถ้ามีการแยกอาจารย์ผู้สอนเป็นเครื่องลมทองเหลืองย่อยแต่ละชิ้นได้ก็จะดีมาก

อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีอื่นๆ

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีอื่นๆ ถึงสิ่งที่ควรปรับปรุงแก้ไขด้านหลักสูตรวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีที่เป็นผู้สอน พบว่าขณะนี้ยังอยู่ในช่วงของการพัฒนาหลักสูตร แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นหลักสูตรที่ได้วางไว้ก็ถือว่าคืออยู่แล้ว สิ่งที่ต้องปรับปรุงในแต่ละเครื่องดนตรี มีดังนี้

วิชาปฏิบัติเครื่องกระทบอาจารย์ผู้สอนได้ให้ความเห็นว่า ควรมีการแยกออกเป็นหลักสูตรดนตรี Jazz และ ดนตรี Classic

วิชาปฏิบัติไวโอลินอาจารย์ผู้สอนได้ให้ความเห็นว่า ควรมีการหาบทเพลงที่ทันสมัยขึ้น โดยเป็นเพลงที่นักศึกษาต้องการเล่น ซึ่งเป็นบทเพลงที่นิยมในปัจจุบัน ให้อยู่ในบันไดเสียงที่กำลังฝึก

วิชาปฏิบัติเปียโนอาจารย์ผู้สอนได้ให้ความเห็นว่าควรเพิ่มเรื่องของทักษะการใช้คอร์ด และปรับปรุงทักษะทางทฤษฎีให้เน้นการคิดแบบฉบับไว

วิชาปฏิบัติกีตาร์อาจารย์ผู้สอนได้ให้ความเห็นว่า ควรวางหลักสูตรให้ชัดเจนว่าจะสอนดนตรีอเมริกัน หรือดนตรียุโรป ไม่ควรเน้นสไตล์ Classic เป็นหลัก เพราะจะทำให้ศึกษาไม่เข้าใจในเรื่อง Feels ของดนตรีสไตล์อื่น ควรเพิ่มเติมเพลงบังคับในแต่ละเทอมให้มากขึ้น ควรจัดให้มีวิชาเรียนสำหรับสไตล์ดนตรีของแต่ละศิลปินที่นักศึกษาสนใจ

วิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้อาจารย์ผู้สอนได้ให้ความเห็นว่า หลักสูตรที่วางไว้ถือว่าคืออยู่พอสมควรแล้ว ควรเพิ่มระดับความสามารถของนักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อเพราะจะได้ไม่ต้องเริ่มจากไม่รู้อะไรเลย จะทำให้สามารถพัฒนานักศึกษาได้มากกว่านี้

นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองถึงสิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านหลักสูตรวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่คิดว่าหลักสูตรยังไม่มี ความเหมาะสม สิ่งที่ควรปรับปรุง คือ นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่าควรเพิ่มจำนวนหน่วยกิตของ วิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองให้มากกว่านี้ เพราะมีเวลาเรียนน้อยเกินไปในแต่ละสัปดาห์

ด้านผู้สอนและผู้เรียน

1. ลักษณะและบุคลิกภาพของอาจารย์ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ต้องการ ประสบการณ์ เกี่ยวกับการสอนและการปฏิบัติเครื่องดนตรีของอาจารย์ที่ทำการสอนวิชาดนตรีปฏิบัติ และ ประสบการณ์ด้านการปฏิบัติเครื่องดนตรีของนักศึกษา ก่อนเข้าศึกษาในโปรแกรมวิชาดนตรี

คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

จากการสัมภาษณ์คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์พบว่า ลักษณะและบุคลิกภาพของอาจารย์ที่ คณะศิลปกรรมศาสตร์ต้องการ คือ มีองค์ความรู้ตรงกับสายวิชาที่สอน มีความสามารถในวิชาที่ สอนโดยไม่จำเป็นต้องจบมาทางสายการศึกษา เพราะทางคณะมีการส่งไปอบรมวิชาชีพครูให้ แต่ หากจบมาทางสายการศึกษาจะดี สามารถทำงานที่ตนเองนัดแล้วนำไปรวมกับศาสตร์อื่นๆที่มีอยู่ใน คณะศิลปกรรมศาสตร์ได้เมื่อมีการทำกิจกรรมร่วมกัน

อาจารย์ประธานโปรแกรมวิชาดนตรี อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ประธานโปรแกรมวิชาดนตรี และอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่อง ลมทองเหลือง ถึงประสบการณ์การสอนดนตรี และการปฏิบัติดนตรี พบว่า ประสบการณ์ด้านการ สอนของอาจารย์ มีดังนี้

เคยสอนที่โรงเรียนต่างๆในจังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยเป็นการสอนแบบประจำบ้าง หรือ เป็นการไปช่วยสอนเป็นครั้งคราวบ้าง

สอนดนตรีในโรงเรียนในเขตภาคใต้ เป็นดนตรีประเภทวงดุริยางค์ , Marching band , Big band , วงดนตรีOrchestra , วงขับร้องประสานเสียง

สอนดนตรีในระดับอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เป็นเวลา 12 ปี

ประสบการณ์ด้านการปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ในสมัยเรียนได้เป็นสมาชิกวงดนตรีของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เล่นดนตรีสไตล์ Big band และ Classic ได้รับคัดเลือกเข้าร่วมวง The Yamaha sound pop orchestra และเคยเล่นดนตรีในสถานบันเทิงต่าง ๆ กับนักดนตรีชาว ต่างประเทศ

อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีอื่น ๆ

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนวิชาดนตรีปฏิบัติเครื่องมืออื่นพบว่า ประสบการณ์ด้านการสอนและการปฏิบัติเครื่องดนตรีของอาจารย์แต่ละท่านมีดังนี้

อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเปียโน เคยฝึกสอนดนตรีขณะศึกษาระดับปริญญาตรีในโรงเรียนสอนดนตรี เริ่มหัดเล่นเครื่องดนตรีคีย์บอร์ดตั้งแต่อายุ 10 ปี เคยได้เรียนเปียโนกับอาจารย์ชาวญี่ปุ่นในสไตล์ Classic ขณะศึกษาเป็นสมาชิกวง Big band ของมหาวิทยาลัย และเคยเล่นดนตรีตามสถานบันเทิงต่างๆ

อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติไวโอลิน สอนดนตรีที่มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา 3 ปี และขณะนี้กำลังสอนดนตรีที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาเป็นเวลา 6 ปี สำหรับการปฏิบัติไวโอลิน เคยเป็นสมาชิกของวงดนตรีออร์เคสตราเยาวชนจังหวัดยะลา

อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องกระทบ เคยสอนดนตรีที่มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชเป็นเวลา 1 ปี และขณะนี้สอนดนตรีที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาเป็นเวลา 3 ปี ประสบการณ์ด้านการปฏิบัติเครื่องกระทบ คือ เริ่มเล่นดนตรีอาชีพในตำแหน่งกลองชุดตอนอายุ 18 ปี ขณะนี้เป็นสมาชิกของวงดนตรีอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติไวโอลิน เคยสอนดนตรีที่มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาเป็นเวลา 5 ปี และขณะนี้กำลังสอนดนตรีที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาเป็นเวลา 22 ปี ประสบการณ์ด้านการปฏิบัติไวโอลิน คือ เริ่มเล่นไวโอลินตั้งแต่วัยเด็ก เคยได้รับคัดเลือกเป็นสมาชิกวงออร์เคสตราเยาวชนอาเซียนที่ประเทศอินโดนีเซีย เคยทำการศึกษาดนตรีที่บ้านประเพณีทองเริง

อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติกีตาร์ เคยสอนดนตรีที่มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา และที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา และเคยสอนดนตรีในโรงเรียนดนตรีของเอกชนที่อำเภอหาดใหญ่ไม่เคยเล่นดนตรีอาชีพมาก่อน ตั้งใจที่จะทำการสอนเพียงอย่างเดียว

อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ เคยสอนดนตรีในมหาวิทยาลัยอื่นมาก่อนที่จะย้ายมามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยสอนที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาเป็นเวลา 10 ปี การทำงานนักดนตรีอาชีพเคยเล่นดนตรีแจ๊ส ในโรงแรม เป็นนักดนตรีห้องบันทึกเสียงสำหรับศิลปิน

นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองในประสบการณ์ด้านดนตรีก่อนเข้าศึกษาในโปรแกรมวิชาดนตรีพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความสามารถในด้านทฤษฎีโน้ตที่น้อยมาก มีเพียงบางคนที่สามารถอ่านโน้ตเพลงได้ดี นักศึกษาส่วนใหญ่จะเคยเป็นสมาชิกวงโยชวาทิตและวงดนตรีลูกทุ่ง พื้นฐานในการปฏิบัติเครื่องดนตรีของนักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อยถึงปานกลาง

2. ลักษณะและบุคลิกภาพของนักศึกษาที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ต้องการ แนวคิดในการกับนักศึกษาเข้าศึกษาต่อในโปรแกรมวิชาดนตรี และการเตรียมตัวเพื่อสอบเข้าในโปรแกรมวิชาดนตรีของนักศึกษา

คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

จากการสัมภาษณ์คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์ถึงลักษณะและบุคลิกภาพของนักศึกษาและบัณฑิตที่ทางคณะศิลปกรรมศาสตร์ต้องการพบว่า ก่อนเข้าศึกษาและขณะกำลังศึกษา นักศึกษาต้องมีความสามารถพื้นฐานเกี่ยวกับงานศิลปะมาพอสมควร และมีความพร้อมที่จะปรับปรุงความสามารถของตัวเอง เมื่อจบการศึกษาเป็นบัณฑิต ต้องอยู่ในลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์คือ มีองค์ความรู้ มีทักษะความสามารถ มีจรรยาบรรณ มีจริยธรรม

อาจารย์ประธานโปรแกรมวิชาดนตรี อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง และอาจารย์ผู้สอนวิชาดนตรีปฏิบัติเครื่องมืออื่นๆ

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ประธานโปรแกรมวิชาดนตรี และอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองในด้านแนวคิดในการพิจารณารับนักศึกษาเข้าศึกษาต่อในโปรแกรมวิชาดนตรีพบว่าส่วนใหญ่แล้วจะไม่ค่อยมีนักเรียนที่มีฝีมือดี หรือมีพื้นฐานที่ดีมาให้คัดเลือก แต่หากเลือกได้ก็จะเลือกคนที่มีพื้นฐานมาแล้ว ถ้าเคยผ่านการเล่นวงโยชวาทิตมาก่อนก็จะพิจารณาเป็นอันดับแรก แต่หากเป็นผู้สอบที่ไม่ค่อยมีพื้นฐานก็จะพิจารณาจากการฟังเสียงที่ไม่เพี้ยน สามารถปรบมือตามจังหวะที่กำหนดให้ได้

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนวิชาดนตรีปฏิบัติเครื่องมืออื่น ๆ ในด้านแนวคิดการพิจารณารับนักศึกษาเข้าศึกษาต่อในโปรแกรมวิชาดนตรีในเครื่องมือที่ตนเองสอนพบว่า

การรับนักศึกษาที่เลือกเรียนเครื่องดนตรีเปียโน จะดูจากการที่ตั้งใจเลือกเรียนเปียโนโดยตรงหรือความสนใจที่จะเรียนเปียโน ประกอบกับดูความพร้อมทางด้านร่างกาย และบุคลิกภาพ

การรับนักศึกษาที่เลือกเรียนเครื่องดนตรีไวโอลิน หากมีความสามารถ หรือความสนใจก็จะรับทั้งหมด

การรับนักศึกษาที่เลือกเรียนเครื่องกระทบ ดูจากการปฏิบัติทดลองชุด โดยต้องสามารถอ่านโน้ตโดยจับพลันได้ และดูบุคลิกภาพที่เหมาะสมสำหรับการเล่นกลองชุด

การรับนักศึกษาที่เลือกเรียนเครื่องดนตรีไวโอลิน หากมีประสบการณ์ก็จะรับเลย และหากเป็นผู้ที่สอบเข้าโดยใช้เครื่องมือกีตาร์ ก็จะถามถึงความสนใจที่จะเล่นไวโอลิน เพราะผู้สอบเข้าเครื่องดนตรีประเภทกีตาร์มีจำนวนมาก และไม่สามารถรับได้หมด หากมีความสนใจและตั้งใจก็จะรับเข้ามาแม้ยังไม่มีพื้นฐานด้านทฤษฎี ก็พร้อมที่จะเริ่มสอนให้ใหม่

การรับนักศึกษาที่เลือกเรียนเครื่องดนตรีกีตาร์ จะดูเรื่อง Rhythm และ Feels ก่อน สามารถเล่นบันไดเสียงบนสายกีตาร์เส้นเดียวได้ หากสามารถทำได้ก็จะพิจารณารับ

การรับนักศึกษาที่เลือกเรียนเครื่องลมไม้ หากมีความสามารถปฏิบัติพอได้อยู่แล้ว ก็จะพิจารณารับเลย แต่หากเพิ่งเลือกเรียนที่นี้ครั้งแรกเลย ก็จะดูตามความสนใจ และทักษะในการฟัง และความจำ เพื่อให้สามารถพัฒนาจนสามารถบรรเลงได้

นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองถึงการเตรียมตัวสอบเข้าศึกษาต่อโปรแกรมวิชาดนตรีพบว่า นักศึกษาบางส่วนที่ได้มีการเตรียมตัวจะเตรียมในเรื่องของบทเพลงที่ใช้สอบ, บันไดเสียง, ทฤษฎีโน้ต โดยใช้ระยะเวลาประมาณ 1 เดือน นักศึกษาอีกบางส่วนไม่ค่อยได้มีการเตรียมตัวเพราะใช้การเสนอผลงานเกี่ยวกับความสามารถพิเศษ จึงไม่ต้องทำการสอบปฏิบัติ

3. ลักษณะและบุคลิกภาพของนักศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์ และบุคลิกภาพของบัณฑิตตามที่คณะคาดหวัง พื้นฐานด้านทฤษฎีและการปฏิบัติเครื่องดนตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และความสามารถในการถ่ายทอดเนื้อหาและประสบการณ์ของอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

จากการสัมภาษณ์คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์ได้ให้ความเห็นว่า นักศึกษามีลักษณะและบุคลิกภาพตามที่คณะและมหาวิทยาลัยได้ตั้งไว้ สำหรับบัณฑิตก็มีลักษณะและบุคลิกภาพเป็นไปตามที่คณะคาดหวังไว้

อาจารย์ประธานโปรแกรมวิชาดนตรี อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง และอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีอื่นๆ

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ประธานโปรแกรมวิชาดนตรี และอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองเกี่ยวกับพื้นฐานทางด้านทฤษฎีดนตรีและปฏิบัติของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 พบว่า ถ้าเป็นนักศึกษาที่มาจากโรงเรียนมัธยมส่วนใหญ่จะเคยผ่านวงโยธวาทิตมาก่อน จะมีพื้นฐานทั้งทางด้านทฤษฎีและการปฏิบัติที่ดีพอสมควร แต่ส่วนใหญ่ต้องมีการปรับทัศนคติในการฝึกซ้อม

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนวิชาดนตรีปฏิบัติเครื่องดนตรีอื่นๆ พบว่า

นักศึกษาวิชาปฏิบัติเปียโน มีความสามารถอยู่ในระดับปานกลาง สอนแล้วเข้าใจง่าย สามารถพัฒนาการได้อย่างรวดเร็ว

นักศึกษาวิชาปฏิบัติไวโอลินมีพื้นฐานในระดับปานกลาง คือ อ่านโน้ตและปฏิบัติได้ แต่ไม่ค่อยมาก

นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องกระทบมีพื้นฐานอยู่ในระดับต่ำ คือ ไม่มีพื้นฐานด้านทฤษฎีโน้ต บุคลิกภาพและความสามารถในการปฏิบัติยังอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ที่ได้ตั้งไว้

นักศึกษาวิชาปฏิบัติไวโอลินจะมีสองกลุ่มหากเป็นกลุ่มที่เคยผ่านวงโยชวาทิตมาก่อนก็จะมีพื้นฐานในระดับใช้ได้ถึงดี กับกลุ่มหัดใหม่ก็จะไม่ค่อยมีพื้นฐานมาก่อน ได้มีการเปิดสอนล่วงหน้าเพื่อหาข้อดีของนักศึกษาเพื่อที่จะทำการปรับพื้นฐานให้ดีขึ้นเปิดภาคเรียนจริง

นักศึกษาวิชาปฏิบัติกีตาร์ มีความเข้าใจเรื่องของ Rhythm และ Feels พอสมควร

นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ ส่วนใหญ่ยังไม่มีพื้นฐานที่ดี

นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองเกี่ยวกับความสามารถในการถ่ายทอดเนื้อหาและประสบการณ์ของอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าอาจารย์สามารถถ่ายทอดเนื้อหาและประสบการณ์อยู่ในระดับ ปานกลาง จนถึง มาก คือ มีการให้ประสบการณ์ตรงในการปฏิบัติเครื่องดนตรี มีการปรับแนวคิดให้ทำการฝึกซ้อมด้วยตนเอง สามารถที่จะแก้ไขข้อบกพร่องของนักศึกษาแต่ละคนได้เป็นอย่างดี สิ่งที่ควรเพิ่มเติมคือ ความขยันในการฝึกซ้อมของนักศึกษา ควรมีการสอนการปฏิบัติเทคนิคให้มากกว่านี้ เวลาที่อาจารย์ติตการกิจทำให้ไม่สามารถมาสอนได้ ควรจัดให้มีอาจารย์ท่านอื่นที่สามารถสอนเครื่องลมทองเหลืองได้มาช่วยสอนแทน

4. ความประพฤติด้านการเรียน และการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักศึกษาโปรแกรมวิชาดนตรี และนักศึกษาวิชาดนตรีปฏิบัติแต่ละเครื่องมือ และการใช้ชีวิตประจำวันของนักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

อาจารย์ประธานโปรแกรมวิชาดนตรี อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง และอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีอื่น ๆ

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ประธาน โปรแกรมวิชาดนตรีและอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองพบว่า ความประพฤติโดยรวมของนักศึกษาโปรแกรมวิชาดนตรี และนักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง มีความประพฤติดี มีมารยาท มีน้ำใจ มีความกระตือรือร้นในการร่วมวงดนตรีตามที่ได้รับมอบหมาย ส่วนใหญ่จะมีระเบียบด้านการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีอื่นๆ เกี่ยวกับความประพฤติด้านการเรียน และการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักศึกษาที่เป็นผู้สอนวิชาดนตรีปฏิบัติ พบว่า

นักศึกษาวิชาปฏิบัติเปียโน มีความประพฤติที่ดี มีการปรึกษาเรื่องการเรียนอยู่เสมอ มีวินัย ขยันฝึกซ้อมดี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ค่อนข้างเป็นคนจริงจัง สามารถเข้ากับเพื่อนร่วมงานได้

นักศึกษาวิชาปฏิบัติไวโอลิน ส่วนใหญ่มีความประพฤติเรียบร้อย นักศึกษาทุกคนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องกระทบ ขาดความรับผิดชอบ ไม่ตรงต่อเวลา ไม่ขยันฝึกซ้อม ส่วนใหญ่ไม่มีความคิดที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่น คือไม่มีความคิดที่จะตั้งวงดนตรีกับเพื่อน ๆ

นักศึกษาวิชาปฏิบัติไวโอลิน ส่วนใหญ่มีความรับผิดชอบดี จากการเข้าเรียน มีความกระตือรือร้นในการฝึกซ้อม มีนักศึกษาจำนวนน้อยที่ไม่มีความสนใจในการฝึกซ้อม

นักศึกษาวิชาปฏิบัติกีตาร์ มีทั้งคนขยันและขี้เกียจผสมกันไป แต่หากสามารถปฏิบัติได้ตามที่มอบหมายก็จะไม่ว่าอะไร สามารถทำงานเล่นดนตรีกับคนอื่นได้ เมื่อให้จัดคอนเสิร์ตก็สามารถทำงานร่วมกันได้เป็นอย่างดี

นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ส่วนใหญ่มีความขยันในการเรียน มีบางคนที่ไม่เมื่อเรียนไปแล้วรู้สึกท้อก็จะไม่ค่อยมาเรียน จนไม่สามารถศึกษาต่อไปได้ การทำงานร่วมกับผู้อื่น ทำได้อย่างดี มีการร่วมกันบรรเลงให้กับวงดนตรีต่างๆ ของมหาวิทยาลัย และของกลุ่มเพื่อนกันเอง

นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองถึงการใช้ชีวิตประจำวันขณะกำลังศึกษาในโปรแกรมวิชาดนตรีพบว่า กิจกรรมช่วงเช้าจนถึงเที่ยงที่นักศึกษาทำ คือ นักศึกษาส่วนใหญ่จะตื่นนอนเวลา 08.00 น.ขึ้นไป มีนักศึกษาบางคนที่ทำกรฝึกซ้อมก่อนที่จะทำภารกิจส่วนตัว เมื่อปฏิบัติภารกิจส่วนตัวเสร็จก็จะเดินทางไปมหาวิทยาลัยเพื่อเข้าเรียนในช่วงเช้า แต่จากที่สอบถามพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่จะเข้าเรียนสาย ในแต่ละวันจะมีจำนวนคาบเรียนที่ไม่เท่ากัน กิจกรรมในช่วงบ่ายหากไม่มีวิชาเรียน หรือหลังเลิกเรียนแล้วจะเป็นการซ้อมดนตรี , เล่น Internet , เล่นเกมส์คอมพิวเตอร์ ส่วนกิจกรรมตั้งแต่ช่วงเย็นเป็นต้นไปก่อนเข้านอนก็จะมีการเล่นดนตรีกับวงดนตรีของมหาวิทยาลัยในบางวัน , ซ้อมคีย์บอร์ด , บางคนทำงานเสริมหารายได้พิเศษ , พบปะสังสรรค์กันที่บ้านของรุ่นพี่ นักศึกษาจะเข้านอนตั้งแต่เวลา 21.00 น.เป็นต้นไป

ด้านการจัดการเรียนการสอน

1. ลักษณะการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ วิธีการจัดการเรียนการสอน วิชาดนตรีปฏิบัติของอาจารย์

คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

จากการสัมภาษณ์คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์ถึงลักษณะการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์พบว่า ลักษณะการจัดการเรียนการสอนจะเป็นการสอนทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติควบคู่กันไป โดยอาจารย์แต่ละท่านจะเป็นผู้กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนเอง ทางคณะจะคอยให้การสนับสนุนในด้านอาคารสถานที่ ด้านครุภัณฑ์ และการบริการถ่ายเอกสาร

อาจารย์ประธานโปรแกรมวิชาดนตรี อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง และ อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีอื่น ๆ

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ประธาน โปรแกรมวิชาดนตรีและอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ถึงวิธีการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีปฏิบัติพบว่า การจัดการเรียนการสอนแต่ละวิชาอาจารย์ผู้สอนจะเป็นผู้จัดเอง ในส่วนของวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองใช้วิธีโดยเริ่มต้นจะให้นักศึกษาเข้าพบแบบตัวต่อตัวก่อน ประมาณครึ่งชั่วโมงหรือมากกว่านั้นแล้วแต่การปฏิบัติของแต่ละคน บางครั้งจะใช้วิธีให้รวมกันเพื่อ Warm up แล้วจึงแยกไปฝึกซ้อมก่อนจะเข้ามารวมกันใหม่ การปฏิบัติของแต่ละคน จะเน้นการสอนเป็นกลุ่มมากกว่าแบบเดี่ยว เพื่อนักศึกษาจะได้เข้าใจในการเล่นเพลง ส่วนการสอนแบบเดี่ยวจะเป็นการชี้แนะเทคนิค พื้นฐาน และการแก้ไขปัญหาของนักศึกษาแต่ละคน

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีอื่นถึงวิธีการจัดการเรียนการสอนพบว่า

วิธีการจัดการเรียนการสอนของวิชาปฏิบัติเปียโน คือ เริ่มต้นด้วยการทำความเข้าใจถึงข้อตกลงต่าง ๆ ก่อน มีการให้นักศึกษาตั้งแต่ต้นเทอม พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาในการตรวจงาน การให้งานจะดูจากพื้นฐานของนักศึกษาแต่ละคน

วิธีการจัดการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติไวโอลิน คือ มีการทำเป็นตารางฝึกซ้อมของทุกสัปดาห์เป็นรายบุคคล มีการเก็บชั่วโมงการฝึกซ้อม กำหนดไม่ต่ำกว่า 10 ชั่วโมงต่อ 1 สัปดาห์ ให้นักศึกษาจดบันทึกผลการฝึกซ้อมส่งเพื่อที่อาจารย์จะให้คำแนะนำต่อไป

วิธีการจัดการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องกระทบ คือ ใช้วิธีการสอนรวมโดยสอนเรื่องเดียวไปพร้อม ๆ กัน โดยอาจารย์จะเป็นผู้ปฏิบัติให้นักศึกษาดูแล้วทำตามทีละคน เนื่องจากมีกลองชุดเพียง 1 ชุด มีการให้งานสัปดาห์ต่อสัปดาห์ โดยจัดตามความสามารถของแต่ละคน

วิธีการจัดการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติไวโอลิน คือ ยึดตามแบบฝึกของ Suzuki เป็นหลัก หากนักศึกษาที่อ่านโน้ตยังไม่ได้ก็จะให้เล่นบทเพลงง่าย ๆ บ้างสลับกันไป ใช้วิธีการสอนรวมกัน เพราะพื้นฐานของนักศึกษาจะมีเท่า ๆ กัน แต่หากนักศึกษาที่มีความสามารถมากกว่าคนอื่นก็จะให้แยกไปสอนต่างหาก และให้ช่วยสอนเพื่อนที่มีความสามารถน้อยกว่าบ้าง การเรียนแต่ละครั้งมีจำนวน 4 คาบ จะใช้เวลาในการสอนประมาณ 2 คาบ จากนั้นจะให้แยกกันไปฝึกซ้อม

วิธีการจัดการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติกีตาร์ คือ ใช้วิธีการปฏิบัติให้นักศึกษาคู ประกอบกับการฟังบทเพลง โดยให้ฟังเพลงเดียวกันจากหลายศิลปิน เพื่อดูความแตกต่าง แล้วให้นักศึกษาเล่นให้เหมือนก่อน จึงจะให้เล่นเป็นสไตล์ของตัวเองโดยอยู่ใน Groove เดิม โครงสร้าง Chord เดิม ในการสอนจะสอนตามลำดับของประวัติศาสตร์เพื่อที่จะสามารถสอดแทรกการสอนประวัติศาสตร์ดนตรีไปในตัวด้วย

วิธีการจัดการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ พยายามให้ได้ทำการบรรเลงกับวงดนตรีจริงๆ ในการสอนก็จะเป็นผู้ปฏิบัติให้นักศึกษาคูตามสิ่งที่กำหนดให้นักศึกษาแต่ละคนเรียนเพื่อเป็นไปตามลำดับขั้นตอนในการพัฒนาฝีมือ

นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองถึงวิธีการสอนของอาจารย์พบว่า อาจารย์จะใช้วิธีการปฏิบัติให้นักศึกษาคูแล้วปฏิบัติตาม จะเน้นการสอนสอนเรื่อง Scale ในการสอนรายบุคคล และเน้นการสอนบทเพลงในการเรียนรวม เรื่องที่สอนจะต่อเนื่องไปสัปดาห์ต่อสัปดาห์ โดยก่อนสอนเรื่องใหม่จะมีการทบทวนเรื่องเก่าของสัปดาห์ที่ผ่านมา อาจารย์จะดูความสามารถของแต่ละคนแล้วชี้แนะวิธีการฝึกซ้อม เพื่อแก้ไขสิ่งที่เป็นปัญหาอยู่ อาจารย์จะคอยสนับสนุนและผลักดันให้นักศึกษาฝึกฝนด้วยตัวเองมากกว่า โดยอาจารย์จะคอยแนะนำอยู่ตลอด บางครั้งจะใช้วิธีการเปิด DVD ให้นักศึกษาคูเป็นแบบอย่าง มีการเพิ่มประสบการณ์ให้นักศึกษาโดยการเล่าประสบการณ์ของอาจารย์ที่ผ่านมา และให้มีการเข้าชมคอนเสิร์ตที่มีเครื่องลมทองเหลืองเป็นส่วนประกอบในวง

2. ลักษณะและความเหมาะสมของห้องเรียน และห้องฝึกปฏิบัติวิชาดนตรีปฏิบัติ ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับสถานที่ และวิธีแก้ปัญหา

คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

จากการสัมภาษณ์คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์ถึงลักษณะของอาคารและห้องเรียนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ โดยเฉพาะ โปรแกรมวิชาดนตรีพบว่า โดยภาพรวมของคณะถือว่ามีความพร้อมและเพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา สำหรับในส่วนของโปรแกรมวิชาดนตรี จะมีห้องเรียน

ทฤษฎีโดยเฉพาะ และมีห้องซ้อมย่อย ห้องเรียนปฏิบัติของแต่ละเครื่องมือ สำหรับความเพียงพอกับจำนวนนักศึกษาถือว่ายังเพียงพออยู่ เพราะจากการถ่วงเฉลี่ยจำนวนนักศึกษาแต่ละชั้นปีซึ่งมีมากบ้างน้อยบ้าง เมื่อถ่วงเฉลี่ยแล้วถือว่ายังมีความเพียงพอกับนักศึกษาอยู่

อาจารย์ประธานโปรแกรมวิชาดนตรี อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง และอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีอื่น ๆ

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ประธานโปรแกรมวิชาดนตรีและอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ถึงลักษณะและความเหมาะสมของห้องเรียน และห้องฝึกปฏิบัติวิชาดนตรีปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ปัญหาเกี่ยวกับสถานที่สอน และวิธีแก้ปัญหา พบว่า ห้องเรียนใช้ห้องพักของอาจารย์ผู้สอน เนื่องจากนักศึกษาแต่ละชั้นปีมีจำนวนน้อย พื้นที่ในห้องก็มีความเพียงพอ มีเครื่องปรับอากาศ มีการนำวัสดุต่าง ๆ มาจัดวางเพื่อช่วยในการซับเสียง ทำให้เสียงไม่ก้องสามารถแยกเสียงได้ สำหรับห้องซ้อมย่อยที่นักศึกษาใช้ในการฝึกส่วนตัว ตัวห้องคืออยู่แล้วแต่ยังขาดระบบเครื่องปรับอากาศทำให้ร้อนและขาดอากาศหายใจ จึงไม่ค่อยมีนักศึกษาเข้าไปใช้ ต้องอาศัยการฝึกซ้อมตามจุดต่าง ๆ บนอาคาร ทำให้เกิดเสียงรบกวนผู้อื่น และรบกวนกันเองในกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง แก้ไขโดยการไม่ให้แยกซ้อมเป็นเวลานาน แต่หากจะให้แก้ไขได้จริงๆ ต้องรอในส่วนของงบประมาณเพื่อทำการติดตั้งเครื่องปรับอากาศในห้องซ้อมย่อย ก็จะอยู่ในระดับมาตรฐานทันที

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีอื่น ๆ พบว่า

อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเปียโนให้ความเห็นว่า ห้องเรียนยังขาดเครื่องปรับอากาศ ไม่มีปัญหาในการเรียนการสอน เพราะมีนักศึกษาจำนวนไม่มาก และนักศึกษาส่วนใหญ่จะอาศัยการฝึกซ้อมที่บ้านมากกว่า

อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติไวโอลินให้ความเห็นว่า ห้องเรียนใช้ห้องพักของอาจารย์ผู้สอน มีเปียโนในการฝึกฟังเสียง มีโทรทัศน์ กับเครื่องเล่น DVD ไว้สำหรับเปิดให้นักศึกษาดู สำหรับห้องซ้อมย่อยมีจำนวนมากแต่ขาดเครื่องปรับอากาศ

อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องกระทบให้ความเห็นว่า ห้องเรียนไม่มีความเหมาะสม เพราะไม่มีเครื่องปรับอากาศ และมีอุปกรณ์ไม่เพียงพอ เป็นปัญหาอย่างมากในการเรียนการสอนแก้ปัญหาโดยการสอนรวมกันเป็นกลุ่ม โดยให้นักศึกษาจัดแบ่งเวลาซ้อมกันเอง

อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติไวโอลินให้ความเห็นว่า ห้องเรียนใช้ห้องพักของอาจารย์ผู้สอน มีเครื่องปรับอากาศ มีวัสดุซับเสียง สำหรับห้องซ้อมย่อยปัจจุบันยังไม่มีระบบปรับอากาศ ทำให้มีอากาศร้อน แก้ปัญหาโดยการนำพัดลมมาเปิดเวลาซ้อม หรือซ้อมตามระเบียบบนอาคาร ทำให้มีเสียงดังรบกวนผู้อื่น แต่โดยภาพรวมก็ถือว่าดีกว่าตอนเรียนที่อาคารหลังเก่า

อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติกีตาร์ให้ความเห็นว่า ห้องเรียนมีการจัดอุปกรณ์การเรียนไว้อย่างเป็นระบบระเบียบ มีตู้แอมป์กีตาร์จัดไว้ให้นักศึกษา แยกกันกับของอาจารย์ผู้สอน ถือว่ามีความเหมาะสมในการสอนมาก ไม่มีปัญหาในการจัดการเรียนการสอน

อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ ให้ความเห็นว่า ห้องเรียนสำหรับเครื่องลมไม้ยังไม่ใช้ในการเรียนในห้องพักอาจารย์ ถือว่าใช้ได้ เพราะมีจำนวนนักศึกษายังไม่มาก สำหรับห้องฝึกซ้อม มีปัญหาที่ไม่มีระบบปรับอากาศ ทำให้อึดอัด อับ และร้อน ไม่สามารถทำการฝึกซ้อมได้เป็นเวลานาน นักศึกษาจะแก้ปัญหาโดยการซ้อมตามมุมต่างๆ บนอาคารเรียน

นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ถึงลักษณะและความเหมาะสม ห้องเรียนและห้องฝึกซ้อมวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองพบว่า ห้องเรียนจะใช้ห้องพักของอาจารย์ผู้สอน ซึ่งมีความเหมาะสมพอสมควร นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าห้องเรียนมีการซับเสียงที่ยังไม่ดีเพราะยังมีเสียงก้องอยู่ สำหรับห้องซ้อมย่อย ยังไม่มีระบบปรับอากาศ มีกลิ่นเหม็นอับ ขาดการทำความสะอาดเป็นประจำ ถือว่ายังไม่เหมาะสมในการฝึกซ้อม ต้องอาศัยการฝึกซ้อมตามจุดต่างๆ บนอาคารเรียน

3. กิจกรรมที่ทางคณะ และอาจารย์ผู้สอนวิชาดนตรีปฏิบัติส่งเสริม หรือกำหนดให้นักศึกษาทำนอกเหนือจากการเรียนการสอนในห้องเรียน

คณิตศาสตร์ศิลปกรรมศาสตร์

จากการสัมภาษณ์คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์ถึงกิจกรรมที่ทางคณะส่งเสริมให้นักศึกษาในคณะทำนอกเหนือจากการเรียนการสอนในห้องเรียนพบว่า ทางคณะศิลปกรรมศาสตร์จะมีการร่วมกิจกรรมต่างๆ อยู่เป็นประจำ เช่น ดนตรีไทยจะร่วมบรรเลงในงานศพ ดนตรีสากลจะแสดงดนตรีบนเวทีที่ทางส่วนจังหวัดจัดให้ พร้อมกับนาฏศิลป์ ด้านศิลปะจะเข้าร่วมในการจัดนิทรรศการของหน่วยงานต่างๆ และสนับสนุนให้นักศึกษาทุกโปรแกรมวิชาเข้าร่วมประกวดในเวทีต่างๆ

อาจารย์ประธานโปรแกรมวิชาดนตรี อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง และอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีอื่นๆ

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ประธานโปรแกรมวิชาดนตรีและอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ถึงกิจกรรมที่กำหนดให้นักศึกษาโปรแกรมวิชาดนตรี และนักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองทำนอกเหนือจากการเรียนการสอนในห้องเรียน พบว่า สำหรับนักศึกษาในโปรแกรมวิชาดนตรีจะสนับสนุนให้มีการเข้าร่วมวงดนตรีต่างๆ ของโปรแกรมวิชาดนตรี โดยร่วมกันรับใช้

กิจกรรมต่างๆ ของมหาวิทยาลัยที่ได้รับมอบหมาย สำหรับนักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ให้เข้าร่วมวงดนตรีของมหาวิทยาลัยที่มีเครื่องลมทองเหลืองเป็นส่วนประกอบ เช่น วงดนตรีลูกทุ่ง วง Big band พยายามผลักดันให้มีการฝึกซ้อมทุกสัปดาห์ ให้นักศึกษาได้รับใช้กิจกรรมของมหาวิทยาลัย เพราะถือว่าการได้ทำกิจกรรมนอกชั้นเรียนเป็นสิ่งที่มีความหมาย และสำคัญเป็นอย่างยิ่ง

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีอื่นๆ ถึงกิจกรรมที่กำหนดให้นักศึกษาในวิชาดนตรีปฏิบัติที่เป็นผู้สอนทำ นอกเหนือจากการเรียนการสอนในห้องเรียนพบว่า

วิชาปฏิบัติเปียโน กำหนดให้นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จัดคอนเสิร์ตเปียโน โดยใช้บทเพลงที่เรียนมาแล้ว โดยนักศึกษาเป็นผู้ดำเนินการในการจัด

วิชาปฏิบัติไวโอลิน ไม่ได้มีกิจกรรมกำหนดให้นักศึกษาทำ เพราะนักศึกษาได้มีการหา กิจกรรมทำกันอยู่แล้ว

วิชาปฏิบัติเครื่องกระทบ ให้นักศึกษาเล่นดนตรีเปิดหมวกทั้งในและนอกมหาวิทยาลัย เพื่อหารายได้สมทบทุนในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา

วิชาปฏิบัติไวโอลิน ให้มีการเรียนวิชารวมวงเล็กในชั้นปีที่ 2 และรวมวงใหญ่ในชั้นปีที่ 3 ให้รวมวงกันเล่นประสานเสียงภายในกลุ่ม ให้เล่นดนตรีตามสถานที่ต่างๆ หลังเลิกเรียน ให้มีการแสดงดนตรีในวิชาเรียนกลุ่มวิชาพื้นฐาน พยายามสร้างนักดนตรีเพื่อผลักดันให้เข้าไปอยู่ในวง ออร์เคสตราของมหาวิทยาลัย

วิชาปฏิบัติกีตาร์ ให้นักศึกษาหาโอกาสไปแสดงดนตรีในสถานที่ต่างๆ แต่ไม่ได้บังคับ จะมีการกำหนดให้นักศึกษาสอบแบบจัดคอนเสิร์ตปลายภาคเรียน

วิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ ให้เข้าร่วมวงดนตรีลูกทุ่งของมหาวิทยาลัย ส่วนการตั้งวงดนตรีไม่ได้บังคับ จะพยายามผลักดันให้เกิดการ work shop ขึ้นอยู่เรื่อยๆ เพื่อสร้างประสบการณ์ให้แก่ นักศึกษา

นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ถึงกิจกรรมเกี่ยวกับการปฏิบัติ ดนตรีที่นักศึกษาทำนอกเหนือจากการเรียนการสอนในห้องเรียนพบว่า กิจกรรมที่นักศึกษาทำมีดังนี้ เป็นสมาชิกวงดนตรีลูกทุ่งของมหาวิทยาลัย วงแตรวง วงBig band ตั้งวงดนตรีกันเองในหมู่ นักศึกษา การกลับไปช่วยสอนดนตรีให้กับรุ่นน้องใน โรงเรียนมัธยมศึกษาที่จบมา

4. ความเหมาะสมของวิธีการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีปฏิบัติ และสิ่งที่ควรปรับปรุงแก้ไข

อาจารย์ประธานโปรแกรมวิชาดนตรี อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง และ อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีอื่น ๆ

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ประธาน โปรแกรมวิชาดนตรีและอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ได้ให้ความเห็นว่า วิธีการจัดการเรียนการสอนขณะนี้มีความเหมาะสมอยู่แล้ว ส่วนนักศึกษาจะมีการพัฒนามากแค่ไหนก็ขึ้นอยู่กับปรับปรุงตัวของนักศึกษาเอง

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีอื่น ๆ พบว่า

อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเปียโนได้ให้ความเห็นว่า การจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมแล้วในระดับหนึ่ง เพราะการให้งานสัปดาห์ละ 1 ครั้งนักศึกษาจะไม่เครียดจนเกินไป สิ่งที่ควรปรับปรุงขณะนี้ยังอยู่ในขั้นการสังเกตผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาอยู่

อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติไวโอลินได้ให้ความเห็นว่า มีความเหมาะสมแล้ว อยู่ที่นักศึกษาว่าจะสามารถรับความรู้ไปได้มากแค่ไหน

อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องกระทบได้ให้ความเห็นว่า มีความเหมาะสมแล้ว เพราะการสอนตั้งแต่พื้นฐานขึ้นไป เหมาะกับนักศึกษาส่วนใหญ่ที่ไม่มีพื้นฐานมาก่อน สิ่งที่ควรปรับปรุงคือ ให้มีการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อนำผลการวิจัยมาปรับปรุงแก้ไขการจัดการเรียนการสอน

อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติไวโอลินได้ให้ความเห็นว่า โดยรวมถือว่าเหมาะสมแล้ว สิ่งที่ควรปรับปรุงคือ ควรเน้นการฝึก Ear training ตั้งแต่เริ่มต้น เพราะนักศึกษาส่วนใหญ่มีปัญหาเรื่องการฟัง

อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติกีตาร์ได้ให้ความเห็นว่า การจัดการเรียนการสอนยังต้องมีการปรับปรุง ในส่วนของบทเพลงที่กำหนดให้นักศึกษาเล่นในแต่ละภาคเรียน ต้องมีจำนวนเพลงบังคับมากกว่านี้ ให้มีการเรียนฟังเพลงเพื่อสามารถบอกสไตล์ของเพลงที่ฟังได้

อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ ได้ให้ความเห็นว่า ถือว่าใช้ได้อยู่ หากนักศึกษาปฏิบัติตามที่สามารถสัมฤทธิ์ผลได้

นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองพบว่า นักศึกษาทุกคนให้ความเห็นว่าวิธีการจัดการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองของอาจารย์มีความเหมาะสมแล้ว ในการที่เริ่มสอนจากพื้นฐานเป็นลำดับขึ้นไป และการที่อาจารย์ปฏิบัติให้นักศึกษาดูแลปฏิบัติตาม สิ่งที่ควรปรับปรุง คือ การที่อาจารย์ไม่ค่อยมีเวลามาสอนนักศึกษาในคาบเรียนได้ ควรมีการสอนชดเชยให้แก่นักศึกษา หรือจัดให้มีอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองอีก 1

ท่าน เพื่อจะได้สามารถสอนแทนได้เมื่ออาจารย์ติดภารกิจ ควรเพิ่มเติมบทเพลงในแต่ละวัน ได้เสียง
ควรเพิ่มเติมการสอนเทคนิคให้มากกว่านี้

ด้านสื่อการเรียนการสอน

1. สิ่งทางคณะศิลปกรรมศาสตร์คำนึงในการจัดซื้อวัสดุ ครุภัณฑ์เพื่อนำมาใช้ในการเรียน
การสอน และคุณภาพ สภาพของเครื่องดนตรีที่ใช้ในการสอนวิชาดนตรีปฏิบัติ ความเพียงพอต่อ
นักศึกษา และวัสดุ ครุภัณฑ์ที่ควรเพิ่มเติมหรือเปลี่ยน

คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

จากการสัมภาษณ์คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์พบว่า คณะจะจัดสรรงบประมาณไปยังแต่ละ
โปรแกรมวิชาตามจำนวนของนักศึกษา แล้วให้แต่ละโปรแกรมวิชากำหนดสิ่งที่สมควรจัดซื้อ
และดำเนินการจัดซื้อวัสดุครุภัณฑ์นั้นๆ เอง

อาจารย์ประธานโปรแกรมวิชาดนตรี อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง และ
อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีอื่นๆ

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ประธาน โปรแกรมวิชาดนตรีและอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่อง
ลมทองเหลือง ถึงสภาพของเครื่องดนตรีที่ใช้ในการสอนวิชาดนตรีปฏิบัติ ความเพียงพอต่อจำนวน
นักศึกษา และสิ่งที่ควรเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนพบว่า เครื่องดนตรีสากล เช่น คีย์บอร์ดถ้าเรียนเป็นกลุ่ม
ใหญ่ยังมีไม่เพียงพอกับนักศึกษา ส่วนเครื่องดนตรีอื่นๆ ถือว่าเพียงพอกับนักศึกษาอยู่ สิ่งที่ควร
ซ่อมแซมและเพิ่มเติม คือ คีย์บอร์ด ควรเพิ่มเติมเปียโนไฟฟ้า 40 หลัง สำหรับวิชาเรียนรวม และ
สำหรับห้องซ้อมย่อยควรมีเปียโนไฟฟ้าทุกห้อง รวมแล้วควรเพิ่มจำนวน 60 หลัง ในส่วนของ
เครื่องลมทองเหลือง ช่วงหลังจะซื้อเครื่องที่มีคุณภาพดีมาก โดยเน้นเป็นยี่ห้อ Vincent Bach ถือว่า
คุณภาพและสภาพดีแล้ว

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีอื่นๆ พบว่า

เครื่องดนตรีที่ใช้ในวิชาปฏิบัติเปียโน คุณภาพยังไม่ได้มาตรฐาน คือเป็น Electric piano
แทนที่จะเป็น Acoustic piano มากกว่า ขณะนี้ที่ใช้งานได้เป็น Electric piano 6 หลัง ส่วน Acoustic
piano กำลังส่งซ่อมอยู่ ความเพียงพอถือว่ายังเพียงพอกับนักศึกษาวิชาเอกเปียโน แต่ไม่เพียงพอใน
วิชาบังคับ ควรเพิ่มเติม Acoustic piano , Upright piano , และ Grand piano

เครื่องดนตรีที่ใช้ในวิชาปฏิบัติไวโอลินที่เป็นของมหาวิทยาลัยคุณภาพต่ำราคาถูก และยังไม่
เพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา ส่วนใหญ่นักศึกษาจะใช้เครื่องดนตรีส่วนตัวในการเรียน มีการสั่งซื้อวิ
โอลินใหม่จำนวน 4 คัน แต่ยังไม่ได้รับ หากได้มาก็จะเพียงพอต่อกับจำนวนนักศึกษา

เครื่องดนตรีที่ใช้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องกระทบ คุณภาพไม่ได้มาตรฐาน สภาพทรุดโทรม เพราะใช้งานมานานนับสิบปีแล้ว ยังไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษาเพราะมีกล่องชุดเพียงชุดเดียวที่ใช้งานได้ ควรเพิ่มเติมกล่องชุด 10 ชุดจึงจะเพียงพอ เพิ่มเป็นซ้อมมือซ้อมเท้า และกระเดื่องกล่องชุด

เครื่องดนตรีที่ใช้ในวิชาปฏิบัติไวโอลิน มีคุณภาพและสภาพที่ดี เพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา ยังไม่ต้องเพิ่มเติมในส่วนของไวโอลิน

เครื่องดนตรีที่ใช้ในวิชาปฏิบัติกีตาร์ เป็นเครื่องดนตรีของนักศึกษาเอง เพราะเป็นนโยบายของอาจารย์ผู้สอนที่นักศึกษาวิชาปฏิบัติกีตาร์ต้องมีเครื่องดนตรีของตนเอง ทางโปรแกรมได้จัดตู้แอมป์ไว้ให้ ซึ่งคุณภาพมาตรฐาน สภาพยังคงอยู่ ยังไม่ต้องเพิ่มเติมอะไรอให้ที่มีอยู่ชำรุดก่อน

เครื่องดนตรีที่ใช้ในวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ เครื่องดนตรีที่มีอยู่เพียงพอกับนักศึกษา แต่มีสภาพที่ผ่านการใช้งานมาหลายปีแล้ว ควรซื้อเครื่องชุดใหม่เพิ่มเติมที่ดีกว่านี้

นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองพบว่า เครื่องลมทองเหลืองของมหาวิทยาลัยจะมีหลายยี่ห้อ ซึ่งถือว่าคุณภาพดี และสภาพใช้การได้ดีเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้น Tuba ซึ่งสภาพเก่ามากและชำรุดด้วย นักศึกษาส่วนใหญ่จะมีเครื่องลมทองเหลืองของตัวเอง ซึ่งสภาพถือว่าดียังสามารถใช้งานได้ สิ่งที่ควรเพิ่มเติม คือ Tuba

2. วิธีการเลือกสื่อการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติดนตรี วิธีการศึกษาค้นคว้าความรู้ทางด้านดนตรีและเครื่องลมทองเหลือง และแหล่งค้นคว้าความรู้ทางด้านดนตรีที่มหาวิทยาลัยจัดให้นักศึกษา รวมถึงความเพียงพอของแหล่งค้นคว้าความรู้ต่อนักศึกษาแต่ละคน

อาจารย์ประธานโปรแกรมวิชาดนตรี อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง และอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีอื่น ๆ

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ประธานโปรแกรมวิชาดนตรี และอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ถึงวิธีการคัดเลือกสื่อการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ได้ให้ข้อมูลว่า หนังสือตำราเรียนจะเลือกที่มี CD ประกอบ เพราะสามารถทำให้นักศึกษาทั้งได้ดู และได้ฟังเสียง ทำให้นักศึกษาปฏิบัติตามได้อย่างเห็นภาพ หากเป็นสื่อการสอนที่เป็นผู้คิดขึ้นมาเองจะนำไปทำด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ มีการใส่คอร์ดเข้าไปในการฝึก Long tone นักศึกษาจะได้ไม่เบื่อเวลาฝึกซ้อม

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีอื่นๆ ถึงวิธีการเลือกสื่อการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีที่เป็นผู้สอน พบว่า

วิธีการคัดเลือกสื่อการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเปียโน คือ คัดเลือกที่เป็นตำราต่างประเทศ โดยดูตามความสามารถของนักศึกษา และให้นักศึกษาได้ใช้ Internet ในการสืบค้นข้อมูลต่างๆ แต่จากทุกสื่ออาจารย์ผู้สอนจะต้องสามารถปฏิบัติเป็นตัวอย่างได้

วิธีการคัดเลือกสื่อการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติไวโอลิน คือ เน้นการใช้บทเพลง ทั้งแบบเดี่ยวและรวมวง โดยคัดเลือกจากสื่อของต่างประเทศ และจากวงดนตรีที่มีชื่อเสียง

วิธีการคัดเลือกสื่อการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องกระทบ คือ ดูจากพื้นฐานของนักศึกษา และเลือกใช้สื่อที่มีการยอมรับในการนำไปประกอบการสอนอย่างแพร่หลาย

วิธีการคัดเลือกสื่อการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติไวโอลิน คือ เลือกสื่อที่มีการผสมผสานกันระหว่างสไลด์ Classic และสไลด์ดนตรีในปัจจุบัน เลือกใช้สื่อที่ทันสมัย เช่น ให้นักศึกษาดู DVD หรือ Internet ซึ่งสามารถถ่ายทอดได้ทั้งภาพและเสียง

วิธีการเลือกสื่อการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติกีตาร์ คัดเลือกโดยนำสื่อจากมหาวิทยาลัยที่สอนทางด้านกีตาร์โดยเฉพาะใช้ในการประกอบการสอน โดยสื่อที่นำมาจะเลือกที่สามารถแก้ไขปัญหานักศึกษาได้ และสื่อทุกชิ้นจะต้องมีเสียงประกอบสามารถฟังได้

วิธีการเลือกสื่อการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ ใช้การพิจารณาจากประสบการณ์ในการสอนที่ผ่านมา ว่าสื่อชิ้นไหนเหมาะในการแก้ปัญหาเรื่องใด พยายามให้นักศึกษาได้ดูการปฏิบัติจริงมากกว่า เพื่อความเข้าใจการบรรเลงยิ่งขึ้น

นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองถึงวิธีค้นคว้าความรู้ทางด้านดนตรี และเครื่องลมทองเหลืองพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่จะใช้วิธีการค้นคว้าความรู้จาก Internet รองลงมาจะเป็นการศึกษาจากสื่อต่างๆ ที่จัดไว้ในห้องพักของอาจารย์ผู้สอน และศึกษาจากรุ่นพี่ มีนักศึกษาบางคนที่ได้ใช้บริการห้องสมุดของมหาวิทยาลัย จากการสัมภาษณ์นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองถึงแหล่งค้นคว้าความรู้ทางด้านดนตรีที่มหาวิทยาลัยจัดให้นักศึกษา และความเพียงพอของแหล่งค้นคว้าความรู้ทางด้านดนตรีที่มหาวิทยาลัยจัดให้พบว่า ทางมหาวิทยาลัยได้จัดบริการหนังสือ , CD , DVD เกี่ยวกับดนตรีไว้ที่ห้องสมุดกลางของมหาวิทยาลัย และมีการให้บริการระบบ WIFI ด้านความเพียงพอของแหล่งค้นคว้าความรู้พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าแหล่งค้นคว้าความรู้ที่ทางมหาวิทยาลัยจัดให้มีความเพียงพอแล้วทั้งที่ในห้องสมุดกลาง และห้องพักของอาจารย์ผู้สอน แต่นักศึกษาส่วนใหญ่จะไม่ได้ใช้บริการของห้องสมุดกลาง

3. สื่อที่อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีนำมาใช้ประกอบการสอน ที่มาของสื่อ และสื่อที่นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองคิดว่าเป็นประโยชน์กับตัวเองมากที่สุด

อาจารย์ประธานโปรแกรมวิชาดนตรี อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง และอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีอื่นๆ

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ประธานโปรแกรมวิชาดนตรี และอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ถึงสื่อที่นำมาใช้ประกอบการสอน และที่มาของสื่อการสอนพบว่า ใช้ CD และหนังสือจำนวนมาก มีทั้งสื่อของต่างประเทศ และที่เป็นของคนไทย ส่วนใหญ่จะใช้สื่อของชาวต่างประเทศ ที่ได้มาจากการสะสมตั้งแต่สมัยเรียน และเมื่อมีโอกาสได้ไปต่างประเทศก็จะซื้อสื่อการเรียนการสอนดนตรีกลับมาไว้เรื่อยๆ

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีอื่นๆ ถึงสื่อที่นำมาใช้ประกอบการสอน และที่มาของสื่อการสอนพบว่า

อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเปียโน ใช้หนังสือ , อาจารย์ผู้สอนปฏิบัติให้นักศึกษาคู และ Internet สื่อที่ใช้คือสื่อที่ใช้ในโรงเรียนสอนดนตรีทั่วไป เช่นจาก Royal music school

อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติไวโอลิน ใช้หนังสือ , แบบฝึกหัด , DVD , CD และ Internet ที่มาของสื่อได้มาจากการเก็บสะสมสมัยเรียน มีการดาวน์โหลดมาจาก Internet มาก สื่อที่ใช้เป็นผลงานของ Kaiser , Berlin philharmonic orchestra เป็นต้น

อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องกระทบ ใช้ DVD , หนังสือโน้ต และการปฏิบัติให้นักศึกษาคู สื่อที่ใช้ได้มาจากการเก็บสะสมของตนเอง และการดาวน์โหลดมาจาก Internet เป็นผลงานของศิลปินชาวต่างประเทศ

อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติไวโอลิน ใช้ตำราของ Chinichi Suzuki และ Kaiser เป็นหลัก

อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติกีตาร์ ใช้ CD , MP3 , DVD และหนังสือตำราต่างประเทศ เป็นผลงานของสถาบันสอนกีตาร์ เช่น G.I.T. , Melbay , Berkeley

อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ ใช้สื่อแบบฝึก โน้ตเพลง Internet โดยเป็นแบบฝึก และโน้ตเพลงที่เก็บสะสมมาเป็นเวลานานจนถึงปัจจุบัน

นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองถึงสื่อที่อาจารย์นำมาใช้สอน และสื่อที่คิดว่ามีความเหมาะสมและเป็นประโยชน์กับตัวเองมากที่สุด พบว่า สื่อที่อาจารย์นำมาใช้ในการสอน คือ แบบฝึกหัด , CD เพลง , โน้ตเพลง , VCD , DVD สื่อที่นักศึกษาส่วนใหญ่คิดว่าเป็นประโยชน์กับตัวเองมากที่สุด คือ แบบฝึกหัด รองลงมาคือ โน้ตเพลง อาจารย์ปฏิบัติให้ดู และ DVD

4. แผนในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์โดยเฉพาะโปรแกรมวิชาดนตรี แหล่งค้นคว้าความรู้ที่เกี่ยวกับวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรี ที่โปรแกรมวิชาดนตรีจัดให้นักศึกษา และสิ่งที่นักศึกษาต้องการให้โปรแกรมวิชาดนตรี และมหาวิทยาลัยเพิ่มเติม

คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

จากการสัมภาษณ์คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์ถึงแผนในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์โดยเฉพาะ โปรแกรมวิชาดนตรีพบว่า สำหรับแผนเป็นการพัฒนาโดยนำสื่อต่างๆ ไปไว้ในเทคโนโลยี เช่น การนำสื่อต่างๆ ไปเก็บไว้ใน Website ทำให้นักศึกษาสามารถ Link และ Download สื่อมาใช้ได้

อาจารย์ประธานโปรแกรมวิชาดนตรี อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง และอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีอื่นๆ

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ประธาน โปรแกรมวิชาดนตรี และอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ถึงแหล่งค้นคว้าความรู้ทางด้านดนตรีและเครื่องลมทองเหลืองที่ทาง โปรแกรมวิชาดนตรีจัดไว้ให้นักศึกษาพบว่า ที่โปรแกรมวิชาดนตรีอาจารย์แต่ละท่านจะจัดสื่อต่างๆ ไว้ในห้องพักของอาจารย์ สำหรับเครื่องลมทองเหลืองได้จัดหนังสือเกี่ยวกับการรวมวง ไว้ที่ห้องสมุดกลางของมหาวิทยาลัย และจะแนะนำให้นักศึกษาซื้อไว้เป็นของตัวเองหากคิดว่าสื่อไหนที่มีประโยชน์ต่อตัวนักศึกษาเอง

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีอื่นๆ ถึงแหล่งค้นคว้าความรู้ที่เกี่ยวกับวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีที่เป็นผู้สอน ที่โปรแกรมวิชาดนตรีจัดให้นักศึกษาพบว่า โปรแกรมวิชาดนตรีได้มีการจัดหนังสือ , CD , DVD , โน้ตเพลง ไว้ที่ห้องสมุดกลางของมหาวิทยาลัย โดยอาจารย์โปรแกรมวิชาดนตรีจะเป็นผู้คัดเลือกและสั่งซื้อ แต่ส่วนใหญ่ นักศึกษาจะใช้สื่อที่อยู่ในห้องพักของอาจารย์แต่ละท่านมากกว่า เนื่องจากสะดวกกว่าที่จะเข้าไปค้นหาที่ห้องสมุดกลางของมหาวิทยาลัย

นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ถึงสิ่งที่ต้องการให้โปรแกรมวิชาดนตรี และมหาวิทยาลัยเพิ่มเติมในส่วนของสื่อการเรียนการสอนวิชาเครื่องลมทองเหลืองพบว่า สิ่งที่นักศึกษาต้องการให้เพิ่มเติมมีดังนี้

1. ห้องเรียนปฏิบัติที่มีขนาดเพียงพอกับจำนวนนักศึกษาทั้งหมด และระบบเก็บเสียงที่ดี
2. เพิ่มจำนวนเครื่องลมทองเหลือง และเปลี่ยนเครื่องดนตรีที่สภาพเก่าแล้วเป็นของใหม่
3. จัดห้องโสตทัศนูปกรณ์สำหรับการชม DVD คอนเสิร์ต
4. เพิ่มห้องเก็บสื่อการเรียนการสอนไว้ที่โปรแกรมวิชาดนตรี

5. ควรเพิ่มเติมสื่อต่างๆ ให้มากกว่านี้ โดยมีความหลากหลายครบทุกสไตล์ดนตรี

ด้านการวัดผลและประเมินผล

1. นโยบาย และแนวทางในการวัดผล และประเมินผลการเรียนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ความเหมาะสมและสิ่งที่ควรปรับปรุง เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ใช้ อยู่ รูปแบบการวัดผล และประเมินผลการเรียนวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีของอาจารย์แต่ละท่านใน โปรแกรมวิชาดนตรี

คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

จากการสัมภาษณ์คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์ ถึงนโยบาย และแนวทางในการวัด และประเมินผลการเรียนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ พบว่าเกณฑ์การวัดและประเมินผลจะเป็นไปตามที่ มหาวิทยาลัยตั้งไว้ โดยทางคณะจะคอยแนะนำไปยังมหาวิทยาลัย เพราะการวัดและประเมินผลวิชา ที่เป็นการปฏิบัติ จะใช้เกณฑ์เดียวกันกับสาขาวิชาอื่นไม่ได้ ส่วนด้านความเหมาะสมและสิ่งที่ควร ปรับปรุงพบว่า เกณฑ์การวัดและประเมินผลของทางมหาวิทยาลัยมีความเหมาะสมในบางรายวิชา ซึ่งบางรายวิชาทางคณะต้องเป็นผู้กำหนดเอง ควรปรับปรุงในวิชาทักษะเฉพาะ ไม่ควรให้อาจารย์จัด ไปอยู่ในตารางสอบปกติ ควรแยกออกมาสอบนอกตารางโดยให้อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้กำหนด

อาจารย์ประธานโปรแกรมวิชาดนตรี

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ประธานโปรแกรมวิชาดนตรี ถึงรูปแบบการวัด และประเมินผล การเรียนวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีของอาจารย์แต่ละท่านใน โปรแกรมวิชาดนตรี พบว่าการเลือกใช้วิธี วัดและประเมินผลวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีอาจารย์แต่ละท่านจะมีอิสระในการเลือกใช้วิธีการ ให้ตรงกับสิ่งที่อาจารย์แต่ละท่านสอนนักศึกษาไป แต่คงอยู่ในหัวข้อต่อไปนี้

1. Scale
2. Technical
3. Articulation
4. Song

2. วิธีการวัดผลและประเมินผลการเรียนวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีของอาจารย์แต่ละท่าน และ การเตรียมตัวในการสอบของนักศึกษา

อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง และอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรี
อื่นๆ

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ถึงวิธีการวัดและประเมินผลวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง พบว่า ใช้การวัดแบบตัวต่อตัว และแบบรวม ในการวัดแบบตัวต่อตัวจะวัดเรื่อง Scale Major , Minor ทุก Scale วัดแบบฝึกหัดในหนังสือที่มอบหมาย และวัดบทเพลง ในการวัดแบบรวมจะวัดเพลง Ensemble อาจเล่นเป็น 2 – 3 คน หรือเป็น Brass quintet แบ่งการสอบตัวต่อตัว 60 – 70 เปอร์เซ็นต์ และสอบแบบรวม 30 – 40 เปอร์เซ็นต์ ตามความยากง่าย การประเมินผลใช้การประเมินเป็นรายบุคคล จากการพัฒนาเมื่อครั้งเริ่มต้นเรียน ไม่ได้กำหนดการประเมินแบบตายตัว แต่ยังคงตามมาตรฐานที่กำหนดไว้

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีอื่นๆ ถึงวิธีการวัดและประเมินผลวิชาดนตรีปฏิบัติที่เป็นผู้สอน พบว่า

วิชาปฏิบัติเปียโน การวัดผลจะให้งานนักศึกษาแต่ละคนไปฝึก แล้วมาทดสอบ การประเมินผลจะดูความถูกต้อง ตรงต่อเวลา หากได้ตามที่กำหนดก็จะได้เกรด A ถดถอยกันลงมาตามคุณภาพ และความตรงต่อเวลา จะพยายามไม่ให้นักศึกษาได้ต่ำกว่าเกรด C โดยให้มีการสอบแก้ไขได้ แต่หากสอบแล้วทำไม่ได้จริงก็จะให้นักศึกษาสอบวิชานี้ไว้ก่อน แต่หากคนที่ไม่สนใจเรียนก็จะให้หมดสิทธิ์สอบเลย

วิชาปฏิบัติไวโอลิน ใช้การวัดตามหัวข้อที่ได้ตั้งไว้ โดยจัดระดับความยากตามความสามารถของนักศึกษาแต่ละคน การประเมินผลจะใช้ดุลยพินิจต้องทำได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้เป็นรายบุคคล

วิชาปฏิบัติเครื่องกระทบ ใช้การวัดโดยให้สอบสัปดาห์ต่อสัปดาห์ตามที่ได้มอบหมายไป และกำหนดสิ่งที่ต้องสอบปลายภาคเรียนก่อนสอบอีกครั้ง การประเมินดูจากการปฏิบัติที่มอบหมายไปว่าได้ตามเป้าหมายหรือไม่ และตรงตามเวลาที่กำหนด โดยจะเอาคะแนนเก็บมารวมกับคะแนนปลายภาค

วิชาปฏิบัติไวโอลิน ใช้วิธีวัด โดยกำหนดจำนวนแบบฝึกหัดตามตำราของ Chinichi Suzuki ให้แต่ละคนมาทำการสอบ การประเมินจะดูตามจำนวนบทเพลงที่ทำได้ในเวลาที่กำหนด คุณภาพเสียง จังหวะ และความขยันหมั่นเพียร แล้วดูจากพัฒนาการของแต่ละคนว่าควรได้คะแนนระดับใด หากประเมินแล้วไม่ผ่านก็จะให้นักศึกษาสามารถแก้ตัวได้ก่อน

วิชาปฏิบัติกีตาร์ ใช้เกณฑ์เรื่อง Rhythm เป็นตัวตั้ง บวกกับการ Improvisation และความจำ การสอบแบบคอนเสิร์ตจะมีบทเพลงเลือกเป็นกรอบไว้ให้สอบ ในการสอบจะเริ่มจาก Tempo ช้าไปเร็ว โดยมี Metronome กำหนด ในการสอบต้องใช้เท้าเคาะจังหวะ และปากนับจังหวะไปด้วย

วิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ ใช้วิธีการวัดตัวต่อตัวตามงานที่ได้มอบหมายไป ของนักศึกษาแต่ละคน การประเมินจะประเมินตามความสมบูรณ์ในสิ่งที่ปฏิบัติ และดูความขยันในการฝึกซ้อมและร่วมกิจกรรมของโปรแกรมวิชาดนตรีด้วย

นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ถึงวิธีที่อาจารย์ใช้ในการสอบวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง พบว่ามีการสอบเทอมละ 1 ครั้ง โดยจะกำหนดไว้ตั้งแต่ต้นเทอม หากมีเพิ่มเติมก็จะแจ้งก่อนประมาณ 1 เดือน มีการสอบแบบรายบุคคล และแบบรวมวง การสอบแบบเดี่ยวเป็นการสอบ Scale การสอบรวมวงจะเป็นการสอบบทเพลง ส่วนเรื่องการเตรียมตัวในการสอบพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่จะมีการฝึกซ้อมเป็นประจำอยู่แล้ว และใช้การเตรียมตัวอย่างจริงจังก่อนสอบประมาณ 1 สัปดาห์ มีการซ้อมเรื่อง Scale และบทเพลง

3. ระดับผลการประเมินการเรียนของนักศึกษาโปรแกรมวิชาดนตรี และวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีที่เป็นผู้สอน ความพอใจผลการประเมินการเรียนรัฐวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองของนักศึกษาแต่ละคน และสิ่งที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองปรับปรุงด้านการวัดผลและประเมินผล

อาจารย์ประธานโปรแกรมวิชาดนตรี อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง และอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีอื่น ๆ

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ประธาน โปรแกรมวิชาดนตรีและอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ถึงระดับผลการประเมินการเรียนของนักศึกษาโปรแกรมวิชาดนตรี และวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง พบว่านักศึกษาโดยภาพรวมของ โปรแกรมวิชาดนตรีจะได้ผลการประเมินอยู่ที่เกรด B ส่วนภาพรวมของผลการประเมินวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองอยู่ที่เกรด B+

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีอื่นๆ พบว่านักศึกษาวิชาปฏิบัติส่วนใหญ่จะมีผลการเรียนอยู่ที่ระดับเกรด B ถึงเกรด A มีนักศึกษาส่วนน้อยที่ได้ผลการเรียนที่ไม่ดี

นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ถึงความพอใจผลการประเมินการเรียนที่ได้รับ และสิ่งที่ต้องการให้มีการปรับปรุงด้านคาร์วัดและประเมินผล พบว่านักศึกษาทุกคนมีความพอใจในผลการประเมินที่ได้รับ ด้านสิ่งที่อยากให้มีการปรับปรุงการวัดและประเมินผลวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง พบว่าสิ่งที่นักศึกษาต้องการให้ปรับปรุงมีดังนี้

1. ให้มีการสอบเก็บคะแนนหลังเรียนอยู่ตลอดแทนที่จะเป็นการสอบแบบครั้งเดียว
2. ควรจัดการสอบในตารางสอบปกติ โดยให้มีการกำหนดในตารางสอบอย่างแน่นอน

3. ควรให้คะแนนการฝึกซ้อมด้วย
4. ให้มีการสอบ Concert band รวมทุกเครื่องดนตรีจะได้เหมือนกับสถานการณ์จริง

อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผล สภาพการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา สรุปได้ดังนี้

ด้านหลักสูตร

ลักษณะของหลักสูตรในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองจะมีการจัดเนื้อหาเป็นลำดับขั้น โดยเริ่มจากขั้นพื้นฐาน ไปจนถึงลำดับขั้นที่ 6 มีการกำหนดเนื้อหาไว้กว้างๆ โดยทำการกำหนดให้เนื้อหาครบลงเมื่อได้ทราบถึงพื้นฐานของนักศึกษาแต่ละคน มีจำนวนหน่วยกิตทั้งหมด 12 หน่วยกิต โดยเรียนภาคเรียนละ 2 หน่วยกิต ทั้งหมด 6 ภาคเรียน มีการเรียนในชั้นปีที่ 1 ถึง ชั้นปีที่ 3 หลักสูตรจะเน้นการปรับความสามารถในการปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองตั้งแต่จากระดับพื้นฐาน ต่อยอดไปจนถึงระดับมืออาชีพ

การกำหนดหลักสูตรยึดตามปรัชญาของโปรแกรมวิชาดนตรีที่มีความหมายโดยรวมว่าผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถ ในด้านทักษะ เป็นคนดี และเป็นคนเก่ง ให้มีความสามารถทางด้านทักษะการปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ถึงขั้นระดับเชี่ยวชาญ สามารถใช้ประกอบอาชีพได้หลากหลาย เช่น สอนวงเครื่องลม, วง Big band หรือวงดนตรีที่มีเครื่องลมทองเหลืองเป็นส่วนประกอบ และมีทักษะถึงขั้นมาตรฐาน สามารถประกอบอาชีพนักดนตรี หรือเป็นผู้สอนได้ แต่จะเน้นที่การปฏิบัติมากกว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่มีความเข้าใจในเรื่องจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เพราะ ไม่ได้ศึกษาจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรมาก่อน เพราะไม่เคยได้อ่านคู่มือนักศึกษา

สิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านหลักสูตรวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง คือ ควรมีการนำผลจากการศึกษาปัญหาและวิธีแก้ไขปัญหาทางการเรียนของนักศึกษามากำหนดไว้ในหลักสูตร แต่ต้องมีการเขียนหลักสูตรนั้นๆออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรด้วย และถ้ามีการแยกอาจารย์ผู้สอนเป็นเครื่องมือย่อยแต่ละชั้นได้ก็จะดีมาก นักศึกษาส่วนน้อยที่คิดว่าหลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่แล้ว สิ่งที่นักศึกษาต้องการให้ปรับปรุง คือ ควรเพิ่มจำนวนหน่วยกิตของวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองให้มากกว่านี้ เพราะมีเวลาเรียน และหน่วยกิตที่น้อยเกินไปทั้งที่เป็นวิชาหลักของการเรียนดนตรี

ด้านผู้สอนและผู้เรียน

ประสบการณ์ด้านการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง เคยสอนที่โรงเรียนต่าง ๆ ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยเป็นการสอนแบบเป็นทางการบ้าง หรือเป็นการไป

ช่วยเป็นครั้งคราวบ้าง สำหรับการสอนดนตรีในโรงเรียนในเขตภาคใต้ เป็นประเภทวงดุริยางค์ , Marching band , Big band , Orchestra , วงขับร้องประสานเสียง , และสอนดนตรีในระดับอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เป็นเวลา 12 ปี

ประสบการณ์ด้านการปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ในสมัยเรียนได้เป็นสมาชิกวงดนตรีของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เล่นดนตรีสไตล์ Big band และ Classic ได้รับคัดเลือกเข้าร่วมวง The yamaha sound pop orchestra และเคยเล่นดนตรีในสถานบันเทิงต่าง ๆ กับนักดนตรีชาวต่างประเทศ

ประสบการณ์ด้านดนตรีของนักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองก่อนเข้าศึกษาในโปรแกรมวิชาดนตรีพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความสามารถในด้านทฤษฎีดนตรีน้อย มีเพียงบางคนที่สามารถอ่านโน้ตเพลงได้ดี ส่วนใหญ่จะเคยเป็นสมาชิกวงโยธวาทิต และวงดนตรีลูกทุ่ง

แนวคิดในการพิจารณารับนักศึกษาเข้าศึกษาต่อเครื่องลมทองเหลืองใน โปรแกรมวิชาดนตรี ส่วนใหญ่แล้วไม่ค่อยมีนักเรียนที่มีฝีมือดี มีพื้นฐานที่ดีมาแล้วให้คัดเลือก แต่หากสามารถเลือกได้ก็จะเลือกคนที่มีพื้นฐานมาแล้ว หากมีการผ่านวงโยธวาทิตมาก่อนก็จะพิจารณาเป็นอันดับแรก แต่ถ้าเป็นผู้สอบที่ไม่ค่อยมีพื้นฐานก็จะพิจารณาจากการฟังเสียงที่ไม่เพียง สามารถปรับมือตามจังหวะที่กำหนดให้ได้

ในการเตรียมตัวสอบเข้าศึกษาต่อโปรแกรมวิชาดนตรีของนักศึกษา พบว่ามีเพียงนักศึกษาบางคนที่ได้เตรียมตัวในการสอบคัดเลือก มีการเตรียมตัวในเรื่องของบทเพลงที่ใช้สอบ , บันไดเสียง , ทฤษฎีโน้ต โดยใช้ระยะเวลาในการเตรียมตัวประมาณ 1 เดือน นักศึกษาบางคนไม่ได้มีการเตรียมตัวเพราะใช้การเสนอผลงานเกี่ยวกับความสามารถพิเศษ ในรอบของการรับนักศึกษาความสามารถพิเศษ จึงไม่ต้องทำการสอบคัดเลือก

พื้นฐานทางด้านทฤษฎีดนตรีและการปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 พบว่า ถ้าเป็นนักศึกษาที่มาจากโรงเรียนมัธยมส่วนใหญ่จะเคยผ่านวงโยธวาทิตมาก่อน มีพื้นฐานทั้งทางด้านทฤษฎีและปฏิบัติที่ดีพอสมควร แต่ส่วนใหญ่ต้องมีการปรับทัศนคติในการฝึกซ้อมพื้นฐานความสามารถในการปฏิบัติเครื่องดนตรีของนักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อยถึงปานกลาง

ความสามารถในการถ่ายทอดเนื้อหาและประสบการณ์ของอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าอาจารย์สามารถถ่ายทอดเนื้อหาและประสบการณ์อยู่ในระดับ ปานกลาง – มาก โดยลักษณะการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ คือ เป็นการให้ประสบการณ์ตรงในการปฏิบัติเครื่องดนตรี มีการปรับแนวคิดให้ทำการฝึกซ้อมด้วยตนเอง อาจารย์สามารถที่จะแก้ไขข้อบกพร่องของนักศึกษาแต่ละคนได้เป็นอย่างดี สิ่งที่ควรเพิ่มเติมคือ ความขยันในการฝึกซ้อมของนักศึกษาเอง อาจารย์ควรสอนเทคนิคการปฏิบัติให้มากกว่านี้ เวลาที่อาจารย์ติต

ภารกิจทำให้ไม่สามารถมาสอนได้ ควรจัดให้มีอาจารย์ท่านอื่นที่สามารถสอนหรือแนะนำได้มาช่วยสอนแทน หรือจัดให้มีการสอนชดเชย

นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง มีความประพฤติดี มีมารยาท มีน้ำใจ มีความกระตือรือร้นในการร่วมวงดนตรีตามที่ได้รับมอบหมาย ด้านการเรียนนักศึกษาส่วนใหญ่จะมีระเบียบด้านการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

การใช้ชีวิตประจำวันของนักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองขณะกำลังศึกษาในโปรแกรมวิชาดนตรีพบว่า กิจกรรมช่วงเช้าจนถึงเที่ยง นักศึกษาส่วนใหญ่จะตื่นนอนเวลา 08.00 น. มีนักศึกษาบางคนที่ทำภารกิจก่อนที่จะทำภารกิจส่วนตัว เมื่อปฏิบัติภารกิจส่วนตัวเสร็จก็จะเดินทางไปยังมหาวิทยาลัยเพื่อเข้าเรียนในช่วงเช้า แต่จากผลการสัมภาษณ์พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่จะเข้าเรียนในช่วงเช้าสาย ในแต่ละวันจะมีจำนวนคาบเรียนที่ไม่เท่ากัน กิจกรรมในช่วงบ่ายหากไม่มีชั่วโมงเรียน หรือหลังเลิกเรียนแล้วจะมีการช้อปปิ้ง , เล่น Internet , เล่นเกมส์คอมพิวเตอร์ ส่วนกิจกรรมตั้งแต่ช่วงเย็นเป็นต้นไปก่อนเข้านอน มีการเล่นดนตรีกับวงดนตรีของมหาวิทยาลัยในบางวัน , ช้อปปิ้งบอร์ด , นักศึกษาบางคนทำงานเสริมหารายได้พิเศษ , พบปะสังสรรค์ที่บ้านของรุ่นพี่ นักศึกษาจะเข้านอนตั้งแต่เวลา 21.00 น.เป็นต้นไป ส่วนใหญ่จะนอนดึก

ด้านการจัดการเรียนการสอน

วิธีการจัดการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง เริ่มต้นจะให้นักศึกษาเข้าพบแบบตัวต่อตัวก่อน ประมาณครึ่งชั่วโมงหรือมากกว่านั้นแล้วแต่อาการของแต่ละคน ในบางครั้งใช้วิธีให้นักศึกษารวมกันเพื่อ Warm up ก่อน แล้วจึงให้แยกไปฝึกซ้อมส่วนตัว ก่อนจะเข้ามารวมกันใหม่เพื่อดูอาการของแต่ละคน จะเน้นการสอนเป็นกลุ่มมากกว่าแบบเดี่ยว เพื่อให้นักศึกษาจะได้เข้าใจในการเล่นเพลง ส่วนการสอนแบบเดี่ยวจะเป็นการชี้แนะเทคนิค พื้นฐาน และการแก้ไขปัญหาของนักศึกษาแต่ละคน อาจารย์ผู้สอนใช้วิธีการปฏิบัติให้นักศึกษาดูแล้วปฏิบัติตาม เน้นการสอนสอนเรื่อง Scale ในการสอนแบบรายบุคคล และเน้นการสอนบทเพลงในการสอนแบบรวม เรื่องที่สอนมีความต่อเนื่องกันไปสัปดาห์ต่อสัปดาห์ โดยก่อนสอนเรื่องใหม่จะมีการทบทวนเรื่องเก่าของสัปดาห์ที่ผ่านมาก่อน อาจารย์จะดูความสามารถของแต่ละคนแล้วชี้แนะวิธีการฝึกซ้อม เพื่อแก้ไขปัญหาในการปฏิบัติที่เป็นอยู่ อาจารย์สนับสนุนและผลักดันให้นักศึกษาฝึกฝนด้วยตัวเองมากกว่า โดยมีอาจารย์คอยแนะนำอยู่ตลอด บางครั้งใช้วิธีการเปิด DVD ให้นักศึกษาดูเป็นแบบอย่าง มีการบอกเล่าประสบการณ์ของอาจารย์ที่ผ่านมา และให้นักศึกษาเข้าชมคอนเสิร์ตที่มีเครื่องลมทองเหลืองเป็นส่วนประกอบในวง

ห้องเรียนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองใช้ห้องพักของอาจารย์ผู้สอน เนื่องจากนักศึกษาแต่ละชั้นปีมีจำนวนน้อย พื้นที่ในห้องพักอาจารย์ยังมีความเพียงพอ มีเครื่องปรับอากาศ มีการนำ

วัสดุต่าง ๆ มาจัดวางเพื่อช่วยในการจับเสียง ทำให้เสียงไม่ก้องสามารถแยกเสียงได้ สำหรับห้องซ้อมย่อยที่สร้างเพื่อให้นักศึกษาใช้ในการฝึกซ้อมส่วนตัว ตัวของห้องนั้นถือว่าดีอยู่แล้วแต่ยังขาดระบบเครื่องปรับอากาศทำให้ร้อนและขาดอากาศหายใจ จึงไม่ค่อยมีนักศึกษาเข้าไปฝึกซ้อม ต้องอาศัยการฝึกซ้อมตามจุดต่าง ๆ บนอาคาร ทำให้เกิดเสียงรบกวนผู้อื่น และรบกวนกันเองในกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง อาจารย์แก้ปัญหาโดยการไม่ให้นักศึกษาแยกซ้อมเป็นเวลานาน แต่หากจะให้แก้ปัญหาในเรื่องห้องซ้อมให้ได้จริงๆ ต้องรอในส่วนของงบประมาณเพื่อทำการติดตั้งเครื่องปรับอากาศในห้องซ้อมย่อย ก็จัดอยู่ในระดับมาตรฐานทันที แต่นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าห้องพักของอาจารย์ยังมีการจับเสียงที่ไม่สมบูรณ์เพราะยังมีเสียงก้องอยู่

กิจกรรมนอกเหนือจากการเรียนการสอนในห้องเรียน ได้ให้นักศึกษาเข้าร่วมวงดนตรีของมหาวิทยาลัยที่มีเครื่องลมทองเหลืองเป็นส่วนประกอบ เช่น วงดนตรีลูกทุ่ง , วง Big band พยายามผลักดันให้มีการฝึกซ้อมทุกสัปดาห์ ให้นักศึกษาได้รับใช้กิจกรรมของมหาวิทยาลัย เพราะถือว่าการได้ทำกิจกรรมนอกชั้นเรียนเป็นสิ่งที่มีความประโยชน์ และสำคัญเป็นอย่างยิ่ง นอกจากนี้นักศึกษายังได้เล่นวงแตรวง และมีการก่อตั้งวงดนตรี ชื่อ “ศรีวิทย์” ของนักศึกษาขึ้น

วิธีการจัดการเรียนการสอนขณะนี้อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองคิดว่ามีความเหมาะสมอยู่แล้ว ส่วนนักศึกษาจะมีการพัฒนามากแค่ไหนก็ขึ้นอยู่กับการฝึกซ้อมของนักศึกษาเอง และนักศึกษาทุกคนก็ให้ความเห็นตรงกันว่าวิธีการจัดการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองของอาจารย์มีความเหมาะสมแล้ว ในการที่เริ่มสอนจากพื้นฐานเป็นลำดับขั้นไป และการที่อาจารย์ใช้วิธี ปฏิบัติให้นักศึกษาดูแล้วปฏิบัติตาม สิ่งที่นักศึกษาเห็นว่าควรมีการปรับปรุง คือ การที่อาจารย์ไม่ค่อยมีเวลามาสอนนักศึกษาได้ควรมีการสอนชัดเจนให้แก่นักศึกษา ควรเพิ่มเติมบทเพลงประกอบการเรียนในแต่ละบันไดเสียง ควรเพิ่มเติมการสอนเทคนิคให้มากกว่านี้

ด้านสื่อการเรียนการสอน

คุณภาพและสภาพของเครื่องลมทองเหลือง ช่วงหลังโปรแกรมวิชาดนตรีจะซื้อเครื่องที่มีคุณภาพดีมาก โดยเน้นเป็นยี่ห้อ Vincent Bach ถือว่าคุณภาพและสภาพดีแล้ว นักศึกษาส่วนใหญ่จะมีเครื่องลมทองเหลืองเป็นของตัวเองมีสภาพและคุณภาพที่ใช้การได้ดี เครื่องดนตรีที่ควรเปลี่ยนใหม่เป็นอย่างยิ่งคือ Tuba

วิธีการคัดเลือกสื่อการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง คือ หนังสือตำราเรียนที่อาจารย์เลือกใช้จะเลือกที่มี CD ประกอบ สามารถทำให้นักศึกษาทั้งได้ดู และได้ฟังเสียง ทำให้นักศึกษาสามารถปฏิบัติตามได้อย่างเห็นภาพ หากเป็นสื่อการเรียนที่อาจารย์เป็นผู้คิดขึ้นมาเองจะนำไปทำ

ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เช่น มีการใส่ Chord เข้าไปในการฝึก Long tone เพื่อนักศึกษาไม่เบื่อหน่ายในการฝึกซ้อม

วิธีค้นคว้าความรู้ทางด้านดนตรี และเครื่องลมทองเหลือง นักศึกษาส่วนใหญ่จะใช้วิธีการค้นคว้าความรู้จาก Internet รองลงมาจะเป็นการศึกษาจากสื่อต่างๆ ในห้องพักอาจารย์ผู้สอน โดยอาจารย์ได้จัดสื่อต่างๆ ไว้ที่ห้องพักของอาจารย์ และศึกษาจากรุ่นพี่ มีนักศึกษาบางคนที่ใช้บริการของห้องสมุดมหาวิทยาลัย ซึ่งทางมหาวิทยาลัยได้จัดบริการหนังสือ, CD, DVD เกี่ยวกับดนตรีไว้ที่ห้องสมุดกลางของมหาวิทยาลัย และมีการให้บริการระบบ WIFI ซึ่งนักศึกษาคิดว่ามีความเพียงพอแล้วในการให้บริการแหล่งความรู้ ทั้งในห้องสมุดกลาง และห้องพักของอาจารย์ แต่นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้บริการของห้องสมุดกลางเพราะไม่สะดวกในการเดินทาง

สื่อที่อาจารย์นำมาใช้ประกอบการสอน เป็นหนังสือซึ่งมีจำนวนมาก ทั้งของต่างประเทศ และที่เป็นของคนไทย ส่วนใหญ่จะใช้สื่อของต่างประเทศ ได้มาจากการสะสมของอาจารย์ตั้งแต่สมัยเรียน และเมื่อเดินทางไปต่างประเทศก็จะซื้อสื่อการสอนดนตรีกลับมาเรื่อย ๆ สื่อที่นักศึกษาลูกส่วนใหญ่คิดว่าเป็นประโยชน์กับตัวเองมากที่สุด คือ แบบฝึกหัด

สิ่งที่นักศึกษาต้องการให้โปรแกรมวิชาดนตรี และมหาวิทยาลัยเพิ่มเติมในส่วนของสื่อการเรียนการสอนวิชาเครื่องลมทองเหลือง คือ ห้องเรียนปฏิบัติที่มีขนาดเพียงพอกับจำนวนนักศึกษาทั้งหมด และระบบเก็บเสียงที่สมบูรณ์ เพิ่มจำนวนเครื่องลมทองเหลือง และเปลี่ยนเครื่องลมทองเหลืองที่เก่าแล้วเป็นของใหม่ จัดห้องโสตทัศนูปกรณ์สำหรับการชม DVD คอนเสิร์ต เพิ่มห้องเก็บสื่อการเรียนการสอนไว้ที่โปรแกรมวิชาดนตรี ควรเพิ่มเติมสื่อต่างๆ ให้มากกว่านี้ โดยให้มีความหลากหลายครบทุกสไตล์

ด้านการวัดผลและการประเมินผล

วิธีการวัดผลและประเมินผลวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองใช้การสอบแบบตัวต่อตัว และแบบรวม ในการสอบแบบตัวต่อตัวจะเป็นเรื่อง Scale Major, Minor ทุก Scale สอบแบบฝึกหัดในหนังสือตามที่มอบหมาย และสอบบทเพลง ในการสอบแบบรวมจะสอบเพลง Ensemble อาจแบ่งเป็นผู้เล่น 2 ถึง 3 คน หรือเป็น Brass quintet แบ่งการสอบแบบตัวต่อตัว 60 – 70 เปอร์เซ็นต์ และการสอบแบบรวม 30 – 40 เปอร์เซ็นต์ ตามความยากง่าย การประเมินผลใช้การประเมินเป็นรายบุคคล จากการพัฒนาฝีมือของนักศึกษาเมื่อครั้งเริ่มต้นเรียน ไม่ได้กำหนดการประเมินแบบตายตัว แต่ยังคงตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ นักศึกษาไม่ค่อยได้มีการเตรียมตัวในการสอบในแต่ละครั้ง โดยส่วนใหญ่จะเตรียมตัวก่อนสอบอย่างจริงจังแค่ 1 สัปดาห์

ผลจากการวัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองโดยภาพรวมอยู่ที่เกรด B+ ซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่มีความพอใจกับผลที่ได้รับ แต่นักศึกษาอยากให้มีการสอบเก็บคะแนนอยู่เป็นประจำ และให้ทำการสอบอยู่ในตารางสอบพร้อมกับวิชาอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาสภาพการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ของโปรแกรมวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ควรมีการทำความเข้าใจเรื่องวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรให้แก่ นักศึกษาก่อนทำการเรียนการสอน จะทำให้นักศึกษาปรับทัศนคติในการเรียนได้ตรงตามเป้าหมาย
2. ควรมีการเพิ่มเติมจำนวนหน่วยกิตของวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีให้มากกว่านี้ เนื่องจากเป็นวิชาหลักของนักศึกษาโปรแกรมวิชาดนตรี
3. นักศึกษาควรใช้เวลาให้กับการฝึกซ้อมเครื่องดนตรีให้มากกว่านี้ เพื่อจะได้มีการพัฒนาความสามารถที่รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ สามารถที่จะปฏิบัติสิ่งที่อาจารย์ทดสอบได้ครบถ้วน
4. ควรมีห้องเรียนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองโดยเฉพาะ ที่มีระบบปรับอากาศ ระบบเก็บเสียงที่ดี และสามารถเรียนรวมกันเป็นกลุ่มใหญ่ได้
5. ควรให้มีการซ้อมดนตรีหลัง 18.00 น. บนอาคารโปรแกรมวิชาดนตรีได้ เนื่องจากปัจจุบันมีการปิดประตูอาคารเร็ว นักศึกษาที่ต้องการฝึกซ้อมจึงไม่สามารถทำได้ จะช่วยสร้างบรรยากาศในการฝึกซ้อมได้มากขึ้น
6. ควรมีอาจารย์ผู้สอนเครื่องลมทองเหลืองมากกว่า 1 คน เพื่อเวลาอาจารย์คนหนึ่งไม่ว่างจะได้มีอาจารย์ที่สามารถทำการสอนแทนได้ นักศึกษาจะได้มีความสม่ำเสมอในการเรียนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง
7. ควรจัดซื้อ Tuba ใหม่เพราะสภาพเก่าและชำรุดมากแล้ว จากการใช้งานมา ยาวนานนับสิบปี
8. ควรเพิ่มเติมในส่วนของห้องสื่อและโสตทัศนูปกรณ์ประจำโปรแกรมวิชาดนตรี เพื่อให้นักศึกษาจะได้มีที่สืบค้นความรู้ทางด้านดนตรีอย่างสะดวก ทำให้นักศึกษาไม่เบื่อหน่ายในการค้นคว้าหาความรู้ในห้องสมุด
9. ควรจัดการสอบวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองให้อยู่ในตารางสอบปกติ และมีการสอบเก็บคะแนนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองเป็นระยะ แทนการสอบปลายภาคเรียนเพียงครั้ง เดียว

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาในเรื่องปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมการพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักศึกษา วิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง
2. ควรศึกษาปัญหา และวิธีการแก้ปัญหาในการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์. (2529). **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏราชวิทยาลัย.
 กองส่งเสริม วิทยฐานะครู กรมการฝึกหัดครู. (2530). **วิชาหลักการสอน บทเรียนวิชาชุดครูทาง
 วิทยุไปรษณีย์**. กรุงเทพฯ : ศูนย์การศึกษาสำหรับครูทางวิทยุไปรษณีย์ กองส่งเสริม
 วิทยฐานะครู กรมการฝึกหัดครู.
- กาญจนา कुमारภัย. (2527). **หลักสูตรและการพัฒนา**. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เกษม รักษาเคน. (2543). **ศึกษาการเรียนการสอนรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ โปรแกรมมิชานดรี
 ศึกษาตามหลักสูตรสถาบันราชภัฏ กรณีศึกษาสถาบันราชภัฏภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.
 วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยมหิดล.**
- คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. (มปป). **เอกสารประกอบวิชาหลักการสอน**.
 กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- (มปป). **เอกสารประกอบการเรียนวิชาการศึกษา
 และความเป็นครูไทย**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- จิตรา วสุวานิช. (2531). **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพฯ : แสงจันทร์การพิมพ์.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2525). **เอกสารประกอบการสอน ชุดวิชาการสอน หน่วยที่ 1-7**. กรุงเทพฯ :
 รุ่งศิลป์การพิมพ์.
- ชัยวัฒน์ เขาวนรัตน์. (2543). **สภาพการศึกษาวิชาดนตรีปฏิบัติสากลของภาควิชาดุริยางค์
 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี
 มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ณัฐ สุทธิจิตต์. (2537). **กิจกรรมดนตรีสำหรับครู**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2540). **จิตวิทยาการสอนดนตรี**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2544). **พฤติกรรมการสอนดนตรี**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ต่อพงษ์ อุตระพงศ์. (2551). **การศึกษาสภาพการเรียนการสอนวิชาดนตรีปฏิบัติคีตารคลาสสิก
 กรณีศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (ดุริยางคศาสตร์สากล) มหาวิทยาลัยทักษิณ.
 วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยมหิดล.**
- ประสาทอิศรปริดา. (2523). **จิตวิทยาการเรียนรู้กับการสอน**. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์กราฟิเคอาร์ท.
- ปรีชา คิมภิรปกรณ. (2532). **หลักการสอน**. เอกสารประกอบชุดวิชาการสอน หน่วยที่ 8-15.
 นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

- ไพฑูรย์ สีนลาร์ตัน. (2524). **หลักและวิธีการสอนระดับอุดมศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- . (2524). **หลักและวิธีการสอนดนตรีศึกษา**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- รุจิรัฐ ภู่อาระ และจันทรานี สงวนนาม. (2545). **การบริหารหลักสูตรในสถานศึกษา**. กรุงเทพฯ : บุ๊คพ้อยท์.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2543). **ความเป็นครูและวิชาชีพอาจารย์ระดับอุดมศึกษา**.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วาสนา ชาวหา. (2533). **สื่อการเรียนการสอน**. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรีนติ้ง เฮ้าส์
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2538). **ทฤษฎีและการพัฒนาหลักสูตร**. ประมวลสาระชุดวิชาการพัฒนาระบบ
การสอน หน่วยที่ 2. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์. (2547). **เอกสารประกอบการเรียนพฤติกรรมและวิธีการวัดทางดนตรี**.
นครปฐม : สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาวิชาการดนตรี บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ศิริพงศ์ พะยอมแย้ม. (2533). **การเลือกและการใช้สื่อการเรียนการสอน**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- สงบ ลักษณะ. (2542, มีนาคม). ปฏิรูปหลักสูตร. **ปฏิรูปการศึกษา**, ปีที่ 1 (ฉบับที่ 12), 1-15.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2546). **การวัดผลการศึกษา**. กรุงเทพฯ. กอปลินธุ์ : ประสานการพิมพ์
- สุกรี เจริญสุข. (2529). **ศิลปะการเป่าแซกโซโฟน**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- สุรพันธ์ ต้นศรีวงศ์. (2538). **วิธีการสอน**. กรุงเทพฯ : สกายบุ๊คส์.
- สุพิน บุญชูวงศ์. (2544). **หลักการสอน**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- สาขันธ์ บุญใบ. (2543). **การศึกษากระบวนการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ในสถาบันราชภัฏ**
วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยมหิดล.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2537). **หลักการสอน**. กรุงเทพฯ : โอ เอส พรีนติ้งเฮ้าส์.

ภาคผนวก ก

หนังสือเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

ที่ ศธ.0564.14/พิเศษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

มกราคม 2554

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์คมสันต์ วงศ์วรรณ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วย นายนิทัศน์ ขำตรี นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาคนตรี (คนตรีศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาสภาพการเรียนการสอน วิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง : กรณีศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต(คนตรีสากล) มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. รศ.มนัส	วัฒน์ไชยยศ	ประธานกรรมการ
2. ผศ.บรรจง	ชลวิโรจน์	กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ความสามารถทางด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ของเครื่องดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาดังกล่าวจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สราวุธ เศรษฐขจร)
รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2473-7000 ต่อ 1810

ที่ ศธ.0564.14/พิเศษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

มกราคม 2554

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไชยวุฒ โกศล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วย นายนิทัศน์ ขำตรี นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาคนตรี (คนตรีศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาสภาพการเรียนรู้การสอน วิชาปฏิบัติเรื่องลมทองเหลือง : กรณีศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต(คนตรีสากล) มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. รศ.มนัส	วัฒน์ไชยยศ	ประธานกรรมการ
2. ผศ.บรรจง	ชลวิโรจน์	กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ความสามารถทางด้านการศึกษาวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ของเครื่องดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาค่ะจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรายุทธ์ เศรษฐขจร)
รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

ฝ่ายประสานงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2473-7000 ต่อ 1810

ที่ ศธ.0564.14/พิเศษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

มกราคม 2554

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน นายศุภชัย ทรัพย์ปรุง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วย นายนิทัศน์ จำตรี นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาคนตรี (คนตรีศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาสภาพการเรียนการสอน วิชาปฏิบัติเรื่องลมทองเหลือง : กรณีศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต(คนตรีสากล) มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. รศ.มนัส	วัฒน์ ไชยยศ	ประธานกรรมการ
2. ผศ.บรรจง	ชลวิโรจน์	กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ความสามารถทางด้านการทำงานวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ของเครื่องดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาคือจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรายุทธ์ เศรษฐขจร)
รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2473-7000 ต่อ 1810

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล

ที่ ศบ.0564.14/

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

มกราคม 2554

เรื่อง ขอลงความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

เนื่องด้วย นายนิทัศน์ ขำศรี นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาดนตรี (ดนตรีศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาสภาพการเรียนการสอน วิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง : ทรัมเป็ตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต(ดนตรีสากล) มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. รศ.มนัส	วัฒนไชยยศ	ประธานกรรมการ
2. ผศ.บรรจง	ชลวิโรจน์	กรรมการ

การทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาที่ทำการวิจัยจำเป็นต้องใช้เครื่องมือในหน่วยงานของท่าน ดังนั้น จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล เพื่อนำข้อมูล ไปประกอบการวิจัยให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาหวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรายุทธ์ เศรษฐขจร)
รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

บัณฑิตศึกษาวิทยาลัย

โทร. 0-2473-7000 ต่อ 1810

ภาคผนวก ค

หนังสือขอรับรองการจัดทำวิทยานิพนธ์

หนังสือรับรองการใช้ประโยชน์ของผลงานวิจัย

ชื่อหน่วยงานที่รับรอง โปรแกรมวิชาดนตรีสากล คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
 ที่อยู่หน่วยงานที่รับรอง 160 หมู่ 4 ถนนกาญจนวนิช ตำบลเขารูปช้าง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
 วัน เดือน ปีที่ให้การรับรอง 5 พฤศจิกายน 2555

เรื่อง การรับรองการใช้ประโยชน์ของผลงานวิจัย

เรียน นายนิทัศน์ ขำตรี

ข้าพเจ้า นายวีระศักดิ์ อักษรถึง ตำแหน่ง ประธานโปรแกรมวิชาดนตรีสากล คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์
 ขอรับรองว่าได้มีการนำผลงานวิจัยเรื่อง สภาพการเรียนรู้การสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองของโปรแกรม
 วิชาดนตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

นำไปใช้ประโยชน์ ดังนี้ (กรุณาเลือกโดยการทำเครื่องหมาย หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง และ
 กรุณาให้รายละเอียดการใช้ประโยชน์เพิ่มเติมท้ายข้อความที่เลือก)

การนำไปใช้ประโยชน์เชิงสาธารณะ

เป็นข้อมูลที่เผยแพร่ให้สาธารณะรู้จักโปรแกรมวิชาดนตรี โดยเฉพาะการจัดการเรียนการสอน เป็น
 การประชาสัมพันธ์โปรแกรมวิชา

การใช้ประโยชน์เชิงนโยบาย

โปรแกรมวิชาดนตรีสากล คณะศิลปกรรมศาสตร์ ได้รับทราบข้อมูลเชิงผลสะท้อนกลับจากงานวิจัย
 และนำผลการวิจัยไปประกอบการกำหนดนโยบายระดับโปรแกรมวิชา

การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์

ทำให้ผู้ประกอบการรับรู้รายละเอียดของโปรแกรม และเป็นอีกด้านหนึ่งเพื่อการติดต่อให้นักศึกษามี
 งานทำ

การใช้ประโยชน์ทางอ้อมของงานวิจัย/งานสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นการสร้างคุณค่าทางจิตใจ ยกระดับ

จิตใจ ก่อให้เกิดสุนทรียภาพ สร้างความสุข

.....

.....

การใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์/เป้าหมายของงานวิจัย/งานสร้างสรรค์ คือ.....

.....

.....

ช่วงเวลาในการใช้ประโยชน์

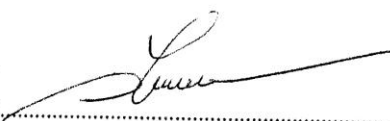
ตั้งแต่.....ธันวาคม 2554.....จนถึงปัจจุบัน

ตั้งแต่.....จนถึง.....

โดยการใช้ประโยชน์นั้น ก่อให้เกิดผลดีหรือประโยชน์ ดังนี้

ทราบสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง เป็นประโยชน์ที่ให้โปรแกรมวิชา
วางแผนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถปรับแผนการสอนในรายวิชาอื่นๆ ต่อไป

ลงชื่อ

(นายวีระศักดิ์ อักษรถึง)

ตำแหน่ง ประธานโปรแกรมวิชาดนตรีสากล

ภาคผนวก ง
แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย
สำหรับคณาบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
เรื่องสภาพการเรียนรู้การสอน วิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง
ของโปรแกรมวิชาดนตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ตอนที่ 1

ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพผู้ให้สัมภาษณ์

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ 25 - 30 ปี 31-40 ปี 41-50 ปี 50 ปีขึ้นไป
3. อายุราชการ 1-10 ปี 11-20 ปี 21-30 ปี 31 ปีขึ้นไป
4. วุฒิการศึกษา ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก
5. ตำแหน่งทางวิชาการ.....
6. ประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งคณาบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์.....ปี

ตอนที่ 2

ศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง 5 ด้าน

1. หลักสูตร

- 1.1 จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ ต้องการให้เกิดผลต่อนักศึกษา
คือ

.....

1.2 ทางคณะศิลปกรรมศาสตร์ใช้หลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดรายวิชา และเนื้อหาอย่างไร
เพื่อนำไปสู่จุดมุ่งหมาย และวัตถุประสงค์ที่ทางคณะศิลปกรรมศาสตร์ได้ตั้งไว้

.....
.....
.....

1.3 หลักสูตรโดยภาพรวมของคณะศิลปกรรมศาสตร์ ควรมีการปรับปรุงแก้ไขส่วนใดบ้าง
อย่างไร

.....
.....
.....

2. ผู้สอนและผู้เรียน

2.1 ลักษณะและบุคลิกภาพของครูผู้สอนที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ต้องการ ควรมีลักษณะ
อย่างไรบ้างในด้านต่อไปนี้

- คุณสมบัติส่วนตัว

.....
.....

- คุณสมบัติด้านการทำงาน / อาชีพ

.....
.....

- ความสามารถในการดำเนินการสอน

.....
.....

- ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

.....
.....

2.2 ลักษณะและบุคลิกภาพของนักศึกษา ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ต้องการเป็นอย่างไร

- ก่อนเข้าศึกษา และขณะกำลังศึกษา

.....
.....

- เมื่อจบการศึกษาเป็นบัณฑิต

.....

2.3 นักศึกษาในคณะศิลปกรรมศาสตร์โดยส่วนใหญ่มีลักษณะและบุคลิกภาพอย่างไร เมื่อจบการศึกษาบัณฑิตมีการพัฒนาลักษณะและบุคลิกภาพได้ตามที่คณะฯ คาดหวังไว้หรือไม่ อย่างไร

.....

3. การจัดการเรียนการสอน

3.1 การจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มีลักษณะอย่างไร

.....

3.2 คณะศิลปกรรมศาสตร์ส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมที่นอกเหนือจากการเรียนการสอนในห้องเรียน ประเภทใดบ้าง อย่างไร

.....

4. สื่อการเรียนการสอน

4.1 อาคาร และห้องเรียนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ โดยเฉพาะโปรแกรมวิชาดนตรี มีลักษณะเป็นอย่างไร เพียงพอต่อความต้องการ และจำนวนของนักศึกษาหรือไม่

.....

4.2 คณะศิลปกรรมศาสตร์คำนึงถึงองค์ประกอบใดบ้าง ในการเลือกจัดซื้อวัสดุ และครุภัณฑ์ เพื่อนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน

.....

4.3 คณะศิลปกรรมศาสตร์มีการวางแผนในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนของสาขาวิชา
ภายในคณะ โดยเฉพาะ โปรแกรมวิชาดนตรีอย่างไรบ้าง

.....
.....
.....

5. การวัดผลและประเมินผล

5.1 คณะศิลปกรรมศาสตร์มีนโยบาย และแนวทางในการวัดผลและประเมินผลการเรียน
ของนักศึกษา อย่างไร

.....
.....
.....

5.2 วิธีการวัดผลและประเมินผลการเรียนของนักศึกษา ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ใช้อยู่มี
ความเหมาะสมกับนักศึกษาแล้วหรือไม่ อย่างไร ควรมีการปรับปรุงในส่วนใดบ้าง

.....
.....
.....

วันที่สัมภาษณ์.....เริ่มสัมภาษณ์เวลา.....น. สิ้นสุดเวลา.....น.

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย
สำหรับอาจารย์ประธานโปรแกรมวิชาดนตรี
และอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง
เรื่องสภาพการเรียนรู้การสอน วิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง
ของโปรแกรมวิชาดนตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ตอนที่ 1

ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพผู้ให้สัมภาษณ์

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ 25 - 30 ปี 31-40 ปี 41-50 ปี 50 ปีขึ้นไป
3. อายุราชการ 1-10 ปี 11-20 ปี 21-30 ปี 31 ปีขึ้นไป
4. วุฒิการศึกษา ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก
5. ตำแหน่งทางวิชาการ.....
6. ประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งประธานโปรแกรมวิชาดนตรี.....ปี
7. ประสบการณ์การสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.....ปี

ตอนที่ 2

ศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง 5 ด้าน

1. หลักสูตร

1.1 จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ ที่โปรแกรมวิชาดนตรีต้องการให้เกิดผลทางการเรียนรู้กับนักศึกษา คือ

.....

.....

.....

1.2 รายวิชาที่เกี่ยวกับการปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองมีทั้งหมดกี่รายวิชา แต่ละรายวิชา มีเนื้อหาวิชาอย่างไร มีหลักเกณฑ์ในการกำหนดเนื้อหาวิชาอย่างไร

.....
.....
.....

1.3 หลักสูตรวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง มีวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายอย่างไร

.....
.....
.....

1.4 หลักสูตรวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองควรมีการปรับปรุง หรือแก้ไขในส่วนใดบ้าง อย่างไร

.....
.....
.....

2. ผู้สอนและผู้เรียน

2.1 ท่านมีประสบการณ์ด้านการสอน และการปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองอย่างไรบ้าง

.....
.....
.....

2.2 ในการรับนักศึกษาเข้าศึกษาต่อในโปรแกรมวิชาดนตรี ที่เลือกเครื่องลมทองเหลืองใช้ในการสอบ มีแนวคิดอย่างไรในการพิจารณา และประกอบด้วยหลักเกณฑ์ใดบ้าง

.....
.....
.....

2.3 พื้นฐานด้านทฤษฎีดนตรี และการปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง โดยภาพรวม อยู่ในระดับใด มีลักษณะอย่างไร

.....
.....
.....

2.4 ความประพฤติในด้านการเรียน และการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักศึกษาโปรแกรมวิชา
ดนตรี โดยเฉพาะนักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองเป็นอย่างไร

.....

3. การจัดการเรียนการสอน

3.1 ท่านใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนให้แก่นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง
อย่างไร

.....

3.2 ห้องเรียนและห้องปฏิบัติวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง มีลักษณะอย่างไร มีความ
เหมาะสม และมีปัญหาในการจัดการเรียนการสอนหรือไม่ อย่างไร มีวิธีในการแก้ปัญหาอย่างไร

.....

3.3 นอกเหนือจากการเรียนการสอนในห้องเรียน ท่านได้กำหนดให้นักศึกษาวิชาปฏิบัติ
เครื่องลมทองเหลืองจัดกิจกรรมใดบ้าง มีรูปแบบอย่างไร

.....

3.4 วิธีการจัดการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง มีความเหมาะสมกับ
นักศึกษาแล้วหรือไม่ อย่างไร ควรปรับปรุงแก้ไขในเรื่องใดบ้าง อย่างไร

.....

4. สื่อการเรียนการสอน

4.1 เครื่องดนตรีที่ใช้ในการเรียนการสอนดนตรีสากล โดยเฉพาะวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองมีคุณภาพและสภาพอย่างไร เพียงพอต่อจำนวนนักศึกษาหรือไม่ ควรเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนในส่วนใดบ้าง

.....
.....
.....

4.2 ท่านมีวิธีคัดเลือกสื่อการสอนอย่างไร เพื่อให้เหมาะสมกับการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

.....
.....
.....

4.3 สื่อใดบ้างที่ท่านนำมาใช้ประกอบการสอน ท่านได้สื่อการสอนนั้นๆมาจากที่ใด เป็นผลงานของใครบ้าง

.....
.....
.....

4.4 โปรแกรมวิชาดนตรีมีการจัดแหล่งค้นคว้าความรู้ทางด้านดนตรี และด้านเครื่องลมทองเหลืองไว้สำหรับนักศึกษาอย่างไรบ้าง

.....
.....
.....

5. การวัดผลและประเมินผล

5.1 ในการวัดผลและประเมินผลการเรียนวิชาดนตรีปฏิบัติของนักศึกษา โปรแกรมวิชาดนตรี อาจารย์ผู้สอนแต่ละเครื่องมือใช้การวัดและประเมินผลรูปแบบเดียวกันหรือไม่ อย่างไร

.....
.....
.....

5.2 ท่านใช้วิธีการวัดผลการเรียนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองอย่างไร

.....
.....
.....

5.3 ท่านใช้วิธีประเมินผลการเรียนของผู้เรียนในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองอย่างไร

.....
.....
.....

5.4 จากการวัดผลและประเมินผลนักศึกษาโปรแกรมวิชาดนตรี และนักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ได้รับผลการประเมินอยู่ในระดับใดบ้าง

.....
.....
.....

วันที่สัมภาษณ์.....เริ่มสัมภาษณ์เวลา.....น. สิ้นสุดเวลา.....น.

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย
สำหรับอาจารย์สอนวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีอื่นๆ
เรื่องสภาพการเรียนรู้การสอน วิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง
ของโปรแกรมวิชาดนตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ตอนที่ 1

ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพผู้ให้สัมภาษณ์

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ 25 - 30 ปี 31-40 ปี 41-50 ปี 50 ปีขึ้นไป
3. อายุราชการ 1-10 ปี 11-20 ปี 21-30 ปี 31 ปีขึ้นไป
4. วุฒิการศึกษา ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก
5. ตำแหน่งทางวิชาการ.....
6. เครื่องมือปฏิบัติที่สอน.....
7. ประสบการณ์ในการสอนที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.....ปี

ตอนที่ 2

ศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง 5 ด้าน

1. หลักสูตร

- 1.1 จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีที่ท่านสอน ที่ต้องการให้เกิดผลทางการเรียนรู้กับนักศึกษา คือ

.....

.....

.....

1.2 รายวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีที่ท่านสอนมีทั้งหมดกี่รายวิชา แต่ละรายวิชามีเนื้อหาวิชาอย่างไร มีหลักเกณฑ์ในการกำหนดเนื้อหาวิชาอย่างไร

.....
.....
.....

1.3 หลักสูตรวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีที่ท่านสอน ควรมีการปรับปรุง หรือแก้ไขในสัปดาห์ใดบ้าง อย่างไร

.....
.....
.....

2. ผู้สอนและผู้เรียน

2.1 ท่านมีประสบการณ์ด้านการสอน และการปฏิบัติเครื่องดนตรีที่ท่านสอนอย่างไรบ้าง

.....
.....
.....

2.2 ในการรับนักศึกษาเข้าศึกษาต่อในโปรแกรมวิชาดนตรี ที่เลือกเครื่องดนตรีปฏิบัติที่ท่านสอนมาใช้ในการสอบ มีแนวคิดอย่างไรในการพิจารณา และประกอบด้วยหลักเกณฑ์ใดบ้าง

.....
.....
.....

2.3 พื้นฐานด้านทฤษฎีดนตรี และการปฏิบัติเครื่องดนตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เครื่องดนตรีปฏิบัติที่ท่านสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับใด มีลักษณะอย่างไร

.....
.....
.....

2.4 ความประพฤตินักเรียนในการเรียน และการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักศึกษาเครื่องดนตรีปฏิบัติที่ท่านสอนเป็นอย่างไร

.....
.....
.....

3. การจัดการเรียนการสอน

3.1 ท่านใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนให้แก่ นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีที่ท่านสอนอย่างไร

.....

.....

.....

3.2 ห้องเรียนและห้องปฏิบัติวิชาดนตรีปฏิบัติที่ท่านสอน มีลักษณะอย่างไร มีความเหมาะสม และมีปัญหาในการจัดการเรียนการสอนหรือไม่ อย่างไร มีวิธีในการแก้ปัญหาอย่างไร

.....

.....

.....

3.3 นอกเหนือจากการเรียนการสอนในห้องเรียน ท่านได้กำหนดให้นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีที่ท่านสอนจัดกิจกรรมใดบ้าง มีรูปแบบอย่างไร

.....

.....

.....

3.4 วิธีการจัดการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีที่ท่านสอน มีความเหมาะสมกับนักศึกษาแล้วหรือไม่ อย่างไร ควรปรับปรุงแก้ไขในเรื่องใดบ้าง อย่างไร

.....

.....

.....

4. สื่อการเรียนการสอน

4.1 เครื่องดนตรีที่ใช้ในการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีที่ท่านสอน มีคุณภาพและสภาพเป็นอย่างไร เพียงพอต่อจำนวนนักศึกษาหรือไม่ ควรเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนในส่วนใดบ้าง

.....

.....

.....

4.2 ท่านมีวิธีคัดเลือกสื่อการสอนอย่างไร เพื่อให้เหมาะสมกับการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีที่ท่านสอน

.....
.....
.....

4.3 สื่อใดบ้างที่ท่านนำมาใช้ประกอบการสอน ท่านได้สื่อเหล่านั้นมาจากที่ใด เป็นผลงานของใครบ้าง

.....
.....
.....

4.4 โปรแกรมวิชาดนตรีมีการจัดแหล่งค้นคว้าความรู้ทางด้านเครื่องดนตรีปฏิบัติที่ท่านสอนไว้สำหรับนักศึกษาอย่างไรบ้าง

.....
.....
.....

5. การวัดผลและประเมินผล

5.1 ท่านใช้วิธีการวัดผลการเรียนวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีที่ท่านสอนอย่างไร

.....
.....
.....

5.2 ท่านใช้วิธีการประเมินผลการเรียนของผู้เรียนวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีที่ท่านสอนอย่างไร

.....
.....
.....

5.3 จากการวัดและประเมินผลการเรียนนักศึกษาเครื่องดนตรีปฏิบัติที่ท่านสอน ได้รับผล
การประเมินอยู่ในระดับใดบ้าง

.....
.....
.....

วันที่สัมภาษณ์.....เริ่มสัมภาษณ์เวลา.....น. สิ้นสุดเวลา.....น.

1.2 หลักสูตรของวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองมีลักษณะเช่นไร

.....
.....
.....

1.3 ท่านคิดว่าหลักสูตรวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองควรมีการปรับปรุงในส่วนใดบ้าง เพื่อให้เหมาะสมกับท่านมากที่สุด

.....
.....
.....

2. ผู้สอนและผู้เรียน

2.1 อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองสามารถถ่ายทอดเนื้อหา และ ประสิทธิภาพให้ท่านได้มากน้อยเพียงใด ควรเพิ่มเติมตรงส่วนใดบ้าง

.....
.....
.....

2.2 ก่อนการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาโปรแกรมวิชาดนตรี ท่านได้มีการเตรียมตัวในการสอบ อย่างไรบ้าง

.....
.....
.....

2.3 ก่อนเข้าศึกษาโปรแกรมวิชาดนตรี ท่านมีพื้นฐาน หรือประสบการณ์ในเรื่องของดนตรี และเครื่องลมทองเหลืองอย่างไรบ้าง

.....
.....
.....

2.4 ท่านใช้ชีวิตประจำวันในขณะที่กำลังศึกษาโปรแกรมวิชาดนตรีอย่างไร

.....
.....
.....

3. การจัดการเรียนการสอน

3.1 อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ใช้วิธีการสอนสำหรับท่านอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

3.2 ห้องเรียนและห้องปฏิบัติวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง มีลักษณะเช่นไร มีความเหมาะสมกับการเรียนแล้วหรือไม่ อย่างไร ควรปรับปรุงในส่วนใดบ้าง

.....

.....

.....

3.3 ท่านได้ทำกิจกรรมเกี่ยวกับเครื่องลมทองเหลืองอย่างไรบ้าง นอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน

.....

.....

.....

3.4 ท่านคิดว่าวิธีที่อาจารย์จัดการเรียนการสอนให้แก่ท่าน มีความเหมาะสมกับท่านมากน้อยเพียงใด อย่างไร ควรเพิ่มเติมหรือปรับปรุงในส่วนใดบ้าง เพื่อให้เหมาะสมกับท่านมากที่สุด

.....

.....

.....

4. สื่อการเรียนการสอน

4.1 เครื่องดนตรีที่ใช้ในการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง มีคุณภาพและสภาพเช่นไร ท่านมีเครื่องดนตรีประเภทเครื่องลมทองเหลืองของตัวเองหรือไม่ มีลักษณะและคุณภาพเช่นไร

.....

.....

.....

4.2 อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ได้นำสื่อชนิดใดบ้างมาใช้ประกอบการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง สื่อชนิดใดที่ท่านคิดว่าจะมีความเหมาะสมและเป็นประโยชน์ในการเรียนของท่านมากที่สุด

.....
.....
.....

4.3 ท่านศึกษาค้นคว้าความรู้ทางด้านดนตรี และเครื่องลมทองเหลือง โดยวิธีใดบ้าง และมหาวิทยาลัยได้จัดแหล่งค้นคว้าความรู้ทางด้านดนตรีแก่นักศึกษาอย่างไรบ้าง เพียงพอต่อความต้องการของท่านแล้วหรือไม่ อย่างไร

.....
.....
.....

4.4 ท่านต้องการให้มหาวิทยาลัย และ โปรแกรมวิชาดนตรี เพิ่มเติมสื่อการเรียนการสอน วิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองอย่างไรบ้าง

.....
.....
.....

5. การวัดผลและประเมินผล

5.1 อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ใช้วิธีการสอบอย่างไรบ้าง

.....
.....
.....

5.2 ท่านได้ทำการเตรียมตัวในการสอบแต่ละครั้งอย่างไรบ้าง ใช้เวลาในการเตรียมตัวสอบแต่ละครั้งเป็นเวลาเท่าไร

.....
.....
.....

5.3 ท่านคิดว่าผลจากการประเมินการเรียนของท่าน ตรงกับความสามารถของท่านแล้ว
หรือไม่อย่างไร

.....

5.4 ท่านต้องการให้อาจารย์ผู้สอนปรับปรุงการวัดและประเมินผลอย่างไรบ้าง

.....

วันที่สัมภาษณ์.....เริ่มสัมภาษณ์เวลา.....น. สิ้นสุดเวลา.....น.

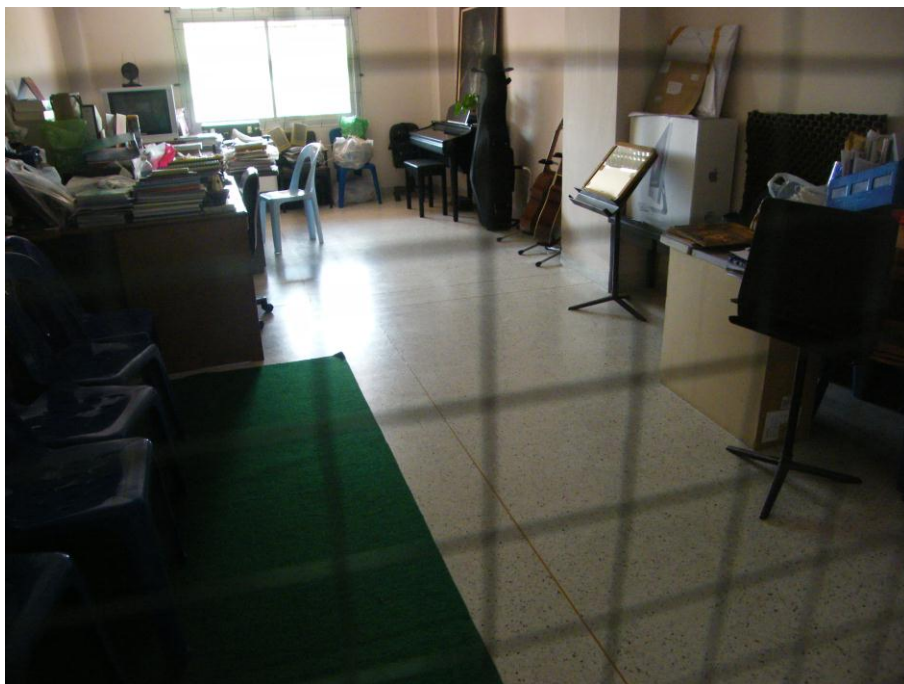
ภาคผนวก จ

รูปภาพอาคารคณะศิลปกรรมศาสตร์และโปรแกรมวิชาดนตรี

คณะศิลปกรรมศาสตร์

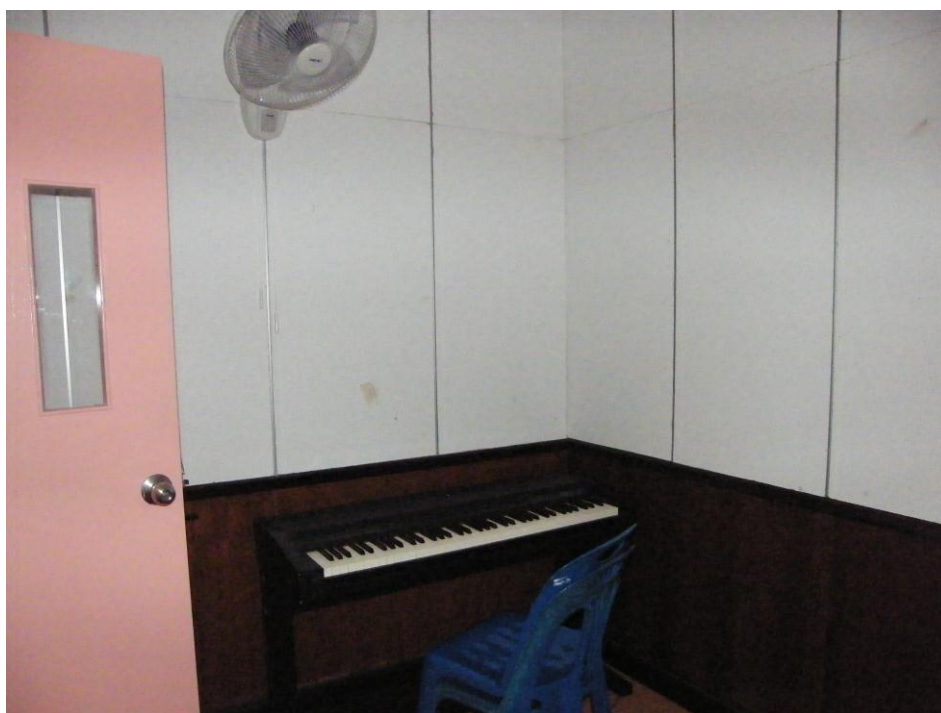
ห้องพักอาจารย์ที่ใช้เป็นห้องเรียน

หน้าห้องพักอาจารย์แต่ละท่าน

ห้องซ้อมย่อย

บริเวณอาคารที่ใช้เป็นที่ฝึกซ้อม

ภาคผนวก ฉ

แบบตอบรับวารสารและบทความวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณ โทรศัพท์ ๗๒๕๘

ที่ ศธ ๖๔.๒๖/๐๕๙๖

วันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ตอรับการตีพิมพ์บทความวิจัยลงในวารสารปาริชาติ

เรียน นายนิทัศน์ ขำตรี

ตามที่ท่านได้ส่งบทความวิจัย เรื่อง “ศึกษาสภาพการเรียนการสอนวิชาดนตรีปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองของโปรแกรมวิชาดนตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา (The Educational Administration of Brass Practice Course Offered by Music Program Faculty of Fine Arts SongkhlaRajabhat University)” เพื่อพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารปาริชาติ นั้น กองบรรณาธิการวารสารปาริชาติ ขอแจ้งให้ท่านทราบว่าขณะนี้อยู่ในระหว่างขั้นตอนการส่งโรงพิมพ์ ซึ่งจะพิมพ์ลงในวารสารปาริชาติปีที่ ๒๖ ฉบับที่ ๒ (ตุลาคม-มีนาคม ๒๕๕๗) และหากวารสารฉบับนี้เสร็จจะดำเนินการแจ้งให้ท่านทราบต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐพงศ์ จิตรนิรัตน์)

บรรณาธิการวารสารปาริชาติ

ศึกษาศาภาพการเรียนการสอนวิชาดนตรีปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง
ของโปรแกรมวิชาดนตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

The Educational Administration of Brass Practice Course

Offered by Music Program

Faculty of Fine Arts SongkhlaRajabhat University

นิทัศน์ ขำตรี

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาศาภาพการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง โปรแกรมวิชาดนตรี ใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านผู้สอนและผู้เรียน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและการประเมินผล มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์ ประธานโปรแกรมวิชาดนตรี อาจารย์ผู้สอนวิชาเครื่องลมทองเหลือง อาจารย์ผู้สอนวิชาดนตรีปฏิบัติเครื่องดนตรีอื่นๆ และนักศึกษา จำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา ผลการวิจัยพบว่าการเน้นการพัฒนาให้นักดนตรีที่มีความสามารถในเครื่องลมทองเหลืองระดับเชี่ยวชาญ ผู้สอนจบการศึกษาระดับปริญญาตรีด้านดนตรีสากลและมีประสบการณ์ในการแสดงและสอนดนตรี นักศึกษาส่วนใหญ่มีพื้นฐานด้านดนตรีในระดับปานกลางและมีประสบการณ์ในการเป็นนักดนตรีวงโยชวาทิต และวงดนตรีลูกทุ่ง ใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนเน้นการเรียนรู้เป็นกลุ่ม สื่อที่ใช้ประกอบการสอน คือ DVD, CD และแบบฝึกหัด และประเมินผลตามพัฒนาการของนักศึกษาแต่ละคน

คำสำคัญ : สภาพการเรียนการสอน, เครื่องลมทองเหลือง

ABSTRACT

The purpose of this research was to study the educational administration of brass practice course offered by Music Program Faculty of Fine Arts SongkhlaRajabhat University in 5 aspects:

curriculum, lecturers and students, instruction, materials, and measurement and evaluation. The sample included 15 dean, program directors, lecturers of brass course and other practice ones, and students. Data was collected using interviewing form and descriptively analyzed. The findings revealed that the curriculum focused on development of professional brass instrument player; the graduation of Bachelor's Degree in Music and experiences in rendition and teaching music was required; most of the students' competence in music was found at moderate level with former marching band membership and country music band; group work activity was mainly adopted; DVD and CD medias were employed together with exercises; and evaluation was done on basis of individual development.

Keywords: Educational Administration, Brass Instrument

บทนำ

การศึกษาด้านวิชาใดแขนงวิชาใดก็ตาม การที่ผู้เรียนสามารถเข้าถึงแก่นแท้ของเนื้อหาวิชานั้นๆ ได้เป็นอย่างดีจะต้องได้ลงมือทำการปฏิบัติโดยเฉพาะอย่างยิ่งสาขาวิชาดนตรี ซึ่งเป็นวิชาที่เกี่ยวกับการปฏิบัติเครื่องดนตรีเป็นส่วนใหญ่ หากอาจารย์ผู้สอนทำการสอนแค่การบรรยาย จะมีผู้เรียนคนไหนบ้างที่สามารถปฏิบัติเครื่องดนตรีได้ เพราะฉะนั้น การที่ผู้เรียนได้ทำการปฏิบัติควบคู่ไปกับการศึกษาทฤษฎี ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจและนำความรู้ที่ได้ออกไปใช้ได้จริง แต่ในการปฏิบัติเครื่องดนตรีเชื่อว่าทุกคนที่ได้ลงมือปฏิบัติแล้ว จะมีความสามารถเท่าเทียมกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับหลายองค์ประกอบ เช่น ระยะเวลาที่ใช้ในการฝึก ความเหมาะสมของสถานที่ในการฝึกซ้อม ความสามารถในการเคลื่อนไหว ความสามารถในการจำของแต่ละบุคคล เป็นต้น การพัฒนาการศึกษาด้านดนตรี หากได้ทำการศึกษถึงสภาพการเรียนการสอนในรายวิชาที่เป็นการปฏิบัติก็สามารถนำผลการวิจัยที่ได้ไปปรับปรุงแก้ไข พัฒนาการเรียนการสอนให้ดำเนินไปตรงตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพการศึกษาดนตรีในระดับอุดมศึกษาเป็นการมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีวิชาการในลักษณะของวิชาชีพดังนั้นหลักสูตรดนตรีจึงเป็นลักษณะของวิชาเฉพาะสาขาหนึ่งซึ่งผู้เรียนควรมีความรู้ทั้งทางด้านทฤษฎีและปฏิบัติมากพอที่จะเข้าศึกษาได้หลักสูตรดนตรีในระดับนี้โดยทั่วไปจัด

อยู่ในรูปของวิชาเอกสาขาต่างๆ เครื่องลมทองเหลืองเป็นอีกหนึ่งเครื่องดนตรีที่มีผู้นิยมศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นจำนวนมาก เนื่องจากในการศึกษาระดับก่อนอุดมศึกษา หลายสถานศึกษาจะมีการจัดตั้งวงดนตรีของโรงเรียน ที่ต้องใช้เครื่องดนตรีประเภทเครื่องลมทองเหลืองเป็นส่วนประกอบ และผู้ที่จบการศึกษาระดับอุดมศึกษาออกไปสู่การทำงานในปัจจุบัน หากมีความสามารถในด้านเครื่องลมทองเหลือง จะมีความได้เปรียบในการประกอบอาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาชีพครู เพราะโดยส่วนใหญ่แล้ว ผู้ประกอบอาชีพเป็นครูสอนดนตรีตั้งแต่ระดับประถมศึกษา ไปจนถึงระดับมัธยมศึกษา ต้องทำหน้าที่ในการสอนดนตรีประเภทวงโยชวาทิต หรือวงดนตรีลูกทุ่ง ซึ่งมีเครื่องดนตรีประเภทเครื่องลมทองเหลืองผสมอยู่ด้วย ทำให้ผู้ที่เริ่มต้นประกอบอาชีพครู สามารถที่จะทำการสอนเครื่องดนตรีประเภทเครื่องลมทองเหลืองได้ทันที โดยไม่ต้องเสียเวลาในการศึกษาเรื่องเครื่องลมทองเหลืองเพิ่มเติมใหม่ทั้งหมด

สภาพการเรียนการสอนเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงองค์ประกอบ ที่ส่งผลให้ได้ผลลัพธ์คือผู้เรียนที่มีความรู้ความสามารถในระดับมาก หรือน้อยเพียงใด การทำการศึกษาสภาพการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ของสถานศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอนทางด้านนี้มาเป็นระยะเวลายาวนาน สร้างบัณฑิตสาขาดนตรีสากลที่มีความสามารถด้านเครื่องลมทองเหลืองมาแล้วมากมาย หลายรุ่น ที่ได้รับความสำเร็จทั้งในการประกอบอาชีพทางการศึกษา และด้านนักดนตรีอาชีพ จะเป็นประโยชน์ในการนำความรู้ความเป็นจริงที่ได้จากการศึกษาสภาพการเรียนการสอนไปพัฒนาเพื่อจัดการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เป็นอีกมหาวิทยาลัยหนึ่งของภาคใต้ มีการจัดการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองในระดับอุดมศึกษา โดยอยู่ในโปรแกรมวิชาดนตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ เปิดการสอนรูปแบบเครื่องมือเอก และเครื่องมือเลือก ผลิตบัณฑิตมาแล้วจำนวนหลายรุ่น และยังมีการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองมาถึงปัจจุบัน อีกทั้งจากการสำรวจยังไม่เคยมีผู้ใดทำการศึกษาสภาพการเรียนการสอนวิชาดนตรีปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองของโปรแกรมวิชาดนตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลามาก่อน ซึ่งผู้ที่สำเร็จการศึกษาด้านเครื่องลมทองเหลืองจากสถาบันแห่งนี้ ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพมาแล้วอย่างมาก เป็นที่ยอมรับในระดับมหาวิทยาลัย สังเกตได้จากการที่มีผู้เลือกศึกษาด้านเครื่องลมทองเหลืองในสถาบันแห่งนี้อย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลานาน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการวิจัยเรื่อง สภาพการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองของโปรแกรมวิชาดนตรี

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เพื่อค้นหาสภาพความเป็นจริงในรายวิชาปฏิบัติ เครื่องลมทองเหลือง โปรแกรมวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาในด้านหลักสูตร ด้านผู้สอน และผู้เรียน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและการประเมินผล เพื่อเป็นประโยชน์ และเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองต่อไปได้

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง โปรแกรมวิชาดนตรีคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ระเบียบวิธีการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการการรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง โปรแกรมวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยใช้หลักการในการวิเคราะห์เชิงความสัมพัทธ์ เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ถูกสัมภาษณ์ เพื่อหาสภาพความเป็นจริงมากที่สุด ใช้วิธีการอภิปรายผลแบบการพรรณนา ในสิ่งที่ต้องการค้นหาทั้ง 5 ด้าน คือ (1) ด้านหลักสูตร ทำการศึกษาเพื่อค้นพบลักษณะของหลักสูตรในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง การกำหนดหลักสูตร สิ่งที่ควรปรับปรุงในหลักสูตรวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง (2) ด้านผู้สอน และผู้เรียน ทำการศึกษาเพื่อค้นพบประสบการณ์เกี่ยวกับเครื่องลมทองเหลืองของอาจารย์ผู้สอน และนักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง หลักการพิจารณาในการรับนักศึกษาเครื่องลมทองเหลือง การเตรียมตัวสอบคัดเลือกของนักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองเพื่อเข้าศึกษาในโปรแกรมวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พื้นฐานทางด้านดนตรีของนักศึกษา ความสามารถในการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ความประพฤติของนักศึกษา การใช้ชีวิตประจำวันของนักศึกษา (3) ด้านการจัดการเรียนการสอน ทำการศึกษาเพื่อค้นพบวิธีการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง สภาพสถานที่ในการสอนและฝึกซ้อมดนตรีของโปรแกรมวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา กิจกรรมเสริมนอกเหนือจากการเรียนในชั้นเรียน ความเหมาะสมของวิธีการจัดการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง (4) ด้านสื่อการเรียนการสอน ทำการศึกษาเพื่อค้นพบลักษณะเครื่องดนตรีที่ใช้ประกอบการสอน

สื่อประกอบการเรียนการสอนที่ใช้ วิธีการคัดเลือกสื่อการเรียนการสอน วิธีการหาความรู้ทางด้านดนตรีของนักศึกษา ความต้องการของนักศึกษาในด้านการจัดสื่อด้านดนตรีโดยเฉพาะเครื่องลมทองเหลือง (5) ด้านการวัดผลและการประเมินผล ทำการศึกษาเพื่อค้นพบวิธีการวัดผลและประเมินผลของวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ผลจากการใช้วิธีการวัดผลและประเมินผล ความเหมาะสมของวิธีการวัดผลและประเมินผล

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา อาจารย์ประธานโปรแกรมวิชาดนตรี อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง อาจารย์ผู้สอนวิชาดนตรีปฏิบัติ (สากล) เครื่องมืออื่น นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองชั้นปีที่ 1 นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองชั้นปีที่ 2 และนักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองชั้นปีที่ 3 โดยมีกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์ จำนวน 1 ท่าน อาจารย์ประธานโปรแกรมวิชาดนตรีและอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง จำนวน 1 ท่าน อาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องดนตรีอื่นๆ จำนวน 6 ท่าน นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง จำนวน 7 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย (1) แบบสัมภาษณ์สำหรับคณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา (2) แบบสัมภาษณ์สำหรับอาจารย์ประธาน โปรแกรมวิชาดนตรีสากล และอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง (3) แบบสัมภาษณ์สำหรับอาจารย์ผู้ทำการสอนวิชาดนตรีสากลปฏิบัติเครื่องมืออื่นๆ (4) แบบสัมภาษณ์สำหรับนักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 3 โดยแบบสัมภาษณ์ทุกฉบับผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง ประกอบด้วย ข้อมูล 2 ตอน คือ สถานภาพผู้ให้สัมภาษณ์ และแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองด้านหลักสูตร ด้านผู้สอนและผู้เรียน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและการประเมินผล

สำหรับขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย ประกอบด้วย ขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยขอหนังสือราชการจากมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา นำเสนอต่อคณะบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากอาจารย์ และนักศึกษาของโปรแกรมวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาขั้นตอนที่ 2 ผู้วิจัยนัดวันสัมภาษณ์กับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ โดยขึ้นอยู่กับการตกลงระหว่างผู้วิจัยกับผู้ถูกสัมภาษณ์ ขั้นตอนที่ 3 ทำการสัมภาษณ์ตามวันเวลาที่ได้นัดหมาย โดยใช้แบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ใช้วิธีสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัวโดย

ใช้เครื่องบันทึกเสียงในการเก็บรวบรวมข้อมูล ขั้นตอนที่ 4 นำบทสัมภาษณ์ที่ได้มาทำการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์กันตามกรอบแนวคิด และหัวข้อคำถามที่ได้ตั้งไว้ ใช้วิธีการประมวลผลข้อมูลทั้งหมดตามความเป็นจริงที่ได้จากการสัมภาษณ์ให้ครบถ้วนมากที่สุด

ผลการศึกษา

ผลการศึกษาสภาพการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ด้านหลักสูตร ด้านผู้สอนและผู้เรียน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและการประเมินผล พบว่า

1. ด้านหลักสูตรลักษณะของหลักสูตรในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองจะมีการจัดเนื้อหาเป็นลำดับขั้น โดยเริ่มจากขั้นพื้นฐาน ไปจนถึงลำดับขั้นที่ 6 มีการกำหนดเนื้อหาไว้กว้างๆ โดยทำการกำหนดให้เนื้อหาแคบลงเมื่อได้ทราบถึงพื้นฐานของนักศึกษาแต่ละคนมีจำนวนหน่วยกิตทั้งหมด 12 หน่วยกิต โดยเรียนภาคเรียนละ 2 หน่วยกิต ทั้งหมด 6 ภาคเรียน มีการเรียนในชั้นปีที่ 1 ถึง ชั้นปีที่ 3 หลักสูตรจะเน้นการปรับความสามารถในการปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองตั้งแต่จากระดับพื้นฐาน ต่อยอดไปจนถึงระดับมืออาชีพ

การกำหนดหลักสูตรยึดตามปรัชญาของโปรแกรมวิชาดนตรีที่มีความหมายโดยรวมว่าผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถ ในด้านทักษะ เป็นคนดี และเป็นคนเก่ง มีความสามารถทางด้านทักษะการปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ถึงขั้นระดับเชี่ยวชาญ สามารถใช้ประกอบอาชีพได้หลากหลาย เช่น การสอนวงเครื่องลม , วงบิกแบนด์ หรือวงดนตรีที่มีเครื่องลมทองเหลืองเป็นส่วนประกอบ และมีทักษะถึงขั้นมาตรฐาน สามารถประกอบอาชีพนักดนตรี หรือเป็นผู้สอนได้ โดยให้ความสำคัญในการปฏิบัติมากกว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่มีความเข้าใจในเรื่องจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เพราะ ไม่ได้ศึกษาจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรมาก่อน เนื่องจากไม่เคยได้ทำการศึกษาคู่มีือนักศึกษา

สิ่งที่ควรปรับปรุงในด้านหลักสูตรวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง คือ ควรมีการนำผลจากการศึกษาปัญหาและวิธีแก้ไขปัญหาทางการเรียนของนักศึกษามากำหนดไว้ในหลักสูตร โดยมีการเขียนหลักสูตรนั้นๆออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรด้วย และหากมีการแยกอาจารย์ผู้สอนเป็นเครื่องมือย่อยแต่ละชิ้นได้จะเป็นประโยชน์อย่างมาก นักศึกษาส่วนน้อยที่คิดว่าหลักสูตรมีความ

เหมาะสมอยู่แล้ว สิ่งที่นักศึกษาต้องการให้ปรับปรุง คือ ควรเพิ่มจำนวนหน่วยกิตของวิชาปฏิบัติ เครื่องลมทองเหลืองให้มากกว่านี้ เนื่องจากมีเวลาเรียน และหน่วยกิตที่น้อยเกินไป เพราะวิชาการปฏิบัติเครื่องดนตรีถือว่าเป็นวิชาหลักในการศึกษาสาขาวิชาดนตรี

2. ด้านผู้สอนและผู้เรียนประสบการณ์ด้านการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง เคยเป็นอาจารย์สอน โรงเรียนต่าง ๆ ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยเป็นการสอนแบบเป็นทางการบ้าง หรือเป็นการว่าจ้างเป็นครั้งคราวบ้าง สำหรับการสอนดนตรีในโรงเรียนในเขตภาคใต้ เป็นประเภทวงดุริยางค์ ,วงมาร์ชซึ่งแบนด์ ,วงบิ๊กแบนด์ ,วงออร์เคสตรา ,วงขับร้องประสานเสียง , และสอนดนตรีในระดับอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เป็นเวลา 12 ปี ประสบการณ์ด้านการปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ในสมัยเรียนได้เป็นสมาชิกวงดนตรีของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เล่นดนตรีสโตร์บิ๊กแบนด์ และคลาสสิก ได้รับคัดเลือกเข้าร่วมวงเดอะยามาฮ่าชาวด์ป๊อปออร์เคสตรา และเคยเล่นดนตรีในสถานบันเทิงต่าง ๆ กับนักดนตรีชาวต่างประเทศ

ประสบการณ์ด้านดนตรีของนักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองก่อนเข้าศึกษาในโปรแกรมวิชาดนตรีพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความสามารถในด้านทฤษฎีดนตรีอยู่ในเกณฑ์น้อย มีเพียงบางคนที่สามารถอ่านโน้ตเพลงได้ดี ส่วนใหญ่เคยเป็นสมาชิกวงโยธวาทิต และวงดนตรีลูกทุ่ง

แนวคิดในการพิจารณารับนักศึกษาเข้าศึกษาต่อเครื่องลมทองเหลืองในโปรแกรมวิชาดนตรี ส่วนใหญ่แล้วไม่ค่อยมีนักเรียนที่มีความสามารถดี มีพื้นฐานทางดนตรีที่ดีมาแล้วให้ทำการคัดเลือก แต่หากมีผู้สมัครสอบที่มีความสามารถดีจะเลือกผู้ที่มีพื้นฐานมาก่อนแล้ว หากผู้สมัครสอบเคยผ่านวงโยธวาทิตมาก่อนจะพิจารณาเป็นอันดับแรก หากเป็นผู้สมัครสอบที่มีพื้นฐานน้อยจะพิจารณาจากการฟังและออกเสียงที่ตรงบันไดเสียง สามารถปรบมือตามจังหวะที่กำหนดให้ได้

ในการเตรียมตัวสอบคัดเลือกเพื่อศึกษาต่อ โปรแกรมวิชาดนตรีของนักศึกษา พบว่ามีนักศึกษาส่วนน้อยที่มีการเตรียมตัวเพื่อทำการสอบคัดเลือก ในด้านการเตรียมตัวมีการฝึกซ้อมบทเพลงที่ใช้สอบ , บันไดเสียง , ทฤษฎีดนตรีสากล โดยใช้ระยะเวลาในการเตรียมตัวประมาณ 1 เดือน นักศึกษาบางคนไม่ได้มีการเตรียมตัวเพราะใช้การเสนอผลงานเกี่ยวกับความสามารถพิเศษ ในรอบของการรับนักศึกษาความสามารถพิเศษ จึงไม่ต้องทำการสอบคัดเลือก

พื้นฐานทางด้านทฤษฎีดนตรีและการปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 พบว่า หากเป็นนักศึกษาที่มาจากโรงเรียนมัธยมส่วนใหญ่จะเคยเป็นนักดนตรีวงโยชวาทิตมาก่อน มีพื้นฐานทั้งทางด้านทฤษฎีดนตรีและการปฏิบัติที่ดีพอสมควร แต่ส่วนใหญ่ต้องมีการปรับทัศนคติในการฝึกซ้อม พื้นฐานความสามารถในการปฏิบัติเครื่องดนตรีของนักศึกษส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อยถึงปานกลาง

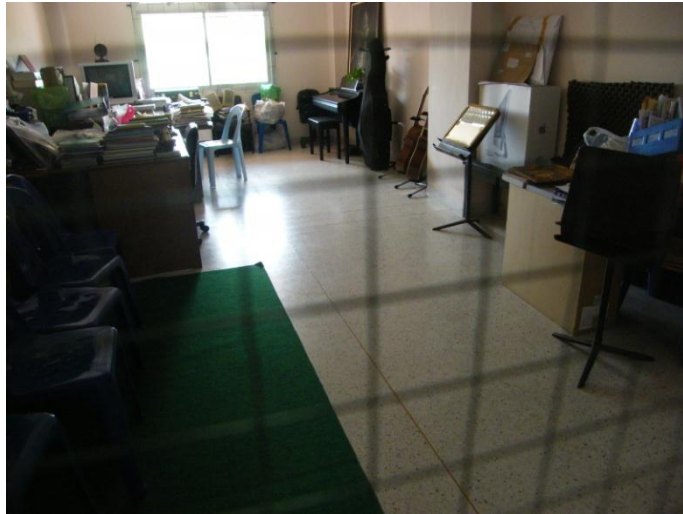
ความสามารถในการถ่ายทอดเนื้อหาและประสบการณ์ของอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง นักศึกษส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าอาจารย์สามารถถ่ายทอดเนื้อหาและประสบการณ์อยู่ในระดับ ปานกลาง – มาก โดยลักษณะการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ เป็นการให้ประสบการณ์ตรงในการปฏิบัติเครื่องดนตรี มีการปรับแนวคิดให้ทำการฝึกซ้อมด้วยตนเอง อาจารย์สามารถที่จะแก้ไขข้อบกพร่องของนักศึกษาแต่ละคนได้เป็นอย่างดี สิ่งที่ควรเพิ่มเติมคือ ความขยันในการฝึกซ้อมของนักศึกษาเอง อาจารย์ควรสอนเทคนิคการปฏิบัติให้มากกว่านี้ เวลาที่อาจารย์ติดภารกิจทำให้ไม่สามารถทำการสอนได้ ควรจัดให้มีอาจารย์ท่านอื่นที่สามารถสอนหรือแนะนำได้ทำการสอนแทนหรือจัดให้มีการสอนชดเชย

นักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง มีความประพฤติดี มีมารยาท มีน้ำใจ มีความกระตือรือร้นในการร่วมวงดนตรีตามที่ได้รับมอบหมาย ด้านการเรียนนักศึกษส่วนใหญ่จะมีระเบียบด้านการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

การใช้ชีวิตประจำวันของนักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองขณะกำลังศึกษาในโปรแกรมวิชาดนตรีพบว่า กิจกรรมช่วงเช้าจนถึงเที่ยง นักศึกษส่วนใหญ่จะตื่นนอนเวลา 08.00 น. มีนักศึกษบางคนทำการฝึกซ้อมก่อนที่จะทำภารกิจส่วนตัว เมื่อปฏิบัติภารกิจส่วนตัวเสร็จก็จะเดินทางไปยังมหาวิทยาลัยเพื่อเข้าเรียนในช่วงเช้า แต่จากผลการสัมภาษณ์พบว่านักศึกษส่วนใหญ่จะเข้าเรียนในช่วงเช้าไม่ทันเวลา ในแต่ละวันมีจำนวนคาบเรียนที่ไม่เท่ากัน กิจกรรมในช่วงบ่ายหากไม่มีชั่วโมงเรียน หรือหลังเลิกเรียนแล้วจะมีการซ้อมดนตรี , เล่นอินเทอร์เน็ต , เล่นเกมส์คอมพิวเตอร์ ส่วนกิจกรรมตั้งแต่ช่วงเย็นเป็นต้นไปก่อนเข้านอน มีการเล่นดนตรีกับวงดนตรีของมหาวิทยาลัยในบางวัน , ซ้อมคีย์บอร์ด , นักศึกษบางคนทำงานเสริมหารายได้พิเศษ , พบปะสังสรรค์ที่บ้านของรุ่นพี่ นักศึกษาจะเข้านอนตั้งแต่เวลา 21.00 น.เป็นต้นไปโดยส่วนใหญ่จะเข้านอนดึก

3.ด้านการจัดการเรียนการสอน วิธีการจัดการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง เริ่มต้นอาจารย์จะให้นักศึกษาเข้าพบแบบตัวต่อตัวก่อน ประมาณครึ่งชั่วโมงหรือมากกว่านั้นแล้วแต่ สิ่งที่ต้องแก้ไขของแต่ละคน ในบางครั้งใช้วิธีให้นักศึกษารวมกันเพื่อวอร์มอัพก่อนแล้วจึงให้แยก ไปฝึกซ้อมส่วนตัว ก่อนจะเข้ามารวมกันใหม่เพื่อดูการปฏิบัติของแต่ละคน อาจารย์สอนโดยเน้น การสอนเป็นกลุ่มมากกว่าแบบเดี่ยว เพื่อให้นักศึกษาจะได้เข้าใจในการเล่นเพลง ส่วนการสอนแบบ เดี่ยวจะเป็นการชี้แนะเทคนิค พื้นฐาน และการแก้ไขปัญหาของนักศึกษาแต่ละคน อาจารย์ผู้สอนใช้ วิธีการปฏิบัติให้นักศึกษาดูแล้วปฏิบัติตาม เน้นการสอนเรื่องบันไดเสียงในการสอนแบบรายบุคคล และเน้นการสอนบทเพลงในการสอนแบบรวม เรื่องที่สอนมีความต่อเนื่องกัน ไปสัปดาห์ต่อสัปดาห์ โดยก่อนสอนเรื่องใหม่จะมีการทบทวนเรื่องเก่าของสัปดาห์ที่ผ่านมาก่อน อาจารย์จะดู ความสามารถของแต่ละคนแล้วชี้แนะวิธีการฝึกซ้อม เพื่อแก้ไขปัญหาในการปฏิบัติที่ต้องปรับปรุง อาจารย์สนับสนุนและผลักดันให้นักศึกษาฝึกฝนด้วยตัวเองมากกว่า โดยมีอาจารย์คอยแนะนำอยู่ ตลอด บางครั้งใช้วิธีการเปิดวิดีโอให้นักศึกษาดูเป็นแบบอย่าง มีการบอกเล่าประสบการณ์ของ อาจารย์ที่ผ่านมา และให้นักศึกษาเข้าชมคอนเสิร์ตที่มีเครื่องลมทองเหลืองเป็นส่วนประกอบในวง อยู่เสมอ

ห้องเรียนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองใช้ห้องพักของอาจารย์ผู้สอน เนื่องจากนักศึกษา แต่ละชั้นปีมีจำนวนน้อย พื้นที่ในห้องพักอาจารย์ยังมีความเพียงพอ มีเครื่องปรับอากาศ มีการนำ วัสดุต่าง ๆ มาจัดวางเพื่อช่วยในการซับเสียง ทำให้เสียงไม่ก้องสามารถแยกเสียงได้ สำหรับห้อง ซ้อมย่อยที่สร้างเพื่อให้นักศึกษาใช้ในการฝึกซ้อมส่วนตัว ในส่วนของตัวห้องนั้นถือว่าดีอยู่แล้วแต่ ยังขาดระบบเครื่องปรับอากาศทำให้ร้อนและขาดอากาศหายใจ จึงไม่ค่อยมีนักศึกษาเข้าไปฝึกซ้อม ต้องอาศัยการฝึกซ้อมตามจุดต่าง ๆ บนอาคาร ทำให้เกิดเสียงรบกวนผู้อื่น และรบกวนกันเองใน กลุ่มเครื่องลมทองเหลือง อาจารย์แก้ปัญหาโดยการไม่ให้นักศึกษาแยกซ้อมเป็นเวลานาน แต่หากจะ ให้แก้ปัญหาในเรื่องห้องซ้อมให้ได้จริงๆ ต้องรอในส่วนของงบประมาณเพื่อทำการติดตั้ง เครื่องปรับอากาศในห้องซ้อมย่อย สามารถจัดอยู่ในระดับมาตรฐานทันที แต่นักศึกษาวิชาปฏิบัติ เครื่องลมทองเหลืองส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าห้องพักของอาจารย์ยังมีการซับเสียงที่ไม่สมบูรณ์ เพราะยังมีเสียงก้องอยู่

ภาพที่ 1 ห้องพักอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง

ภาพที่ 2 ห้องซ้อมย่อย

ภาพที่ 3 สถานที่บริเวณอาคารเรียนที่นักศึกษาใช้เป็นที่ฝึกซ้อม

กิจกรรมนอกเหนือจากการเรียนการสอนในห้องเรียน อาจารย์ผู้สอนให้นักศึกษาเข้าร่วมวงดนตรีของมหาวิทยาลัยที่มีเครื่องลมทองเหลืองเป็นส่วนประกอบ เช่น วงดนตรีลูกทุ่ง , วงบิกแบนด์ พยายามผลักดันให้มีการฝึกซ้อมทุกสัปดาห์ ให้นักศึกษาได้รับใช้กิจกรรมของมหาวิทยาลัย เพราะถือว่า การได้ทำกิจกรรมนอกชั้นเรียนเป็นสิ่งที่มีความหมาย และสำคัญเป็นอย่างยิ่งนอกจากนี้ นักศึกษายังได้เล่นวงแตรวง และมีการก่อตั้งวงดนตรี ชื่อ “ศรีวิไล” ของนักศึกษาขึ้น

วิธีการจัดการเรียนการสอนอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองคิดว่ามีความเหมาะสมอยู่แล้ว ส่วนนักศึกษาจะมีการพัฒนามากแค่ไหนก็ขึ้นอยู่กับ การฝึกซ้อมของนักศึกษาเอง และนักศึกษาทุกคนก็ให้ความเห็นตรงกันว่าวิธีการจัดการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองของอาจารย์มีความเหมาะสมแล้ว ในการที่เริ่มสอนจากพื้นฐานเป็นลำดับขั้นไป และการที่อาจารย์ใช้วิธีปฏิบัติให้นักศึกษาดูแล้วปฏิบัติตาม สิ่งที่นักศึกษาเห็นว่าควรมีการปรับปรุง คือ ปัญหาอาจารย์ไม่ค่อยมีเวลา มาสอนนักศึกษาได้ ควรมีการสอนชัดเจนให้แก่นักศึกษา ควรเพิ่มเติมบทเพลงประกอบการเรียนในแต่ละวันได้เสียง ควรเพิ่มเติมการสอนเทคนิคให้มากกว่านี้

4.ด้านสื่อการเรียนการสอน คุณภาพและสภาพของเครื่องลมทองเหลือง ปัจจุบันโปรแกรมวิชาดนตรีจะซื้อเครื่องที่มีคุณภาพดีมาก โดยเน้นเป็นยี่ห้อ วินเซนต์บาค (Vincent Bach) ถือว่าคุณภาพและสภาพดีแล้ว นักศึกษาส่วนใหญ่จะมีเครื่องลมทองเหลืองเป็นของตัวเองมีสภาพและคุณภาพที่ใช้การได้ดี เครื่องดนตรีที่ควรเปลี่ยนใหม่เป็นอันดับแรกคือทูบา

วิธีการคัดเลือกสื่อการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง คือ หนังสือตำราเรียนที่อาจารย์เลือกใช้จะเลือกที่มีซีดีประกอบ สามารถทำให้นักศึกษาทั้งได้ดู และได้ฟังเสียง ทำให้นักศึกษาสามารถปฏิบัติตามได้อย่างเห็นภาพ หากเป็นสื่อการเรียนที่อาจารย์เป็นผู้คิดขึ้นมาเองจะนำไปทำด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เช่น มีการใส่คอร์ดเข้าไปในการฝึกกลอง โทม เพื่อให้นักศึกษาไม่เบื่อหน่ายในการฝึกซ้อม

วิธีค้นคว้าความรู้ทางด้านดนตรี และเครื่องลมทองเหลือง นักศึกษาส่วนใหญ่จะใช้วิธีการค้นคว้าความรู้จากอินเทอร์เน็ต รองลงมาจะเป็นการศึกษาจากสื่อต่างๆ ในห้องพักอาจารย์ผู้สอน โดยอาจารย์ได้จัดสื่อต่างๆ ไว้ที่ห้องพักของอาจารย์ และศึกษาจากรุ่นพี่ มีนักศึกษาบางคนที่ใช้บริการของห้องสมุดมหาวิทยาลัย ซึ่งทางมหาวิทยาลัยได้จัดบริการหนังสือ , ซีดี , ดีวีดี เกี่ยวกับดนตรีไว้ที่ห้องสมุดกลางของมหาวิทยาลัย และมีการให้บริการระบบอินเทอร์เน็ตไร้สาย

ซึ่งนักศึกษาคิดว่ามีความเพียงพอแล้วในการให้บริการแหล่งความรู้ ทั้งในห้องสมุดกลาง และห้องพักของอาจารย์ แต่นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้บริการของห้องสมุดกลางเพราะไม่สะดวกในการเดินทาง

สื่อที่อาจารย์นำมาใช้ประกอบการสอน เป็นหนังสือซึ่งมีจำนวนมาก ทั้งของต่างประเทศ และที่เป็นของคนไทย ส่วนใหญ่จะใช้สื่อของต่างประเทศ ได้มาจากการสะสมของอาจารย์ตั้งแต่สมัยเรียน และเมื่อเดินทางไปต่างประเทศก็จะซื้อสื่อการสอนคนตริกลับมาด้วย สื่อที่นักศึกษาลูกส่วนใหญ่คิดว่าเป็นประโยชน์กับตัวเองมากที่สุด คือ หนังสือแบบฝึกหัด

สิ่งที่นักศึกษาต้องการให้โปรแกรมวิชาดนตรี และมหาวิทยาลัยเพิ่มเติมในส่วนของการเรียนการสอนวิชาเครื่องลมทองเหลือง คือ ห้องเรียนปฏิบัติที่มีขนาดเพียงพอกับจำนวนนักศึกษาทั้งหมด และระบบเก็บเสียงที่สมบูรณ์ เพิ่มจำนวนเครื่องลมทองเหลือง และเปลี่ยนเครื่องลมทองเหลืองที่เก่าแล้วเป็นของใหม่ จัดห้องโสตทัศนอุปกรณ์สำหรับการชมวีดิทัศน์เพิ่มห้องเก็บสื่อการเรียนการสอนไว้ที่โปรแกรมวิชาดนตรี ควรเพิ่มเติมสื่อต่างๆ ให้มากกว่านี้ โดยให้ความหลากหลายครบทุกสไลด์

5.ด้านการวัดผลและการประเมินผลวิธีการวัดผลและประเมินผลวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองใช้การสอบแบบตัวต่อตัว และแบบรวม ในการสอบแบบตัวต่อตัวจะเป็นเรื่อง Scale Major , Minor ทุก Scale สอบแบบฝึกหัดในหนังสือตามที่มอบหมาย และสอบบทเพลง ในการสอบแบบรวมจะสอบเพลง Ensemble อาจแบ่งเป็นผู้เล่น 2 ถึง 3 คน หรือเป็น Brass quintet แบ่งการสอบแบบตัวต่อตัว 60 – 70 เปอร์เซ็นต์ และการสอบแบบรวม 30 – 40 เปอร์เซ็นต์ ดูตามความยากง่าย การประเมินผลใช้การประเมินเป็นรายบุคคล ดูจากการพัฒนาฝีมือของนักศึกษาเมื่อครั้งเริ่มต้นเรียน ไม่ได้กำหนดการประเมินแบบตายตัว แต่ยังคงตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ นักศึกษาไม่ค่อยได้มีการเตรียมตัวในการสอบในแต่ละครั้ง โดยส่วนใหญ่จะเตรียมตัวก่อนสอบอย่างจริงจังแค่ 1 สัปดาห์

ผลจากการวัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองโดยภาพรวมอยู่ที่เกรด B+ ซึ่งนักศึกษาลูกส่วนใหญ่มีความพอใจกับผลที่ได้รับ แต่นักศึกษาอยากให้มีการสอบเก็บคะแนนอยู่เป็นประจำ และให้ทำการสอบอยู่ในตารางสอบพร้อมกับวิชาอื่น ๆ

สรุปและการอภิปรายผล

ข้อค้นพบจากผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า 1) ด้านหลักสูตร อาจารย์ผู้สอนจะเป็นผู้กำหนดหลักสูตร โดยเรียงเนื้อหาเป็นลำดับขั้น จัดเนื้อหาการสอนต่างกันเพื่อให้เหมาะสำหรับนักศึกษาแต่ละคน แต่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่ต้องสามารถปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองให้สามารถนำไปประกอบอาชีพได้ทั้งด้านงานสอน และงานแสดงดนตรี นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีความเข้าใจในเรื่องของหลักสูตร เนื่องจากไม่ได้มีความสนใจศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง แต่หากดูจากเนื้อหาที่อาจารย์ใช้สอน ถือว่ามีความเหมาะสมดีแล้ว สอดคล้องกับการศึกษาของรุจิรี ภู่อาระ และจันทรานี สงวนนาม (2545 : 86) เกี่ยวกับการกำหนดหลักสูตรซึ่งประกอบด้วยจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ที่สถานศึกษาต้องการให้ผู้เรียนเกิดผล เนื้อหาหรือประสบการณ์ที่สถานศึกษาจัดขึ้นเพื่อนำไปสู่จุดมุ่งหมาย วิธีการจัดประสบการณ์ และกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้การสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ วิธีการประเมินผล เพื่อตรวจสอบจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ 2) ด้านผู้สอนและผู้เรียน อาจารย์ผู้สอนมีความสามารถในการปฏิบัติเครื่องดนตรีในระดับสูง ผ่านการสอนและการแสดงดนตรีมาอย่างมากมาย เป็นที่รู้จักในวงการดนตรีของประเทศไทย สำหรับนักศึกษาส่วนใหญ่มีความสามารถในการปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองในระดับปานกลาง และความเข้าใจในด้านทฤษฎีดนตรีในระดับน้อย ขึ้นอยู่กับตอนเรียนในระดับก่อนหน้า มหาวิทยาลัยว่า เคยได้ร่วมวงดนตรีชนิดใดมาบ้าง ถ้าเคยผ่านวงโยชวาทิต หรือวงดนตรีลูกทุ่งมาก่อน จะมีความสามารถทั้งทฤษฎี และปฏิบัติอยู่ในระดับที่ดี สอดคล้องกับการศึกษาของวัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2543 : 34 - 35) เกี่ยวกับคุณลักษณะของครูที่พึงประสงค์ ประกอบด้วย (1) มีปัญญา (2) มีความรอบรู้ในวิชาชีพ (3) เป็นผู้มีคุณธรรมและมีบุคลิกภาพดี (4) มีอุดมการณ์ในวิชาชีพ (5) มีความเป็นประชาธิปไตย และเป็นคนทันสมัย 3) ด้านการจัดการเรียนการสอน ใช้วิธีการสอนแบบพบตัวต่อตัว ก่อนทำการรวมเครื่องมือ โดยจัดเนื้อหาการฝึกฝนที่แตกต่างกันไป ตามความสามารถของนักศึกษา แต่อาจารย์จะให้ความสำคัญในส่วนของการรวมวงมากกว่า เพื่อเพิ่มประสบการณ์ในการเล่นดนตรีแบบรวมวง ทำให้เข้าใจความเป็นดนตรีได้ดีกว่าบรรเลงคนเดียว มีการใช้สื่อประกอบการสอน เช่น CD DVD แต่จะเน้นใช้วิธีที่อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้ปฏิบัติให้ดูมากกว่า สอดคล้องกับสถาบันราชภัฏสวนดุสิต (มปป. 14 - 17) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนประกอบด้วย ควรมีการจูงใจในระหว่างการเรียนการสอนเนื้อหาวิชาต่างๆ ควรวางแผนการ

สอน นำเอาหลักการสอนแบบต่างๆ มาคัดแปลงใช้ในการเรียนการสอนนั้นประสบความสำเร็จ มีการจัดการสอนที่เหมาะสมกับวัยตามความยากง่าย และระดับวุฒิภาวะของผู้เรียน วิธีสอนที่เลือกมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนจะต้องเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดเสมอ การเรียนการสอนในวิชาต่างๆควรให้มีความสัมพันธ์กัน ควรมีการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ศึกษาหลายๆอย่าง เพื่อสร้างความสนใจของผู้เรียน ควรจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักการทำงานเป็นกลุ่ม เพื่อฝึกการอยู่ร่วมกันในสังคม ส่งเสริมความเข้าใจในระบอบการปกครองประชาธิปไตย ส่งเสริมให้มีระเบียบวินัย ไม่ต้องถูกข่มขู่หรือลงโทษ ควรจัดและส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยการกระทำ ได้ลงมือทำอย่างจริงจัง ในส่วนของห้องเรียนถือว่าค่อนข้างเหมาะสม แต่ห้องซ้อมย่อยต้องมีการปรับปรุงในส่วนของระบบปรับอากาศ สอดคล้องกับการศึกษาของสุกรี เจริญสุข (2529 : 76 – 78) กล่าวถึงสถานที่ฝึกคนตรีว่า สถานที่ฝึก ต้องเป็นสถานที่ที่สงบ สามารถสร้างสมาธิในการฝึกโดยไม่มีสิ่งใดมารบกวน หรือไม่รบกวนผู้อื่น ห้องฝึกควรเป็นห้องส่วนบุคคล อากาศถ่ายเทได้สะดวก อุณหภูมิที่เหมาะสมคือ 75 องศาฟาเรนไฮต์ ในส่วนของจำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองถือว่ายังมีไม่เพียงพอ เนื่องจากมีอาจารย์เพียง 1 คน ทำให้ขาดอาจารย์ที่สามารถสอนแทนได้เมื่ออาจารย์ผู้สอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองติดภารกิจ 4) ด้านสื่อการเรียนการสอน คุณภาพของเครื่องลมทองเหลืองที่เป็นของมหาวิทยาลัยอยู่ในเกณฑ์ดี นักศึกษาส่วนใหญ่จะมีเครื่องดนตรีเป็นของตนเอง สอดคล้องกับการศึกษาของณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2544 :167 – 172) ได้กล่าวว่าเครื่องดนตรีที่ใช้ในการสอนทักษะ มักเป็นเครื่องดนตรีที่ผู้เรียนเป็นเจ้าของและใช้ในการฝึกฝน ไม่ว่าจะเป็นเครื่องดนตรีประเภทใด ควรเป็นเครื่องดนตรีที่มีคุณภาพ มีความทนทาน เพื่อความคุ้มค่าของการใช้งาน และคุณภาพเสียงที่ดี สื่อการสอนจะเน้นที่สามารถเห็นภาพและฟังเสียงได้ นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้การค้นคว้าความรู้จากอินเทอร์เน็ต โดยนักศึกษาให้ความเห็นว่าโปรแกรมวิชาดนตรีควรมีการจัดห้องสื่อดนตรีไว้ที่อาคารของโปรแกรมวิชาดนตรีเพื่อความสะดวก 5) ด้านการวัดผลและประเมินผล ใช้การสอบแบบตัวต่อตัว 60 – 70 เปอร์เซ็นต์ และการสอบแบบรวมวง 30 – 40 เปอร์เซ็นต์ ในการประเมินผลใช้การประเมินโดยคุณเป็นรายบุคคล วัดการพัฒนาในการปฏิบัติเครื่องดนตรีตามที่ได้รับมอบหมายให้ทำการฝึกฝน ผลการเรียนวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองของนักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ที่เกรด B+ สอดคล้องกับการศึกษาของณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2544 :193) กล่าวถึงการประเมินผลทักษะด้านดนตรีไว้ว่า การประเมินผลทักษะดนตรีเกี่ยวข้องโดยตรงกับการปฏิบัติ ซึ่งสามารถกระทำได้ใน 2

ลักษณะตามประเภทของการปฏิบัติดนตรี คือ การปฏิบัติเดี่ยว และการปฏิบัติกลุ่ม อย่างไรก็ตามเมื่อกล่าวถึงการประเมินผลทักษะดนตรี มักมุ่งเน้นไปที่การปฏิบัติเดี่ยวมากกว่า เนื่องจากเป็นการประเมินผลภาคปฏิบัติ กระบวนการประเมินผลจึงต้องกระทำเป็นรายบุคคล ย่อมต้องใช้เวลาช่วงหนึ่งของการสอน ดังนั้นในการวางโครงการสอน ผู้สอนจึงควรคำนึงถึงระยะเวลาที่ใช้ในการประเมินทักษะดนตรีด้วย

เอกสารอ้างอิง

- กาญจนา คุณารักษ์. (2527). **หลักสูตรและการพัฒนา**. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เกษม รักษาเคน. (2543). **ศึกษาศาสตร์และการสอนรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้โปรแกรมวิชาดนตรีศึกษาตามหลักสูตรสถาบันราชภัฏ กรณีศึกษาสถาบันราชภัฏภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยมหิดล.
- จิตรา วสุวาณิช. (2531). **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพฯ : แสงจันทร์การพิมพ์.
- ชัยวัฒน์ เชาวนรัตน์. (2543). **สภาพการศึกษาวิชาดนตรีปฏิบัติสากลของภาควิชาดุริยางค์สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ชัยวัฒน์ พรพัฒนานุกุล. (2546). **ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องเครื่องดนตรีสากลประเภทเครื่องลมทองเหลือง**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2537). **กิจกรรมดนตรีสำหรับครู**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2540). **จิตวิทยาการสอนดนตรี**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ต่อพงศ์ อุตระพงศ์. (2551). **การศึกษาศภาพการเรียนการสอนวิชาดนตรีปฏิบัติคีตารคลาสสิก กรณีศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (ดุริยางคศาสตร์สากล) มหาวิทยาลัยทักษิณ**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ธนาณัติ กันสัย. (2555). **การพัฒนาทักษะทางด้านการเป่าเครื่องลมทองเหลืองของนักเรียนวงโยชวาทิต กรณีการศึกษาการใช้เทคนิค Lip Slurs ในการเป่าเครื่องดนตรี**. งานวงโยชวาทิต โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2524). **หลักและวิธีการสอนดนตรีศึกษา**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

- วาสนา ชาวหา. (2533). **สื่อการเรียนการสอน**. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พริ้นติ้งเฮ้าส์
- ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์. (2547). **เอกสารประกอบการเรียนพฤติกรรมและวิธีการวัดทางดนตรี**. นครปฐม : สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาวิชาการดนตรีบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหิดล.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2546). **การวัดผลการศึกษา**. กรุงเทพฯ. กอพลินธุ์ : ประสานการพิมพ์
- สุกรี เจริญสุข. (2529). **ศิลปะการเป่าแซกโซโฟน**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- สายันต์ บุญใบ. (2543). **การศึกษากระบวนการสอนวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ในสถาบันราชภัฏ**.
วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยมหิดล.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2537). **หลักการสอน**. กรุงเทพฯ : โอเอสพริ้นติ้งเฮ้าส์.

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ- นามสกุล	นายนิทัศน์ ขำตรี
วัน เดือน ปีเกิด	23 สิงหาคม 2526
สถานที่เกิด	ค่ายพระยารัษฎานุประดิษฐ์ ตำบลลำภูรา อำเภอหัวยยอด จังหวัดตรัง 92190
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2538-2542	มัธยมศึกษาปีที่ 1 - 5 โรงเรียนสภาราชนิ จังหวัดตรัง
พ.ศ. 2543	มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพัทลุง
พ.ศ. 2548	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ดนตรีสากล) มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
พ.ศ. 2554	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน	นักวิชาการศึกษา กองพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย